

Agnieszka Putzier

Ucz się polskiego z Gryfikiem!

Scenariusze lekcyjne dla przedszkoli

Lerne Polnisch mit dem kleinen Greif!

Stundenentwürfe für Kitas

SPIS TREŚCI

Przedmowa	2
Vorwort	3
JESIEŃ	
1. Cześć, jestem Gryfik	4
2. Co to jest?	7
3. Czy to jest banan?	10
4. Zielony ogórek	13
5. Czerwony pomidor	16
6. Ile...?	19
7. Idziemy na zakupy	22
8. Rodzina Gryfika	25
9. Hej, co robisz?	28
10. Jesień	32
ZIMA	
11. Zima	35
12. Święta Bożego Narodzenia	38
13. Babcia i dziadek	42
14. Nogi, uszy... ..	46
15. Mam na sobie... ..	50
16. Gryfik jest smutny	53
17. W karnawale same bale	57
18. Mały domek	61
19. Lubię jeść	64
20. Kim będziesz?	68
WIOSNA	
21. Gryfik i wiosna	72
22. Żabka	76
23. Biedronka	80
24. Bociany	83
25. Motyle	87
26. Ślimak	91
27. Święta Wielkanocne	95
28. Gryfik na wsi.....	99
29. Gryfik w mieście	102
30. Gryfik w zoo	106
LATO	
31. Lato	110
32. Żółte słońce	114
33. Deszcz i parasol	117
34. Kolorowa tęcza	121
35. Chmurki figurki	126
36. Gryfik nie boi się burzy	130
37. Wiatr łobuziak	134
38. Kto ma dzisiaj urodziny?	138
39. Na placu zabaw	142
40. Wakacje	146
Fiszki obrazkowe.....	150

Drogie nauczycielki i drodzy nauczyciele wychowania przedszkolnego!

Niniejsza publikacja jest zbiorem 40 autorskich scenariuszy zajęć dla przedszkoli zawierających cele zajęć, karty pracy, piosenki, rymowanki i zabawy ruchowe. Scenariusze te stanowią podstawę przetestowanej i sprawdzonej na zajęciach **koncepcji do nauczania języka polskiego jako języka obcego oraz sąsiada dla dzieci w wieku od 3 do 6 lat**. Wychodząc z założenia, że warunki ramowe dla nauczania języka polskiego mogą się różnić w zależności od indywidualnych preferencji nauczycieli i dzieci, struktury organizacyjnej oraz programu pracy danego przedszkola, koncepcja jest pomyślana tak, aby dać Państwu możliwość swobodnego kształtowania spotkań z językiem polskim.

Forma scenariuszy w stylu instrukcji „krok po kroku” ma na celu ułatwienie Państwu prowadzenie zajęć z dziećmi zgodnie z zasadą immersji nawet bez wiedzy i doświadczenia w stosowaniu tej metody. Immersja, która potocznie zwana jest zanurzeniem w języku, oznacza w praktyce konsekwentne stosowanie języka docelowego w trakcie codziennych czynności wykonywanych w przedszkolu, w trakcie zabawy oraz przy prowadzeniu zajęć z języka obcego, podczas których nieznane dzieciom słownictwo tłumaczone jest przez nauczycielkę / nauczyciela za pomocą gestów, mimiki oraz ilustracji.

Tematyka scenariuszy nawiązuje do tzw. *tematów edukacyjnych przewidzianych w Koncepcji edukacji dla dzieci do lat sześciu w Meklemburgii-Pomorzu Przednim* oraz uwzględnia katalog tematyczny opublikowany w podręczniku *Metodyka nauczania języka polskiego jako obcego/drugiego dzieci w wieku przedszkolnym* (Jędryka 2015), np. moja rodzina, mój dzień i świat zwierząt. Tematy przyporządkowano czterem porom roku – zaczynając od jesieni – które towarzyszą dzieciom przez cały rok przedszkolny.

W każdym scenariuszu znajdują Państwo **listę materiałów potrzebnych do prowadzenia zajęć**. Są one częścią scenariuszy (np. materiały do kopiowania) oraz serii Polski z Gryfikiem (np. pacynka Gryfik oraz płyta CD z piosenkami *Śpiewaj po polsku z Gryfikiem*) lub muszą zostać dodatkowo przygotowane przez Państwa przed zajęciami (np. obrazki do przekazywania nowego słownictwa).

Niniejsza publikacja zawiera tzw. **fiszki obrazkowe**, czyli kartoniki opatrzone obrazkami i słówkami do nauki języka polskiego, które można uzupełnić o odpowiednik w języku niemieckim na odwrocie, skopiować, wyciąć i załaminować. Fiszki znajdują także wykorzystanie przy powtarzaniu słówek lub w trakcie zabawy. Sprawdzonej metodą jest wręczanie pasujących tematycznie fiszek każdemu dziecku na zakończenie poszczególnych zajęć z języka polskiego. Dzieci uwielbiają je zbierać i się nimi bawić.

Liczba dzieci w grupie powinna wynosić nie więcej niż 20. Skład grupy biorącej udział w zajęciach nie powinien się zmieniać, gdyż w przeciwnym razie stan wiedzy dzieci będzie niejednorodny.

Zajęcia zaplanowane są na **45 minut** – dobrze byłoby, gdyby odbywały się one wczesnym przedpołudniem.

Wszystkim, którzy będą wykorzystywać te materiały, życzymy wielu sukcesów, dobrej zabawy i przyjemności z przekazywania języka polskiego oraz polskiej kultury!

Autorka i Redakcja

Liebe Erzieherinnen und Erzieher,

diese Publikation beinhaltet 40 ausgearbeitete Stundenentwürfe mit Lernzielen, Arbeitsblättern, Liedern, Reimen und Bewegungsspielen, die ein erfolgreich erprobtes **Konzept für die Vermittlung des Polnischen als Fremd- und Nachbarsprache an 3- bis 6-jährige Kinder** darstellen. Da die Rahmenbedingungen für die Polnischvermittlung von Kita zu Kita unterschiedlich sein können, ist das Konzept so angelegt, dass Sie genügend Freiraum haben, um eine auf ihre individuellen Vorlieben, auf die Bedürfnisse Ihrer Gruppe und die Gegebenheiten ihrer Kita zugeschnittene Begegnung mit der polnischen Sprache gestalten zu können.

Die **Schritt-für-Schritt-Anleitung** soll Ihnen helfen, auch ohne Vorerfahrungen und entsprechende Weiterbildung Polnisch als Fremd- und Nachbarsprache kindgerecht und getreu dem Ansatz der Immersion zu vermitteln. Die Immersion, die gemeinhin als „Sprachbad“ bezeichnet wird, bedeutet in der Praxis, dass Polnisch in alltäglichen Aktivitäten, beim Spielen und während des Fremdsprachenangebots konsequent verwendet wird: Alle unbekannten Vokabeln oder Ausdrücke werden den Kindern von der Erzieherin / dem Erzieher auf Polnisch erläutert und mit Hilfe von Gestik, Mimik und Bildern verdeutlicht.

Die **Themen** der Stundenentwürfe orientieren sich sowohl an den Bildungsthemen der Kinder, die in der Bildungskonzeption für 0- bis 10-jährige Kinder in Mecklenburg-Vorpommern (Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern 2011) genannt werden, als auch am Themenkatalog der Methodik der Vermittlung des Polnischen als Fremd- und Zweitsprache an Kindergartenkinder (Jędryka 2015), z.B. meine Familie, mein Tag und die Tierwelt. Sie wurden vier Jahreszeiten – beginnend mit dem Herbst – zugeordnet, die Kinder durch ein ganzes Kindergartenjahr begleiten.

In jedem Stundenentwurf finden Sie eine **Auflistung der benötigten Materialien**. Sie sind entweder Teil der Entwürfe (z.B. die Kopiervorlagen) und der Serie Polnisch mit dem kleinen Greif (z.B. die Handpuppe kleiner Greif und die Lieder-CD Singe auf Polnisch mit dem kleinen Greif), oder sie müssen individuell von Ihnen erstellt werden (z.B. Bilder zum Erklären neuer Vokabeln).

Die vorliegende Publikation enthält eigene **Flashcards** zum Vervielfältigen, Ausschneiden und Laminieren, d.h. Karten mit dem polnischen Vokabular in Bild- und Schriftform passend zu den Stundenentwürfen. Diese können zum Wiederholen von Vokabeln und auch spielerisch eingesetzt werden. Besonders bewährt hat sich das Überreichen einer Flashcard an jedes Kind nach Ende einer Polnischstunde. Die Kinder lieben es, die Karten zu sammeln und mit ihnen zu spielen.

Die **Gruppengröße** sollte möglichst 20 Kinder nicht überschreiten. Die **Gruppenzusammensetzung** sollte möglichst konstant bleiben, damit die Kinder einen ähnlichen Wissensstand haben.

Die Stundenentwürfe sind für 45 Minuten angelegt, die idealerweise am frühen Vormittag eingeplant werden sollten.

Allen, die das Material nutzen werden, wünschen wir viel Erfolg, Spaß und Freude bei der Vermittlung der polnischen Sprache und Kultur!

Ihre Autorin und Ihre Redaktion

1. Cześć, jestem Gryfik

Cele ogólne	Dziecko → poznaje pierwsze słowa po polsku → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje polecenia/pytania/zwroty po polsku np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się piosenką na dzień dobry</i>”, „<i>Zaśpiewajmy wszyscy razem</i>”, „<i>A teraz wstajemy</i>”, „<i>Mam dla was niespodziankę</i>” → poznaje zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	Jestem..., ja, ty, kto, imię, czary-mary, hokus-pokus, czarodziejski/(i)-e/-a, raz, dwa, trzy, znaczek oraz słówka, które pojawiają się na znaczkach przedszkolaków
Gramatyka	→ czasownik „<i>być</i>” w konstrukcjach: „<i>Jestem... [imię]</i>”, „<i>Kto to jest?</i>”, „<i>To jest Gryfik.</i>” → zaimki osobowe „<i>ja</i>” i „<i>ty</i>” → zaimek pytajny „<i>Kto?</i>”
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu → poznaje zwroty stosowane przy zaklęciach
Pomoce dydaktyczne	(1) komplet znaczków przedszkolaków biorących udział w zajęciach języka polskiego takich samych jak na szafkach w szatni i łazience oraz znaczek dla nauczyciela/nauczycielki języka polskiego (2) pisak (3) taśma klejąca (dwustronna) (4) pacynka Gryfik (5) czarodziejski worek (6) czarodziejskie pudełko (7) czarodziejska różdżka (8) płyta CD „ <i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i> ” (9) wydrukowana kartka z Gryfikiem do pokolorowania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (10) karty z Gryfikiem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-2 min

Dzieci (D) wraz z nauczycielem/nauczycielką (N) siedzą w kole. N wita D, mówiąc: „*Dzień dobry, dzisiaj zaczynamy naszą przygodę z językiem polskim. Na początek zaśpiewamy piosenkę na dzień dobry*”. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach <i>raz, dwa, trzy</i> .

Krok 2, 2-20 min

Zabawa integrująca z piosenką: N umieszcza przed sobą czarodziejskie pudełko, w którym znajdują się znaczki przedszkolaków i mówi do D: „*Mam dla was niespodziankę. Dostałam ją od Gryfika, kiedy szłam dzisiaj do waszego przedszkola. Sama jestem ciekawa, co w nim jest?*”. N potrząsa pudełkiem i prosi jedno z D, aby je otworzyło, mówiąc przy tym: „*Kto w was chce otworzyć czarodziejskie pudełko?*” Po otwarciu pudełka N rozkłada na podłodze znaczki. Następnie bierze do ręki znaczek przeznaczony dla N, mówiąc: „*To jest... To jest mój znaczek. To ja. Jestem... [imię N].*” N pisze swoje imię na znaczkach i przykleja sobie znaczek na bluzce/swetrze... Następnie prosi D, aby po kolei znalazły swój znaczek, mówiąc: „*Kto ma znaczek, na którym jest... [np. jabłko?]*”. N zwraca się do każdego D, mówiąc: „*Jestem... [imię N]. A ty?*” N zapisuje imię D na znaczkach i prosi je, aby przyklepiło go sobie na bluzeczce/sweterku. Za każdym razem, gdy D przykleja sobie znaczek na bluzeczkę, N śpiewa na melodię „*Panie Janie*”:

Witaj... [imię D], witaj... [imię D].
To znaczek twój, to znaczek twój.
Wszyscy cię lubimy, wszyscy cię lubimy.
Bądź wśród nas, bądź wśród nas.

Krok 3, 20-35 min

N pokazuje D czarodziejski worek z uprzednio schowanym w nim Gryfikiem (G), mówiąc: „*Mam dla was jeszcze jedną niespodziankę. Dostałam ją również dzisiaj rano. A wiecie od kogo? Popatrzcie...*” N bierze różdżkę do ręki, nachyla się z nią nad workiem, wymawiając zaklęcie:

*Hokus-pokus, czary-mary!
Co nas czeka, nie do wiary!
Czas zabawę zacząć zaraz!
Wychodź z worka, tu i teraz!.*

Nic się nie dzieje. N patrzy na worek ze zdziwioną miną po czym powtarza zaklęcie dużo wolniej, ale nadal nic się nie dzieje. N drapie się po głowie i powtarza zaklęcie jeszcze raz, tym razem dużo głośniej. N zwraca się do D: „*Coś tu nie gra. Chyba moja różdżka nie działa.*” N pyta dowolne D: „*Możesz mi pomóc? Chcesz potrzymać moją różdżkę?*” i prosi D o powtarzanie za nim/nią zaklęcia słowo po słowie. Po wspólnym wypowiedzeniu zaklęcia czarodziejski worek zaczyna się ruszać. Wychodzi z niego G, który najpierw rozgląda się po pomieszczeniu, a potem leci do dowolnego D w sali. Siada mu na kolanach i zaczyna śpiewać:

*Cześć, jestem Gryfik.
Jak się masz?
Cześć, jestem Gryfik.
Jak na imię masz?*

Po pytaniu „*Jak na imię masz?*” G patrzy na D, a N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G: „*Jestem... (imię dziecka)*” oraz podać mu rękę na powitanie i powiedzieć „*Cześć*”. W ten sposób G przedstawia się każdemu D i pyta je o imię.

Krok 4, 35-40 min

Zabawa plastyczna „Gryfik”. D otrzymują obrazek G i kolorują go.

Krok 5, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. D siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z G, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z Gryfikiem*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do mitego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

2 Co to jest?

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje nazwy przedmiotów po polsku → poznaje polecenia/pytania/zwroty po polsku np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się piosenką na dzień dobry</i>”, „<i>Powtórzmy wszyscy razem</i>”, „<i>A teraz wstajemy</i>”, „<i>Klaszczemy w dłonie</i>”, „<i>Tupujemy</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Witam/Witaj...</i>”
Leksyka	balonik, jabłko, kredka, krzesło, książka, kubek, lalka, tyżka, miś, piłka/piłki, samochód/auto, szczoteczka, raz, dwa, trzy, cztery, pięć, sześć, siedem, osiem, dziewięć, dziesięć, prezent, niespodzianka
Gramatyka	→ liczba mnoga rzeczowników: piłka/piłki → czasownik „być” w konstrukcjach: <i>Co to jest? To (nie) jest/są...</i> → liczebniki 1-10
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu → poznaje słowa brzmiące podobnie jak w języku niemieckim (internacjonalizmy), np. auto, balon(ik)
Pomoce dydaktyczne	(1) komplet obrazków z zabawkami (2) pacynka Gryfik (3) czarodziejski worek (4) dziesięć ponumerowanych pitek (5) płyta CD „ <i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i> ” (6) wydrukowana kartka z przedmiotami do pokolorowania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (7) karty z zabawkami (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i G siedzą w kręgu. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach raz, dwa, trzy.

Krok 2, 1-10 min

Zabawa utrwalająca imiona D. D siadają na podłodze w kótecčku. N mówi:

<i>Dzień dobry (imię D) bardzo wesóło, teraz do (imię D) klaszczę całe koło.</i>	klaszczemy w dłonie
<i>Witamy (imię D) bardzo wesóło, teraz do (imię D) macha całe koło.</i>	machamy ręką
<i>Witamy (imię D) bardzo wesóło, teraz do (imię D) uśmiecha się całe koło.</i>	uśmiejemy się
<i>Witamy (imię D) bardzo wesóło, teraz do (imię D) tupie nóżkami całe koło.</i>	tupujemy nogami na siedząco
<i>Witamy (imię D) bardzo wesóło, teraz do (imię D) skacze całe koło.</i>	wstajemy i skaczymy, następnie siadamy z powrotem w kole

Zabawę prowadzimy, wymyślając inne zadania do wykonania, aż do momentu przywitania wszystkich D.

Krok 3, 10-15 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć Gryfikowi: „Jestem... (imię D)” oraz podać mu rękę na powitanie.

*Cześć, jestem Gryfik.
Jak się masz?
Cześć, jestem Gryfik.
Jak na imię masz?*

Krok 4, 10-15 min

Zabawa dydaktyczna: G trzyma przed sobą czarodziejski worek, w którym znajdują się obrazki z przedmiotami. N mówi do D: „Dzisiaj to Gryfik ma dla was niespodziankę. Czy jesteście ciekawi, co jest w worku?”. G pyta: „Kto w was chce zajrzeć do czarodziejskiego worka?”. Następnie leci do D i podaje mu worek, mówiąc przy tym: „Wyciągnij proszę jeden obrazek i pokaż go wszystkim. Aha. Co to jest?”. G patrzy na N, a N patrzy na obrazek i mówi: „To jest... (np. balonik). Powtórzmy wszyscy razem: BALONIK”. N kładzie obrazek na podłodze, a G leci do następnego D. Zabawę kontynuujemy aż do momentu przedstawienia i nazwania wszystkich przedmiotów.

1. balonik 2. jabłko 3. kredka 4. krzesło 5. książka 6. kubek 7. lalka 8. tyżka 9. miś 10. piłka 11. samochód/auto 12. szczoteczka

Krok 5, 25-35 min

Zabawa ruchowa z elementami naśladowania i reagowania na słowa piosenki. Przed śpiewaniem piosenki N pokazuje D piłki oraz wymawia po kolei numery.

<i>Skaczą piłki, raz, dwa, trzy, ja je łapię, potem ty. Lecą piłki, cztery, pięć, łap je, zanim spadną gdzieś. Rzucam piłką numer sześć, kto ją złapie, powie cześć. Siedem, osiem, leżą tam, dziewięć, dziesięć, ja je mam!</i> <i>Dziesięć piłek, tap, tap, tap, Teraz w rączki, klap, klap, klap. Dziesięć piłek, tap, tap, tap. Teraz do mnie, tak, tak, tak.</i>	Podczas śpiewania (lub odtwarzania piosenki z CD) N drybluje lub rzuca piłkami numer 1, 2, 3, 4, 5, 6, pokazuje piłki numer 7 i 8 położone gdzieś w sali oraz piłki 9 i 10 leżące koto niej/niego. D tupią D klaszczą w dłonie D tupią D rzucają piłki do N
--	---

Zabawę można powtórzyć dwa razy.

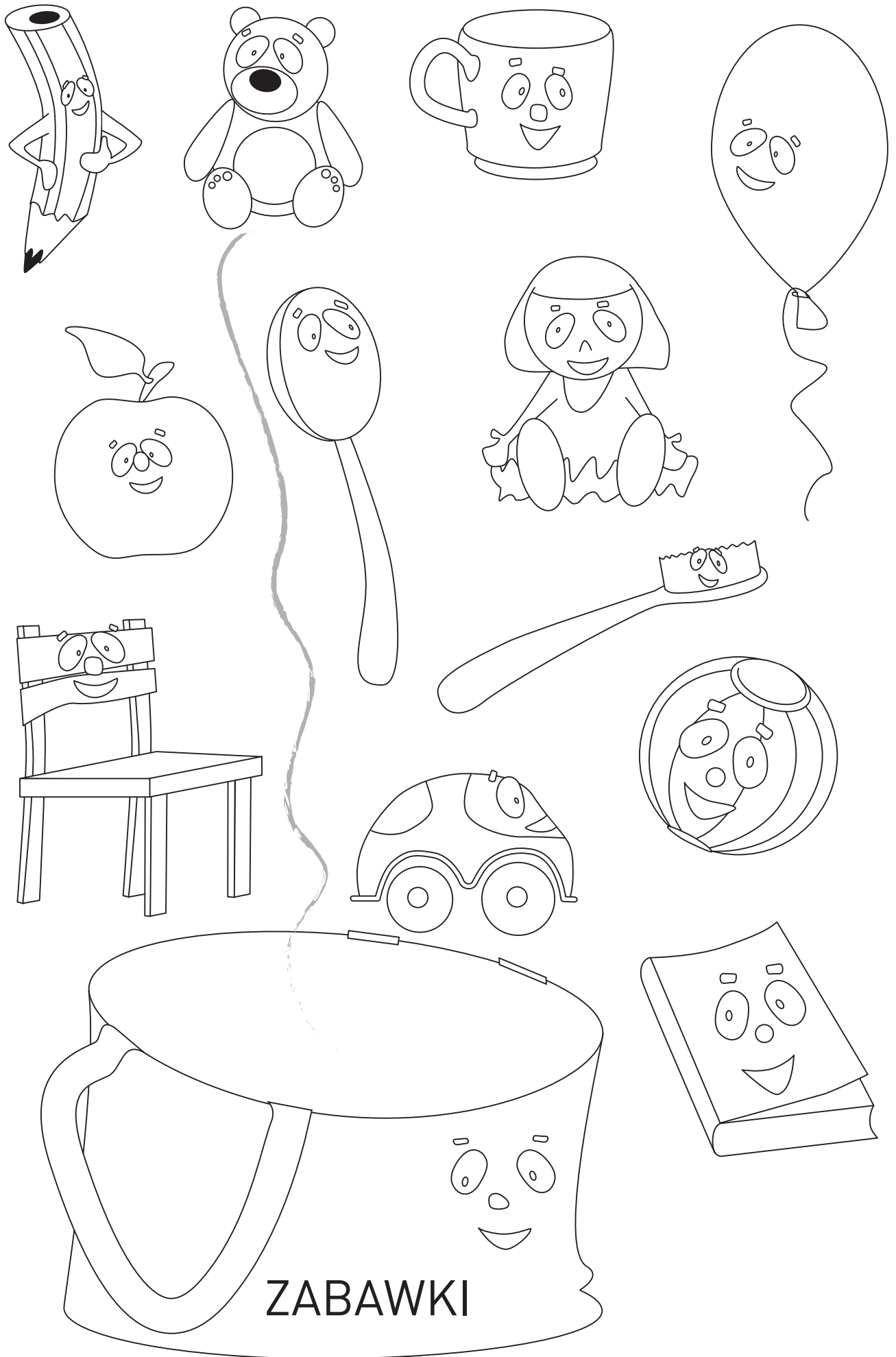
Krok 6, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Zabawki”. N umieszcza w środku koła kosz na zabawki i wrzuca do niego dwie zabawki np. klocki i piłkę, mówiąc: „To jest zabawka i to też jest zabawka. To są zabawki”. Następnie bierze do ręki np. talerzyk i kurtkę, mówiąc: „To nie jest zabawka. To też nie jest zabawka”. Odkłada talerzyk oraz kurtkę na bok. Następnie pokazuje D obrazek do pokolorowania, mówiąc: „Popatrzcie. Na obrazku jest BAŁAGAN. Posprzątajcie i wrzucicie ZABAWKI do kosza. Popatrzcie na wszystkie przedmioty i zastanówcie się dobrze, które z tych przedmiotów to zabawki? Połączcie je linią z koszem tak jak tutaj na przykładzie (pokazuje przykład). Następnie je pokolorujcie”.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z piłką, mówiąc do każdego D: „Proszę, to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z zabawkami”. G podpowiada D „dziękuję”. N wraz z G zwraca się do D, mówiąc „Dziękuję wam za wspólną zabawę - do widzenia”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

3 Czy to jest banan?

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence → próbuje wskazać odpowiedni obrazek → słucha z uwagą wierszyka czytane przez nauczyciela/nauczycielkę → składa części obrazka w całość
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje nazwy owoców po polsku → potrafi odpowiedzieć „tak” lub „nie” → utrwała polecenia/pytania/zwroty po polsku np. „Siadamy w kótecčku”, „A teraz przywitamy się piosenką na dzień dobry”, „Powtórzymy wszyscy razem”, „A teraz wstajemy”, „Klaszczemy w dłonie”, „Tupimy” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „Cześć/Dzień dobry”, „Do widzenia”, „Proszę”, „Dziękuję”, „Witam/Witaj...”
Leksyka	ananas, banan, cytryna, gruszka, jabłko, mandarynka, pomarańcza, truskawka, winogrono, Czy to jest?, tak/nie
Gramatyka	→ czasownik „być” w zdaniu pytającym: <i>Czy to jest...?</i> → pytanie o rozstrzygnięcie: <i>Czy to jest...? Tak./Nie.</i>
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu → poznaje słowa brzmiące podobnie jak w języku niemieckim (internacjonalizmy), np. ananas, banan, cytryna
Pomoce dydaktyczne	(1) komplet podwójnych obrazków z owocami (ewentualnie plastikowe/drewniane owoce) (2) pacynka Gryfik (3) czarodziejski worek (4) opaska na oczy (5) dowolna płyta CD ze skoczną muzyką do zabawy ruchowej „ <i>Satka owocowa</i> ” (6) 10 punktów w kształcie stonczek (7) wydrukowana kartka z pociętymi na fragmenty owocowymi puzzle do pokolorowania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (8) koperty (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (9) klej (10) karty z owocami (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i G siedzą w kręgu. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach raz, dwa, trzy.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-10 min

Zabawa dydaktyczna *TAK/NIE*: G trzyma przed sobą czarodziejski worek, w którym znajdują się obrazki z owocami lub plastikowe/drewniane owoce. N mówi do D: „*Ciekawe, jaką niespodziankę ma dla was dzisiaj Gryfik?*”. Następnie N zawiązuje

G opaskę na oczach, wyjmując z czarodziejskiego worka owoc po owocu i daje G do ręki. G próbuje odgadnąć, co trzyma w ręce, i pyta D np. „Czy to jest... jabłko?”. D odpowiada zgodnie z prawdą TAAAAAK albo NIEEEEE (N pomaga i animuje D do mówienia TAK/NIE). Zabawę kontynuujemy aż do momentu przedstawienia i nazwania wszystkich owoców.

1. ananas 2. banan 3. cytryna 4. gruszka 5. jabłko 6. mandarynka 7. pomarańcza 8. truskawka 9. winogrono

Krok 4, 10-20 min

Zabawa ruchowa „Sałatka owocowa” przy skocznej muzyce. D siedzą w kręgu. N rozdaje D po dwa obrazki owoców (jeśli liczba D jest nieparzysta, N bierze udział w zabawie). Na hasło „banan” te D zamieniają się miejscami, które mają obrazek z bananem itd. Na hasło „sałatka owocowa” wszyscy zamieniają się miejscami. Zabawę można powtórzyć dwa razy.

Krok 5, 20-30 min

Zabawa językowa STOP do wiersza „Owoce”. N dzieli D na dwie grupy i tłumaczy im przebieg zabawy. Gdy podczas czytania wiersza D rozpozna znane słowo, klaszcze w dłonie i mówi STOP. D, które pierwsze zaklasknęło i wskazało pasujący obrazek, otrzymuje od N punkt/stoneczko. Po przeczytaniu wierszyka N pyta D, które owoce nie pojawiły się w tekście (ananas i truskawka). Wygrywa grupa, która zbierała najwięcej punktów/stoneczek (N i G liczą głośno rozdane stoneczka).

Owoce

Kamila Bednarek, adaptacja: Agnieszka Putzier

Gryfik pomarańcze lubi jadać
zdrowy owoc, co tu gadać.
Tomek woli mandarynki
zdrowsze przecież niż landrynki
- A ja wolę winogrona
powiedziała wnet Iwona
Patrzy na nią brat Floriana
- Ja tam lubię zjeść banana,
bo energii daje z rana.
Jabłka, gruszki i cytryny
mają w sobie witaminy.
Małe, duże, kolorowe
pyszne wszystkie są i zdrowe.
A więc drodzy przyjaciele,
kto owoców zjada wiele
zdrowy będzie i radosny,
od jesieni aż do wiosny.

Krok 6, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Owocowe puzzle”. N zaprasza D do stolików i rozdaje im koperty, w których znajduje się pocięty na cztery fragmenty obrazek z owocami (puzzle). Zadaniem D jest złożyć fragmenty w całość, nakleić na kartkę i pokolorować. Podczas malowania N pyta D, jakie owoce / jakich owoców (nie) lubią jeść.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z owocami, mówiąc do każdego D: „Proszę, to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z owocami”. G podpowiada D „dziękuję”. N wraz z G zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę - do widzenia”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

4 Zielony ogórek

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → próbuje dopasować obrazek do tematu → słucha z uwagą piosenki śpiewanej przez nauczyciela/nauczycielkę → wycina części obrazka
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje nazwy warzyw oraz kolorów po polsku → utrwała polecenia/pytania/zwroty po polsku np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się piosenką na dzień dobry</i>”, „<i>Powtórzmy wszyscy razem</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Witam/Witaj</i>”
Leksyka	cebula, marchewka, ogórek, pomidor, sałata, ziemniak, zielony/-a, czerwony/-a, garniturek, czapka, sandały
Gramatyka	→ rodzaj męski i żeński przymiotników, np. <i>zielony/zielona</i>
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu → poznaje słowa brzmiące podobnie jak w języku niemieckim (internacjonalizmy), np. <i>ananas</i>, <i>banan</i>, <i>cytryna</i>
Pomoce dydaktyczne	(1) komplet obrazków z owocami (ewentualnie plastikowe/drewniane owoce) (2) komplet podwójnych obrazków z warzywami (ewentualnie plastikowe/drewniane warzywa) (3) dwa koła hula-hoop lub dwie szarfy w różnych kolorach (4) pacynka Gryfik (5) czarodziejski worek (6) czarodziejska różdżka (7) dowolna płyta CD ze skoczną muzyką do zabawy ruchowej „ <i>Sałatka jarzynowa</i> ” (8) 10 punktów w kształcie słoneczek (9) wydrukowana kartka z obrazkiem ogórka do wykolorowania i ubrania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (10) koperty (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (11) klej i nożyczki (12) karty z ogórkiem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (13) kredki w kolorze zielonym, czerwonym i niebieskim

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i G siedzą w kręgu. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach raz, dwa, trzy.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć Gryfikowi „*Jestem... [imię D]*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-10 min

Zabawa dydaktyczna „*Owoce i warzywa - co pasuje?*”. D tworzą kótecčko i siadają na podłodze/dywanie. N trzyma czarodziejski worek z obrazkami przedstawiającymi:

- owoce (ananas, banan, cytryna, gruszka, jabłko, mandarynka, pomarańcza, truskawka, winogrono) oraz
- warzywa (cebula, marchewka, ogórek, pomidor, sałata i ziemniak).

N zwraca się do D, mówiąc: „Gryfik bawił się moją różdżką i pomieszał obrazki. W worku miały być tylko warzywa, a teraz są w nim i warzywa, i owoce. Zobaczcie.” N wyjmuję z worka obrazek po obrazku, nazywając je (np. „To jest banan, powtórzcie BANAN, a to jest pomidor...” i kładzie je kolejno na podłodze. Następnie N kładzie na podłodze obok obrazków dwa koła hula-hoop (lub dwie szarfy) w różnych kolorach, mówiąc do D: „Musimy zrobić porządek, pomóżcie mi w tym proszę. Tutaj wkładamy wszystkie owoce, np. banan, a tutaj wszystkie warzywa, np. pomidor. A teraz wy.” Na koniec zabawy N sprawdza, czy D prawidłowo uporządkowały owoce i warzywa oraz dziękuje im za pomoc, wkładając warzywa do worka.

Krok 4, 15-20 min

Zabawa ruchowa „Sałatka jarzynowa” przy skocznej muzyce. D siedzą w kręgu. N rozdaje D po dwa obrazki warzyw (jeśli liczba D jest nieparzysta, N bierze udział w zabawie). Na hasło „marchewka” te D, które mają obrazek z marchewką zamieniają się miejscami itd. Na hasło „sałatka jarzynowa” wszyscy zamieniają się miejscami. Zabawę można powtórzyć dwa razy.

Krok 5, 20-30 min

Zabawa językowa *STOP* do refrenu piosenki „Ogórek wąsaty”. N dzieli D na dwie grupy i tłumaczy im przebieg zabawy. Gdy podczas śpiewania refrenu D rozpozna znane słowo, klaszcze w dłonie i mówi STOP. D, które pierwsze zaklasknęło i wskazało pasujący obrazek, otrzymuje od N punkt/stoneczko. Po zaśpiewaniu refrenu N pyta D, które warzywa nie pojawiły się w tekście (marchewka i ziemniak). Wygrywa grupa, która uzbierała najwięcej punktów/stoneczek (N i G liczą głośno rozdane stoneczka).

Ogórek, ogórek, ogórek,
Zielony ma garniturek,
I czapkę i sandały,
Zielony, zielony jest cały.

Sałata, sałata, sałata
Zielony ma garniturek,
I czapkę i sandały,
Zielona, zielona jest cała.

Pomidor, pomidor, pomidor
Czerwony ma garniturek,
I czapkę i sandały,
Czerwony, czerwony jest cały.

Cebula, cebula, cebula
Czerwony ma garniturek,
I czapkę i sandały,
Czerwona, czerwona jest cała.

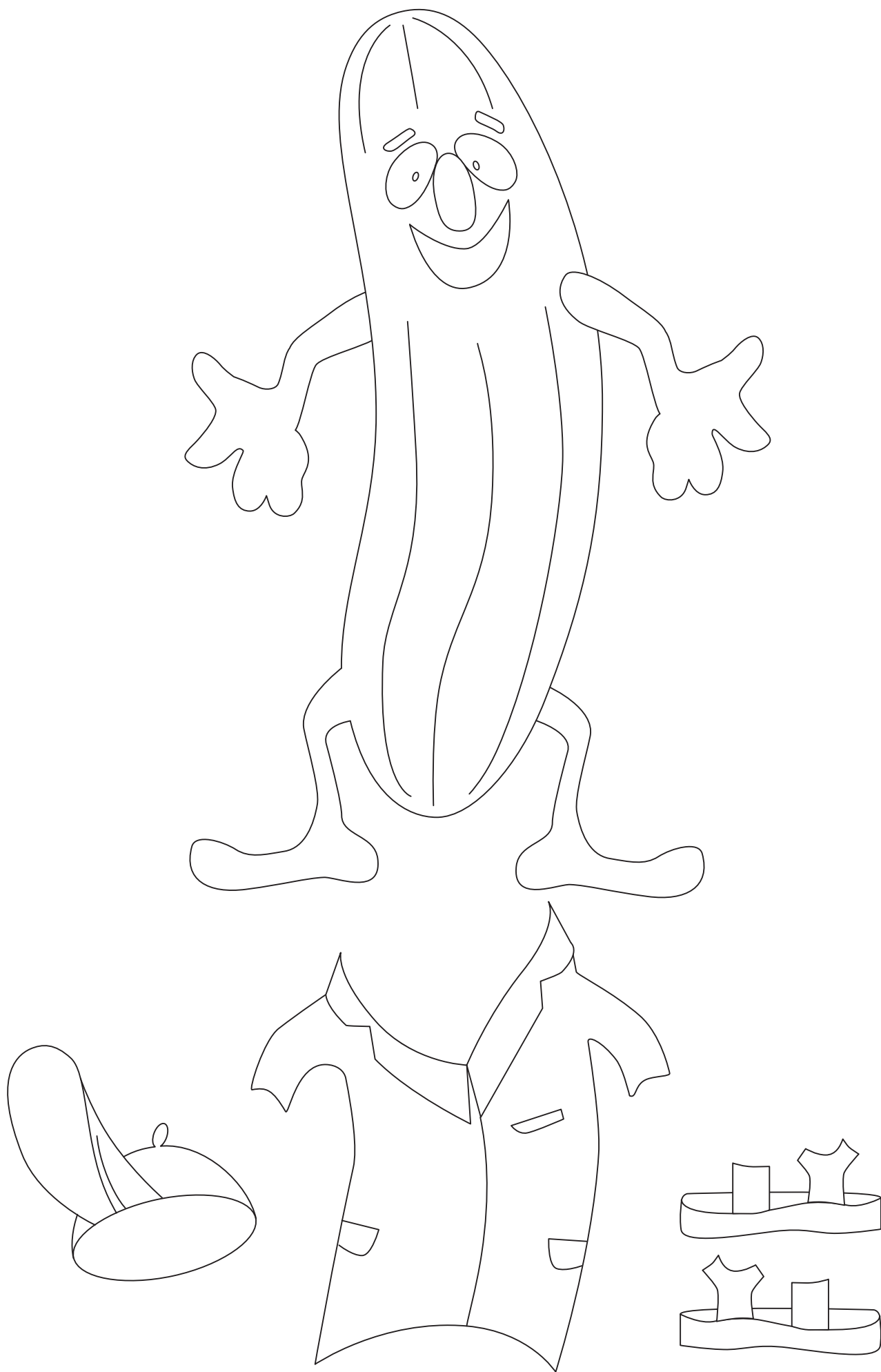
Krok 6, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Zielony ogórek”. N zaprasza D do stolików, trzymając w rękach obrazek z ogórkiem. Śpiewając refren piosenki, pokazuje po kolei na garniturek, czapkę i sandały. Na dwóch gotowych przykładach ubranego ogórka pokazuje D różne kolory, mówiąc: „Teraz ubieramy ogórka”, „To jest garniturek. Garniturek może być zielony, czerwony albo niebieski”, „To jest czapka. Czapka może być...”, „To są sandały. Sandały mogą być...”. Zadaniem dzieci jest pokolorowanie (mają do dyspozycji kredki wyłącznie w kolorach zielonym, czerwonym i niebieskim) i wycięcie ubrań oraz naklejenie ich na ogórka. N komentuje gotowe obrazki, np.: „Super, twój ogórek ma zielony garniturek, czerwoną czapkę i niebieskie sandały”.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z ogórkiem, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z ogórkiem”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc „Dziękuję wam za wspólną zabawę”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

5 Czerwony pomidor

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → próbuje rozpoznać i nazwać przedmiot → słucha z uwagą piosenki odtwarzanej z płyty CD lub śpiewanej przez N → koloruje obrazek odpowiednimi kolorami
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje nazwy kolorów po polsku → utrwała nazwy przedmiotów, owoców i warzyw → utrwała liczby jeden, dwa, trzy, cztery → utrwała polecenia/pytania/zwroty po polsku np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się piosenką na dzień dobry</i>”, „<i>Powtórzymy wszyscy razem</i>”, „<i>A teraz wstajemy</i>”, „<i>Chodźcie do kota</i>”, „<i>Robimy kota</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Witam/Witaj</i>...”
Leksyka	kolorowy, żółty, niebieski, czerwony, zielony, biały, czarny, Jaki kolor ma...?, numer jeden, dwa, trzy, cztery
Gramatyka	→ czasownik „<i>być</i>” w zdaniu pytającym: <i>Czy to jest...?</i> → zdanie typu „<i>X jest + przymiotnik</i>” np. <i>Banan jest żółty.</i> → zaimek pytajny „<i>Jaki?</i>” np. „<i>Jaki kolor ma...?</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu → utrwała słowa brzmiące podobnie jak w języku niemieckim (internacjonalizmy), np. ananas, banan, cytryna, auto
Pomoce dydaktyczne	(1) plastikowe/drewniane przedmioty w kolorach pasujących do zabawy „<i>Co kryje się w worku?</i>”: żółty (banan i cytryna), niebieski (piteczka i kubek), czerwony (pomidor i truskawka), zielony (ogórek i balonik), biały (łyżka i widelec), czarny (auto i kredka) (2) pacynka Gryfik (3) czarodziejski worek (4) kolorowe talerzyki lub kartki w kolorach żółtym, niebieskim, czerwonym, zielonym, białym i czarnym (5) płyta CD „<i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i>” (6) ubranka dla Gryfika z papieru kartonowego (7) kolorowe opaski na głowę dla dzieci z papieru kartonowego (8) obrazki z pomidorem do kolorowania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (9) ponumerowane karteczki w kolorach czerwonym/1, zielonym/2, niebieskim/3 i żółtym/4 (10) karty z pomidorem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i G siedzą w kręgu. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach raz, dwa, trzy.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć Gryfikowi „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dydaktyczna „Co kryje się w worku?”. Przed zabawą N umieszcza plastikowe lub drewniane przedmioty w czarodziejskim worku – zadaniem D jest rozpoznanie przedmiotów za pomocą zmysłu dotyku. Rozpoczynając zabawę, N pokazuje D czarodziejski worek pełen przedmiotów, mówiąc „Ciekawe, co jest dzisiaj w czarodziejskim worku. Od Gryfika wiem tylko tyle, że są w nim kolorowe przedmioty”. Następnie rozkłada na podłodze kolorowe talerzyki lub kartki, mówiąc do D: „Kolorowe, czyli w różnych kolorach. Popatrzcie, jakie mam tutaj kolory: żółty, czerwony, niebieski, zielony, czarny i biały”. Po rozłożeniu kolorowych talerzyków/kartek N wraz z G demonstrują D przebieg zabawy, mówiąc/pytając: „Czy to jest banan?”, „Tak, to jest banan”, „Nie, to nie jest banan”, „Jaki kolor ma banan?”, „Banan ma kolor żółty”. Za każdym razem, gdy przedmiot zostanie przedstawiony, odkładany jest na talerzyk w takim samym kolorze. Zabawę kontynuujemy aż do momentu przedstawienia i nazwania wszystkich przedmiotów oraz kolorów.

1. żółty	banan, cytryna
2. niebieski	piłeczką, kubek
3. czerwony	pomidor, truskawka
4. zielony	ogórek, balonik
5. biały	łyżka, widelec (z plastiku)
6. czarny	aut(k)lo, kredka

Krok 4, 15-30 min

Zabawa ruchowa do piosenki „Mam na sobie...”. D stoją w grupie wokół N, a N odtwarza/śpiewa piosenkę, przylepiając do Gryfika ubranka z papieru. Po linijce „... kolor – robimy koło” wymienia wszystkie białe/zielone/niebieskie/żółte rzeczy, które D mają na sobie, zakłada im opaski z danego koloru na głowę i zaprasza je do koła. Przykładowy monolog N: „Kto ma dziś na sobie coś białego? Popatrzcie. Alex ma biały t-shirt, Maike ma białe skarpetki. Alex i Meike, chodźcie do koła. Biały kolor – robimy koło”. Po odtworzeniu/zaśpiewaniu piosenki N może rozdać D opaski w dalszych kolorach (czerwony, czarny...) pasujące do części ich ubrań i kontynuować zabawę w kole.

Mam na sobie... <i>Mam na sobie białą czapeczkę, biały kolor – robimy koło.</i> <i>Mam na sobie zielony t-shirt, zielony kolor – robimy koło.</i> <i>Mam na sobie niebieskie spodnie, niebieski kolor – robimy koło.</i> <i>Mam na sobie żółte skarpetki, żółty kolor – robimy koło.</i>
--

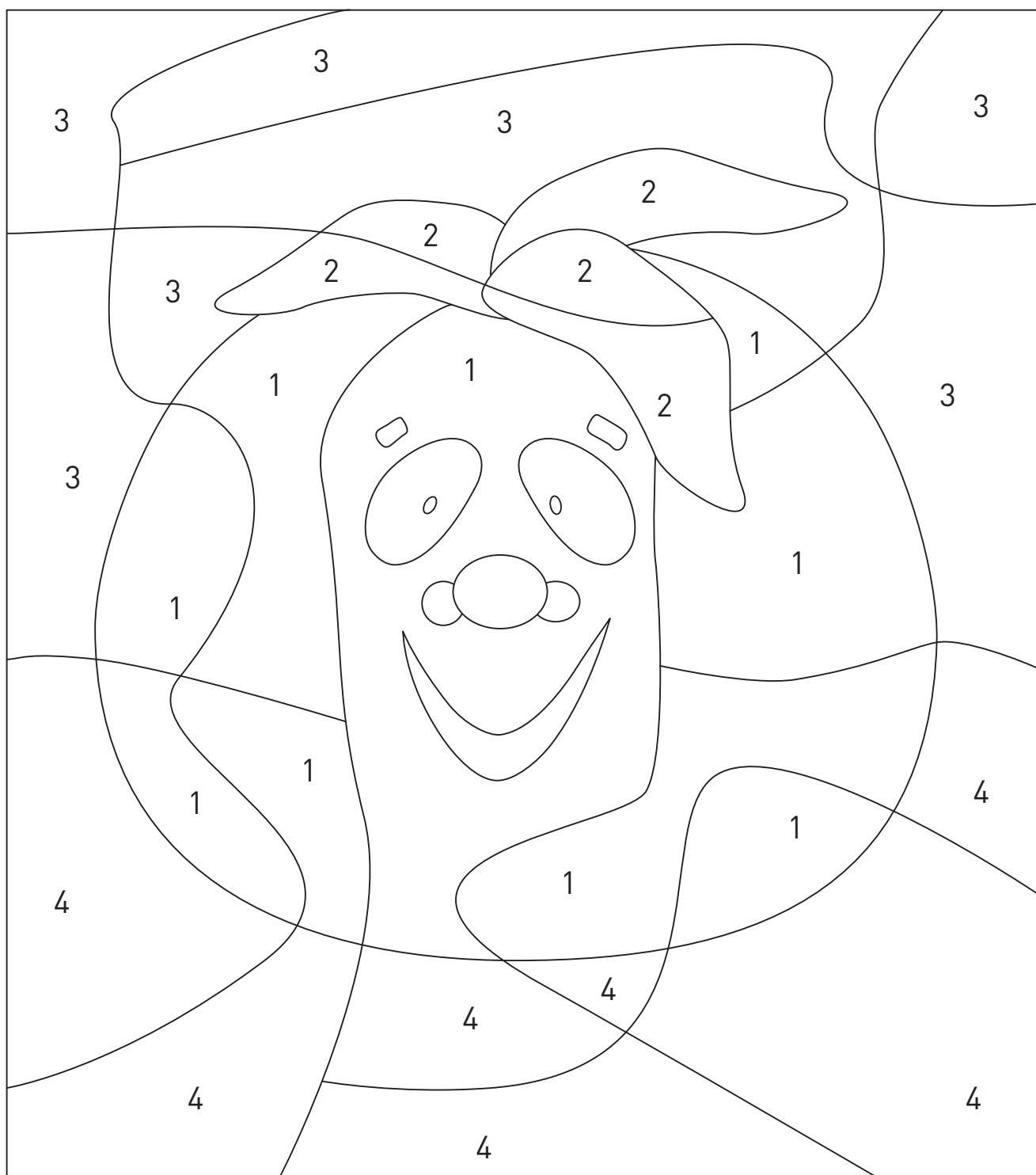
Krok 5, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Czerwony pomidor”. N zaprasza D do stolików i rozdaje im obrazki z pomidorem, tłumacząc, co D mają zrobić: „Teraz kolorujemy pomidora”. N pokazuje D ponumerowane karteczki w kolorach czerwonym (1), zielonym (2), niebieskim (3) i żółtym (4), tłumacząc: „Numer jeden jest czerwony. Wszystkie pola, na których widzicie numer 1, malujecie na czerwono.” itd. N rozdaje D kartki z pomidorem, kładąc na każdym stoliku kolorowe karteczki z numerami.

Krok 6, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z pomidorem, mówiąc do każdego D: „Proszę, to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z pomidorem”. G podpowiada D „dziękuję”. N wraz z G zwraca się do D, mówiąc „Dziękuję wam za wspólną zabawę - do widzenia”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

6 Ile...?

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → próbuje wykonywać zadania dotyczące dodawania w zakresie 10 → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → słucha z uwagą wierszyka czytanego przez nauczyciela/nauczycielkę
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → utrwała nazwy warzyw i kolorów → utrwała liczby od jeden do 10 → utrwała/pozna polecenia/pytania/zwroty po polsku, np. „Siadamy w kóteczeniu”, „A teraz przywitamy się piosenką na dzień dobry”, „Powtórzmy wszyscy razem”, „Tworzymy dwie grupy”, „Ustawiamy się w rzędzie”, „Liczymy”, „Gratulujemy”, „Klaszczemy” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „Cześć/Dzień dobry”, „Do widzenia”, „Proszę”, „Dziękuję”, „Witam/Witaj...”
Leksyka	stop, ile, liczymy, siatka, wiaderko, garnek, plecak, brawo
Gramatyka	→ liczba mnoga rzeczowników w mianowniku oraz w dopełniaczu, np. <i>pomidory/pomidorów</i> → czasownik „liczyć” w 1. os. l. mn. → zaimek pytajny „Ile?”, np. „Ile ziemniaków jest w wiaderku?”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu → poznaje zwroty stosowane przy gratulowaniu
Pomoce dydaktyczne	(1) dwa wiaderka (2) wstążki z bibuły w kolorze czerwonym i niebieskim dla dzieci oraz do zawiązania na wiaderkach (3) 5 kg ziemniaków (4) siatka, garnek i czarodziejski worek do zabawy matematycznej „Ile warzyw...?” (5) pacynka Gryfik (6) 10 punktów w kształcie stonczek (7) obrazki z jarzynowym labiryntem do kolorowania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i G siedzą w kręgu. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach raz, dwa, trzy.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć Gryfikowi „Jestem... [imię D]” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-10 min

Zabawa językowa STOP do wiersza „Pani Cebula”. N wyjmuje z czarodziejskiego worka obrazki z warzywami i kładzie je na podłodze. Następnie dzieli D na dwie grupy i tłumaczy im przebieg zabawy. Gdy podczas czytania wiersza D rozpozna znane mu słowo, klaszcze w dłonie i mówi STOP. D, które pierwsze zaklasknęło i wskazało pasujący obrazek leżący na podłodze, otrzymuje od N punkt/stonczko. Po przeczytaniu wierszyka N pyta D, które warzywa nie pojawiły się w tekście (pomidor i sałata). Wygrywa grupa, która uzbierała najwięcej punktów/stonczek (N i G liczą głośno rozdane stonczka).

Pani Cebula

Agnieszka Putzier

*Pani Cebula,
okrągła jak kula.
Ziemniaka złapała,
bo zatańczyć z nim chciała.*

*Pan Ziemniaczek,
brązowy miał fraczek.
Z cebulą tańcował,
ale... płaczem się krępował.*

*Pani Cebula
okrągła jak kula.
Ogórka złapała,
bo zatańczyć z nim chciała.*

*Pan Ogórek,
zielony miał garniturek.
Z cebulą tańcował,
ale... płaczem się krępował.*

*Pani Cebula
okrągła jak kula.
Marchewkę złapała,
może to teraz zadziła?*

*A cudna pani Marcheweczka,
wyskoczyła z ogródeczka.
Walczyka zatańczyła
i... do talerza z rosółem wskoczyła.*

Krok 3, 10-20 min

Zabawa matematyczna „Ile warzyw...?”. N podaje D zadania tekstowe z wykorzystaniem obrazków.

1. Do siatki wkładam dwa pomidory i dwa ogórki. Ile warzyw jest w siatce? Liczymy...
2. Do garnka wkładam trzy marchewki i dwie cebule. Ile warzyw jest w garnku? Liczymy...
3. Do plecaka wkładam pięć pomidorów i pięć ziemniaków. Ile warzyw jest w plecaku? Liczymy...
4. Gryfik wkłada do siatki sześć pomidorów i dwie cebule. Ile warzyw jest w siatce? Liczymy...
5. Gryfik wkłada do czarodziejskiego worka trzy ogórki i sześć ziemniaków. Ile...? Liczymy...
6. Gryfik wkłada do wiaderka siedem marchewek i dwa ziemniaki. Ile...? Liczymy...

Krok 4, 20-30 min

Zabawa sprawnościowa „Rzut do celu”. N mówi do D: „Tworzymy dwie grupy, grupa niebieską i czerwoną. Ustawiamy się w rzędzie, nie przekraczamy linii (pokazuje na linię ok. 1m przed wiaderkiem) i wrzucamy ziemniaki do wiaderka. Grupa niebieska ma niebieskie wiaderko, grupa czerwona ma czerwone wiaderko”. Gdy wszystkie D wrzuciły ziemniaki do wiaderek, N pyta: „Ile ziemniaków jest w niebieskim wiaderku? Ile ziemniaków jest w czerwonym wiaderku?” i liczy, powoli wyjmując ziemniaki z wiaderek „Jeden, dwa, trzy,...” itd. Następnie oznajmia wynik zabawy: „Wygrała grupa..., w wiaderku jest... ziemniaków”. G pyta, niedowierzając N: „Ileeeee?” N patrzy na G, potakuje głową i mówi: „Tak, tak, aż... ziemniaków! Super, prawda? Gratulujemy grupie...”, „Klaszczemy, brawo, brawo!”

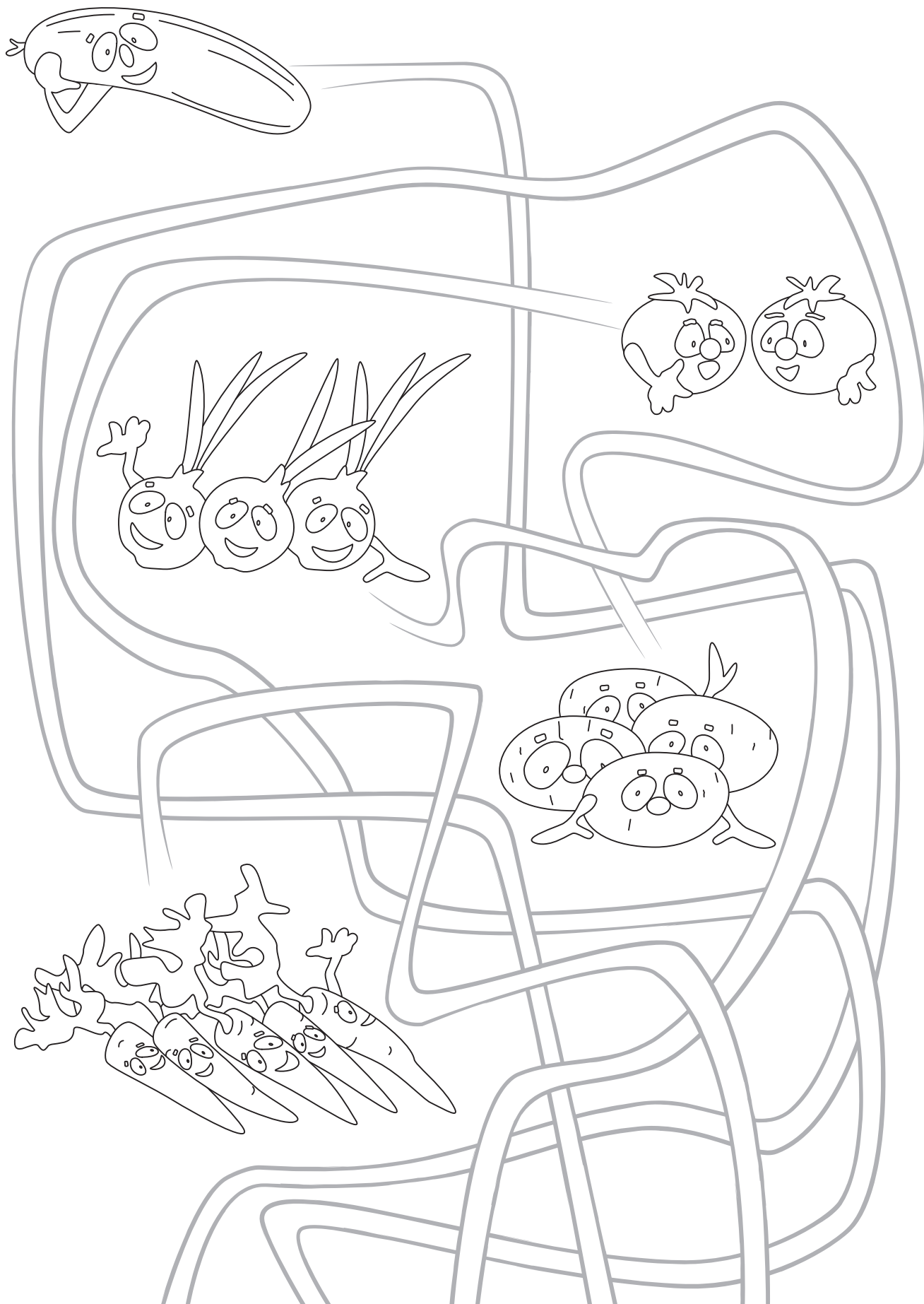
Krok 5, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Jarzynowy labirynt”. N zaprasza D do stolików i rozdaje im kartki z labiryntem, tłumacząc, co D mają zrobić: „Kto znajdzie drogę do liczb jeden, dwa, trzy, cztery i pięć?”, „Tu jest jeden ogórek”, „Jaka liczba tu pasuje?”, „Jeden”, itd. Po znalezieniu drogi D kolorują 10 wybranych przez siebie warzyw.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z ziemniakami, mówiąc do każdego D: „Proszę, to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z ziemniakami”. G podpowiada D „dziękuję”. N wraz z G zwraca się do D, mówiąc „Dziękuję wam za wspólną zabawę - do widzenia”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do mitego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

1

2

3

4

5

Ile...?

7 Idziemy na zakupy

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → słucha z uwagą wierszyka czytanego przez N
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → utrwała nazwy warzyw, owoców i zabawek → utrwała liczby od jeden do dziesięć → utrwała/pozna polecenia/pytania/zwroty po polsku np. „<i>Siadamy w kóteczeniu</i>”, „<i>A teraz przywitamy się piosenką na dzień dobry</i>”, „<i>Powtórzmy wszyscy razem</i>”, „<i>Gdzie co pasuje?</i>”, „<i>Wiecie, co to jest po polsku?</i>”, „<i>Co pasuje do jednej grupy?</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Witam/Witaj</i>...”
Leksyka	lalki, pluszaki/misie, klocki, butki, chleb, rogaliki, parówki, szynka, mleko, jajka, ser żółty, pasuje, zakupy, siatka
Gramatyka	→ liczba mnoga rzeczowników w mianowniku → konstrukcja „<i>Proszę + X (np. chleb)</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu → poznaje zwroty stosowane przy zakupach
Pomoce dydaktyczne	(1) zdjęcia piekarni, sklepu mięsnego, sklepu z zabawkami, straganu z owocami i warzywami oraz straganu z nabiałem do zabawy „<i>Gdzie byłem/byłam na zakupach?</i>” (2) siatka na zakupy (3) przedmioty do zabawy w zakupy: lalki, pluszaki/misie, piłka, klocki, butki, chleb, rogaliki, jabłko, banany, pomidory, ogórki, parówki, szynka, mleko, jajka, ser żółty (4) pacynka Gryfik (5) 10 punktów w kształcie słoneczek (6) obrazki z zakupami do kolorowania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (7) karta z siatką z zakupami

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i G siedzą w kręgu. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach raz, dwa, trzy.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć Gryfikowi „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-10 min

Zabawa językowa STOP do wiersza „*Na zakupach*”. N dzieli D na dwie grupy i tłumaczy im przebieg zabawy. Gdy podczas czytania wiersza D rozpozna znane słowo, klaszcze w dłonie i mówi STOP. D, które pierwsze zaklasknęło, powtórzyło rozpoznane słowo i powiedziało, co ono znaczy po niemiecku otrzymuje od N punkt/słoneczko. Wygrywa grupa, która zbierała najwięcej punktów/słoneczek (N i G liczą głośno rozdane słoneczka).

Na zakupach

Galica

*Jestem w sklepie z rodzicami,
jadę wózkiem z zakupami,
a w tym wózku są warzywa,
i wędliny i pieczywa.*

*Są truskawki, mandarynki,
także soków pełne skrzynki.
I jogurty i morele,
oraz innych rzeczy wiele.*

*A na półkach kolorowe
czekolady deserowe,
batoniki i wafelki,
i cukierków wybór wielki.*

*Lecz rodzice nie pozwolą:
od słodyczy zęby bołą,
a ja ładny uśmiech mam
więc o swoje zęby dbam.*

Krok 4, 10-20 min

Zabawa dydaktyczna „Gdzie byłam na zakupach?”. D siedzą w kole. N mówi, że był(a) na zakupach i pokazuje na krzesetkę z przyklejonymi na nich zdjęciami: piekarnia, sklep mięsny, sklep z zabawkami, stragan z owocami i warzywami, stragan z nabiałem. Następnie pokazuje D ciężką siatkę z zakupami, mówiąc „To są moje zakupy. Gdzie co pasuje?”. N wyjmując z siatki produkt po produkcie, pyta D: „Wiedzą, co to jest po polsku? (To są jabłka.) Gdzie je kupiłem/kupiłam? Do jakiego zdjęcia pasują jabłka?”. N lub D kładzie jabłka na pasującym krzesetku. Zabawę kontynuujemy, aż wszystkie produkty zostaną położone na krzesetkach.

1. lalki 2. pluszaki/misie 3. piłka 4. klocki 5. butki 6. chleb 7. rogaliki 8. jabłka 9. banany 10. pomidory 11. ogórki 12. parówki
13. szynka 14. mleko 15. jajka 16. ser żółty

Krok 5, 20-30 min

Zabawa tematyczna „Idziemy na zakupy”. N i G podchodzą do jednego z krzesetek, na których leżą porozkładane zakupy z poprzedniej zabawy i naśladują kupującego oraz sprzedającego:

G: Dzień dobry, proszę jabłka.

N: Proszę bardzo! (N podaje G jabłka)

G: Dziękuję, do widzenia! (G wkłada jabłka do siatki)

N: Do widzenia! (N macha na pożegnanie)

Następnie role kupującego oraz sprzedającego przejmują para D. Jedno z nich dostaje siatkę na zakupy. Za każdym razem N pomaga D w prowadzeniu dialogu.

Krok 6, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Zakupy”. N zaprasza D do stolików i rozdaje im kartki z zakupami, tłumacząc, co D mają zrobić: „Tu są wasze zakupy. Co pasuje do jednej grupy? Popatrzcie. Tu są lalki, misie, klocki i piłka. To jest jedna grupa - zabawki”. Zakreśla linię wokół zabawek i stawia dalsze pytania. Zadaniem D jest nakreślenie linii wokół produktów tworzących jedną grupę oraz pokolorowanie obrazka.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z zakupami, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z zakupami”. G odpowiada „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc „Dziękuję wam za wspólną zabawę”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

8 Rodzina Gryfika

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → słucha z uwagą piosenki śpiewanej/odtwarzanej przez N
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje nazwy członków rodziny po polsku → poznaje polecenia/pytania/zwroty po polsku np. „<i>Która pacynka pasuje?</i>”, „<i>Co pasuje?</i>”, „<i>Zatóż mi proszę pacynkę na palec</i>”, „<i>Pokaż coś, co ma niebieski/żółty/czerwony/zielony/biały/czarny kolor</i>”, „<i>Podskocz trzy razy na lewej/prawej nodze!</i>”, „<i>Zaklaszcz pięć razy</i>”, „<i>Zaśpiewaj coś po polsku!</i>”, „<i>Powiedz coś po polsku!</i>”. → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Witam/Witaj...</i>”
Leksyka	mama, tata, brat, siostra, dziecko, rodzin(k)a, Jak się masz?, bardzo dobrze
Gramatyka	→ zaimek pytajny „<i>Jak?</i>”, np. „<i>Jak się masz?</i>”, „<i>Jak ma na imię...?</i>” → przysłówki „<i>dobrze</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje klasyczną strukturę polskiej rodziny → poznaje nowoczesne struktury rodzin (np. rodzice samotnie wychowujący dzieci)
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) pacynki na palce z rodziną wykonane z papieru kartonowego oraz uśmiechnięta buźka (3) płyta CD „ <i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i> ” (4) płyta CD z dowolną muzyką (5) opaski do przewiązania oczu (6) obrazki z rodziną Gryfika do kolorowania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (7) karty z rodziną Gryfika (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i G siedzą w kręgu. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach raz, dwa, trzy.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N odpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć Gryfikowi „*Jestem... [imię D]*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dydaktyczna do piosenki „*Rodzina Gryfika*”. N mówi: „*Teraz posłuchamy piosenki o rodzinie Gryfika*”. Najpierw N odtwarza/śpiewa piosenkę w całości, przedstawiając G i jego rodzinę za pomocą pacynki i nakładając je kolejno na palce. 1=G, 2=mama, 3=tata, 4=siostra, 5=brat. Następnie N rozdaje D pacynki na palce i śpiewa piosenkę raz jeszcze, ale tym razem prosi D, aby założyły mu/jej na palce pasujące do zwrotek pacynki.

Rodzina Gryfika

*To ja Gryfik, to ja Gryfik.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!*

*A to mama, a to mama.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!*

*A to tata, a to tata.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!*

*A to siostra, a to siostra.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!*

*A to brat, a to brat.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!*

Krok 4, 15-20

Zabawa orientacyjna „*Jak ma na imię dziecko?*”. Jedno z D siedzi z zamkniętymi oczami na środku koła. Wybrane D otrzymuje piteczkę i woła, udając małe dziecko, „*Mamoooo!*” albo „*Tatoooo!*”. Zadaniem siedzącego na środku jest odgadnąć, kto wołał.

Krok 5, 20-30

Zabawa ruchowa „*Rodzinki*”. Dzieci poruszają się swobodnie w rytm muzyki. Gdy muzyka zostaje zatrzymana, zadaniem D jest potączyć się w rodzinki zgodnie z instrukcją N, np.

→ mama + tata + dziecko

→ mama + dziecko + dziecko

→ tata + dziecko

D które nie potączyły się w rodzinki wykonują dodatkowe zadania, np.: „*Pokaż coś, co ma niebieski/żółty/czerwony/zielony/biały/czarny kolor*”, „*Podskocz trzy razy na lewej/prawej nodze!*”, „*Zaklaszcz pięć razy*”, „*Zaśpiewaj coś po polsku!*”, „*Powiedz coś po polsku!*”. Jeśli zadanie zostało wykonane poprawnie, D wraca do grupy i bawi się dalej.

Krok 6, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „*Rodzina Gryfika*”. N zaprasza D do stolików i rozdaje im kartki z obrazkiem rodziny, tłumacząc, co D mają zrobić: „*Tu są palce, jeden, dwa, trzy, cztery, pięć*”. Śpiewa jeszcze raz pierwszą wersję piosenki, zadając pytanie: „*Co pasuje do numeru jeden?*” itd. oraz pokazując na linię. Zadaniem D jest potączenie liniami członków rodziny G z pasującymi palcami oraz pokolorowanie obrazka.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z rodziną Gryfika, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z rodziną Gryfika*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

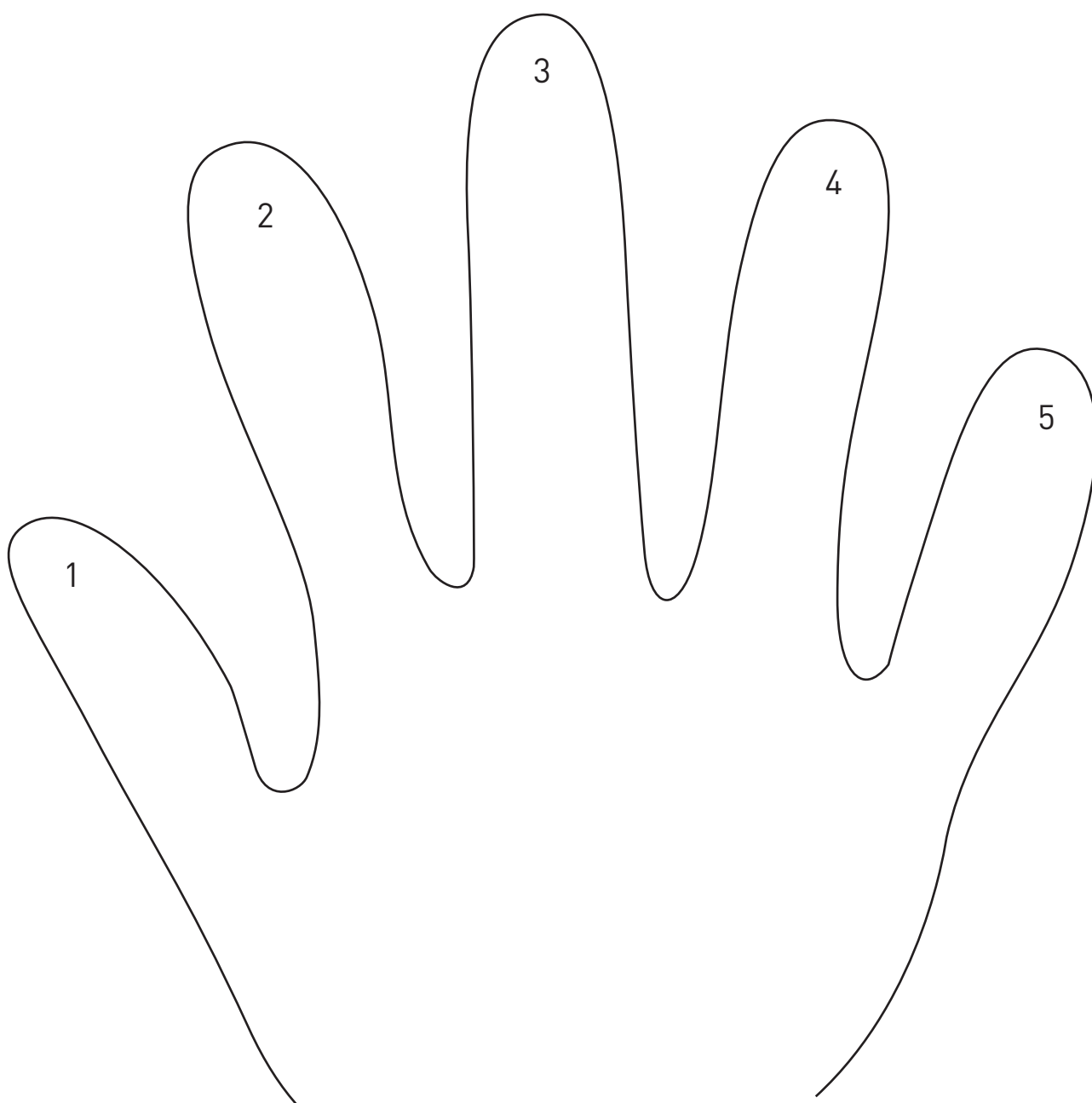
mama

tata

brat

siostra

Gryfik

9 Hej, co robisz?

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → rozróżnia dzień i noc oraz czynności wykonywane w dzień i w nocy → próbuje wykonywać zadania dotyczące dodawania w zakresie 10 → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → słucha z uwagą wierszyka czytanego przez N
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje nazwy typowych czynności wykonywanych w ciągu dnia i nocy → utrwała liczby od jeden do 10 → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się piosenką na dzień dobry</i>”, „<i>Powtórzmy wszyscy razem</i>” → poznaje polecenia po polsku: „<i>Proszę, powiedz mi</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Witam/Witaj</i>”
Leksyka	Hej!, Co robisz?, śpię, budzę się, myję się, jem, piję, ubieram się, śpię, śnię, dzień, noc
Gramatyka	→ czasowniki w 1. os. l. poj. → zaimek pytajny „Co?” w pytaniu „<i>Co robisz?</i>”
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje typowe czynności wykonywane w ciągu dnia
Pomoce dydaktyczne	(1) obrazki przedstawiające czynności występujące w piosence „ <i>Hej, co robisz?</i> ” (załączone do tego scenariusza) oraz kartonowe ubranko (t-shirt) dla Gryfika (2) obrazki przedstawiające słońce i księżyc (lub pluszaki) (3) pacynka Gryfik (4) obrazki ze śpiącym Gryfikiem do układania i kolorowania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (5) karta ze śpiącym Gryfikiem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i G siedzą w kręgu. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach raz, dwa, trzy.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć Gryfikowi „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa do piosenki „*Hej, co robisz?*”. Przed rozpoczęciem zabawy N śpiewa piosenkę razem z G i z podziałem na role. Przy każdej zwrotce N pokazuje D pasujący obrazek z G. Podczas słuchania piosenki po raz drugi wszyscy naśladują (gestami, mimiką) czynności pojawiające się w drugiej linijce każdej zwrotki, np. śpię, jem i piję. Na słowa „*Proszę, powiedz mi*” wybrane przez N D wskazuje na księżyc lub słońce oraz wymawia na głos nazwę wybranej pory dnia.

Hej, co robisz?

Hej, co robisz? 2x
Smacznie śpię. 2x
Czy to dzień, czy noc? 2x
Proszę, powiedz mi. 2x
Hej, co robisz? 2x
Budzę się. 2x
Czy to dzień, czy noc? 2x
Proszę, powiedz mi. 2x
Hej, co robisz? 2x
Myję się. 2x
Czy to dzień, czy noc? 2x
Proszę, powiedz mi. 2x
Hej, co robisz?
Jem i piję.
Czy to dzień, czy noc?
Proszę, powiedz mi. 2x
Hej, co robisz? 2x
Ubieram się. 2x
Czy to dzień, czy noc? 2x
Proszę, powiedz mi. 2x
Cześć, co robisz? 2x
Śpię i śnię. 2x
Czy to dzień, czy noc? 2x
Proszę, powiedz mi. 2x

Krok 4, 15-20 min

Zabawa teatralna „Scenki”. D w rozsypce chodzą po sali. N podaje hasła, np. „Śpię”, „Piję mleko”, „Jem banana”, „Jem butkę”, „Robię zakupy”, „Ubieram się”, „Myję się”, „Budzę się”, „Koloruję”. D mają za zadanie przedstawić daną czynność.

Krok 5, 20-30 min

Zagadka ilustrowana ruchem „Co robię?”. N ilustruje ruchem pieczenie tortu:

- lewą ręką trzyma miskę z ciastem, a prawą ręką uciera ciasto,
- otrzepuje ręce z mąki,
- wybija jajka, powtarzając czynność kilka razy: prawą ręką sięga za lewe ramię – bierze jajko – rozbija je o ramię, mówiąc „puk” - wlewa do miski, mówiąc „chlup”,
- wyrzuca skorupki lewą ręką za prawe ramię, mówiąc „siup”,
- gniata ciasto, wyrabia,
- rozwałkowuje ciasto przed sobą obiema rękami,
- ozdabia ciasto kremem – składa dłonie w pięści, jedna na drugą, a palce rąk energicznie otwiera,
- posypuje ciasto bakaliami,
- częstuje G, który mówi „Mniaaaam, ale pyszne” i głaszcze się po brzuchu.

N pyta D „Co robię?” i podpowiada im pokazując zdjęcie przedstawiające pieczenie tortu. Następnie zaprasza wszystkie D do wspólnego pieczenia, mówiąc po kolei, co D mają robić, np.:

- „lewą ręką trzymamy miskę z ciastem, a prawą ucieramy ciasto”,
- itd. [jak wyżej].

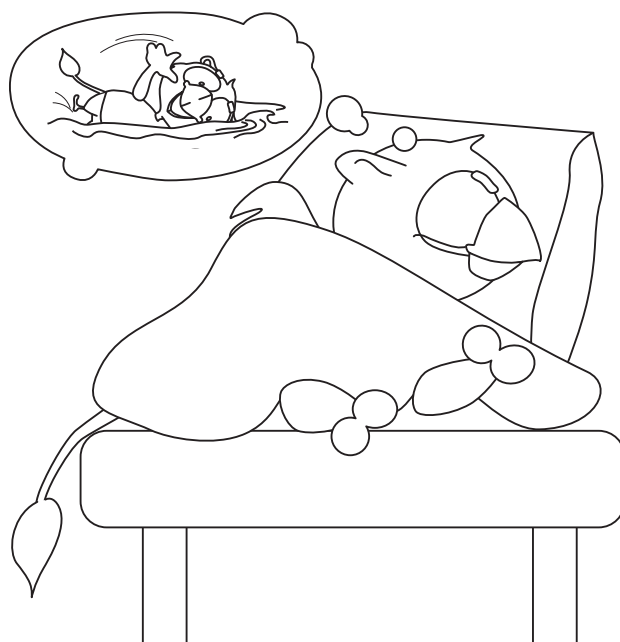
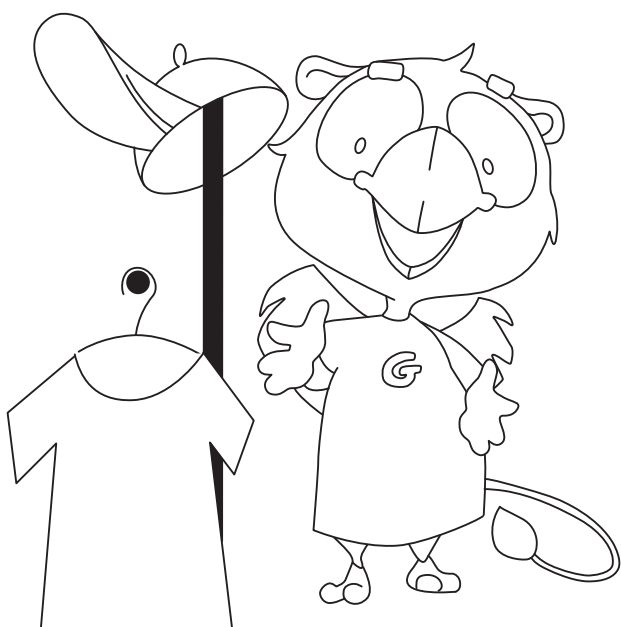
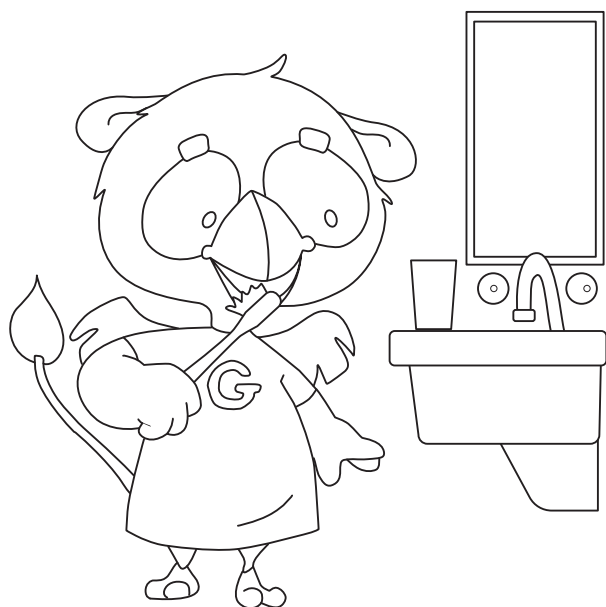
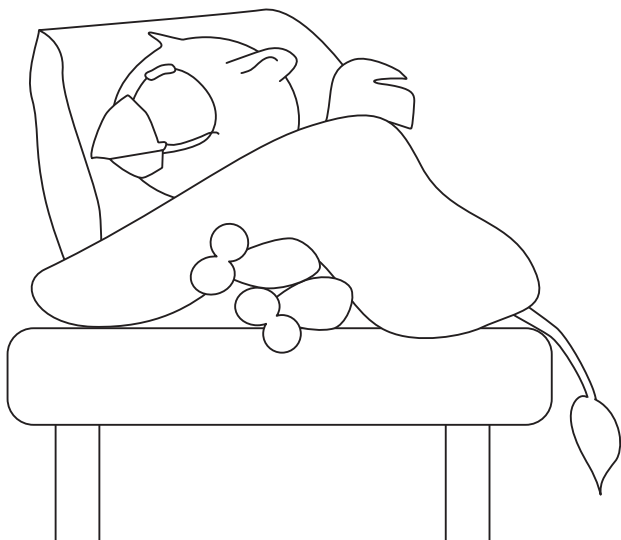
Krok 6, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Co robi Gryfik?”. N zaprasza D do stolików i rozdaje im koperty z obrazkami do piosenki „Hej, co robisz?”. Śpiewając piosenkę, pokazuje D, że ich zadaniem jest przykleić obrazki na kartkę w poprawnej kolejności oraz pokolorować ten, który im się najbardziej podoba.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą ze śpiącym Gryfikiem, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta ze śpiącym Gryfikiem*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

10 Jesień

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą opowiadania nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → składa części obrazka w całość → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z porą roku jesień → utrwała/poznaje polecenia/ pytania/ zwroty po polsku np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się piosenką na dzień dobry</i>”, „<i>Zaśpiewajmy wszyscy razem</i>”, „<i>A teraz wstajemy</i>”, „<i>Zobaczcie co ja dla was tutaj mam</i>”, „<i>Ułóżcie</i>” → poznaje i utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/ Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Jak się masz?</i>”, „<i>Witam was</i>”
Leksyka	cztery pory roku, wiosna, lato, jesień, zima, deszczyk, leje, tęcza, chmurka, wiatr, wieje, dmucha, liść, liście, las, pole/ w polu, tutaj są..., macham/machasz, czas, zaczynamy
Gramatyka	→ liczba mnoga rzeczowników (końcówki -e, -i, -y) → czasownik „być” w konstrukcjach: <i>Tutaj jest.../Tutaj są...</i> → przyimek „do” oraz pytanie „Do kogo...?”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje polską piosenkę „<i>Cztery pory roku</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) obrazki do piosenki „ <i>Cztery pory roku</i> ” (2) cztery opaski na głowę z paskami z bibuły, jedna z zielonymi paskami, druga z żółtymi, trzecia z białymi, czwarta z brązowymi (3) płyta CD z dowolną muzyką (4) płyta CD „ <i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i> ” (5) pacynka Gryfik (6) czarodziejski worek (7) koperty z pociętym na fragmenty obrazkiem jesieni (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (8) karty z jesienią (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i G siedzą w kręgu. N śpiewa na powitanie piosenkę z inscenizacją, piosenkę powtarza trzy razy:

<i>Wszyscy są, witam was.</i>	N pokazuje na D siedzące w kole.
<i>Zaczynamy, już czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Jestem ja, jesteś ty.</i>	N wskazuje na siebie, potem na dowolne D.
<i>Raz, dwa, trzy!</i>	N pokazuje na palcach raz, dwa, trzy.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć Gryfikowi „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 5-15 min

Zabawa dydaktyczna „*Cztery pory roku - co pasuje do jesieni?*”. D tworzą kółeczko na podłodze/dywanie i siadają. N zakłada sobie opaskę z brązowymi paskami bibuły na głowę, w ręku trzyma czarodziejski worek z obrazkami przedstawiającymi:

→ wiosnę (wiosna, słońce, dzieci na spacerze, baze, bratki, tulipany, bociany),

→ lato (prażące słońce, plaża, lody, skok do wody)

→ jesień (deszcz, leje, tęcza, chmurka, wiatr wieje, liście, las)

→ zimą (prószący śnieg, szczypiący w nosy mróz, lepienie bałwanów, dzieci na sankach)

N zwraca się do D: „Dzisiaj w czarodziejskim worku są dla Was obrazki na temat jesieni. Zobaczcie, tu jest koszyczek, a tu są wiatr, deszcz i chmurka, oooo, są i liście! A tutaj są sanki, bociany i lody. Czy wszystkie obrazki pasują do jesieni?”. N wraz z D układają wokół siebie obrazki pasujące do jesieni. Pokazuje kolejno wszystkie i nazywa je. Mówi do D: „Zobaczcie, to jest jesień. Powtórzmy wszyscy razem – jesień”. N w taki sam sposób pokazuje D pozostałe obrazki. Następnie zakłada trójce D opaski na głowę: z żółtymi paskami (lato), z zielonymi paskami (wiosna) oraz z białymi paskami (zima). Nakładając opaski mówi: „To jest lato. To jest wiosna. A to jest zima. Które obrazki pasują do której pory roku? Ułóżcie tak jak tutaj (pokazuje na obrazki wokół siebie/jesieni)”.

Krok 4, 15-30 min

Zabawa do piosenki „Cztery pory roku”. Przed wykonaniem/odtworzeniem piosenki N zakłada czworgu wybranym D opaski na głowę. Każde z D będzie inną porą roku, pierwsze wiosną, drugie latem, trzecie jesienią, czwarte zimą. Pozostałe D otrzymują prezentowane wcześniej obrazki i trzymają je w ręce albo zawieszają na szyję. W trakcie pierwszej zwrotki D „wiosna” idzie przez salę, a D z pasującymi obrazkami tworzą za nim wąż. Schemat powtarzany jest z każdą porą roku, w każdej kolejnej zwrotce. Zabawę można powtarzać, zamieniając role D tak, aby każde z nich miało szansę być nie tylko „obrazkiem”, ale także jedną z pór roku.

*Idzie wiosna, słońce świeci,
na spacer idą dzieci.
Bazie, bratki, tulipany,
widać nawet dziś bociany.*
*Idzie lato, słońce praży,
dziś spędzamy dzień na plaży.
A na plaży pyszne lody,
i po lodach plusk do wody.*
*Idzie jesień, deszcz leje,
tęcza się do chmurki śmieje.
A wiatr psotnik w polu wieje,
w liście dmucha, las się chwieje.*
*Idzie zima, śnieżek prószy,
Mróz nas szczypie w nosy, w uszy.
Ulepimy dziś bałwanki,
aby później iść na sanki.*

Krok 5, 30-35 min

Zabawa ruchowa „Do kogo leci liść?”. D siedzą w kole. Jedno z D jest wiatrem psotnikiem, dostaje liść i chodzi, trzymając go w ręce na zewnątrz koła. Pozostałe D wraz z N recytują jesienną zwrotkę piosenki „Cztery pory roku”. Do słów „A wiatr psotnik...” D zaczyna dmuchać w liść i coraz szybciej się poruszać, po „W liście dmucha, las się chwieje” N pyta: „Do kogo leci liść?”. Na to hasło D biegnie do wybranego przez siebie D i podaje mu liść. N mówi do wszystkich: „Liść leci do... (imię D)”. D, które otrzymało liść staje się nowym wiatrem psotnikiem i zabawa toczy się dalej. Jesienną zwrotkę powtarzamy kilkakrotnie.

Krok 6, 35-40 min

Zajęcie plastyczne „Jesień”. D układają obrazek pocięty na części i kolorują go. Kilka propozycji alternatywnych do wyboru N:

→ jesiennie liście: szablony do pomalowania farbami lub kredkami, mazakami. (kilka wzorów do wyboru D)

→ lampion z liści: wybrane przez D liście naklejane są klejem na stoiczek. Gdy liście wyschną, należy umieścić w środku świeczkę.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z jesienią, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z jesienią”. G odpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę”, macha do D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

11 Zima

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą opowiadania nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → składa części obrazka w całość → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z porą roku zima → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>”, „<i>Zaśpiewajmy wszyscy razem</i>”, „<i>A teraz wstajemy</i>”, „<i>Zobaczcie, co ja dla was tutaj mam</i>”, „<i>Klaszczemy</i>”, „<i>Tupujemy</i>”, „<i>Kucamy</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Jak się masz?</i>”
Leksyka	cztery pory roku, wiosna, lato, jesień, zima, śnieg/śnieżek, prószy, mróz, szczypie, nosy, uszy, ulepimy, bałwanki, iść/idziemy na sanki, tutaj są...
Gramatyka	→ liczba mnoga rzeczowników (końcówki -i, -y) → przyimek „na” w konstrukcji „iść na sanki” → czasownik „być” w konstrukcjach: „<i>Tutaj jest.../Tutaj są...</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje polską piosenkę „<i>Cztery pory roku</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) obrazki do piosenki „ <i>Cztery pory roku</i> ” (2) 4 opaski na głowę z paskami z bibuły, jedna z zielonymi paskami, druga z żółtymi, trzecia z białymi, czwarta z brązowymi (3) płyta CD z dowolną muzyką (4) płyta CD „ <i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i> ”, piosenka „ <i>Cztery pory roku</i> ” (5) pacynka Gryfik (6) koperty z pociętymi na fragmenty obrazkiem zimy (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (7) karty z zimą (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N tłumaczy D, że ma dla nich dzisiaj nową rymowaną powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupujemy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 5-15 min

Zabawa dydaktyczna „*Cztery pory roku - co pasuje do zimy?*”. D tworzą kółeczko na podłodze/dywanie i siadają. N zakłada sobie opaskę z białymi paskami bibuły na głowę, w ręku trzyma koszyk z obrazkami przedstawiającymi:

- wiosnę (wiosna, słońce, dzieci na spacerze, baze, bratki, tulipany, bociany)
- lato (prażące słońce, plaża, lody, plusk do wody)
- jesień (deszczyk leje, tęcza, chmurka, wiatr wieje, liście, las)
- zimę (prószący śnieg, szczypiący w nosy mróz, lepienie batwanków, dzieci na sankach)

N zwraca się do D: „Dzisiaj w czarodziejskim worku mam dla was obrazki na temat zimy. Zobaczcie, tu są śnieg, mróz i sanki, oooo, są i batwanki! A tutaj są liście, tulipany i lody. Czy wszystkie obrazki pasują do zimy?”. N wraz z D układa wokół siebie obrazki pasujące do zimy. Pokazuje kolejno wszystkie i nazywa je. Mówi do D: „Zobaczcie, to jest zima. Powtórzmy wszyscy razem – zima”. N w taki sam sposób pokazuje D pozostałe obrazki. Następnie zakłada trójce D trzy opaski: z żółtymi paskami (lato), z zielonymi paskami (wiosna) oraz z brązowymi paskami (jesień). Nakładając opaski mówi: „To jest lato. To jest wiosna. A to jest jesień. Które obrazki pasują do której pory roku? Utóńcie tak jak tutaj” (pokazuje na obrazki wokół siebie/zimy).

Krok 4, 15-30 min

Zabawa do piosenki „Cztery pory roku”. Przed wykonaniem/odtworzeniem piosenki N zakłada czworgu wybranym D opaski na głowę. Każde z D będzie inną porą roku, pierwsze wiosną, drugie latem, trzecie jesienią, czwarte zimą. Pozostałe D otrzymują prezentowane wcześniej obrazki i trzymają je w ręce albo zawieszają sobie na szyję. W trakcie pierwszej zwrotki D „wiosna” idzie przez salę, a D z pasującymi obrazkami tworzą za nim węża. Schemat powtarzany jest z każdą porą roku, w każdej kolejnej zwrotce. Zabawę można powtarzać, zamieniając role D tak, aby każde z nich miało szansę być nie tylko „obrazkiem”, ale także jedną z pór roku.

*Idzie wiosna, słońce świeci,
na spacer idą dzieci.
Bazie, bratki, tulipany,
widać nawet dziś bociany.*

*Idzie lato, słońce praży,
dziś spędzamy dzień na plaży.
A na plaży pyszne lody,
i po lodach plusk do wody.*

*Idzie jesień, deszczyk leje,
tęcza się do chmurki śmieje.
A wiatr psotnik w polu wieje,
w liście dmucha, las się chwieje.*

*Idzie zima, śnieżek prószy,
Mróz nas szczypie w nosy, w uszy.
Ulepimy dziś batwanki,
aby później iść na sanki.*

Krok 5, 30-35 min

Zabawa ruchowa „Idziemy na sanki”. D stoją w kole. Na hasło „Idziemy na sanki” tworzą pary, robiąc z rąk sanki na wzór fotelika ratowniczego, i poruszają się po sali w rytm muzyki. Na hasło „mróz” zamieniają się w lodowe posągi i przez 30 sekund pozostają w bezruchu. Para, która się poruszy odpada z gry, a zabawa toczy się dalej. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Krok 6, 35-40 min

Zajęcie plastyczne „Zima”. D układają obrazek pocięty na części, przyklejają na kartce i kolorują go. Kilka propozycji alternatywnych do wyboru N:

- prószący śnieg: do wyciętej z białego kartonu chmurki przyszywane są trzy sznureczki, na których przywiązujemy kule z waty
- sanki z patyczków kreatywnych

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z zimą, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z zimą”. G odpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

¹Źródło: <https://www.kinderspiele-welt.de/winter/basteln-winter/schneewolke-basteln.html> [31.01.2020]

²Źródło: <https://dzieciakiwdomu.pl/2015/12/sanki-z-patyczkow-kreatywnych.html> [31.01.2020]

12 Święta Bożego Narodzenia

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą piosenki śpiewanej/odtwarzanej przez nauczyciela/nauczycielkę → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → składa części historyjki w całość → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy lepieniu pierogów
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane ze świętami Bożego Narodzenia → utrwała polecenia, np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>”, „<i>Zaśpiewajmy wszyscy razem</i>”, „<i>A teraz wstajemy</i>”, „<i>Zobaczcie co ja dla was tutaj mam</i>”, „<i>Klaszczemy</i>”, „<i>Tupujemy</i>”, „<i>Kucamy</i>” → poznaje nowe polecenia: „<i>Chodźmy do stołu</i>”, „<i>Wsypujemy</i>”, „<i>Otrzepujemy</i>”, „<i>Układamy</i>”, „<i>Bierzemy</i>”, „<i>Wyjmujemy</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Jak się masz?</i>”
Leksyka	święta Bożego Narodzenia, choinka, Mikołaj, prezenty, Wigilia, opłatek, pierogi, szczęście, zdrowie, życzymy
Gramatyka	→ liczba mnoga rzeczowników (końcówki <i>-i</i>, <i>-y</i>) → przyimek „<i>po</i>” w konstrukcji „<i>iść po coś (np. choinkę)</i>” → czasownik „<i>zyczyć</i>”
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje polskie tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia
Pomoce dydaktyczne	(1) obrazki do piosenki „<i>Boże Narodzenie</i>” (2) płyta CD „<i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i>” (3) czapka Mikołaja (4) worek z prezentami/kopertami (4) opłatki (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (5) biały obrus (6) garnek, tyżka cedzakowa, watek, talerz oraz 10 wyciętych z papieru kartonowego pierogów (7) pacynka Gryfik (8) komplet obrazków do piosenki „<i>Boże Narodzenie</i>” (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (9) karty ze świętami Bożego Narodzenia (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N tłumaczy D, że ma dla nich dzisiaj nową rymowaną powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupujemy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 5-15 min

Zabawa do piosenki „Boże Narodzenie”. Podczas śpiewania/odtworzenia piosenki po raz pierwszy N wprowadza D w temat, pokazując im przy każdej zwrotce obrazki do piosenki (na końcu tego scenariusza) Przed słuchaniem piosenki po raz drugi N pyta D, kto chce być Mikołajem. Ochotnik otrzymuje worek z prezentami oraz czapkę Mikołaja, którą zakłada na głowę. Podczas śpiewania D Mikołaj chodzi po sali i rozdaje D prezenty (opłatki), które zostają rozpakowane. N demonstruje tradycję łamania się opłatkiem przy stole wigilijnym (łamię się opłatkiem z G) i na „Chodźmy do stołu...” N zaprasza D do stołu i łamię się z D opłatkiem, życząc im „szczęścia i zdrowia”.

Boże Narodzenie

*Święta, święta, tuż, tuż, tuż.
Po choinkę idziemy już.
Mikołaj chodzi po mieście.
Prezenty rozdaje wreszcie. (bis, 2x)
Chodźmy do stołu wszyscy wraz,
bo już Wigilii nadszedł czas,
Opłatkiem się podzielimy.
Szczęścia, zdrowia życzymy. (bis, 2x)*

Krok 5, 15-20 min

Zabawa ćwicząca wymowę „Echo”. D powtarzają 5 razy zdanie „Szczęścia, zdrowia życzymy” w podanym przez N rytmie ze zmienną dynamiką, dokładnie wymawiając wyrazy:

- „Szczęścia, zdrowia życzymy” → wszystkie słowa głośno
- „Szczęścia, zdrowia życzymy” → wszystkie słowa szeptem (z palcem na nosie)
- „Szczęścia, zdrowia życzymy” → pierwsze i trzecie słowo szeptem, drugie głośno
- „Szczęścia, zdrowia życzymy” → pierwsze i trzecie słowo głośno, drugie szeptem
- „Szczęścia, zdrowia życzymy” → pierwsze i drugie słowo głośno, trzecie szeptem

Krok 6, 20-30 min

Zagadka ilustrowana ruchem „Co robię?”. N ilustruje ruchem lepienie pierogów:

- lewą ręką trzyma miskę z ciastem, a prawą rękę wysypuje mąkę
- otrzepuje ręce z mąki
- wbija jajka, powtarzając czynność kilka razy: prawą ręką sięga za lewe ramię – bierze jajko - rozbija je o ramię, mówiąc „puk” - wlewa do miski, mówiąc „chlup”
- wyrzuca skorupki lewą ręką za prawe ramię, mówiąc „siup”
- wlewa wodę, mówiąc „chlup chlup chlup”
- ugniata ciasto, robiąc z niego kulę
- rozwałkowuje ciasto przed sobą wałkiem
- wycina palcem kółka (x10)
- układa na środku nadzienie (x10)
- zlepia dookoła i zagina koło tworząc falbankę (x10)
- stawia garnek przed sobą, nalewa do niego wodę, mówiąc „chlup chlup chlup” i wysypuje do niego sól
- patrzy na garnek, mówiąc „bul bul bul” i wysypuje do niego pierogi
- po chwili bierze łyżkę cedzakową i wyjmuje z garnka pierogi, układając je na talerzu
- częstuje G, który mówi „Mniaaaam, ale pyszne” i głaszcze się po brzuchu.

N pyta D „Co robię?” i pokazuje im zdjęcie przedstawiające lepienie pierogów „Lepię pierogi na Wigilię”. Następnie zaprasza wszystkie D do wspólnego lepienia, mówiąc D, co mają robić po kolei, np.:

- „lewą ręką trzymamy miskę, a prawą wysypujemy mąkę”,
- itd. [jak wyżej].

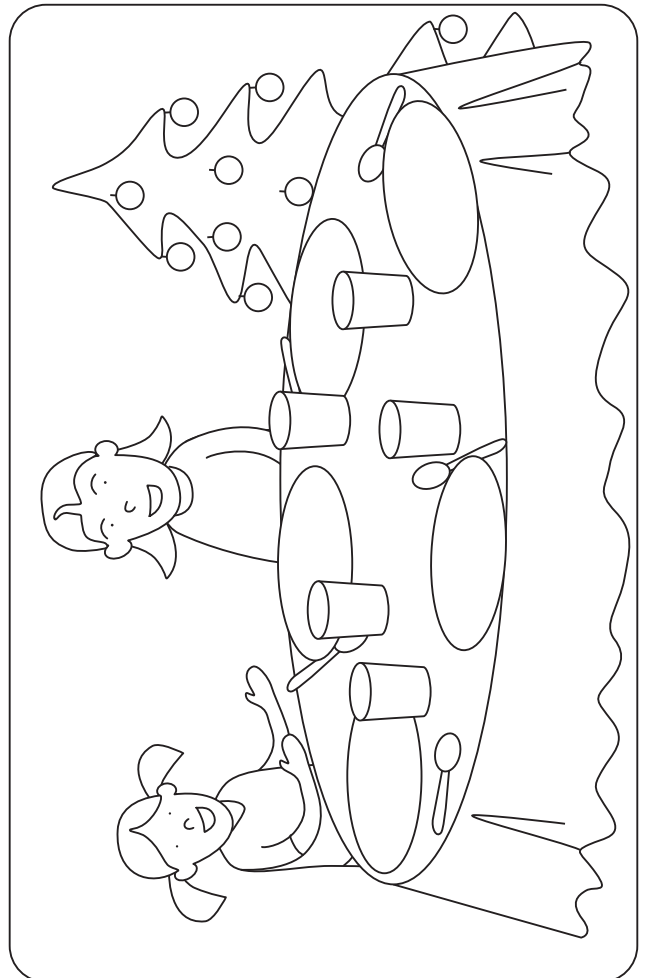
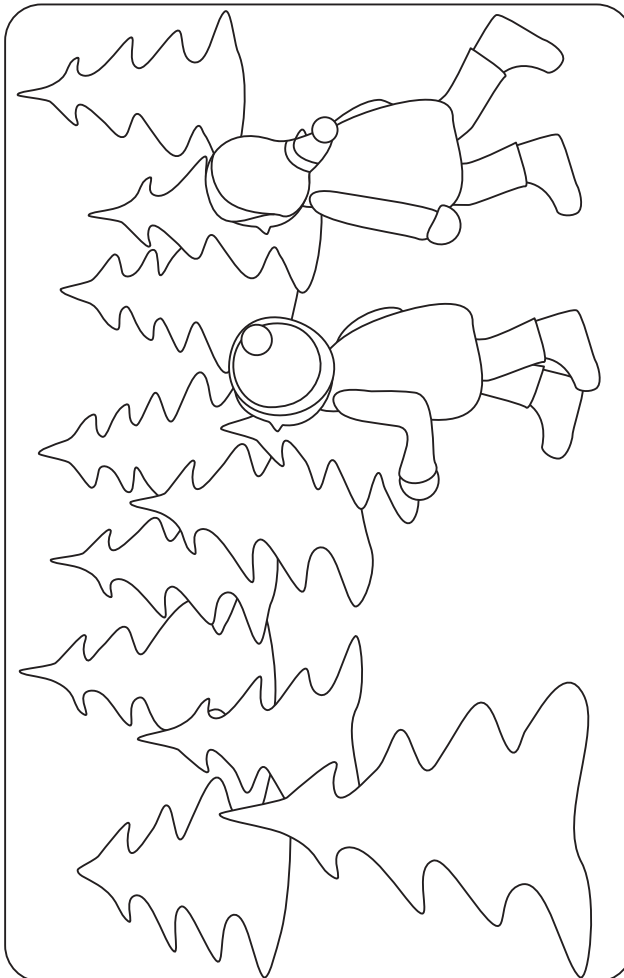
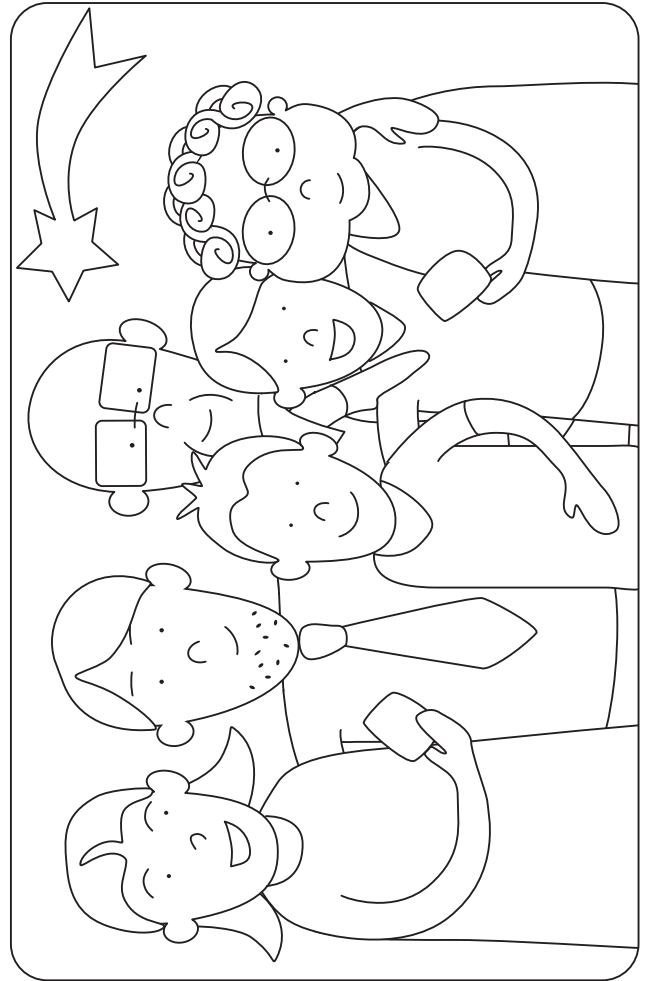
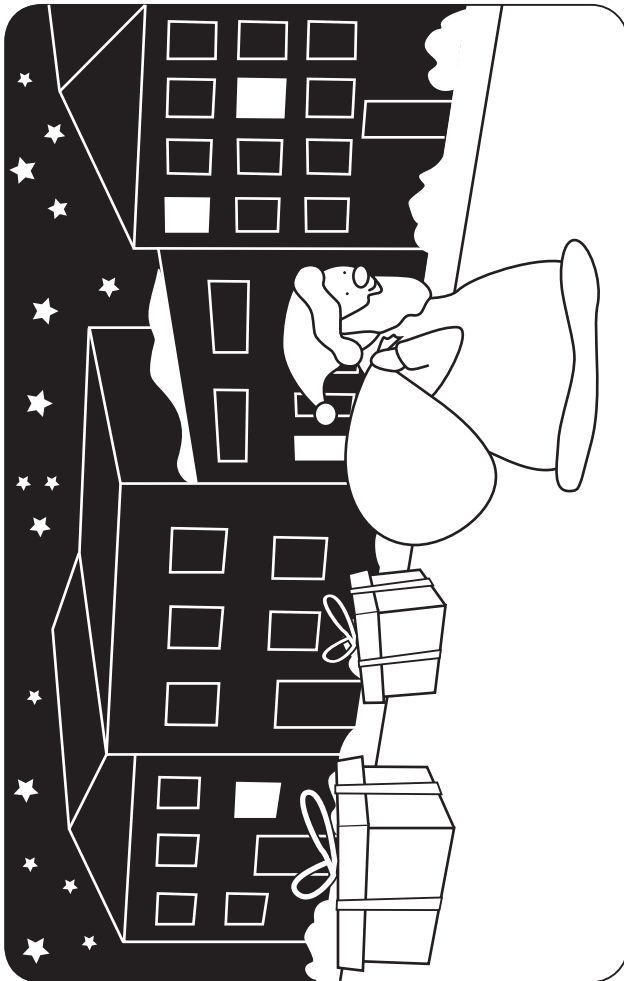
Krok 7, 30-40 min

Zajęcie plastyczne „Boże Narodzenie”. D układają obrazki do piosenki w prawidłowej kolejności, przyklejają je na kartce i kolorują ten obrazek, który podoba im się najbardziej.

Krok 8, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą ze świętami Bożego Narodzenia, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta ze świętami Bożego Narodzenia*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

13 Babcia i dziadek

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą piosenki śpiewanej przez nauczyciela/nauczycielkę → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → składa części obrazka w całość → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z rodziną → utrwała polecenia np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>”, „<i>Zaśpiewajmy wszyscy razem</i>”, „<i>Klaszczemy</i>”, „<i>Tupimy</i>”, → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Jak się masz?</i>”
Leksyka	babcia, dziadek, serce, kwiat, sto lat, list, chodzi, skacze, drapie, chrapie
Gramatyka	→ czasowniki w 3. os. l. poj., np. <i>chodzi, skacze</i> → wołacz rzeczowników w zwrotach „<i>Kochana Babciu!</i>”, „<i>Kochany Dziadku!</i>”
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje polską tradycję związaną z Dniem Babci oraz Dniem Dziadka
Pomoce dydaktyczne	(1) płyta CD „ <i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i> ” (2) pacynki na palce (Gryfik, mama, tata, babcia, dziadek) (3) pacynka Gryfik (4) koperta ze znaczkiem (5) koperty z fragmentami obrazka „ <i>Dzień Babci i Dzień Dziadka</i> ” (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (6) karty z babcią i z dziadkiem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N tłumaczy D, że ma dla nich dzisiaj nową rymowaną powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupimy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dydaktyczna do piosenki „*Rodzina Gryfika*”. N pyta D: „*Pamiętacie piosenkę o rodzinie Gryfika?*”. Zaczyna śpiewać pierwszą zwrotkę, nakładając na kciuk pacynkę G i zachęcając D do wspólnego śpiewania. Po trzeciej zwrotce przerywa piosenkę, pokazuje D pacynkę z obrazkiem babci zamiast siostry i nakłada ją na palec. Następnie śpiewa czwartą zwrotkę. Po czwartej zwrotce przerywa piosenkę, pokazuje D pacynkę z obrazkiem dziadka zamiast brata i nakłada ją na palec. Po ostatniej zwrotce N rozdaje D pacynki na palce i śpiewa piosenkę raz jeszcze, ale tym razem prosi D, aby założyły mu/jej na palce pasujące do zwrotek pacynki.

Rodzina Gryfika

To ja Gryfik, to ja Gryfik.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!

A to mama, a to mama.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!

A to tata, a to tata.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!

A to babcia, a to babcia.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!

A to dziadek, a to dziadek.
Jak się masz?
Bardzo dobrze, bardzo dobrze,
dziękuję!

Krok 4, 15-20 min

Zabawa ćwicząca słuch fonemowy „Przygoda z sylabami”. N pokazuje D obrazek do scenariusza (wnuczka składająca dziadkom życzenia i wręczająca im prezenty) i recytuje wierszyk, równocześnie wystukując rytm wymawianych sylab (sześć ćwierćnut i półnuta na końcu). D powtarzają wierszyk trzy razy, wykonując poniższe czynności:

- „A teraz klaszczemy”
- „A teraz tupiemy”
- „A teraz maszerujemy”.

Bab-ciu, Dziad-ku, coś wam dam.
Jed-no ser-ce, któ-re mam.
A w tym ser-cu du-ży kwiat.
Bab-ciu, Dziad-ku, żyj sto lat!

Krok 5, 20-30 min

Masaż relaksacyjny „List do babci i dziadka” (wg Bogdanowicz 2005). N tłumaczy D przebieg zabawy, pokazując im na obrazku wnuczkę. Mówi D, że wnuczka pisze list do babci i dziadka i pokazuje im kopertę. D dobierają się w pary. Jedno D z pary siedzi po turecku. Słuchając listu w wykonaniu N, naśladuje poszczególne ruchy na plecach drugiego D, leżącego obok na brzuchu. Potem następuje zmiana.

<i>Kochana Babciu, Kochany Dziadku!</i>	piszemy palcem po plecach
<i>(kropka)</i>	naciskamy w jednym miejscu palcem
<i>Piszę wam, że</i>	kontynuujemy pisanie
<i>uczę się języka polskiego z Gryfikiem.</i>	kontynuujemy pisanie
<i>(kropka)</i>	naciskamy w jednym miejscu palcem
<i>Gryfik chodzi,</i>	kroczymy palcami po plecach
<i>Gryfik skacze,</i>	skaczemy opierając dłoń na przegubie
<i>Gryfik drapie,</i>	drapiemy
<i>Gryfik chrapie.</i>	chrapiemy
<i>Składamy list,</i>	przewracamy D na plecy, krzyżujemy ręce D

<i>naklejamy znaczek,</i>	dotykamy czoła D płasko ułożoną dłońią
<i>i... wysyłamy.</i>	popychamy D na boki robiąc kotyskę

Krok 6, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Dzień Babci i Dzień Dziadka”. D układają obrazek z pociętych fragmentów i kolorują go.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z dziadkami, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z babcią i z dziadkiem*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do mitego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

14 Nogi, uszy...

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą piosenki śpiewanej/odwarzanej przez nauczyciela/nauczycielkę → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z częściami ciała i dolegliwościami → utrwała polecenia np. „Siadamy w kótecčku”, „A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry”, „Zaśpiewajmy wszyscy razem” → poznaje nowe polecenie „Jesteśmy...” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „Cześć/Dzień dobry”, „Do widzenia”, „Proszę”, „Dziękuję”, „Jak się masz?”
Leksyka	nogi, uszy, brzuch/brzuszek, oczy, głowa, palec, dziób, ogonek, Boli/Bolą mnie..., Skaleczyłem/-am..., Mam katar/kaszel/gorączkę, zdrowy/zdrowi, chory, chorzy
Gramatyka	→ liczba mnoga przymiotników (zdrowi, chorzy) → konstrukcja „Boli/Bolą mnie...”
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje polską zabawę „Berek”
Pomoce dydaktyczne	(1) płyta CD „Śpiewaj po polsku z Gryfikiem” (2) maska na twarz (Gryfik) (3) kolorowe szarfy dla dzieci (4) pacynka Gryfik (5) chusteczki, syrop, termometr, termofofor, opakowanie po tabletkach, maść, plastry do zabawy „Co pasuje?” (6) chore pacynki/pluszaki: papuga, łalka, biedronka, żaba i miś (7) białe kartki formatu A4 (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego x2) (8) czerwone kredki, klej, nożyczki (9) karty z chorym Gryfikiem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowanek na powitanie z inscenizacją. Rymowanek powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupiemy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „Jestem... (imię D)” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dydaktyczna do piosenki „Jestem Gryfik”. N zakłada maskę G i zaczyna śpiewać/odtwarzać piosenkę, stojąc w środku koła. Pierwsza linijka: Gryfik (N w masce) pokazuje na siebie oraz na nogi. Druga linijka: głaszcze uszy, kręci głowę (nie) i pokazuje rogi. Trzecia linijka: pokazuje pękaty brzuch oraz duże oczy. Czwarta linijka: pokazuje ogonek (szarfę zatknętą za spodnie/spódnice) i dziób, robiąc z kciuków oraz palców wskazujących trójkąt i przykładając go do nosa. Druga zwrotka: Gryfik zaprasza D do koła. Wszyscy chodzą po kole, obracając się w prawo lub w lewo. Podczas drugiej zwrotki G zatyka każdemu D szarfę z tyłu za spodenki/za spódnice w taki sposób, aby była widoczna. Po

ustyszeniu „Berek ogonek!” D starają się zdobyć jak najwięcej ogonków, zabierając je innym, a przy tym starają się, by nie stracić własnego. Posiadacz największej liczby ogonków zostaje G, dostaje maskę, zakłada ją i postępuje jak N (opis wyżej). Piosenka jest śpiewana/odtwarzana jeszcze raz.

Gryfik

*Jestem Gryfik, mam dwie nogi
Miękkie uszy, a nie rogi
Pękaty brzusek i duże oczy
Długi ogonek i dziób uroczy
Lubię się bawić i lubię dzieci
Nie lubię sprzątać, nie lubię śmieci
Lubię się ruszać w rytmie oberka
Nie lubisz tańczyć? To gramy w berka
Berek ogonek!*

Krok 4, 15-20 min

Zagadka „Co pasuje?”. N pokazuje D przedmioty (chusteczki, syrop, termometr, termofor, puste opakowanie po tabletkach, opaska na uszy i maść), nazywając je po kolei i kładzie je w środku koła na podłodze. Następnie pokazuje D dolegliwości, pytając za każdym razem „Co pasuje?”. Zadaniem D jest wskazać/wybrać pasujący przedmiot.

Mam katar.	chusteczki
Mam kaszel.	syrop
Mam gorączkę.	termometr
Boli mnie brzuch.	termofor
Boli mnie głowa.	opakowanie po tabletkach
Bolą mnie nogi.	maść
Skaleczyłem/-am palec.	plastry

Krok 5, 20-25 min

Zabawa językowa do wiersza „U pana doktora”. Zadaniem D jest dopasowanie przedmiotów do chorych pluszaków w trakcie wiersza.

U pana doktora	
M. Terlikowska, adaptacja A. Putzier	
<i>Przed drzwiami pana doktora Czeka kolejka dość spora Papugę boli brzusek Miś skaleczył paluszek Lalka także jest chora bo bardzo kaszle od wczoraj Biedronkę wciąż boli głowa Żaba ma katar, nie jest zdrowa Wchodzi Gryfik. No śmiało! Badanie nie będzie bolało Trzeba otworzyć dziób raz, dwa Pokazać język, powiedzieć a-a-a Potrzymać w dziobie termometr, stanąć na wadze Oddychać – i już. Więc płakać nikomu nie radzę. Pan doktor zna różne sposoby Żeby przepędzić choroby</i>	N sadza na środku pacynkę (lub kładzie zdjęcie) lekarza Sadza pluszaki w kolejce Pokazuje na papugę, jej brzusek i termofor Pokazuje na misia i jego palec zalepiony plastrem Pokazuje na lalkę i kaszle Pokazuje na biedronkę i trzyma się za głowę Pokazuje na żabę, udaje katar, pokazuje na chusteczki Gryfik z plastrem na nodze G otwiera dziób G mówi głośno a-a-a Trzyma w dziobie termometr Oddycha N pokazuje na doktora Odpędza choroby

Krok 6, 25-30 min

Zabawa ruchowa „Zdrowi i chorzy”. N pokazuje na maskotki i pacynki, mówiąc: „Gryfik jest chory, miś jest chory, papuga jest chora, lalka jest chora, biedronka jest chora i żaba jest chora – wszyscy są chorzy”. Następnie pokazuje na D, mówiąc: „(Imię D) jest zdrowy, (imię D) jest zdrowa i ja też (wskazuje na siebie) jestem zdrowa” i tłumaczy zasady zabawy. D biegają po sali.

N gra na przemian na tamburynie albo na bębnie. Gdy N gra na tamburynie i mówi „*Jesteśmy zdrowi*”, D zachowują się jak zdrowe, chodzą wyprostowane i uśmiechnięte. Gdy N gra na bębnie i mówi „*Jesteśmy chorzy*”, D udają chore, mają smutne miny, kaszlą, kichają, trzymają się za brzuch albo za głowę.

Krok 7, 30-40 min

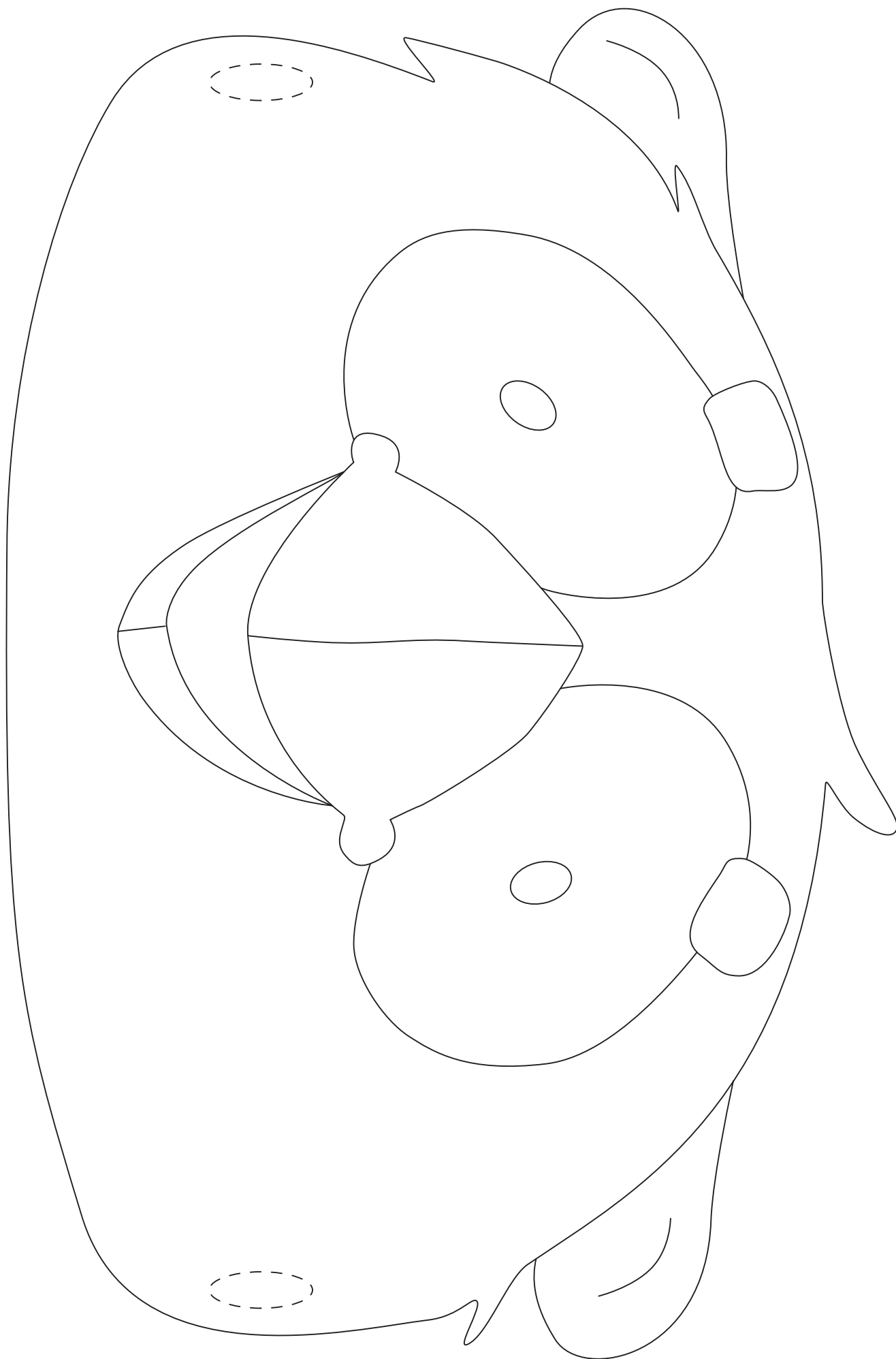
Zajęcia plastyczne „*Czepek pielęgniarki*”. N rozdaje D przygotowane kartki papieru. Zadaniem D jest wykonanie czepka pielęgniarki (do dalszej zabawy w lekarza) według wzoru:

<http://mojehobby-mojapraca.blogspot.com/2011/11/czepek-piellegniarki.html?m=1>

Krok 8, 40-45 min

Po wykonaniu czepków D zakładają je na głowy. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z chorym Gryfikiem, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z chorym Gryfikiem*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

15 Mam na sobie...

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą piosenki śpiewanej przez nauczyciela/nauczycielkę → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z ubraniami → utrwała polecenia, np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>”, „<i>Zaśpiewajmy wszyscy razem</i>”, „<i>Klaszczemy</i>”, „<i>Tupujemy</i>”, „<i>Chodźcie do koła</i>”, „<i>Robimy koło</i>” → poznaje nowe pytanie/polecenie po polsku „<i>Czy pamiętacie, co to za kolor?</i>”, „<i>Wkładamy...</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Jak się masz?</i>”
Leksyka	czapeczka, t-shirt, sweter, kurtka, spodnie, spódniczka, skarpetki, buty, ubrania, ubierać, Wkładam..., Mam na sobie...
Gramatyka	→ konstrukcja „<i>Mam na sobie + X (biernik)</i>” → konstrukcja „<i>Wkładam + X (biernik)</i>” → biernik rzeczowników (l. pojedyncza i l. mnoga)
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje słowa brzmiące podobnie jak w języku niemieckim (internacjonalizmy), np. t-shirt, hula-hoop
Pomoce dydaktyczne	(1) płyta CD „<i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i>” (2) ubranka dla Gryfika z papieru kartonowego (3) pacynka Gryfik (4) dwa koła hula-hoop lub dwie szarfy w różnych kolorach (5) karteczki w kolorach niebieskim, żółtym, czerwonym, zielonym, białym i czarnym (6) obrazek „<i>Ubieramy Gryfika</i>” (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (7) klej i nożyczki (8) karty z ubraniami (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupujemy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa ruchowa do piosenki „*Mam na sobie...*” D stoją w grupie wokół N, a N odtwarza/śpiewa piosenkę, przylepiając do Gryfika ubranka z papieru. Po linijce „... kolor – robimy koło” wymienia wszystkie białe/zielone/niebieskie/żółte rzeczy, które D mają na sobie, zakłada im opaski z danego koloru na głowę i zaprasza je do koła. Przykładowy monolog N: „*Kto ma dziś na sobie coś białego? Popatrzcie. Alex ma biały t-shirt, Maike ma białe skarpetki. Alex i Meike, chodźcie do koła. Białe*

kolor – robimy koło”. Po odtworzeniu/zaśpiewaniu piosenki N może rozdać D opaski w dalszych kolorach (czerwony, czarny...) pasujące do części ich ubrań i kontynuować zabawę w kole.

Mam na sobie...

*Mam na sobie
białą czapkę,
biały kolor – robimy koło.*

*Mam na sobie
zielony t-shirt,
zielony kolor – robimy koło.*

*Mam na sobie
niebieskie spodnie,
niebieski kolor – robimy koło.*

*Mam na sobie
żółte skarpetki,
żółty kolor – robimy koło.*

Krok 4, 15-25 min

Zabawa językowa „*Pary – ubrania i kolory*”. N kładzie na podłogę dwa koła hula-hoop lub dwie szarfy w różnych kolorach. Do jednego koła wkłada obrazki przedstawiające ubrania (czapka z daszkiem, t-shirt, sweter, kurtkę, spodnie, spódniczkę, skarpetki i buty), komentując każdy obrazek: „*To jest czapka. Powtórzcie proszę CZA-PECZ-KA*”. Do drugiego koła wkłada karteczki w kolorach niebieskim, żółtym, czerwonym, zielonym, białym i czarnym, pytając D: „*Czy pamiętacie, co to za kolor?*”. N czeka na odpowiedzi D i pomaga im, jeśli dany kolor nie zostaje odgadnięty. Następnie śpiewa po dwie linijki piosenki „*Mam na sobie...*” ze zmienioną treścią i prosi D, aby znalazły pasujące pary, pytając „*Co pasuje?*”

→ „*Mam na sobie zielone spodnie.*”

→ „*Mam na sobie żółtą spódniczkę.*”

→ „*Mam na sobie czerwone buty.*”

→ „*Mam na sobie niebieski sweter.*”

→ „*Mam na sobie zieloną kurtkę.*”

→ „*Mam na sobie czarne skarpetki.*”

→ „*Mam na sobie żółtą czapkę.*”

→ „*Mam na sobie białe skarpetki.*”

Gdy pary zostają ułożone, N pyta D: „*Czy ktoś ma dzisiaj na sobie zielone spodnie?*” itd.

Krok 5, 25-30 min

Zabawa naśladowcza „*Ubieram się*”. D poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym przez N na tamburynie lub bębnie. Na „*Wkładamy spodnie*” zatrzymują się i udają, że wkładają spodnie. Dalsze przykładowe zdania: „*Wkładamy kurtkę*”, „*Wkładamy buty*”, „*Wkładamy spódniczkę*” itd.

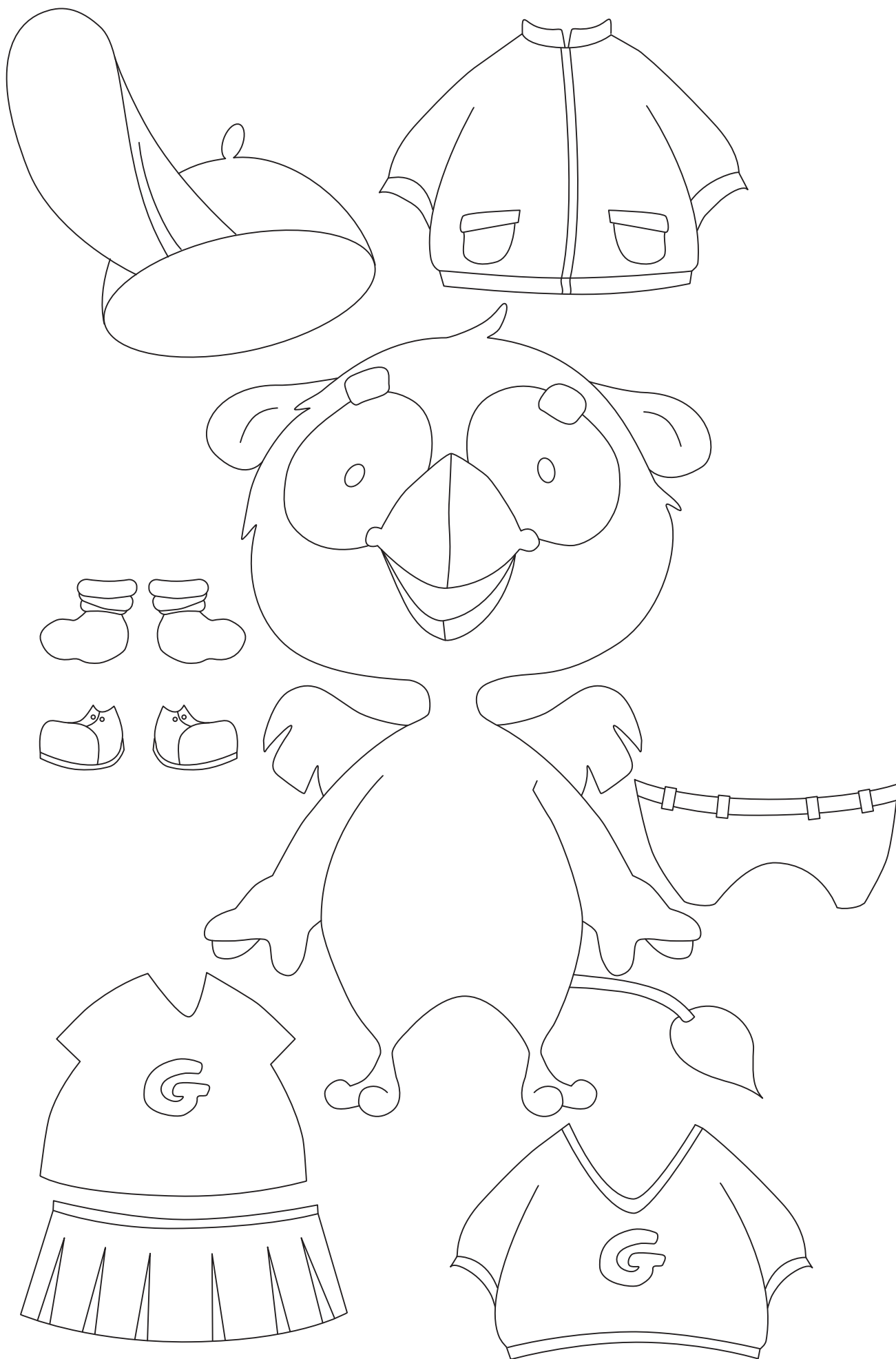
Krok 6, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „*Ubieramy Gryfika*”. D kolorują ubranka Gryfika, wycinają je i przylepiają na Gryfika. N komentuje każdy obrazek.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z ubraniami, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z ubraniami*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

16 Gryfik jest smutny

Cele ogólne	Dziecko → rozpoznaje emocje → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą piosenki śpiewanej przez nauczyciela/nauczycielkę → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → składa części obrazka w całość → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z emocjami → utrwała polecenia np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>”, „<i>Zaśpiewajmy wszyscy razem</i>”, „<i>Tupimy</i>” → poznaje nowe polecenia: „<i>Chowamy głowę w barkach</i>”, „<i>Przygarbiamy ramiona</i>”, „<i>Udajemy płacz</i>”, „<i>Stukamy pięściami o podłogę</i>”, „<i>Otwieramy buzię</i>”, „<i>Wytrzeszczamy oczy</i>”, „<i>Skaczemy jak kangury</i>”, „<i>Podnosimy ręce do góry</i>”, „<i>Uderzamy w plecy</i>”, „<i>Kroczymy palcami</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Jak się masz?</i>”
Leksyka	smutny/-a/smutni, zły/-a/źli, zdziwiony/-a/zdziwieni, radosny/-a/radośni, dzik, emocje, humor/humory
Gramatyka	→ przymiotniki w mianowniku (l. pojedyncza i l. mnoga)
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje podstawowe emocje o charakterze uniwersalnym, czyli niezależne od kultury
Pomoce dydaktyczne	(1) obrazki do wiersza „<i>Zły humorek</i>” (wiersz do pobrania z YouTube https://www.youtube.com/watch?v=2ZiqVi5muTE) (2) kartki w kolorach czarnym, czerwonym, niebieskim i żółtym (3) pacynka Gryfik (4) zdjęcie złego dzika (5) komplet obrazków „<i>Gryfik i emocje</i>” (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (6) karty z emocjami (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupimy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dramatyczna do wiersza „*Zły humorek*”. N czyta D wiersz, pokazując obrazki do niego.

Zły humorek

Dorota Gellner

*Jestem dzisiaj zła jak osa
Złość mam w oczach i we włosach!
Złość wyłazi mi uszami i rozmawiać nie chcę z wami
A dlaczego?
Nie wiem sama.
Nie wie tata, nie wie mama
Tupię nogą, drzwiami trzaskam
I pod włos kocura głaskam.
Jak tupnęłam lewą nogą, nadepnęłam psu na ogon.
Nawet go nie przeprosiłam
- taka zła okropnie byłam. [N udaje ZŁOŚĆ]
Mysz wyjrzała z nory:
- Co to za humory? [N udaje ZDZIWIENIE]
Zawołałam: - Moja sprawa! Jesteś zbyt ciekawa.
Potrąciłam stół i krzesło,
Co mam zrobić, by mi przeszło?!
Wyszłam z domu na podwórze,
wpakowałam się w kałużę.
Widać, że mi złość nie służy, skoro wpadłam do kałuży.
Siedzę w błocie, patrzę wkóło,
Wcale nie jest mi wesoło... [N udaje SMUTEK]
Nagle co to?
Ktoś przystaje. Patrzcie! Rękę mi podaje!
To ktoś mały, tam ktoś duży – wyciągają mnie z kałuży.
Przyszedł pies i siadł koło mnie,
Kocur się przytulił do mnie,
Mysz podała mi chusteczkę:
- Pobrudziłaś się troszeczkę!
Widzę, że się pobrudziłam, ale za to złość zgubiłam,
pewnie w błocie gdzieś została,
nie będę jej szukała! [N udaje RADOŚĆ]*

Po prezentacji wiersza N pokazuje D siedzącym w kole cztery ilustracje Gryfika, tłumacząc im, że w wierszyku pojawiły się cztery przykłady nastrojów: smutny, zły, zdziwiony i radosny. Następnie prosi D, aby naśladowały emocje na swój sposób:

→ „Jesteśmy smutni” (chowamy głowę w barkach, przygarbiamy ramiona i udajemy płacz)

→ „Jesteśmy bardzo źli” (tupiemy, stukamy pięściami o podłogę)

→ „Nagle jesteśmy bardzo zdziwieni” (otwieramy buzię i wytrzeszczamy oczy)

→ „Na koniec jesteśmy bardzo radosni” (dostaliśmy prezent, skaczymy jak kangury i podnosimy ręce do góry)

Krok 4, 15-20 min

Zabawa orientacyjno-porządkowa „Kolory emocji”. N kładzie na podłozie cztery kartki w kolorach czarnym (smutek), czerwonym (złość), niebieskim (zdziwienie) oraz żółtym (radość) i pyta D, jaki kolor ich zdaniem mają emocje. Po omówieniu wszystkich emocji, N bierze do ręki dwie kartki – czerwoną i żółtą – i prosi D, aby wstały i biegali w rozsypce po sali. Gdy N podnosi czerwoną kartkę, zadaniem D jest udawanie złości. Gdy N podnosi żółtą kartkę, zadaniem D jest udawanie radości.

Krok 5, 20-30 min

Masaż relaksacyjny „Dzik” (wg Bogdanowicz 2005). D dobierają się w pary. Jedno D z pary leży na brzuchu, a drugie klęczy obok niego. N wykonuje poszczególne ruchy na plecach D leżącego obok niego/niej, pozostałe D naśladowują jego/jej ruchy na brzuchu. Potem następuje zamiana ról w parach. Na koniec N pokazuje D zdjęcie złego dzika

<i>Dzik jest dziki, dzik jest zły.</i>	uderzamy w plecy złączonymi opuszkami palców obydwu dłoni
<i>Dzik ma bardzo ostre kły.</i>	ktujemy palcami wskazującymi
<i>Kto spotyka w lesie dzika,</i>	kroczy my palcami
<i>Ten na drzewo szybko zmyka.</i>	przebiegamy opuszkami palców wzdłuż kręgosłupa od dołu ku górze, aż na czubek głowy

Krok 6, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Emocje”. N rozdaje D cztery obrazki z emocjami. Zadaniem D jest wybranie emocji, która najbardziej im się podoba i pokolorowanie obrazka.

Krok 7, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z emocjami, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z emocjami”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

17 W karnawale same bale

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą piosenki śpiewanej przez nauczyciela/nauczycielkę → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → składa części obrazka w całość → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z balem karnawałowym → utrwała/poznaje nazwy części ciała → utrwała polecenia np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>”, „<i>Zaśpiewajmy wszyscy razem</i>” → poznaje nowe polecenia po polsku np. „<i>Idziemy na bal</i>”, „<i>Ubierz proszę...</i>”, „<i>Trzymamy...</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Jak się masz?</i>”
Leksyka	stopy, biodra, pupa, dłonie, palce, ramiona, tańczyć, karnawał, bal karnawałowy, rycerz, kowboj, Baba-Jaga, królowna, dziewczynki, chłopcy
Gramatyka	→ liczebniki porządkowe <i>pierwszy/a</i>, <i>drugi/a</i> i <i>trzeci/a</i> → czasownik „<i>tańczyć</i>” w 3. os. (liczba pojedyncza oraz mnoga)
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → dowiaduje się, w jaki sposób dzieci obchodzą karnawał w Polsce
Pomoce dydaktyczne	(1) strój karnawałowy, maska, balonik i konfetti do wprowadzenia w temat (2) zdjęcia balu karnawałowego z polskich przedszkoli (3) tunika rycerza, rękawice, miecz, czarna peleryna, kapelusz czarownicy, miotła, kamizelka, chusta, kapelusz kowboja, sukienka, korona i pierścionek (obrazki lub przedmioty) do zabawy „<i>Bal przebierańców</i>” (4) płyta CD z walczykiem (5) cztery koła hupa-hoop lub szarfy (6) baloniki do zabawy „<i>Bal baloników</i>” (7) białe oraz niebieskie kartki papieru oraz chusta animacyjna (8) pacynka Gryfik (9) czarodziejski worek (10) pocięte na fragmenty obrazki „<i>Bal karnawałowy</i>” (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (11) karty z balem karnawałowym (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupiemy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N odpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-10 min

Wprowadzenie do tematu „Karnawał”. N pokazuje na czarodziejski worek, mówiąc do D: „Popatrzcie, co ja tutaj dzisiaj mam. Strój karnawałowy, maska, balonik i konfetti. Dzisiaj pobawimy się w karnawał! A karnawał to przede wszystkim zabawa i taniec. Popatrzcie na zdjęcia z polskich przedszkoli”. Następnie mówi do D: „A teraz my idziemy na pierwszy bal karnawałowy i tańczymy”. Zadaniem D jest rytmiczne poruszanie wymienianymi przez N częściami ciała:

- „Twoje stopy tańczą”
- „Twoje nogi tańczą”
- „Twoje biodra tańczą”
- „Twoja pupa tańczy”
- „Twoje dłonie tańczą”
- „Twoje palce tańczą”
- „Twoje ramiona tańczą”
- „Twoja głowa tańczy”

Krok 4, 10-20 min

Zabawa dydaktyczna „Bal przebierańców”. N czyta wierszyk, pokazując D pasujące obrazki.

Bajkowy świat

*Kto mi powie, skąd w przedszkolu
Tylu przebierańców?
Podskakują, klaszczą w ręce,
podrygują w tańcu.
Baba-Jaga tańczy z wilkiem,
królowna z kowbojem.
Z radia płyną skoczne dźwięki,
przebój za przebojem.
Tylko rycerz z wielkim mieczem
Z boku sobie stoi.
On nie tańczy, bo wiadomo:
źle się tańczy w zbroi.
Czy przedszkole się zmieniło
w jakiś świat bajkowy?
To nie bajka, to po prostu
bal karnawałowy.*

Po przeczytaniu wierszyka N kładzie na podłodze cztery koła hula-hoop (lub szarfy) i wkłada do każdego z nich obrazki rycerza, Baby-Jagi, kowboja oraz królowny. Następnie kładzie pośród kół/szarf przedmioty (tunika, rękawice, miecz, czarna peleryna, kapelusz czarownicy, miotła, kamizelka, chusta, kapelusz kowboja, sukienka, korona i pierścione), pytając D: „Co pasuje do stroju? Ubierz proszę rycerza na bal!” itd. Przy każdym pytaniu N wskazuje obrazek, do którego D mają dopasować elementy.

- „Ubierz proszę rycerza na bal” → tunika, rękawice, miecz
- „Ubierz proszę Babę-Jagę na bal” → czarna peleryna, kapelusz czarownicy i miotła
- „Ubierz proszę kowboja na bal” → kamizelka, chusta i kapelusz kowboja
- „Ubierz proszę królowną na bal” → sukienka, korona i pierścione

Krok 5, 20-25 min

Zabawa ruchowa „Bal baloników”. D dobierają się w pary i tańczą w takt walczyka, trzymając balonik najpierw między czołami, a potem między brzuchami. N tłumaczy D, co mają robić, np: „Teraz idziemy na drugi bal karnawałowy. Dobieramy się w pary. Pierwsza para ma czerwony balonik, druga para... itd. Trzymamy balonik między czołami. A teraz trzymamy balonik między brzuchami”. Wygrywa para/Wygrywają pary, której/którym udało się nie zgubić balonika podczas tańca.

Krok 6, 25-30 min

Zabawa ruchowa „Bal Królowej Śniegu”. N mówi do D: „Teraz idziemy na drugi bal, bal Królowej Śniegu”. Dziewczynki otrzymują od N białe kartki papieru, chłopcy otrzymują niebieskie kartki. N tłumaczy D: „Dziewczynki, czyli (imiona dziewczynek w grupie) mają biały papier, chłopcy, czyli (imiona chłopców w grupie) mają niebieski papier”. D zgniatają papier w kulki. Następnie D kładą kulki na kolorowej chustce i poruszają ją, wprawiając kulki w ruch. D poruszają się w prawo lub w lewo w takt walczyka, równocześnie poruszając chustą. Na hasło „dziewczynki” wszystkie dziewczynki przebiegają pod chustą, na hasło „chłopcy” przebiegają pod chustą chłopcy.

Krok 7, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Bal karnawałowy”. D układają obrazek z pociętych fragmentów i kolorują ten strój, który podoba im się najbardziej (N pyta D: „Który strój podoba ci się najbardziej? Który strój jest super?”).

Krok 8, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z balem karnawałowym, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z balem karnawałowym”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

18 Mały domek

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą wierszyka czytane przez nauczyciela/nauczycielkę → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → wycina części obrazka → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z domem → utrwała polecenia, np. „<i>Siadamy w kóteczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>”, „<i>Zaśpiewajmy wszyscy razem</i>”, „<i>Klaszczemy</i>”, „<i>Tupimy</i>” → poznaje nowe polecenia i pytania: „<i>Spacerujemy</i>”, „<i>Każde dziecko idzie teraz do swojego domku</i>”, „<i>Gdzie są pitki?</i>”, „<i>Znalazłeś/Znalazłaś?</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Jak się masz?</i>”
Leksyka	dom, domek, szafa, toaleta/WC, łóżko, lodówka, sofa, salon, kuchnia, pokój dziecięcy, łazienka, sypialnia, dwie
Gramatyka	→ czasownik „<i>mieć</i>” w 3. os. l. poj. → rodzaj żeński liczebnika głównego <i>dwa (dwie)</i>
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje jedną z form mieszkalnych w Polsce (dom)
Pomoce dydaktyczne	(1) kartka z bloku do tablicy flipchart (lub papier do pakowania paczek) (2) flamastry do malowania domków (3) kartki w formacie A4 (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (4) pacynka Gryfik (5) czarodziejski worek (6) obrazki przedstawiające szafę, toaletę/WC, łóżko, lodówkę, sofę, bałwanika, ślimaka, chmurę i drzewo (7) ilustracja z domem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (8) nożyczki i klej (9) karty z domem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupimy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-10 min

Prezentacja wierszyka „*Domek*”. N czyta wierszyk, jednocześnie rysując jego treść na kartce z bloku do tablicy flipchart.

Domek

Agnieszka Karcz

*Mały domek daszek ma,
a na daszku ptaszki dwa.
Duże okna, z przodu drzwi,
a przed domem schody trzy.
Obok domku buda psa,
który długi ogon ma.
Wokół domku stary płot,
a na płocie czarny kot.*

Krok 4, 10-15 min

Zabawa ćwicząca wymowę „Echo”. D powtarzają pięć razy zdanie „Mały domek daszek ma” w podanym przez N rytmie ze zmienną dynamiką, dokładnie wymawiając wyrazy:

- „Mały domek daszek ma” → wszystkie słowa głośno
- „Mały domek daszek ma” → wszystkie słowa szeptem (z palcem na nosie)
- „Mały domek daszek ma” → pierwsze i trzecie słowo szeptem, drugie głośno
- „Mały domek daszek ma” → pierwsze i trzecie słowo głośno, drugie szeptem
- „Mały domek daszek ma” → pierwsze i drugie słowo głośno, trzecie szeptem

Krok 5, 15-25 min

Zabawa dydaktyczna „Co pasuje?”. N kładzie kartkę z rysunkiem domku na podłodze, wyjmując z czarodziejskiego worka obrazki (szafa, toaleta/WC, łóżko, lodówka, sofa, batwanek, ślimak, chmura, drzewo) i kładzie je na podłodze obok obrazka. Następnie pyta D „Co pasuje do domku?” i wskazuje na rysunek domku. Na przykładzie pierwszego obrazka demonstruje, co D mają zrobić: położyć pasujący obrazek na rysunku. Podczas gdy D wskazuje i kładzie obrazek na rysunku, N komentuje, np. „To pasuje? Tak/Nie. A co to jest? Popatrzcie. To jest... Powtarzamy:...”.

Krok 6, 25-30 min

Zabawa ruchowa „Domek” z elementem biegu. N rozdaje D kartki i kredki i prosi je o narysowanie na kartce domku z daszkiem według wzoru na kartce z bloku do tablicy flipchart. Następnie prosi D o położenie kartek na podłodze i stanięcie na nich, mówiąc: „Każde dziecko idzie teraz do swojego domku”. Na kłaśnięcie D spacerują po sali („A teraz spacerujemy”) a N zabiera jedną kartkę z podłogi. Na kolejne kłaśnięcie D przykucają w najbliższym domku. D, które nie znalazło domku, staje obok N i teraz ono zabiera kolejną kartkę z domkiem.

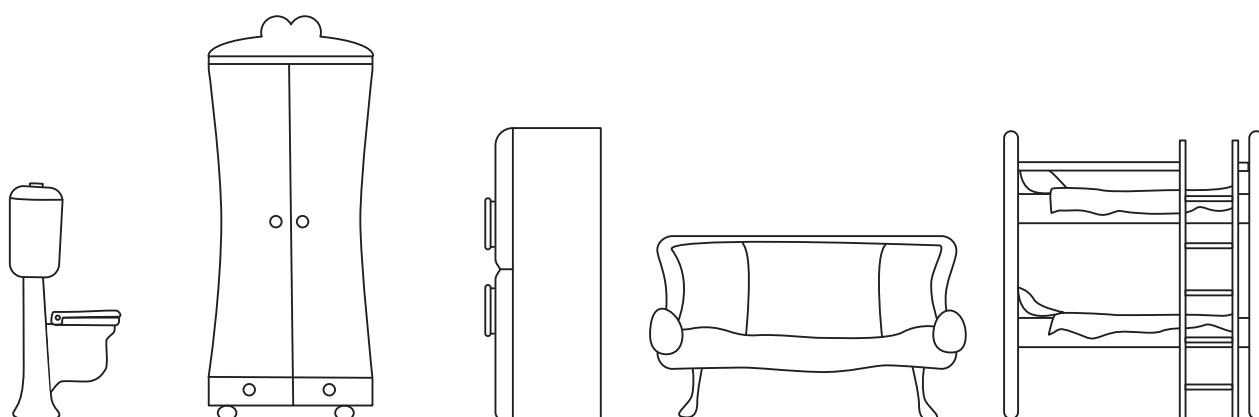
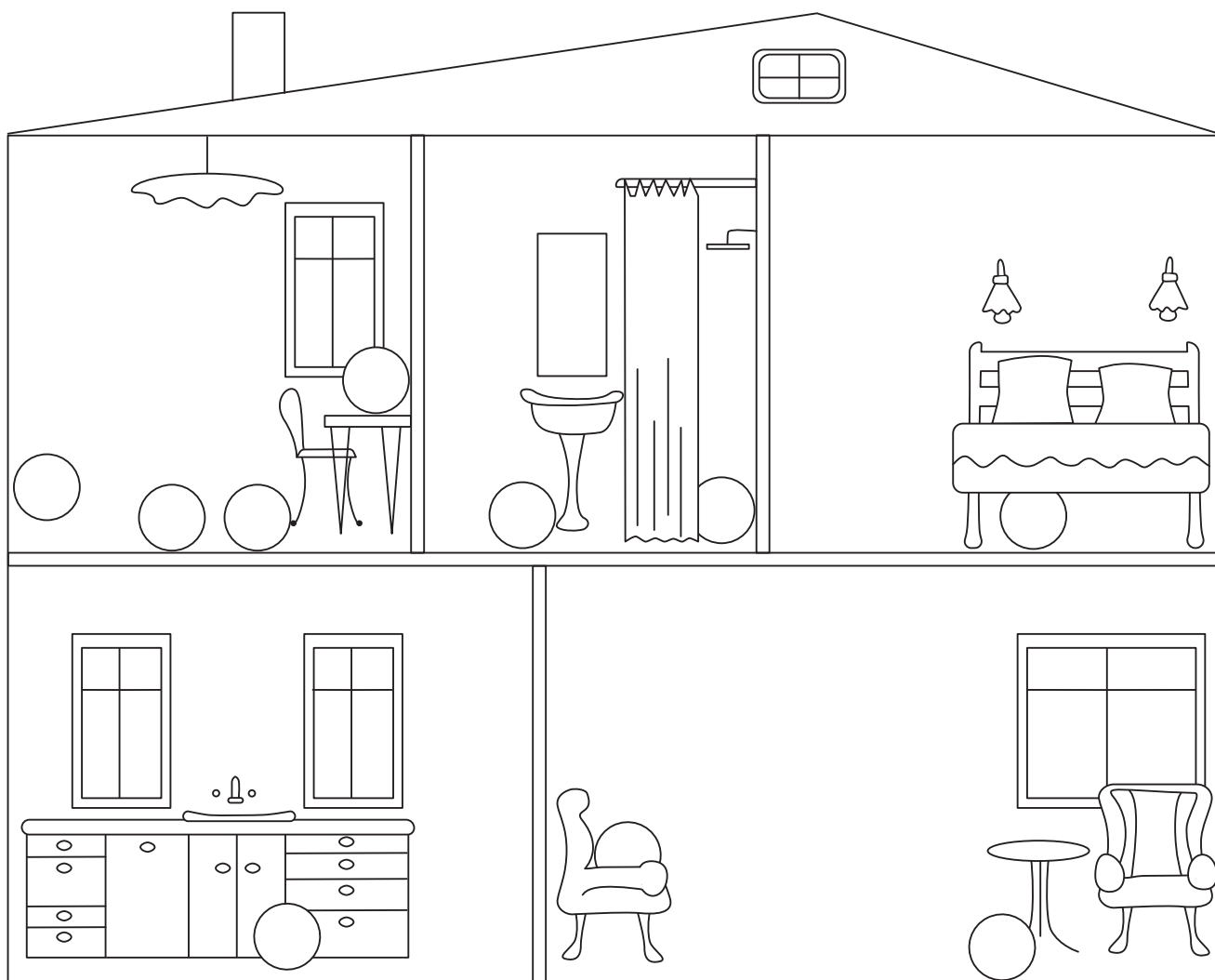
Krok 7, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Dom”. D otrzymują obrazek przedstawiający dom. Ich pierwszym zadaniem jest znalezienie w pomieszczeniach dziesięciu piłek i pokolorowanie ich. Podczas gdy D kolorują piłki, N podchodzi do nich i komentuje, np. „Gdzie są piłki? O, znalazłeś/znalazłaś? Tak, świetnie, jedna piłka jest w kuchni, dwie są w salonie, cztery w pokoju dziecięcym, dwie w łazience i jedna w sypialni”. Drugim zadaniem D jest wycięcie i umieszczenie przedmiotów w pasujących pomieszczeniach. N tłumaczy D, co mają zrobić: „Czy wszyscy już znaleźli piłki? Super? Teraz popatrzcie tutaj. Pod domkiem są szafa, toaleta, łóżko, lodówka i sofa. Do którego pomieszczenia w domu to pasuje? Wytnijcie i przyklejcie przedmioty”.

Krok 8, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z domem, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z domem”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

19 Lubię jeść...

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą piosenki śpiewanej/odtwarzanej przez nauczyciela/nauczycielkę → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z posiłkami → utrwała polecenia po np. „<i>Siadamy w kótecisku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanek na dzień dobry</i>”, „<i>A teraz klaszczemy/tupiemy/maszerujemy</i>” → poznaje nowe zwroty/pytania/polecenia po polsku: „<i>Tu mamy...</i>”, „<i>Teraz pobawimy się w...</i>”, „<i>Kto chce być babcią?</i>”, „<i>Podaj mi...</i>”, „<i>Co lubisz...</i>?”, „<i>Wtóż do środka!</i>”, „<i>Tak czy nie?</i>”, „<i>Zdecyduj się!</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”, „<i>Jak się masz?</i>”
Leksyka	Lubię jeść..., na śniadanie/obiad(ek)/kolację, butki, serek, jajka, mleko, sok, miód, zupa, pierogi, kompot, sól, pieprz, chleb, szynka, ogórki, woda
Gramatyka	→ konstrukcja „<i>Lubię + bezokolicznik (np. jeść)</i>” → biernik rzeczowników w zdaniu „<i>Lubię jeść...</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje typową polską potrawę (<i>pierogi</i>) → poznaje słowa brzmiące podobnie jak w języku niemieckim (internacjonalizmy), np. <i>coca-cola</i>, <i>nutella</i>, <i>pizza</i>
Pomoce dydaktyczne	(1) płyta CD „<i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i>” (2) obrazki ilustrujące potrawy i napoje do piosenki (butki, serek, jajka, mleko, sok, miód, zupa, pierogi, kompot, sól, pieprz, chleb, szynka, ogórki, woda) oraz dodatkowe (płatki śniadaniowe, nutella, coca-cola, pizza, pomidory, herbata, kawa, kakao) (3) trzy koła hula-hoop lub trzy szarfy w kolorach żółtym, czerwonym i niebieskim (4) szarfy z bibuty dla dzieci w kolorach żółtym, czerwonym i niebieskim (5) obrazki przedstawiające ser biały, kapustę, mięso, grzyby, kaszę, jagody, truskawki, jabłka, wiśnie, czekoladę i banany oraz okrągły kawałek materiału do zabawy „<i>Pierogi</i>” (6) pacynka Gryfik (7) obrazek „<i>Śniadanie, obiad, kolacja</i>” (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (8) karty z pierogami (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowanek na powitanie z inscenizacją. Rymowanek powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupiemy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dydaktyczna do piosenki „*Lubię jeść*”. Przed śpiewaniem/odtworzeniem piosenki N kładzie na podłodze trzy koła hula-hoop lub szarfy w trzech kolorach, mówiąc do D: „*Tu mamy śniadanie (kolor żółty), tu obiad (kolor czerwony) a tu kolację*”

(kolor niebieski)”. Następnie rozkłada na podłodze obrazki z produktami występującymi w piosence, nazywając je po kolei, prosząc D o powtórzenie słów oraz pytając: „Co pasuje?”. W trakcie śpiewania/odtworzenia piosenki N wręcza obrazek D i prosi je, aby wskoczyło do pasującego koła/pasującej szarfy. Podczas części instrumentalnej N wręcza D dalsze obrazki (np. płatki śniadaniowe) itd.

Lubię jeść

*Na śniadanie lubię jeść
serek i jajka, butek sześć.*

*Piję mleko, a nie sok
podaj mi miód i teraz hop.*

*Na obiad lubię jeść
ciepłą zupę, pierogów sześć.*

*Piję kompot, a nie sok
Podaj mi sól i teraz hop.*

*Na kolację lubię jeść
chleb i szynkę, ogórków sześć.*

*Piję wodę, a nie sok
Podaj mi pieprz i teraz hop.*

Krok 4, 15-20 min

Zabawa ćwicząca słuch fonemowy „Przygoda z sylabami”. N recytuje pierwsze linijki każdej zwrotki piosenki, pokazując na wypełnione koła hula-hoop/szarfy, równocześnie wystukując rytm wymawianych sylab (sześć ćwierćnut i półnuta na końcu). D powtarzają zdania trzy razy, wykonując poniższe czynności:

→ „A teraz klaszczemy”

→ „A teraz tupiemy”

→ „A teraz maszerujemy”.

Na śniadanie lubię jeść.

Na obiad lubię jeść.

Na kolację lubię jeść.

Krok 5, 20-25 min

Zabawa dydaktyczna z elementem ruchu „Pierogi”. D siedzą w kole. N pokazuje D zdjęcie pierogów, następnie bierze kawałek materiału, składa go na pół i wkłada do środka obrazek za obrazkiem, mówiąc: „Pierogi mogą być z serem białym, albo z mięsem... itd. Bardzo często najlepsze pierogi robi babcia. Teraz pobawimy się w babcię, która robi pierogi dla wnuczka. Kto chce być babcią?”. Jedno D zostaje babcią, siada na krześle w środku koła i dostaje okrągły kawałek materiału albo okrągłą serwetkę. Pozostałe D otrzymują obrazki przedstawiające ser biały, kapustę, mięso, grzyby, kaszę, jagody, truskawki, jabłka, wiśnie, czekoladę i banany. N recytuje rymowaną (gdy D często powtarzają zabawę, rymowaną można recytować z podziałem na role) i pomaga wskazać D z pasującym obrazkiem, które daje go babci. Zadaniem babci jest sklejenie pieroga.

<i>Babcia obiad gotowała i tak wnuczka się pytała:</i>	N (wszyscy)
<i>Wnuczku, ty mój drogi, jakie chcesz pierogi?</i>	N (babcia)
<i>Babciu, moja słodka, dżem (ser, mięso...) włóż do środka!</i>	N (wnuczek)

Krok 6, 25-30 min

Zabawa ruchowa „Tak czy nie, zdecyduj się”. D dobierają się trójkami i stoją w rozsypce. Jedno D jest śniadaniem i dostaje żółtą szarfę, drugie obiadem (dostaje czerwoną szarfę), a trzecie kolacją (dostaje niebieską szarfę). Nauczyciel wymienia nazwy różnych produktów, np. bułki, mleko, miód, nutella, coca-cola, pizza, pierogi, ogórek, zupa, szynka, pomidory, jajka, szynka, sok, herbata, kawa, kakao. Jeżeli są to produkty na śniadanie, D śniadanie podskakuje, wołając głośno „Śniadanie” itd.

Krok 7, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Śniadanie, obiad, kolacja”. D rysują na obrazku linie wokół produktów tworzących jedną grupę (np. ser żółty, jajka, miód, bułka, mleko, płatki śniadaniowe, dżem = śniadanie) i kolorują te produkty, które lubią jeść. N pyta każde D: „Co lubisz jeść?”

Krok 8, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z pierogami, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z pierogami*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

20 Kim będziesz?

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela → słucha z uwagą wierszyka recytowanego przez nauczyciela/nauczycielkę → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z zawodami → utrwała nazwy kolorów → utrwała polecenia, np. „<i>Siadamy w kóteczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>” → poznaje nowe zwroty/polecenia/pytania: „<i>O jaki... chodzi?</i>”, „<i>Odgadnijcie</i>”, „<i>Myjemy...</i>”, „<i>Strzyżemy...</i>”, „<i>Czeszemy...</i>”, „<i>Suszemy...</i>”, „<i>Pokazujemy...</i>”, „<i>Żegnamy się...</i>”, „<i>Podajemy sobie...</i>”, „<i>Zamieniamy się...</i>”, „<i>A teraz wy</i>”, „<i>Spróbujcie zebrać...</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	lekarka, nauczycielka, krawcowa, architektka, policjantka, fryzjerka
Gramatyka	→ słowotwórstwo: sufiks <i>-ka</i> w żeńskich nazwach zawodów → czas przyszły czasownika „<i>być</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje słowa brzmiące podobnie jak w języku niemieckim (internacjonalizmy), np. <i>architektka, policjantka, fryzjerka</i>
Pomoce dydaktyczne	(1) ilustracje do wiersza „ <i>Kim będą?</i> ” (2) ilustracja do zabawy „ <i>Fryzjerka</i> ” (3) pacynka Gryfik (4) karteczki w kolorach czerwonym, żółtym, niebieskim, zielonym i białym (5) nożyczki i kredki w kolorach powyżej (6) przygotowane paski z kwintetem „ <i>Zawody</i> ” (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (7) karty z policjantką (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Dzień dobry, dzień dobry, witamy was. 2x</i>	N macha do D ręką.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas.</i>	N pokazuje rękoma literkę T.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, klaszczemy tak.</i>	N macha do D i klaszcze w dłonie.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, tupiemy tak.</i>	N macha do D i tupie nogami.
<i>Dzień dobry, dzień dobry, kucamy tak.</i>	N macha do D i kuca.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dramatowa z elementem ćwiczenia słuchu fonemowego do wiersza „*Kim będą?*”. N czyta D wiersz, pokazując pasujące do niego obrazki.

„Kim będą”

*Kiedy Zosia będzie duża
już nie będzie leczyć lalek,
a prawdziwa pani doktor
dobrze zajmie się szpitalem.*

*– A kim będzie Kasia? – Wiemy! –
woła Bolek, woła Lolek
– Dzisiaj uczy kotka Mruczka,
Duża – będzie uczyć w szkole.*

*A Irenka szmatkę bierze.
Tu przyszyje a tam utnie.
Gdy urośnie... – Już zgadliśmy!
Będzie szyła piękne suknie.*

*Zaś Martusia, ta malutka,
bierze kredki – mądra głowa,
Dom rysuje. – Też już wiemy!
Będzie domy projektować.*

*Waży kaszę, waży groch,
Waży gruszki, waży jabłka.
Gdy dorośnie, w wielkim sklepie
Będzie ważyć Małgorzatka.*

*Acha, jeszcze jest Agatka!
Buzia - stonko, dwa warkocze.
– Gdy dorośniesz, pilnuj ruchu na drodze! –
Nie ma sprawy, bardzo proszę!*

Po prezentacji wiersza N rozkłada na podłodze ilustracje (lekkarka, nauczycielka, krawcowa, architektka, policjantka), mówiąc: „A teraz pobawimy się w pantomimę. Odgadnijcie, o jaki zawód chodzi?”. Podczas gdy N odgrywa krótkie scenki pantomimiczne, D wskazują odpowiedni obrazek. Na koniec zabawy N prosi D o powtórzenie nazwy zawodu w różnym tempie (bardzo wolno, wolno, normalnie, szybciej, szybko, bardzo szybko), każdy wyraz dzieli przy tym na sylaby.

- *le-kar-ka* (udaje, że zakłada stetoskop i bada Gryfika, następnie wypisuje receptę i wręcza ją Gryfikowi)
- *na-u-czy-ciel-ka* (sadza Gryfika na krześle, pochodzi do niewidzialnej tablicy, pisze na niej i pokazuje na niej dwie litery, kreśląc ich kształty w powietrzu, następnie wskazuje na Gryfika, potakując głową)
- *kraw-co-wa* (siada przy niewidzialnej maszynie do szycia, nakreśla jej kształt w powietrzu, włącza ją, prawą stopę kładzie na pedale, bierze niewidzialny materiał i kładzie go pod igłą, bierze niewidzialną nić i nawleka ją na igłę, po czym zaczyna szyc, po chwili przestaje, bierze niewidzialne nożyczki do ręki i przecina nić)
- *ar-chi-tekt-ka* (rysuje palcem w powietrzu niewidzialny domek, udając zastanowienie, następnie zasiada do stołu, bierze niewidzialny ołówek do ręki, rysuje, patrzy na rysunek, maże gumką i rysuje dalej, po chwili bierze kartkę do ręki, trzyma ją w powietrzu i ponownie rysuje palcem domek, robiąc zadowoloną minę)
- *po-li-cjant-ka* (stoi i pokazuje dłonią STOP, udaje, że sprawdza dokumenty patrząc na twarz niewidzialnego kierowcy, następnie potakuje głową, rozgląda się po sali i ponownie pokazuje dłonią STOP)

Krok 4, 15-20 min

Zagadka z elementem ruchu „Fryzjerka”. D liczą do dwóch: D „jedynki” siadają na krzesłach i odgrywają rolę klientów salonu fryzjerskiego, D „dwójki” są fryzjerkami i naśladują ruchy N:

<i>Myjemy głowę.</i>
<i>Wycieramy głowę.</i>
<i>Strzyżemy z prawej strony i z lewej strony.</i>
<i>Czeszemy z przodu i z tyłu.</i>
<i>Suszemy włosy na górze i na dole.</i>
<i>Pokazujemy lusterko przed klientem i za klientem.</i>
<i>Żegnamy się i podajemy sobie ręce.</i>
<i>A teraz zamieniamy się miejscami i od nowa...</i>

Po zakończonej zabawie N pyta D: „*O jaki zawód chodzi?*”, pokazując im zdjęcie fryzjerki.

Krok 5, 20-40 min

Zajęcia plastyczne i zabawa w „*Kwintet*” (zawody). D otrzymują wycięty z kartki pasek z pięcioma kartami z zawodami i losują karteczki w kolorach czerwonym, żółtym, niebieskim, zielonym i białym. Kolorują karty w wylosowanym kolorze i wycinają je. Następnie dzieci wstają i ustawiają się w rozsypane. Grę rozpoczyna N, zwracając się do najbliższego D z prośbą o konkretną kartę, np.:

→ „*Masz czerwoną lekarke?*”

→ „*Masz żółtą nauczycielkę?*”

→ „*Masz niebieską krawcową?*”

→ „*Masz zieloną architektkę?*”

→ „*Masz białą policjantkę?*”

Gdy N zebrał(a) trzy kwintety, wyklada karty na stół, mówiąc do D: „*A teraz wy. Spróbujcie zebrać kwintety.*” Wygrywa/ wygrywają ten gracz/ci gracze, który/którzy ma(l)ą najwięcej kwintetów.

Krok 6, 40-45 min

Po skończonej zabawie D tworzą galerię, rozwieszając swoje karciane kwintety na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z policjantką, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z policjantką*”. G odpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

21 Gryfik i wiosna

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha z uwagą opowiadania nauczyciela/nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → składa części obrazka w całość → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z porami roku → utrwała polecenia np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe zwroty: „<i>Dzieci do pary!</i>”, „<i>Chodźcie wszyscy tu, do kota!</i>”, „<i>Zabawimy się wesoto</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	cztery pory roku, wiosna, lato, jesień, zima, słońce, świeci, dzieci, idą, spacerek, bazie, bratki, tulipany, bociany, prawa ręka, lewa ręka, noga, głowa, cały tułów, tutaj są...
Gramatyka	→ liczba mnoga rzeczowników (końcówki -e, -i, -y) → czasownik „<i>być</i>” w konstrukcji: „<i>Tutaj są...</i>” → przymiotniki atrybutywne: „<i>prawa/lewa</i>” (ręka), „<i>cały</i>” (tułów)
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje polską piosenkę „<i>Cztery pory roku</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) ilustracje do piosenki „<i>Cztery pory roku</i>” (2) cztery opaski na głowę, jedna z zielonymi paskami z bibuty, druga z żółtymi, trzecia z białymi, czwarta z brązowymi (3) płyta CD z dowolną muzyką (4) po dwa obrazki do zabawy „<i>Czary-mary, dzieci do pary</i>” (wiosna, słońce, bazie, bratki, tulipany, bociany) (5) płyta CD „<i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i>” (6) pacynka Gryfik (7) czarodziejski worek (8) czarodziejska różdżka (9) koperty z pociętym na fragmenty obrazkiem wiosny (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (10) karty z wiosną (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowankę na powitanie z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do kota.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesoto.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kótecčka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dydaktyczna „Cztery pory roku – co pasuje do wiosny?”. D tworzą kóteczek i siadają na podłodze/dywanie. N zakłada sobie opaskę z zielonymi paskami bibuły na głowę, w rękę trzyma czarodziejski worek z obrazkami przedstawiającymi:

- wiosnę (wiosna, słońce, dzieci na spacerku, bazie, bratki, tulipany, bociany),
- lato (prażące słońce, plaża, lody, plusk do wody),
- jesień (deszczyk leje, tęcza, chmurka, wiatr wieje, liście, las),
- zimą (prószący śnieg, szczypiący w nosy mróz, lepienie bałwanów, dzieci na sankach).

N zwraca się do D: „Dzisiaj w czarodziejskim worku są dla Was obrazki na temat wiosny. Zobaczcie, tu jest worek, a tu są bazie, bratki, tulipany, oooo, są i bociany! A tutaj są sanki, liście i lody. Czy wszystkie obrazki pasują do wiosny?”. N wraz z D układają wokół siebie obrazki pasujące do wiosny. Pokazuje kolejno wszystkie i nazywa je. Mówi do D: „Zobaczcie to jest wiosna. Powtórzmy wszyscy razem – wiosna”. N w taki sam sposób pokazuje D pozostałe obrazki. Następnie zakłada trójce D opaski na głowę: z żółtymi paskami (lato), z brązowymi paskami (jesień) oraz z białymi paskami (zima). Nakładając opaski, mówi: „To jest lato. To jest jesień. A to jest zima. Które obrazki pasują do której pory roku? Ułóżcie tak jak tutaj (pokazuje na obrazki wokół siebie/wiosny)”.

Krok 4, 15-30 min

Zabawa do piosenki „Cztery pory roku”. Przed wykonaniem/odtworzeniem piosenki N zakłada czworgu wybranym D opaski na głowę. Każde z D będzie inną porą roku, pierwsze wiosną, drugie latem, trzecie jesienią, a czwarte zimą. Pozostałe D otrzymują prezentowane wcześniej obrazki i trzymają je w ręce albo zawieszają na szyję. W trakcie pierwszej zwrotki D „wiosna” idzie przez salę, a D z pasującymi obrazkami tworzą za nim wężyk. Schemat powtarzany jest z każdą porą roku, w każdej kolejnej zwrotce. Zabawę można powtarzać, zamieniając role D tak, aby każde z nich miało szansę być nie tylko „obrazkiem”, ale także jedną z pór roku.

*Idzie wiosna, słońce świeci,
na spacerek idą dzieci.
Bazie, bratki, tulipany,
widać nawet dziś bociany.*

*Idzie lato, słońce praży,
dziś spędzamy dzień na plaży.
A na plaży pyszne lody,
i po lodach plusk do wody.*

*Idzie jesień, deszczyk leje,
tęcza się do chmurki śmieje.
A wiatr psotnik w polu wieje,
w liście dmucha, las się chwieje.*

*Idzie zima, śnieżek prószy,
Mróz nas szczypie w nosy, w uszy.
Ulepimy dziś bałwanki,
aby później iść na sanki.*

Krok 4, 30-35 min

Zabawa ruchowa „Czary-mary, dzieci do pary”. N rozdaje D obrazki (wiosna, słońce, bazie, bratki, tulipany, bociany) i zachęca je, aby, poruszając się do muzyki, pokazywały sobie obrazki i starały się zapamiętać, kto ma jaki obrazek. Na przerwę w muzyce i na słowa zaklęcia „Czary-mary wiosna/słońce/bazie/bratki/tulipany/bociany do pary” D z pasującymi obrazkami dobierają się w pary. Zabawę można powtórzyć, prosząc D, aby wymienić się obrazkami/zamienić się rolami.

Krok 5, 35-40 min

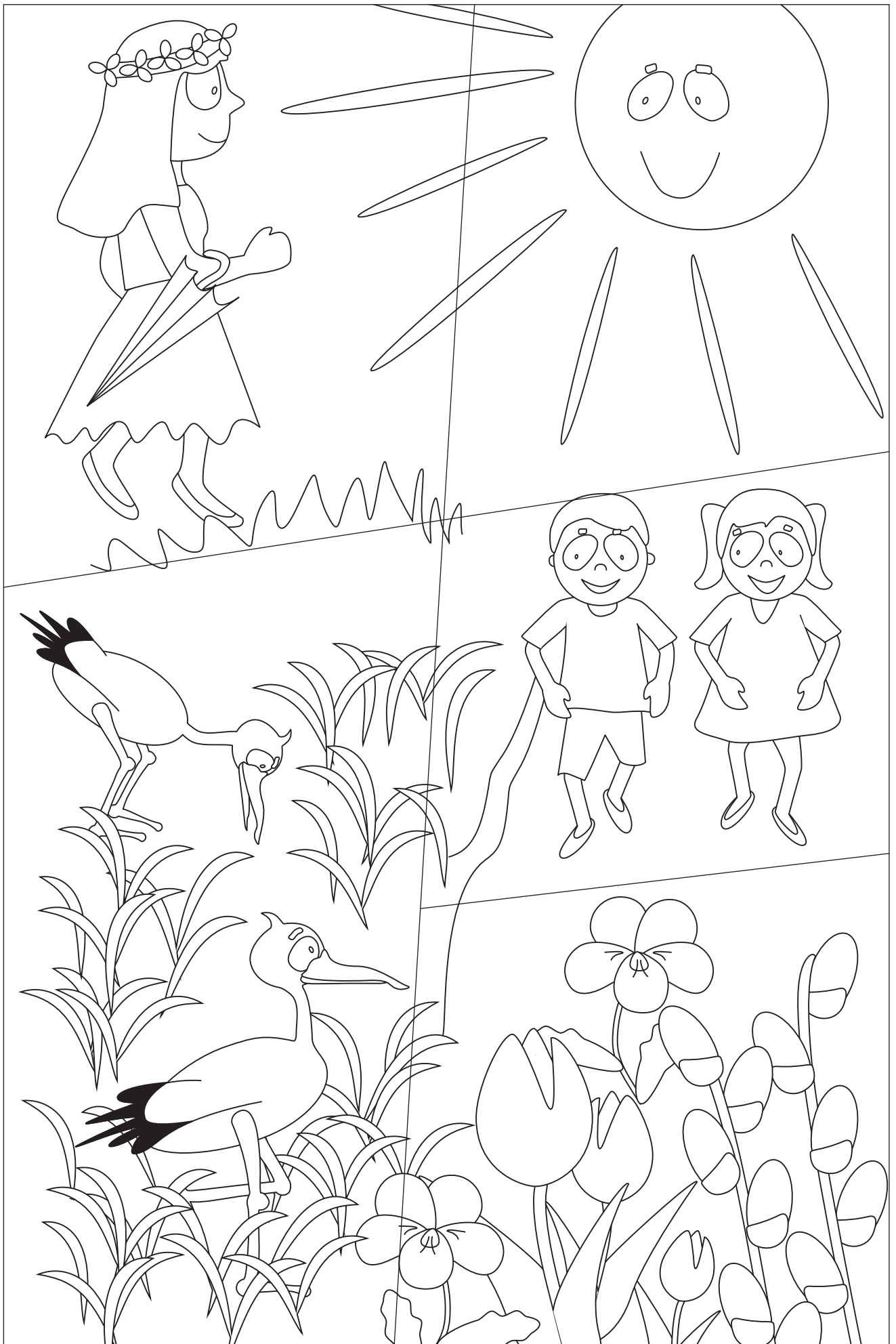
Zajęcia plastyczne „Wiosna”. D układają obrazek pocięty na części i kolorują go. Kilka propozycji alternatywnych do wyboru przez N:

- wiosenne kwiaty: szablony do pomalowania farbami lub kredkami, mazakami (kilka wzorów do wyboru dziecka)
- tulipan: naklejanie na kolorową kartkę papieru elementów kwiatka z płátka kosmetycznego (jeden płatek kosmetyczny oraz jeden przecięty na pół – głowa kwiatka). D nakleja na środku kartki okrągły płatek kosmetyczny, a po bokach połówki płátka. Łodygę malują zieloną farbą. Listki kwiatka to kolejny płatek podzielony na pół. D przykleja je po bokach łodygi. Listki D malują na zielono, a płatki kwiatka malują na dowolny kolor wg. własnego pomysłu.

Krok 6, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kótecisku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z wiosną, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z wiosną”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

22 Żabka

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha z uwagą piosenki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty i dźwięki wykonywane przy zabawie
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z przyrodą → utrwała polecenia, np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe pytanie/polecenie: „<i>Ile razy klaskałam?</i>”, „<i>Mówimy i klaszczemy razem!</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	żaba, żabka, biedronka, motyl, ślimak, bocian, łąka
Gramatyka	→ czasowniki w pierwszej osobie l. poj. oraz trzeciej osobie l. mn.: <i>skacze/skaczą, spaceruje/spacerują, fruwa/fruwają, wystawiam/wystawiają</i> → dźwięki onomatopieczne: <i>re re, kum kum, kle kle, bzy bzy, fru fru, am am</i>
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje zwierzęta żyjące w Polsce → poznaje polską piosenkę „<i>Żabka</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynki: Gryfik i żaba (2) obrazki ze zwierzątkami: biedronka, krokodyl, motyl, ryba, ślimak, wieloryb, bocian (3) plakat z obrazkiem łąki do położenia na podłodze (4) rekwizyty lub obrazki do ilustracji treści piosenki „<i>Żabka</i>” (5) dwie opaski na głowę: żaba (szablon na końcu scenariusza) oraz bocian (http://lubietworzyc.blogspot.com/2016/03/bocian-papierowa-opaska-na-gowe.html) (6) trzy obręcze lub szarfy oraz trzy kartki w kolorach żółtym, czerwonym i niebieskim do zabawy „<i>Żabki</i>” (7) czarodziejski worek (8) czarodziejska różdżka (9) maski żabki (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (10) nożyczki i wstążki (11) karty z żabką (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowankę na powitanie z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do koła.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesóło.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kótecčka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

D siadają na dywanie w kóteczku. G przedstawia D pacynkę żabkę. „Jestem Gryfik, a to jest żabka”. Żabka wita się z D, mówiąc: „Jestem żabka, a ty? Jak masz na imię?”. D odpowiada: „Jestem...”

Krok 4, 5-10 min

Zabawa dydaktyczna ćwicząca słuch fonemowy „Baw się z nami sylabami”. N rozkłada obrazki ze zwierzątkami na podłodze. Zwraca się do D, mówiąc: „Popatrzcie. To jest żabka. Miejsce, w którym mieszka żabka to łąka. Powtórzcie: łąka. A teraz mam do was pytanie: które z tych zwierzątek mieszkają na łące?”. Wyjmuje obrazek po obrazku (biedronka, krokodyl, motyl, ryba, ślimak, wieloryb, bocian) z czarodziejskiego worka, nazywając je, kładąc na plakat z obrazkiem łąki na podłodze i pytając „Co tu nie pasuje?”. Niepasujące obrazki N zbiera do worka, po czym powtarza nazwy zwierząt mieszkających na łące, dzieląc je na sylaby i jednocześnie klaszcząc. Po każdym słowie pyta D: „Ile razy klasnęłam? Jeden, dwa, trzy, cztery czy pięć razy?”. Po odpowiedzi D N prosi: „A teraz mówimy i klaszczemy razem: żab-ka. Mówimy i tupiemy: żab-ka” itd.

→ „żab-ka”

→ „bie-dron-ka”

→ „mo-tyl”

→ „śli-mak”

→ „bo-cian”

Krok 5, 10-20 min

Zabawa rytmiczna z podziałem na role do piosenki „Żabka”. N prezentuje D piosenkę, tłumacząc jej treść za pomocą pacynki żabki oraz rekwizytów i obrazków. Po prezentacji piosenki N wybiera dwoje D, z których jedno to „żabka”, a drugie to „bocian”. D „żabka” otrzymuje pacynkę żabkę i trzyma ją w rękach, D „bocian” zakłada opaskę „bocian” na głowę. N jest mamą żabki i zakłada opaskę „żaba” na głowę. Pozostałe D to chór ustawiony w dwuszeregu. Pierwszy szereg siedzi na ławeczce lub krzesłkach, drugi stoi za nim. „Mama żaba” (=N) dyryguje chórem, który śpiewa tylko linijki „re re kum kum, re re kum kum bęc”. D „żabka” tańczy z D „bocianem”, na słowa „re re kum kum bęc” D „żabka” podbiega do chóru i zakłada dowolnemu D swoją opaskę. Wybrane D staje się żabką i tańczy następną zwrotkę z bocianem. Na słowa „re re kum kum bęc”...itd.

„Żabka”

Muzyka i słowa autor nieznany

Była sobie żabka mała,
re re kum kum, re re kum kum,
która mamy nie słuchała,
re re kum kum bęc.

Na spacerzy wychodziła,
re re kum kum, re re kum kum,
innym żabkom się dziwiła.
re re kum kum bęc.

Zjadła żabka siedem muszek,
re re kum kum, re re kum kum,
i na brzegu gładzi brzuszek,
re re kum kum bęc.

Ostrzegą ją mamusia,
re re kum kum, re re kum kum,
by zważała na bociusia,
re re kum kum bęc.

Przyszedł bocian niespodzianie,
re re kum kum, re re kum kum,
i zjadł żabkę na śniadanie,
re re kum kum bęc.

Krok 4, 20-30 min

Dwie zabawy z ćwiczeniami ortofonicznymi (Cieśla; Stojewska 2009).

→ „Żabki”: N dzieli D na trzy grupy – żółtą, czerwoną i niebieską. D skupiają się przy obręczy lub szarfie „swojego” koloru. Z żółtą grupą ćwiczy odgłosy żab „kum kum”. Z czerwoną – „re re”. Z niebieską „bęc”. Po przećwiczeniu odgłosów N sprawdza, czy D odpowiednio reagują na swoje kolory: Gdy pokazuje im kartkę koloru żółtego, powinna zareagować żółta grupa mówiąc „kum kum”, itd. Po rundzie próbnej N wprowadza następny element zabawy: Na sygnał „kłaśnięcie” D zmieniają dowolnie miejsca i naśladują odgłosy żab wg. pokazywanych przez N kartek.

→ „Mama i dzieci na łące”: D naśladują N, który/-a przedstawia ruchy i odgłosy zwierząt podczas opowiadania:

<i>Czary-mary. Jesteśmy na łące.</i> <i>Czary-mary. Ja jestem mamą, a wy moimi dziećmi.</i> <i>Czary-mary. Jestem mamą żabą i skaczę jak żaba. Moje dzieci żaby też skaczą jak żaby. Wołam swoje dzieci: re re kum kum. Dzieci odpowiadają: re re kum kum.</i> <i>Czary-mary. Jestem mamą bocianicą i spaceruję po łące. Moje dzieci bociany też spacerują po łące. Wołam swoje dzieci: kle kle kle. Dzieci odpowiadają: kle kle kle.</i> <i>Czary-mary. Jestem mamą biedronką i fruwać nad łąką. Moje dzieci biedronki też fruwać nad łąką. Wołam swoje dzieci: bzy bzy bzy. Dzieci odpowiadają: bzy bzy bzy.</i> <i>Czary-mary. Jestem mamą motylem i fruwać nad łąką. Moje dzieci motyle też fruwać nad łąką. Wołam swoje dzieci: fru fru fru. Dzieci odpowiadają: fru fru fru.</i> <i>Czary-mary. Jestem mamą ślimakiem i wystawiam swoje rogi. Moje dzieci też wystawiają swoje rogi. Wołam dzieci ślimaki na obiad: am am am. Dzieci odpowiadają: am am am.</i>	N wskazuje czarodziejską różdżką na łąkę. Wszyscy spacerują po sali - łące. N wskazuje czarodziejską różdżką na siebie. N wskazuje czarodziejską różdżką na D. N wskazuje czarodziejską różdżką na siebie i na D. N skacze jak żaba. D skaczą jak żaby. N woła: re re kum kum. N trzyma rękę przy uchu, nadstuchując. N wskazuje na siebie czarodziejską różdżką. N chodzi z wysoko podniesionymi kolanami po sali. D chodzą z wysoko podniesionymi kolanami. N woła: kle kle kle. N trzyma rękę przy uchu, nadstuchując. N wskazuje na siebie czarodziejską różdżką. N biega, machając dłońmi. D biegają, machając dłońmi. N woła: bzy bzy bzy. N trzyma rękę przy uchu, nadstuchując. N wskazuje na siebie czarodziejską różdżką. N biega, machając rękami. D biegają, machając dłońmi. N woła: fru fru fru. N trzyma rękę przy uchu, nadstuchując. N wskazuje na siebie czarodziejską różdżką. N wznosi do góry ramiona ze ściśniętymi pięściami i obraca nimi w różne strony. D wznoszą... N woła: am am am. N trzyma rękę przy uchu nadstuchując.
--	---

Krok 5, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „Żabka”. Kilka propozycji do wyboru przez N, w zależności od wieku i ilości dzieci w grupie:

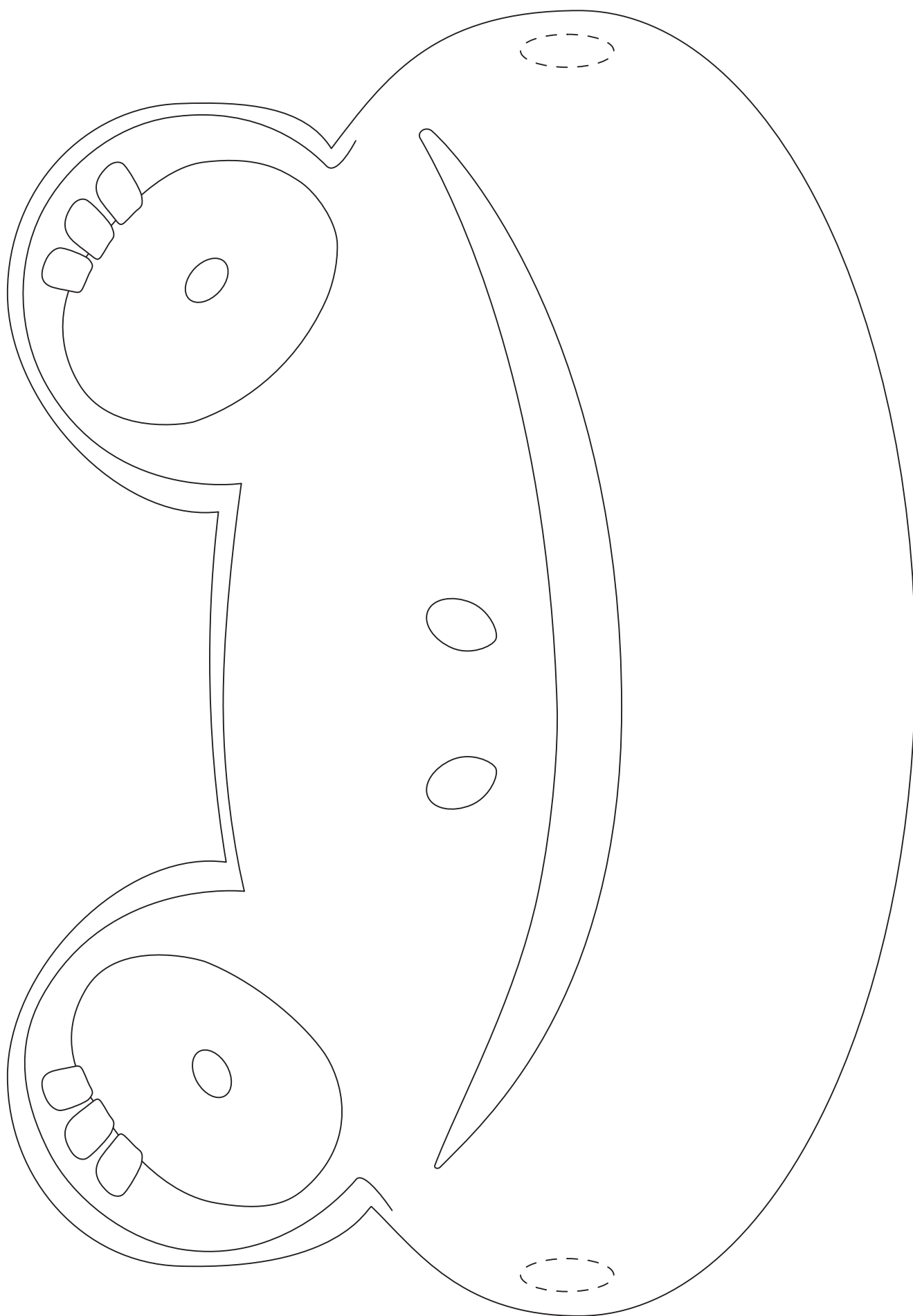
→ Żabka: opaska na głowę do pomalowania farbami, przydatna do późniejszych zabaw.

→ Żabka: naklejanie zielonego kółka na środku kartki, naklejanie gotowych oczek lub rysowanie oczu żabki, a następnie malowanie rączek D i odbijanie ich na kartce w taki sposób, by powstały łapki żabki.

Krok 6, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z żabką, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z żabką”. G odpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D mówiąc „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

23 Biedronka

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha z uwagą piosenki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z przyrodą → utrwała liczby w zakresie do 10 → poznaje liczby od 10 w górę → utrwała polecenia np. „Siadamy w kótecčku”, „A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry” → poznaje nowe polecenie: „Liczymy” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „Cześć/Dzień dobry”, „Do widzenia”, „Proszę”, „Dziękuję”
Leksyka	żabka, (moja/twoja) biedronka, ogonek, piegi, Ile masz piegów? jeden, dwa, trzy..., kropka/kropki, Ile masz lat?
Gramatyka	→ czasownik „mieć” w konstrukcji: „X ma X” oraz „X nie ma X” → zaimek pytajny „Ile?” → zaimek dzierżawczy „moja/twoja (biedronka)”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje zwierzęta żyjące w Polsce → poznaje polską piosenkę „Tylko biedronka nie ma ogonka”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynki Gryfik i biedronka (2) obrazki przedstawiające zwierzęta: żaba, biedronka, wiewiórka, lis, zając, kogut, bocian, wrona, wieloryb, krokodyl, ryba (3) obrazki przedstawiające żabę i biedronkę pocięte na fragmenty (4) piosenka Misia i Margolci „Tylko biedronka nie ma ogonka” (5) kolorowe szarfy (6) konfetti (z dziurkacza) oraz miseczka z wodą (7) karteczki z biedronkami do zabawy „Wyścigi biedronek” (8) szablon z biedronką oraz kropki do naklejania (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (9) karty z biedronką (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do koła.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesóło.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kótecčka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „Jestem... (imię D)” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

D siadają na dywanie w kóteczku. G przedstawia D pacynkę biedronkę: „Jestem Gryfik, a to jest biedronka”. Biedronka wita się z D, mówiąc: „Jestem biedronka, a ty? Jak masz na imię?”. D odpowiada: „Jestem...”

Krok 4, 5-10 min

N rozkłada pocięte na fragmenty obrazki z biedronką i żabką na dywanie. Zwraca się do D, pytając: „Kto chce ułożyć obrazki?” Po ułożeniu obrazków N pyta D: „Co to jest?” N podpowiada D: „To jest biedronka, a to jest żabka. Powiedz proszę: biedronka. Powtórz proszę: żabka”. Zabawę powtarzamy z każdym chętnym dzieckiem.

Krok 5, 10-25 min

Zabawa do tekstu i melodii piosenki „Tylko biedronka nie ma ogonka”. N śpiewa piosenkę, tłumacząc jej treść za pomocą obrazków.

1. Wiewiórka, lisek i zając futrzone ogonki mają. Ref. Tylko biedronka nie ma ogonka . Nie ma ogonka biedronka. } 2x	N pokazuje obrazki przedstawiające wiewiórkę, lisa i zająca, wskazuje na ogonki. N pokazuje biedronkę, rozkłada ręce i kiwa głową na „nie” pokazując ogonek.
2. Koguty, bociany i wrony pierzaste mają ogony. Ref. Tylko biedronka nie ma ogonka Nie ma ogonka biedronka. } 2x	N pokazuje obrazki przedstawiające koguty, bociany i wrony, wskazuje na ogonki. N pokazuje biedronkę, rozkłada ręce i kiwa głową na „nie” pokazując ogonek.
3. Wieloryb, krokodyl i ryba z pomocą ogona pływa. Ref. Tylko biedronka nie ma ogonka Nie ma ogonka biedronka.	N pokazuje obrazki przedstawiające wieloryba, krokodyla i rybę, N wskazuje na ogony. N pokazuje biedronkę, rozkłada ręce i kiwa głową na „nie” pokazując ogonek .
4. Chociaż biedronka nie ma ogonka ma za to piegi od słonka.	N pokazuje ogonek i biedronkę, kiwa głową na „nie”, pokazuje słońce i obrazek z piegową biedronką.

Po wystuchaniu i wytłumaczeniu słów piosenki N pyta D: „A czy Gryfik ma ogonek?”. Następnie tłumaczy D przebieg zabawy, pokazując im szarfy (=ogonki) oraz piegi (=konfetti z dziurkacza). D dobierają się w pary: D „Gryfik” zatyka za pasem szarfę tak, aby imitowała ogonek, natomiast dziecko „biedronka” otrzymuje miseczkę z wodą i wsypanymi do niej konfetti. Pary Gryfik/biedronka siadają na krzesłach naprzeciw siebie. Gdy D słyszą piosenkę, każde D „biedronka” w parze zaczyna naklejać piegi na twarzy „Gryfika”. Tak długo jak D słyszą piosenkę, bawią się w piegusa. Na „stop” D zamieniają się rolami. D „piegusek” oddaje ogonek i teraz ono jest biedronką i nakleja piegi koleżance/koleździe do piosenki. Po skończonej zabawie N liczy piegi razem z D – wygrywał ją D z największą liczbą piegów.

Krok 6, 25-30 min

Zabawa z elementem matematyki „Ile kropek ma biedronka? Liczymy”. Każde D po kolei losuje jedną karteczkę, na której narysowana jest biedronka. Zadaniem D jest przeliczenie kropek (w zakresie do 10) i podanie ich liczby.

Krok 7, 30-35 min

Zabawa ruchowa „Wyścigi biedronek”. D siedzą w kole ze swoimi karteczkami. Każde D zapamiętuje, ile kropek ma jego biedronka i kładzie karteczkę przed sobą na podłodze. Gdy N klaśnie np. pięć razy, wszystkie D, których biedronka ma pięć kropek, wstają, biegną do pacynki biedronki (umieszczonej na końcu sali), dotykają ją i wracają na swoje miejsce. „Kto ma pięć kropek?” Zabawę powtarzamy tak, aby wszystkie D mogły uczestniczyć w wyścigu.

Krok 8, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Biedronka”. N pyta pacynkę biedronkę „Ile masz kropek?”. Razem z D liczy kropki, pytając „Ile kropek ma biedronka?”. Następnie zaprasza D do stolików, przy których przygotowane są szablony biedronek, kropki (w koszyczku), farbki/kredki i klej. N pyta każde D: „Ile masz lat?” i prosi, aby wyjęło z koszyczka pasującą liczbę kropek. Każde D maluje/koloruje biedronkę, a następnie przykleja pasującą do swojego wieku liczbę kropek. N pyta na koniec zajęć każde D: „Ile kropek ma twoja biedronka?”. Propozycje pracy plastycznej do wyboru w zależności od grupy wiekowej i ilości dzieci.

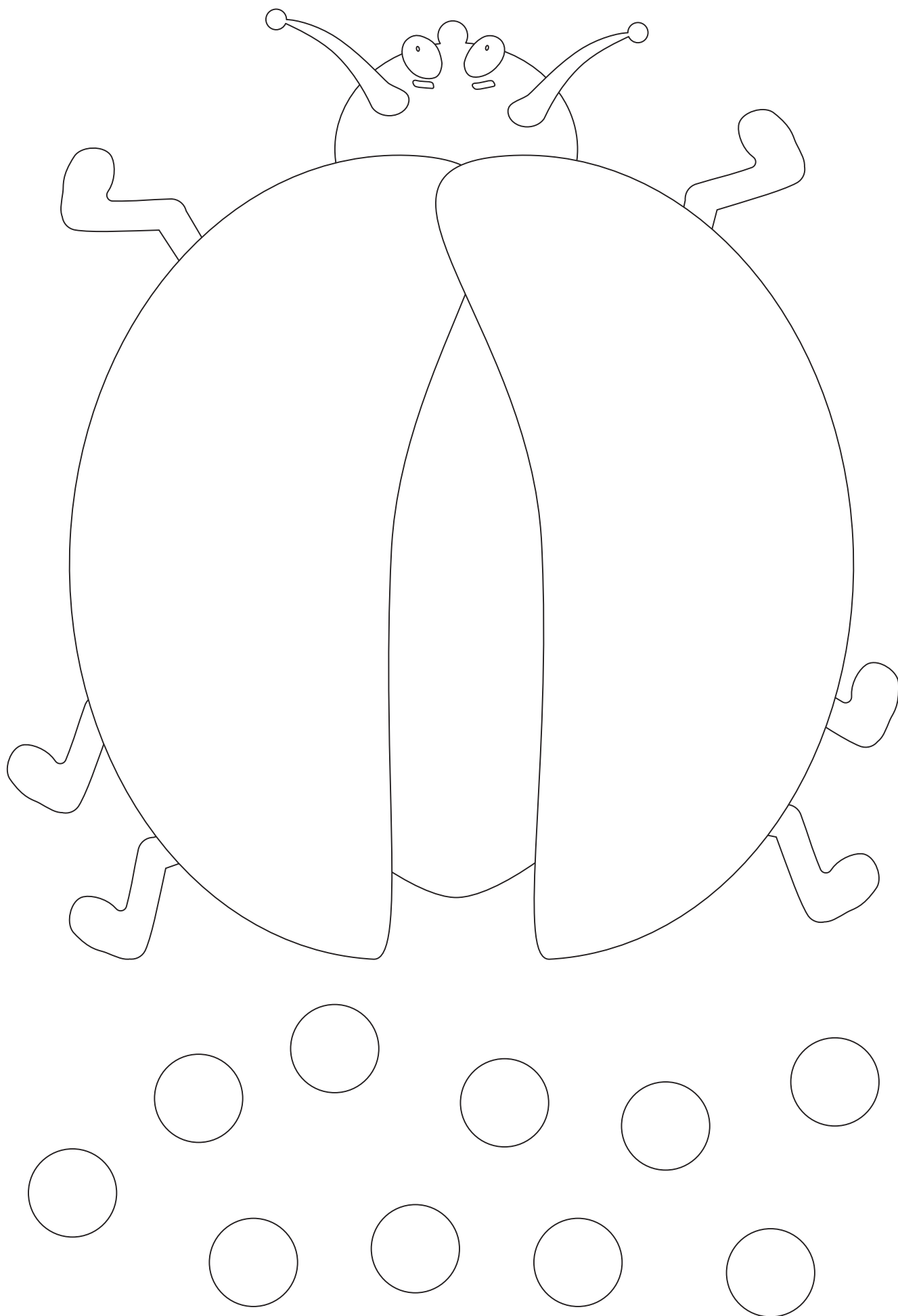
→ Biedronka: malowanie rączek farbami, odbijanie na kartce w taki sposób, by powstały skrzydełka. Malowanie czarnych kropek.

→ Biedronka: kolorowanie szablonu biedronki, wycinanie nożyczkami i naklejanie na patyczek.

Krok 9, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kóteczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z biedronką, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z biedronką”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha do D ręką na pożegnanie, mówiąc:

Pa, pa, pa, pa, pa, pa.	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
Machasz ty i macham ja.	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
Do widzenia, do widzenia,	Wykonują ukłon.
Do mitego zobaczenia.	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

24 Bociany

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha z uwagą piosenki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z przyrodą → utrwała liczby w zakresie do 10 → utrwała polecenia np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>”, „<i>Liczmy</i>” → poznaje nowe pytanie: „<i>Kto potrafi...?</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	żaba/żaby, bocian/bociany, mucha/muchy, brzuch/brzuchy
Gramatyka	→ zaimek pytajny „<i>Ile?</i>” → liczba mnoga rzeczowników: <i>żaba/żaby, bocian/bociany, mucha/muchy, brzuch/brzuchy</i> → liczba mnoga czasownika „<i>być</i>” w pierwszej osobie l. mn.: <i>jesteśmy</i> → konstrukcja „<i>Kto potrafi + bezokolicznik?</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje zwierzęta żyjące w Polsce → poznaje polską piosenkę „<i>Jesteśmy żaby, aby, aby</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) po dwie opaski na głowę z żabą i bocianem oraz kalosze do inscenizacji piosenki „ <i>Jesteśmy żaby, aby, aby</i> ” (3) woreczki z grochem (4) obrazki do zabawy „ <i>Głodny bocian</i> ” (lody, hot-dog, pierogi, żelki, żaby) (5) obrazek „ <i>Bociany do pary</i> ” (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (6) karty z bocianami (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowankę na powitanie z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do koła.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesóło.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kótecčka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

Zagadka językowa „Koncert” (wg. Witkiewicz 2014) na powitanie. N pokazuje na swoje palce, udając, że na nich liczy oraz patrzy na D pytającym wzrokiem. Następnie recytuje zagadkę.

*Tam, na łące i przy jarze,
Żaby grają na gitarze.
Żuk na trąbce głośno gra,
Ślimak mały bębny ma.
Bocian pieśń wyśpiewuje,
A biedronka pogwizduje.
Wszyscy pięknie muzykują,
Bardzo chętnie koncertują.
Ile zwierząt razem grało?
Ile zwierząt koncert dało?*

Krok 4, 5-25 min

Zabawa muzyczno-ruchowa do piosenki „Jesteśmy żaby, aby, aby” (muz. i sł. A. Jendryka, A. Kaczmarczyk). N śpiewa piosenkę, tłumacząc równolegle jej słowa za pomocą obrazków oraz gestów i ruchów.

*Jesteśmy żaby, aby, aby,
Jesteśmy mokre, okre, okre,
Mieszkamy w błocie, ocie, ocie,
I się chowamy, gdy jest bociek.*

*Jesteśmy żaby, aby, aby,
Jesteśmy mokre, okre, okre,
Zjadamy muchy, uchy, uchy,
I mamy bardzo grube brzuchy.*

*A my bociany, any, any,
Apetyt mamy, amy, amy,
Wolno chodzimy, imy, imy,
Lecz każdą żabę zobaczymy.*

*A my bociany, any, any,
Apetyt mamy, amy, amy,
A nasze dzioby, oby, oby,
Na żaby mają dziś sposoby.*

N zakłada sobie jedną opaskę z żabą a drugą dowolnemu D.
N kropi siebie i D wodą.
N i D zakładają kalosze i udają, że chodzą po błocie.
N zakłada dowolnemu D opaskę bociana. Łapie D żabę za rękę, obydwoje chowają się przed bocianem.
N pokazuje na siebie i na D żabę.
N kropi siebie i D wodą.
N i D mówią „bzy bzy bzy” i udają, że łąpią muchy i je jedzą.
N pokazuje duże brzuchy.
(N zdejmuje opaskę z żabą i zakłada ją dowolnemu D.)
N zakłada opaskę z bocianem i łąpie za rękę D z opaską bociana.
N i D głaszczą się po brzuchu i oblizują się.
N i D chodzą po sali z podniesionymi wysoko kolanami.
N i D unoszą prawą dłoń nad brew i pokazują na żaby.

N pokazuje na siebie i na D z opaską bociana.
N i D głaszczą się po brzuchu i oblizują się.
N i D podnoszą ramiona i układają je w długi dziób.
N o D pokazują na żaby, mówiąc „aha”, i łąpią żaby za ręce.

Po wystuchaniu i wytłumaczeniu słów piosenki N tłumaczy przebieg zabawy, wybierając dwoje D, które chcą być bocianami oraz wyznaczając na podłodze staw z wysepką. Bociany stoją na wysepce i muszą skakać na jednej nodze. Pozostałe D są żabami mieszkającymi w stawie, wyskakują z niego na wysepkę i wskakują z powrotem do stawu, przy czym mogą poruszać się tylko skacząc w przysiadzie. Zadaniem bocianów jest złapać żabę, gdy ta wyskakuje na wysepkę. Złapana żaba staje się bocianem i zakłada opaskę z bocianem. Gra trwa tak długo, aż wszystkie żaby staną się bocianami.

Krok 5, 25-30 min

Zabawa ruchowa „Głodny bocian”. Przed rozpoczęciem zabawy N pyta D: „Co lubią jeść bociany?”. Pokazuje D obrazki, pytając: „Czy bociany lubią jeść lody?”, „Czy bociany lubią jeść pierogi?”, „Czy bociany lubią jeść hot-dogi?”, „Czy bociany lubią jeść żelki?”, „Czy bociany lubią jeść żaby?”. Następnie zakłada opaskę z bocianem, mówiąc „Jestem bocian. Jestem bardzo głodny. A tutaj jest – mniam mniam mniam – tyyyyyle żab! Jeden, dwa, trzy... (liczy wszystkie D w sali) żaby!). Mniaaaaaaam. Postuchajcie rymowanki”.

*Chodzi bocian, szuka żaby,
z głodu jest okropnie słaby.
Patrzcie, żabki, co się dzieje!
Bocian z głodu już się chwieje!
Bocian chętnie by coś zjadł!
Gdy nas złapie, będzie rad!*

Na „Gdy nas złapie, będzie rad” N „bocian” łąpie jedno D „żabę”. Złapana żaba staje się bocianem i zakłada opaskę z bocianem. Gra trwa tak długo, aż wszystkie żaby staną się bocianami.

Krok 6, 30-35 min

Zabawa z elementem równowagi „Kto potrafi tak jak ja?”. D próbują utrzymać równowagę podczas naśladowania czynności demonstrowanych przez N. Do zabawy potrzebne są woreczki z grochem dla każdego D.

Kto potrafi stać na prawej nodze jak bocian?
Kto potrafi stać na lewej nodze jak bocian?
Kto potrafi skakać na prawej nodze?
Kto potrafi skakać na lewej nodze?
Kto potrafi podnieść prawe kolano i przetożyć pod nim woreczek?
Kto potrafi podnieść prawe kolano i przetożyć pod nim woreczek?
Kto potrafi stać na prawej nodze i klasnąć nad głową?
Kto potrafi stać na lewej nodze i klasnąć nad głową?
Kto potrafi stać na prawej nodze i obracać się dookoła?
Kto potrafi stać na lewej nodze i obracać się dookoła?
Kto potrafi chodzić z woreczkiem na głowie?
Kto potrafi chodzić z woreczkiem na prawej stopie?
Kto potrafi chodzić z woreczkiem na lewej stopie?
Kto potrafi chodzić z zamkniętymi oczami do przodu?
Kto potrafi chodzić z zamkniętymi oczami do tyłu?

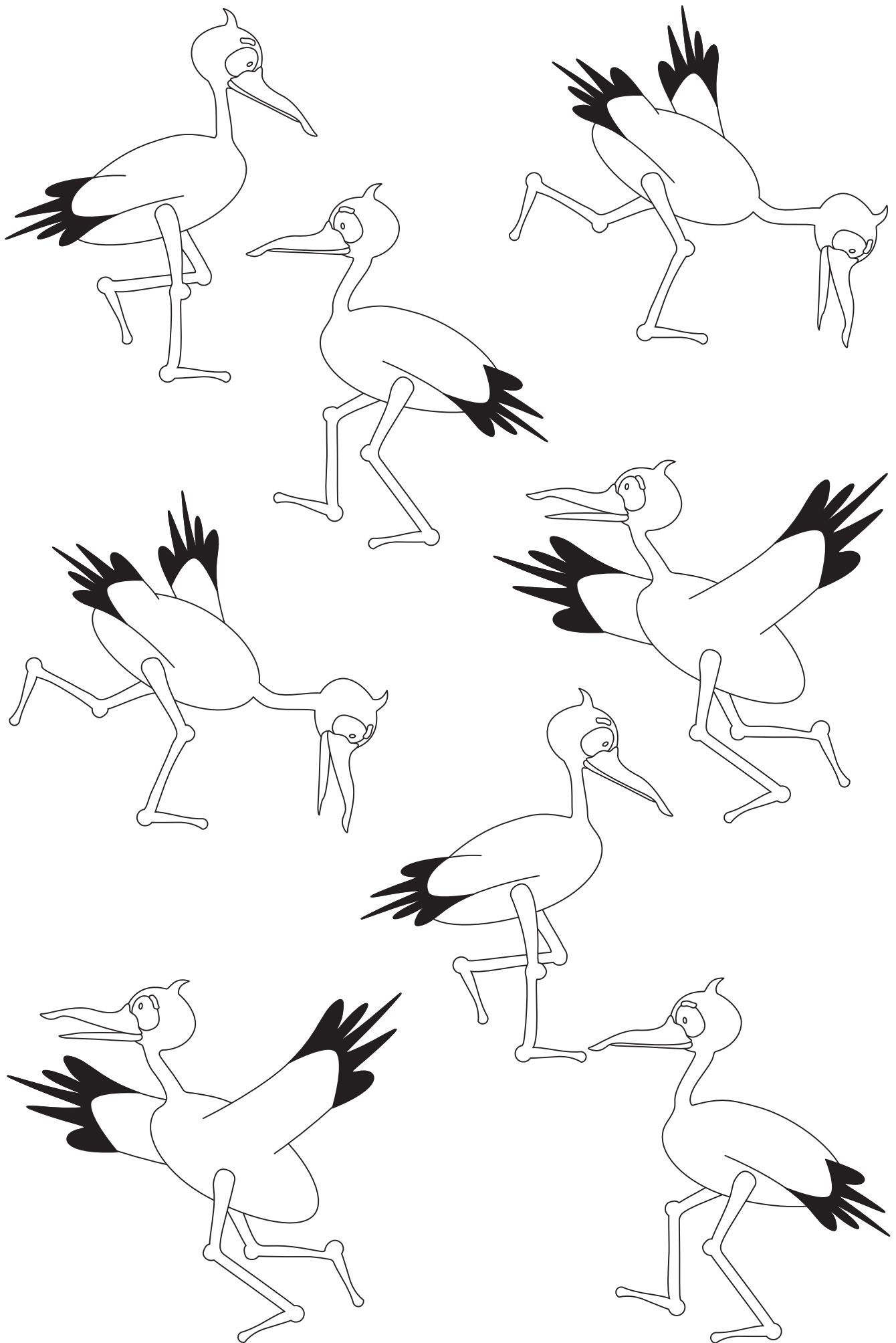
Krok 8, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Bociany do pary”. Zadaniem D jest odszukanie dwóch takich samych bocianów na ilustracji i połączenie każdej pary liniami w różnych kolorach.

Krok 6, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z bocianami, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z bocianami”. G odpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

25 Motyle

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha z uwagą piosenki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z przyrodą → utrwała liczby w zakresie do 6 → utrwała nazwy kolorów → utrwała polecenia/pytania: „<i>Siadamy w kóteczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe polecenia: „<i>Teraz tworzymy dwa rzędy</i>”, „<i>Zapraszamy do środka</i>”, „<i>Podaj dalej</i>”, „<i>Łączymy się</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	(cytrynowy/tęczowy) motyl, motyle, fruwać/fruwać, tańczyć/tańczyć, śpiewać/śpiewać
Gramatyka	→ liczba mnoga czasowników w trzeciej osobie: <i>fruwać, tańczyć, śpiewać, mają, odwiedzają, odpoczywają, spotykają, podziwiają, bywają</i> → liczebniki zbiorowe: „<i>dwoje, troje, czworo, pięcioro, sześcioro</i>” (dzieci)
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje zwierzęta żyjące w Polsce → poznaje polską piosenkę „<i>Motyle</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) dwa motyle w formie bransoletki w kolorach żółtym i tęczowym (do wykonania bransoletki można wykorzystać załączony do scenariusza szablon motyla, który należy pokolorować i nakleić na pasek z kartonu) (3) piosenka „<i>Motyle</i>” http://www.djmiki.pl/#teledyski (4) kolorowe szarfy oraz płyta CD z dowolną melodią do zabawy „<i>Kolorowe motyle</i>” (5) po pięć szablonów z motylami w kolorach czerwonym, niebieskim i żółtym (6) kostka do gry (7) paski z kartonu (=bransoletki) oraz szablony z motylami do pokolorowania i wycięcia (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (8) karty z motylami (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowanek na powitanie z inscenizacją. Rymowanek powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do kota.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesóło.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kóteczka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

Dzieci siadają na dywanie w kółeczku. N zakłada sobie na rękę dwie bransoletki-motyle z papieru (jeden motyl cytrynowy, drugi tęczowy) i wita się z D: „*Dzień dobry, witam wszystkie dzieci. Dzisiaj odwiedziły nas dwa motyle. Cytrynowy (rusza ręką, na której siedzi motyl cytrynowy) i tęczowy (rusza ręką, na której siedzi motyl tęczowy)*”. Mówi do D: „*Przywitajmy się z motylami, powiedzmy im dzień dobry, ale bardzo cichutko, żeby ich nie przestraszyć*”. N zdejmuje bransoletki-motyle i podaje je D siedzącym z lewej i z prawej strony, prosząc D, aby się z nimi cicho przywitały i podawały je sobie dalej („*Podaj dalej*”).

Krok 4, 5-20 min

Zabawa do piosenki „*Motyle i echo*”. Przed przystąpieniem do zabawy N dzieli D na dwie grupy i prosi je, aby ustawiły się w dwóch rzędach: po prawej i po lewej stronie („*Uwaga! Teraz tworzymy dwa rzędy. Jeden rząd po prawej stronie, a drugi rząd po lewej stronie*”). Następnie tłumaczy D pojęcie echa na przykładzie słowa „*motyle*” i zaznacza, że echo jest cichsze niż dźwięk, który je wywołał. Po przećwiczeniu echa N rozpoczyna zabawę wg. opisu poniżej.

<i>Ref. Motyle, motyle, fruwają, fruwać, fruwać. I tańczą, i tańczą, Śpiewają, śpiewają, śpiewają. } 2x Motyle barwne plamki mają. Motyle tańczyć też potrafią. Czasami lasy odwiedzają. Na łące dziś odpoczywają. Ref. Motyle, motyle, fruwają, fruwać, fruwać. I tańczą, i tańczą, Śpiewają, śpiewają, śpiewają. } 2x Pszczółki, koniki spotykają, mrówki, biedronki podziwiają. Cytrynowe skrzydełka mają, i tęczowe też bywają. Ref. Motyle, motyle, fruwają, fruwać, fruwać. I tańczą, i tańczą, Śpiewają, śpiewają, śpiewają. } 2x</i>	N śpiewa słowo „ <i>motyle</i> ” i prosi pierwszą grupę D o echo. N śpiewa słowo „ <i>fruwają</i> ” i prosi dwie grupy po kolei o echo. N śpiewa słowo „ <i>tańczą</i> ” i prosi pierwszą grupę D o echo. N śpiewa słowo „ <i>śpiewają</i> ” i prosi dwie grupy po kolei o echo. N prosi D, aby opuściły swoje rzędy i spacerowały w rozsypce po sali, klaszcząc rytmicznie w dłonie. Na słowa „ <i>na łące</i> ” N prosi D, aby utworzyły dwa rzędy. N śpiewa słowo „ <i>motyle</i> ” i prosi pierwszą grupę D o echo. N śpiewa słowo „ <i>fruwają</i> ” i prosi dwie grupy po kolei o echo. N śpiewa słowo „ <i>tańczą</i> ” i prosi pierwszą grupę D o echo. N śpiewa słowo „ <i>śpiewają</i> ” i prosi dwie grupy po kolei o echo. N prosi D, aby opuściły swoje rzędy i spacerowały w rozsypce po sali, klaszcząc rytmicznie w dłonie. Na słowa „ <i>i tęczowe</i> ” N prosi D, aby utworzyły dwa rzędy. N śpiewa słowo „ <i>motyle</i> ” i prosi pierwszą grupę D o echo. N śpiewa słowo „ <i>fruwają</i> ” i prosi dwie grupy po kolei o echo. N śpiewa słowo „ <i>tańczą</i> ” i prosi pierwszą grupę D o echo. N śpiewa słowo „ <i>śpiewają</i> ” i prosi dwie grupy po kolei o echo.
--	---

Krok 5, 20-25 min

Zabawa ruchowa „*Motyle i kwiatki*”. Na środku sali leżą kolorowe szarfy ułożone w kształcie kwiatka. D motyle fruwać po sali w rytm dowolnej melodii, chodząc na palcach i poruszając ramionami jak motyle. W czasie przerwy w muzyce N podaje dowolny kolor (np. „*Czerwony*”) oraz zaprasza czerwone motyle do środka („*Zapraszamy czerwone motyle do środka. Hop.*”) Te D, które mają na sobie coś czerwonego, wskakują do kwiatka. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, zmieniając nazwy kolorów, a na koniec wymawiamy słowo „*tęczowy*” i prosimy wszystkie D, aby wskoczyły do kwiatka.

Krok 6, 25-30 min

Zabawa ruchowa z elementem matematyki „*Popatrz, policz, połącz*”. D motyle fruwać w rozsypce po sali w rytm dowolnej melodii. Na pauzę zatrzymują się, a N rzuca kostką. Wszyscy liczą, ile oczek wypadło („*Popatrzcie. Ile oczek wypadło? Liczymy: Jeden, dwa...*”) i łączą się po tyle, ile wskazała kostka („*Łączymy się: Jedno dziecko, dwoje dzieci...*”).

Krok 7, 30-35 min

Zabawa matematyczna: „*Ile motyli jest na łące?*”. N dzieli D na trzy grupy. Każda grupa otrzymuje po 5 szablonów papierowych motylków w trzech kolorach: czerwonym, niebieskim i żółtym. Zadaniem D jest odliczanie i układanie motyli według wskazówek N (przykłady poniżej).

*Na łąkę przyleciały dwa żółte motylki i jeden niebieski. Ile motyli fruwa na łące?
Dotoczyły do nich jeszcze dwa motyle. Jeden czerwony i jeden niebieski. Ile teraz jest motyli na łące?
Wszystkie niebieskie motyle odfrunęły. Ile motyli zostało na łące?
Do motyli doleciały trzy żółte motyle. Ile fruwa ich razem na łące? itd.*

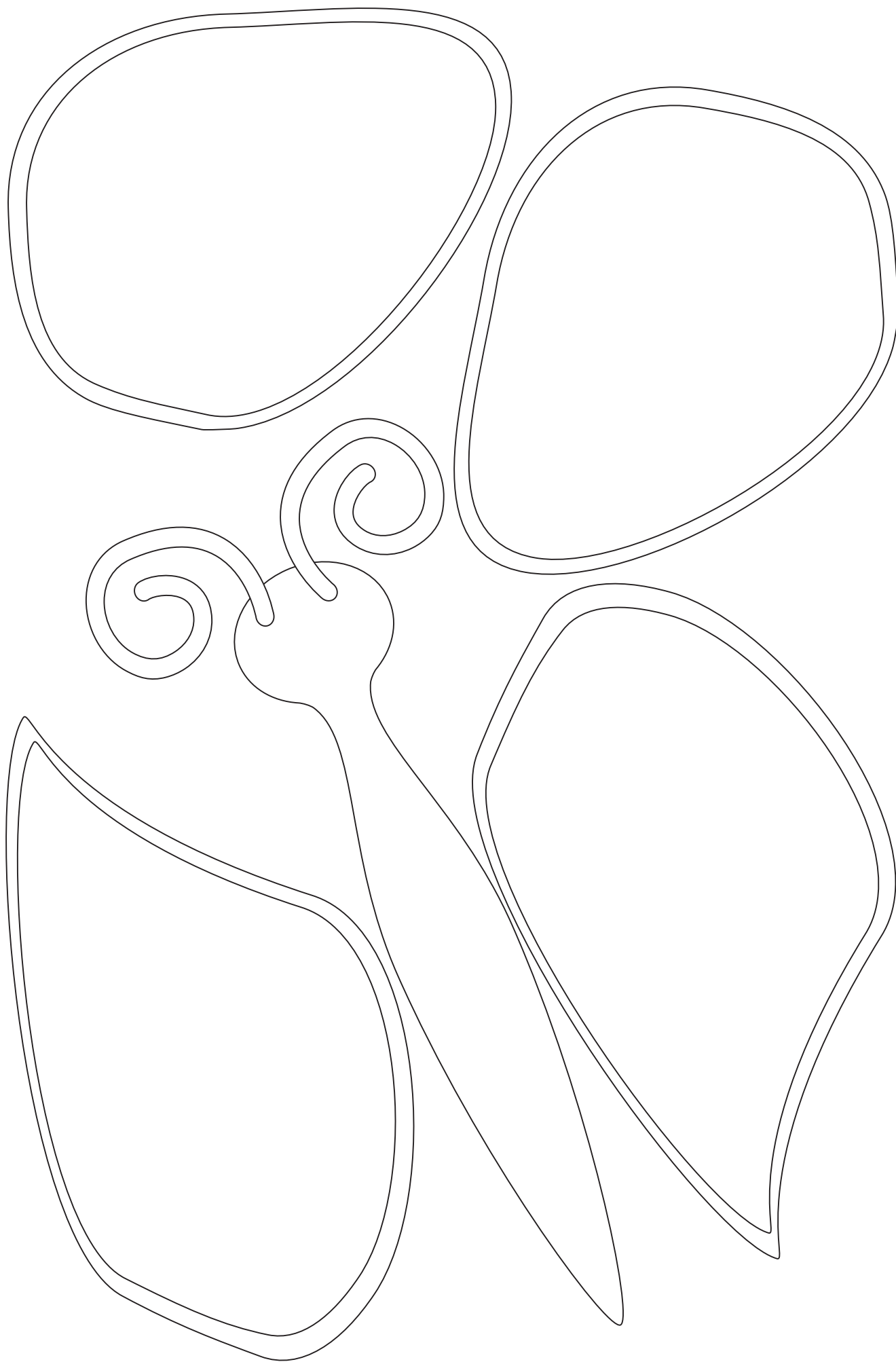
Krok 8, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „*Motyle bransoletki*”. Zadaniem D jest wykonanie bransoletek z załączonego szablonu - tułów motyla należy nakleić na pasek z kartonu (=bransoletkę).

Krok 9, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z motylami, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z motylami*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha do D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

26 Ślimak

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha z uwagą wierszyka → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → ćwiczy podzielność uwagi
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z przyrodą → utrwała liczby w zakresie do 10 → utrwała polecenia/pytania: „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe polecenia: „<i>Słuchajcie uważnie...</i>”, „<i>Róbcie to, co ja</i>”, „<i>Ruszamy się bardzo wolno, w ślimaczym tempie</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	ślimak, pierogi, rogi, talerz, tyciuteńki/mały/duży/wielgachny, jeden/drugi/trzeci/czwarty/piąty, zjadł(a) → Ile pierogów zjadł(a) ślimak/biedronka...?
Gramatyka	→ liczebniki porządkowe: <i>drugi, trzeci, czwarty, piąty</i> → liczebnik główny „zero” → aspekt, czasowniki dokonane/imperfektywne: <i>zjeść, zabrać, pójść</i> → czas przeszły czasowników dokonanych w trzeciej osobie l. poj. rodzaju męskiego: <i>zjadł, zabrał, poszedł</i>
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje zwierzęta żyjące w Polsce → poznaje polską piosenkę „<i>Ślimak i pierogi</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynki Gryfik, biedronka i żaba (2) ślimak z gazety https://pracaplastyczna.pl/index.php/zwierzeta/871-slimak-z-gazety (3) spinacze, puste rolki po ręcznikach kuchennych, klej i gazety (4) obrazki do wierszyka „<i>Ślimak i pierogi</i>” (5) po cztery karty do zabawy „<i>Tyciuteńki, mały, duży i wielgachny</i>” (4x ślimak, 4x motyl, 4x pieróg) (6) tekturowy talerz i 10 tekturowych pierogów (7) czarodziejska różdżka (8) płyta CD z odpregającą muzyką do zabawy „<i>Ślimaki na łące</i>” (9) karty ze ślimakiem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowankę na powitanie z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do koła.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesóło.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kótecčka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

N przedstawia dzieciom ślimaka z gazety, mówiąc: „*Przywitajmy się ze ślimakiem, powiedzmy mu dzień dobry, podajmy go sobie dalej, ale nie dotykajcie jego rogów, bo schowa nam się w domku*”. N podaje ślimaka D siedzącemu z lewej strony prosząc je, aby przywitało się ze ślimakiem i podało go dalej („*Podaj dalej*”).

Krok 4, 5-10 min

Zabawa w kwartet „*Tyciuteńki, mały, duży i wielgachny*”. N pokazuje D cztery karty ze ślimakami: na pierwszej z nich ślimak jest tyciuteńki, na drugiej nieco większy, na trzeciej większy od drugiego, a na czwartej wielgachny. Powtarzając powoli nowe słowa (tyciuteńki – mały – duży – wielgachny), N układa karty w jednym rzędzie na podłodze. Następnie rozdaje D po jednej karcie (np. 12 kart, cztery ślimaki, cztery pierogi i cztery motyle) i tłumaczy im cel zabawy: odnalezienie kwartetu i ustawienie się w rzędzie w kolejności: tyciuteńki – mały – duży – wielgachny. Następnie prosi D o opuszczenie rzędów w poniższy sposób:

→ „*A teraz niech przyjdzie do mnie tyciuteńki ślimak*”.

→ „*Teraz niech przyjdzie do mnie duży motyl*”.

→ „*Niech przyjdzie do mnie wielgachny pieróg*” itd.

Krok 5, 10-20 min

Zabawa ćwicząca podzielność uwagi do wierszyka „*Ślimak*”. N zaprasza D do koła. Na środku kładzie trzy obrazki (trzy ślimaki z pierogami w brzuszku, załączone do scenariusza) i opisuje je D, np.: „*Na pierwszym obrazku ślimak zjadł cztery pierogi. Trzy normalne i jeden wielgachny*.” Następnie mówi do D: „*Śłuchajcie uważnie wierszyka, róbcie to, co ja i zastanawiajcie się, który obrazek pasuje do wierszyka?*”

<i>Idzie ślimak, ma dwa rogi Na talerzu są pierogi Ma ślimaczek na nie chęć Lecz pierogów jest aż pięć Jeden, drugi, trzeci, czwarty Piąty pieróg jest wielgachny Czy jeśli nam wszystkie zje Czy w swym brzuszku zmieści je Zjadł ślimaczek trzy pierogi A dwa zabrał na swe rogi I do lasu poszedł gdzieś Resztę tych pierogów zjeść Jeden, drugi, trzeci, czwarty Piąty pieróg jest wielgachny Czy jeśli nam wszystkie zje Czy w swym brzuszku zmieści je. } 2x</i>	N i D chodzą w kole i pokazują rękami rogi ślimaka. N i D klaszczą w ręce. N i D głaszczą się po brzuchu. N i D liczą na palcach do 5. N i D liczą na palcach do 4. N i D pokazują na piąty palec, drugą ręką zataczają półkole. N i D klaszczą w ręce. N i D uderzają lekko w swoje brzuchy. N i D liczą na palcach do 3. N i D pokazują na palcach liczbę 2 i podnoszą palce nad głowę. N i D tupią na zmianę nogami. N i D uderzają się lekko w brzuchy. N i D liczą na palcach do 4. N i D pokazują na piąty palec, drugą ręką zataczają półkole. N i D klaszczą w ręce. N i D uderzają lekko w swoje brzuchy.
--	---

Po zabawie do wierszyka N pokazuje na trzy obrazki i pyta D raz jeszcze: „*Który obrazek pasuje do wierszyka?*”

Krok 6, 20-25 min

Zabawa dydaktyczna z elementami matematyki z pacynkami (Gryfik, żaba i biedronka) oraz ze ślimakiem z gazety. N kładzie na podłodze tekturowy talerz i kładzie na nim 10 tekturowych pierogów. Mówi do D: „*Na talerzu jest 10 pierogów. Liczymy razem: jeden, dwa, ... Ślimak zjadł trzy pierogi* (liczy razem z D, raz, dwa, trzy i kładzie trzy pierogi obok ślimaka). *Ile pierogów jest na talerzu? Przyszedł Gryfik i zjadł dwa pierogi* (liczy razem z D i kładzie pierogi obok Gryfika). *Ile pierogów zostało na talerzu? Przyszła biedronka i zjadła dwa pierogi* (liczy razem z D i kładzie dwa pierogi obok biedronki). *Przyszła żaba i zjadła trzy pierogi* (liczy razem z D i kładzie pierogi obok biedronki). *Ile pierogów zostało na talerzu?*” (Zero)

Krok 7, 25-35 min

Zajęcia plastyczne „*Ślimak*”. Zadaniem D jest wykonanie ślimaka z gazety. <https://pracaplastyczna.pl/index.php/zwierzeta/871-slimak-z-gazety>

Krok 8, 35-40 min

Po wykonaniu ślimaków N zaprasza D do zabawy „*Ślimaki na łące*” przy odprężającej muzyce. N tłumaczy D, że wszystkie ruchy mają wykonywać w „*ślimaczym tempie*”, czyli „*bardzo bardzo wolno*”. Sam(a) mówi też wszystkie zdania bardzo bardzo wolno ☺

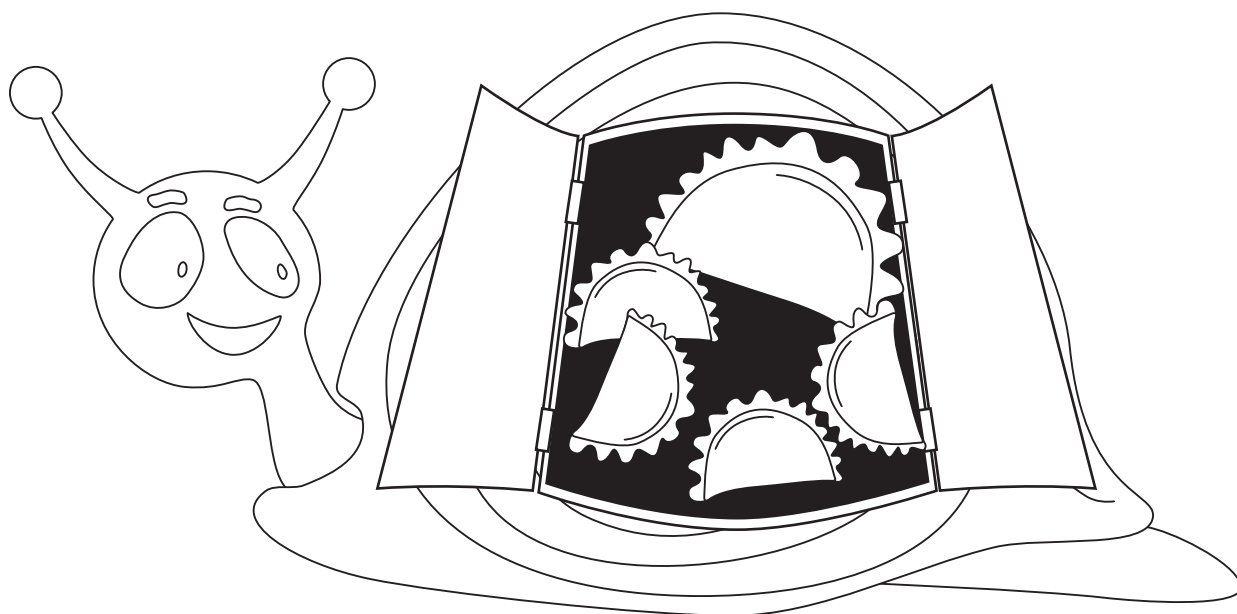
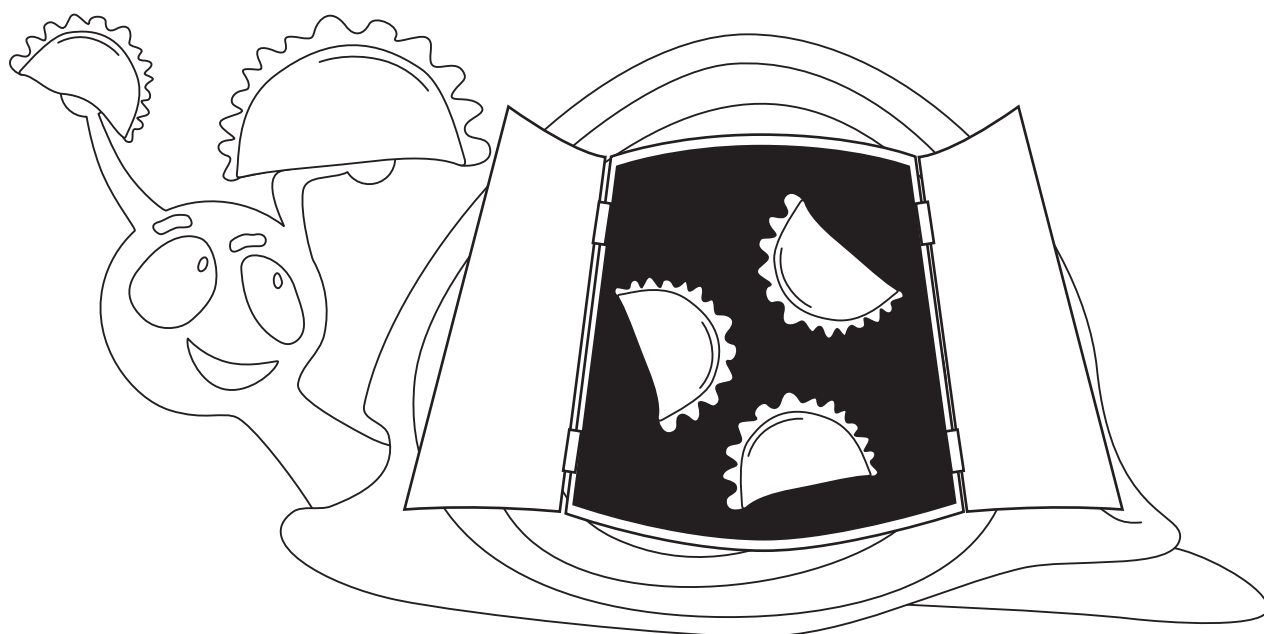
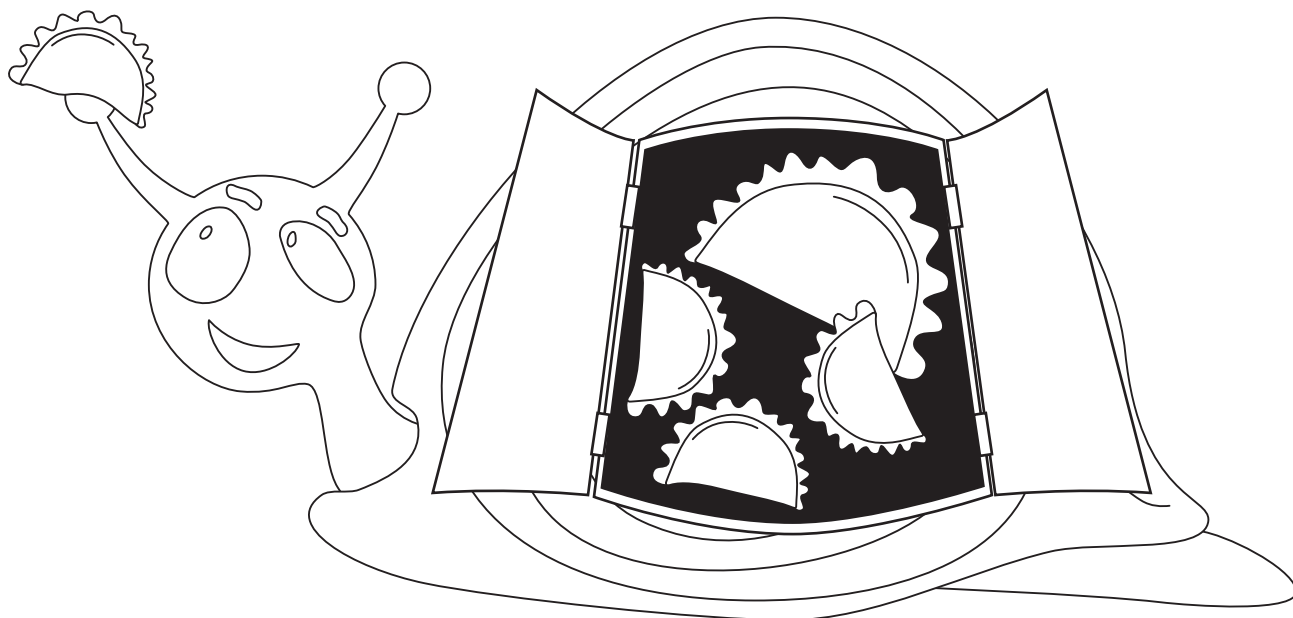
<i>Czary-mary. Wszyscy jesteśmy ślimakami.</i>	N macha czarodziejską różdżką nad głowami D. Wszyscy stają na czworakach.
<i>Ślimaki mieszkają na łące.</i>	Zwijają się w kłębek.
<i>Wschodzi słońce.</i>	Podnoszą głowy do góry i patrzą do góry.
<i>Ciepłe promienie słońca budzą ślimaki.</i>	Przeciągają się tak jak po obudzeniu.

<i>Ślimaki wystawiają swoje rogi.</i>	Wznoszą do góry ramiona, ściskają pięści i obracają nimi w różne strony.
<i>Są głodne.</i>	Głaszczą się po brzuskach.
<i>Wyruszają w poszukiwaniu soczystej trawy.</i>	Wstają i poruszają się wolno w różnych kierunkach.
<i>Ślimaki jedzą pyszną trawę.</i>	Skłony i wyprost tułowia.
<i>Uwaga, bocian! Ślimaki chowają się w swoich domkach.</i>	Zwijają się w kłębek.
<i>Teraz dalej jedzą trawę i są w końcu syte.</i>	Głaszczą się po brzuskach.
<i>Jest wieczór. Ślimaki chowają się w swoich domkach i zasypiają.</i>	Zwijają się w kłębek, ziewają i zamykają oczy.

Krok 9, 40-45 min

D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Następnie siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą ze ślimakiem, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta ze ślimakiem*”. G odpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha do D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

27 Święta Wielkanocne

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha z uwagą wierszyka → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → odczuwa radość z zabawy → aktywnie uczestniczy w zabawie → rozpoznaje obrazki przedstawiające symbole świąt Wielkanocnych
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane ze świętami Wielkanocnymi → utrwała polecenia/pytania: „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>” → poznaje nowe pytanie/polecenie: „<i>Zgadnij, co to?</i>”, „<i>Słuchajcie i zapamiętujcie!</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	koszyczek, zajaczek, baranek, kurczaczek, dziadek, pies, las, mały, szary, żółty, przybiegł, szedł, uciekł, zgubił, Śmigus-Dyngus, pisanki, mazurek
Gramatyka	→ aspekt, czasowniki dokonane/imperfektywne: <i>przybiec, uciec, zgubić</i> → czas przeszły czasowników dokonanych w trzeciej osobie liczby pojedynczej rodzaju męskiego: <i>przybiegł, szedł, uciekł, zgubił</i>
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje tradycje i symbole związane ze Świętami Wielkanocnymi w Polsce
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) dwa koła hula-hoop lub szarfy w dwóch kolorach (żółtym i czerwonym) (4) rekwizyty do zabawy „ <i>Zgadnij, co to?</i> ”: koszyczek wiklinowy, zajaczek, kurczaczek, baranek, foremka na babkę, pisanki, plastikowe wiaderko, bombki/gwiazki do zawieszenia na choinkę, czapka Mikołaja, prezent, opłatki, kawałek gałązki choinki (5) skserowane/ powiększone i wykolorywane obrazki do wierszyka (6) tyżka oraz plastikowe lub drewniane pisanki (7) zdjęcia przedstawiające wielkanocne tradycje: Śmigus-dyngus, pisanki i mazurek (8) płyta CD z dowolną taneczną muzyką ludową (9) karty z koszyczkiem wielkanocnym (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do koła.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesóło.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kółeczka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-10 min

Zabawa dydaktyczna „Zgadnij, co to?”. D losują z czarodziejskiego worka po jednym przedmiocie (koszyczek wiklinowy, zajaczek, kurczaczek, baranek, foremka na babkę, pisanki, plastikowe wiaderko, bombki/gwiazki do zawieszenia na choinkę, czapka Mikołaja, prezent, opłatki, kawałek gałązki choinki) i próbują poprzez sam dotyk zgadnąć, co to jest. Każdy odgadnięty i nazwany przedmiot D kładą na podłogę. Gdy wszystkie przedmioty zostaną odgadnięte i nazwane, N kładzie na środku dwa koła hula-hoop lub szarfy w dwóch kolorach (np. żółtym i czerwonym) i pyta D: „*Co pasuje do Świąt Wielkanocnych, a co pasuje do Świąt Bożego Narodzenia?*”. N wraz z D wkłada do jednego koła przedmioty pasujące do Świąt Wielkanocnych, a po drugiego przedmioty pasujące do Świąt Bożego Narodzenia, mówiąc przy tym do D: „*Zobaczcie to jest zajaczek. Powtórzmy wszyscy razem – zajaczek*” itd.

Krok 4, 10-15 min

Prezentacja wierszyka „Koszyczek wielkanocny”. Przed prezentacją wierszyka N wyjmuję z koła/szarfy wszystkie przedmioty związane ze Świątami Bożego Narodzenia i odkłada je na bok. Wskazuje na koło zawierające przedmioty związane wyłącznie ze Świątami Wielkanocnymi i mówi do D: „*Koszyczek to polska tradycja w Świąta Wielkanocne. Co w nim jest? Posłuchajcie wierszyka o koszyczku*”. N czyta wierszyk i pokazuje D przy tym obrazki do wierszyka (na końcu tego scenariusza).

„Koszyczek wielkanocny”

Agnieszka Putzier (według rosyjskiej bajki ludowej „Rękawiczka”)

Szedł dziadek lasem,
za nim pies szczeka basem.
– Hau, hau, hau, twój koszyczek!
Zgubieś go w drodze do bryczek!
Chwilę potem biegnie zajaczek,
taki mały i szary o imieniu Bączek.
Cieszy się, skacze, kic kic kic
– Mój koszyczek to jak nic!
A tu nagle słychać kopytko.
Przybiegł sobie baranek Spytko.
Patrzy, koszyczek, bee bee bee.
– Tutaj można schować się!
Po baranku przybiegł kurczaczek.
Mały i żółty, uciekł od kaczek.
Myśli sobie, stojąc zewnątrz.
Pyta nieśmiało, – Kto jest wewnątrz?
Mówi głośno, – Tu kurczaczek,
mam na imię Pisanka.
Chcę się schronić na noc.
Nie mogę czekać do ranka!
Dziadek myśli – coś zgubiłem!
Koszyk ten, co sam zrobiłem!
Biegnie do lasu, z miejsca rusza,
ale moment... coś się w nim rusza!
Dziadek oczom własnym nie wierzy,
koszyk był pusty, a teraz w nim leży
Pisaneć pięć, baranek z cukru
Kurczaczek puchaty i zajaczek z lukru!

Krok 5, 15-20 min

Zabawa pamięciowa z elementem ruchu „W moim koszyczku jest...”. N prosi D, aby wstały i ustawiły się tak, aby między każdym D był odstęp ok. 1 metra. Mówi do D: „*Słuchajcie i zapamiętujcie, co jest w moim koszyczku*”, następnie pokazuje na koszyczek i odstawia go na bok, rozpoczynając zabawę jak poniżej. Od trzeciego zdania N czeka, czy D pamiętają pasujące do zawartości koszyczka gesty.

<i>W moim koszyczku jest (1) baranek z cukru.</i>	Wykonuje dłońmi ruchy naśladujące okrągłe rogi (1).
<i>W moim koszyczku są (1) i chleb (2).</i>	(1)+ Zakreśla dłońmi kształt bochenka chleba (2).
<i>W moim koszyczku są (1), (2) i sól (3).</i>	(1)+(2)+ Udaje, jakby coś solit(a) (3).
<i>W moim koszyczku są (1), (2), (3) i kawałek kietbasy (4).</i>	(1)+(2)+(3)+ Pokazuje palcami wskazującymi kawałek kietbasy (4).
<i>W moim koszyczku są (1), (2), (3), (4) i pisanki (5).</i>	(1)+(2)+(3)+(4)+ Zakreśla w powietrzu pięć jajek (5).
<i>W moim koszyczku są (1), (2), (3), (4), (5) i chrzan (6).</i>	(1)+(2)+(3)+(4)+(5)+ Łapie się za nos (6).

Krok 6, 20-25 min

Zabawa ruchowa „Wyścig pisanelek”. N pokazuje D ilustracje przedstawiające różne regionalne pisanki i tłumaczy D: „Pisanki to następna polska tradycja w Święta Wielkanocne. Takie wzory nie są łatwe do wykonania, ale są przepiękne, prawda? My mamy tutaj dwie gotowe pisanki i teraz się nimi pobawimy. Ale uważajcie, żeby się nam nie rozbiły”. Następnie tłumaczy przebieg zabawy. Zaznacza metę i start ze sznurka lub skakanki. D ustawiają się jedno za drugim w dwóch rzędach. N rozdaje D tyżkę oraz pisankę plastikową lub drewnianą. Zadaniem D jest jak najszybsze przeniesienie do mety jajka tak, aby nie upadło na podłogę.

Krok 7, 25-30 min

Zabawa ruchowa „Śmigus-dyngus”. N pokazuje D ilustracje przedstawiające lany poniedziałek i tłumaczy D: „Śmigus-dyngus to następna polska tradycja w Święta Wielkanocne. Co to jest? Oblewanie się wodą w Poniedziałek Wielkanocny. Popatrzcie na te obrazki”. Następnie pyta D: „Chcecie się pobawić w śmigusa-dyngusa?”. Prosi jedno D do środka i wręcza mu małe wiaderko bez wody. Zadaniem D „dyngusa” jest „oblanie wodą” tego D, które na przerwę w muzyce nie zdążyło kucnąć. Pozostałe D poruszają się takt tanecznej melodii ludowej i na przerwę w muzyce kucają. „Oblane” D odchodzi się „wysuszyć” (naśladuje suszenie ubrania i włosów ruchami ciała i odgłosem „szuuuu”). Zabawę można powtórzyć w zależności od liczby D w grupie.

Krok 8, 30-35 min

Masaż relaksacyjny „Mazurek” (<https://loogomowa.pl/dzieciecie-masazyki/>). N pokazuje D ilustracje przedstawiające różne udekorowane mazurki i tłumaczy D: „W Święta Wielkanocne często piecze się w Polsce mazurki. Mazurki są przepyszne i zawsze przepięknie udekorowane. Popatrzcie. Który mazurek podoba wam się najbardziej? A teraz pobawimy się w pieczenie mazurka”.

Babcia mazurek ugniatła,	naciskamy plecy dziecka płasko ułożonymi dłońmi
wyciskała, wałkowała.	ściskamy dziecko za boki, przesuwamy płasko obie dłonie jednocześnie
Raz na prawo, raz na lewo,	przesuwamy dłonie w odpowiednich kierunkach
potem trochę w przód i w tył.	
żeby mazurek równy był	
Cicho... cicho... mazurek rośnie,	nakrywamy dziecko rękoma lub całym ciałem
w ciepłym piecu u babuni.	
A gdy będzie upieczony,	głaszczemy dziecko po plecach
każdy brzuch zadowolony.	głaszczemy dziecko po brzuchu

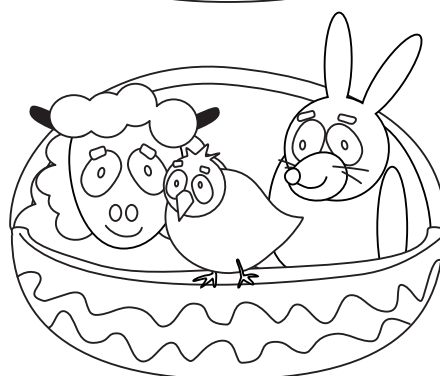
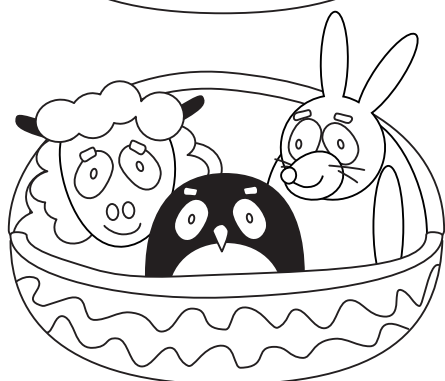
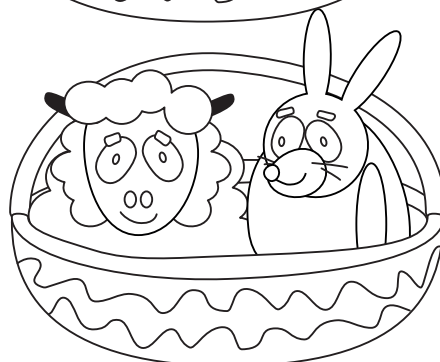
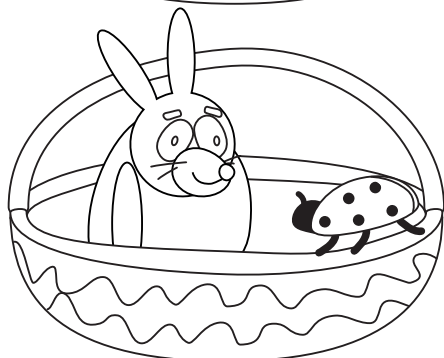
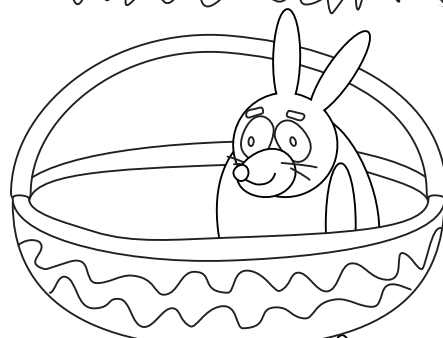
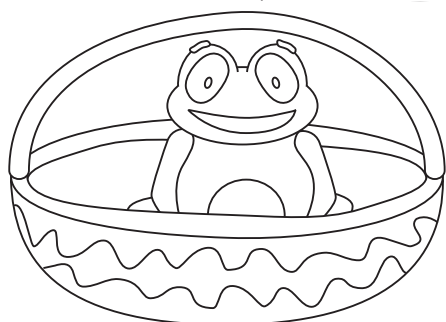
Krok 9, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Koszyczek wielkanocny”. D wycinają pasujące do wierszyka obrazki, nakleja je na osobną kartkę w kolejności pasującej do wierszyka i kolorują. Ewentualnie zamiast tego zadania D ozdabiają według własnego pomysłu szablony pisanelek.

Krok 10, 40-45 min

D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z koszyczkiem wielkanocnym, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z koszyczkiem wielkanocnym”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

Pa, pa, pa, pa, pa, pa.	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
Machasz ty i macham ja.	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
Do widzenia, do widzenia,	Wykonują ukłon.
Do miłego zobaczenia.	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

28 Gryfik na wsi

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha z uwagą bajki czytanej przez nauczyciela/nauczycielki → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → wykonuje pracę plastyczną według instrukcji nauczyciela/nauczycielki
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z życiem na wsi → utrwała nazwy kolorów oraz liczby w zakresie do 12 → utrwała polecenia/pytania: „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>” → poznaje nowe pytanie/polecenie: „<i>Kto (nie) lubi?</i>”, „<i>Odgadnijcie!</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	na wsi, u cioci, zwierzę/zwierzątko, pies[ek], kot[ek], kura, kaczka, gaska, owca, koza, indyk, krowa, konik, świnka, traktor, kogut, mysz, królik, mucha, pszczoła, mleko, ser, jajko, wetna, szynka, piórko, dziób, ogon[ek]
Gramatyka	→ czasowniki dźwiękonaśladowcze, np. „<i>miauczeć</i>” → wyrażenia onomatopeiczne, np. „<i>miau miau</i>” → przyimek „<i>na</i>” + miejscownik, np. „<i>na wsi</i>” → przyimek „<i>u</i>”, np. „<i>u cioci</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje polską bajkę ortofoniczną „<i>Na wsi u cioci Małgosi</i>” → poznaje różnice między polskimi a niemieckimi wyrażeniami onomatopeicznymi
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) obrazki do bajki ortofonicznej „<i>Na wsi u cioci Małgosi</i>”: pies, kot, kura, kaczka, gęś, owca, koza, indyk, krowa, konik, świnka (4) koszyk wiklinowy z zawartością: mleko, ser, jajko, wetna, szynka, piórko, poduszka/jasiek (obrazki/plastikowe lub drewniane zabawki lub prawdziwe produkty) (5) płyta CD z dowolną melodią oraz dwie szarfy do zabawy „<i>Dwa koguty</i>” (6) obrazki „<i>Gryfik na wsi</i>” (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (7) karty z kurą (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do kota.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesóło.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kółeczka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa do bajki ortofonicznej „Na wsi u cioci Matgosi” (<https://www.przedszkola.edu.pl/zwierzeta-na-wiejskim-podworku---scenariusz-zajec-w-grupie-4-latkow.html>). D tworzą kółeczko i siadają na podłodze/dywanie. N wyjmując z czarodziejskiego worka obrazki pasujące do bajki i rozkłada je na podłodze (traktor, koza, krowa, pies, kot, gęś, świnia, owca, kura, kaczka, kogut, indyk, mysz, królik, mucha, pszczoła, konik), po kolei głośno wymawiając: „To jest... A tu jest... Oooo, popatrzcie, mam tu też... I... się jeszcze znalazła”. Następnie czyta bajkę, naśladując odgłosy zwierząt, a D próbują wskazać pasujący obrazek i powtórzyć wyrażenie onomatopeiczne (np. hau, hau, hau).

*Na wsi u cioci Matgosi
Każde zwierzątko o jedzenie prosi.
Piesek szczeka: hau, hau, hau.
Kotek miauczy: miau, miau, miau.
Kura gdacze: ko, ko, ko.
Kaczka kwacze: kwa, kwa, kwa.
Gąska gęga: gę, gę, gę.
Ona też chce najeść się.
Owca beczy: be, be, be.
Koza muczy: me, me, me.
Indyk gulga: gul, gul, gul.
Krowa ryczy: mu, mu, mu.
Konik parska: prr, prr, prr.
Świnka chrumka: chrum, chrum, chrum.
I tak gra orkiestra ta, aż Matgosia jeść im da.*

Krok 4, 15-20 min

Zabawa słuchowo-ruchowa „Zwierzątka na wsi”. N wyjaśnia D, jakie odgłosy wydaje kura (ko-ko-ko-ko) i w jaki sposób się porusza (przysiad, podnoszenie i unoszenie zgiętych rąk jak skrzydełka). Zabawa polega na tym, aby D zareagowały na dany sygnał słowny (ko-ko-ko-ko) pasującym ruchem lub odwrotnie zareagowały pasującym odgłosem na ruchy N.

Zabawę można kontynuować na wyższym stopniu trudności jako zagadkę bez fonii pt. „Jakie zwierzątko naśladuje?”. N rozkłada na podłodze obrazki ze zwierzątkami. Za pomocą utożsamienia warg, języka, zębów itd. (nie używając głosu) pokazuje D dźwięki wydawane przez zwierzęta na wsi. D próbują odgadnąć zwierzątko pokazując pasujący obrazek, a następnie próbują same naśladować zwierzątko po polsku, np. hau hau hau zamiast wau wau wau (po niemiecku).

Krok 5, 20-25 min

Zabawa dydaktyczna „Co nam dają zwierzęta?”. N trzyma w ręku koszyczek z produktami takimi jak: mleko, ser, jajko, wetna, szynka, piórko, poduszka/jasiek. Podchodzi do każdego D i prosi je, aby wyjęto z koszyczka jeden produkt i dopasowało go do zwierzątka, które go nam daje. Za każdym razem komentuje i zadaje D pytania, np.: „To jest mleko. Mleko daje nam krowa i koza. Jaki kolor ma mleko? Kto lubi pić mleko? Kto nie lubi pić mleka?”.

Krok 6, 25-35 min

Zabawa ruchowa „Dwa koguty”. N wybiera dwoje D, które ustawia w środku koła twarzami do siebie. Każdemu D zakłada za pas szarfę. Do dowolnej melodii z płyty CD wybrane D tańczą w kole. Ich zadaniem jest wyciągnąć przeciwnikowi ogon/ szarfę, jednocześnie pilnując swojego. Kto pierwszy wyciągnie ogon, ten zostaje zwycięzcą i zakłada szarfę następnemu D, które zaprasza do środka koła do dalszej zabawy.

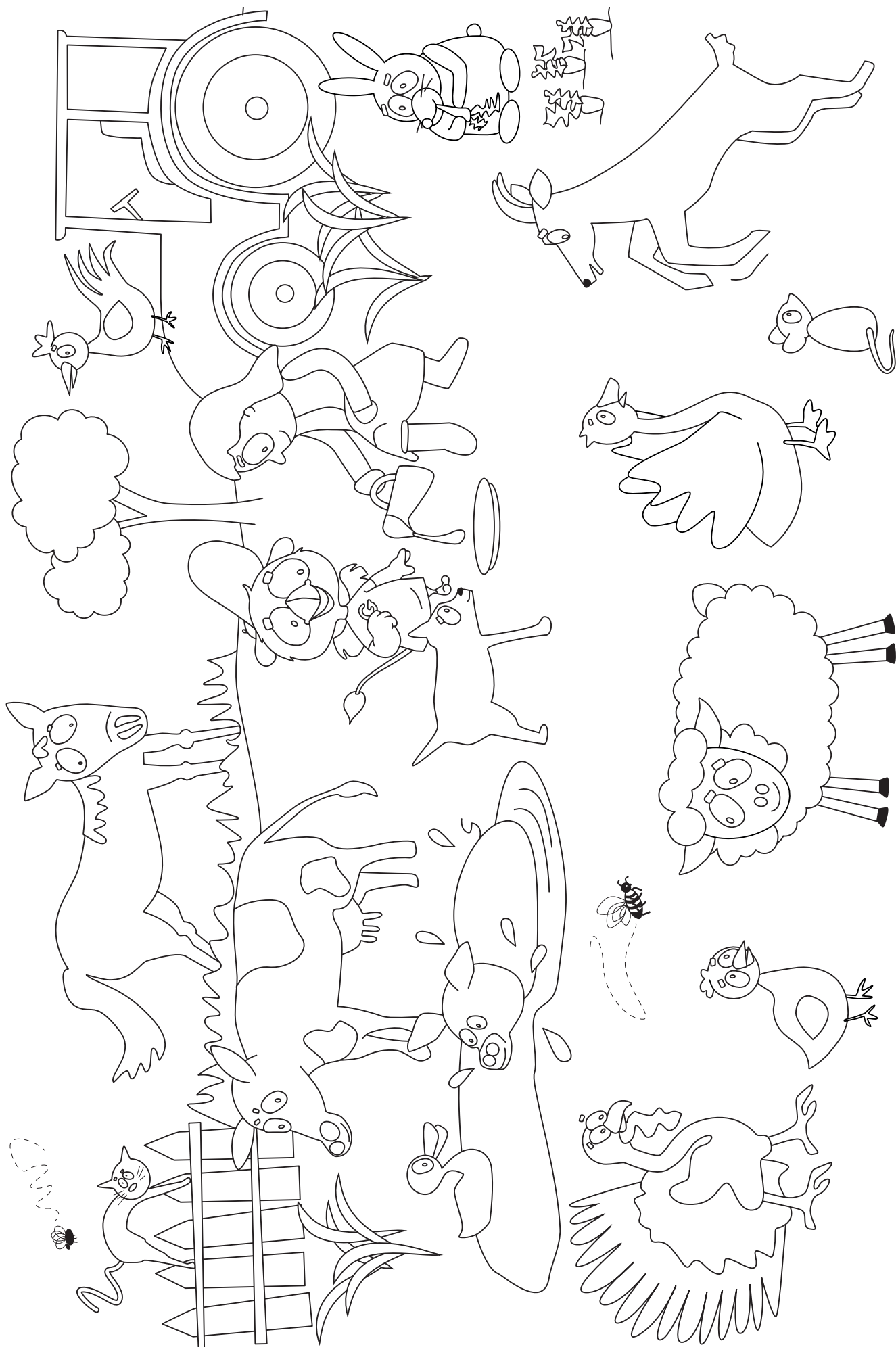
Krok 7, 35-40 min

Zabawa plastyczna „Gryfik na wsi”. N mówi do D: „Gryfik ma dziób. Znajdź te zwierzątka, które też mają dziób i pokoloruj ich dzioby na żółto. Gryfik ma ogonek. Znajdź te zwierzątka, które też mają ogonek i pokoloruj ogonki na czerwono. Gryfik ma uszy. Znajdź te zwierzątka, które też mają uszy i pokoloruj ich uszy na niebiesko”. Po pokolorowaniu obrazka, N pyta D: „Ile dziobów mamy na obrazku? Liczymy: Jeden, dwa... Ile ogonków mamy na obrazku? Liczymy... Ile par uszu mamy na obrazku? Liczymy...”

Krok 8, 40-45 min

D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Następnie siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z kurą, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z kurą”. G odpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

29 Gryfik w mieście

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha uważnie i ogląda teatrzyk → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → wykonuje pracę plastyczną według instrukcji nauczyciela/nauczycielki
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z życiem w mieście → utrwała polecenia/pytania: „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>” → poznaje nowe pytania: „<i>Jak myślicie, co będzie dalej?</i>”, „<i>Która wersja podoba wam się najbardziej?</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	na wsi, w mieście, traktor, krowa, konik, kura, las, samochody, na ulicy, autobus(y), tramwaj, szpital, plac budowy, kierowca, wycieraczki, benzyna, pieniądze, jedzie, trąbi, chlupie, robią, otwierają się, zamykają się, dzwonią, śmieją się, uciszają
Gramatyka	→ czasowniki w 3 os. l. poj. oraz l. mn.: jedzie, trąbi, chlupie, robią, otwierają się, zamykają się, dzwonią, śmieją się, uciszają → przyimek „na” + miejscownik, np. „<i>na wsi</i>” → przyimek „w” + miejscownik, np. „<i>w mieście</i>” → wyrażenia onomatopieczne np. „<i>chlup chlup chlup</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje polski wierszyk „<i>Gryfik w mieście</i>” → poznaje teatrzyk Kamishibai z Japonii → poznaje piosenkę ortofoniczną po polsku „<i>Jedzie autobus brum brum brum</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) teatrzyk Kamishibai (szablon https://www.tibum.pl/shop/kamishibai-do-pobrania lub tutorial https://www.youtube.com/watch?v=iGPApYNABtc) (4) karty z treścią obrazkową do teatrzyku (na końcu tego scenariusza, przy kserowaniu należy powiększyć na 200%) (5) kierownica/kóło (6) obrazek z Gryfikiem do uzupełnienia przez dzieci (x ilość grup) (7) karty z autobusem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do koła.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesóło.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kółeczka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dydaktyczna „*Tak czy nie, zdecyduj się*”. D stoją parami w rozsypance. N wymawia głośno i wyraźnie rzeczownik po rzeczowniku, z odstępem ok. 5 sekund. Po każdym rzeczowniku pokazuje pasujący do niego obrazek i prosi D, aby powtórzyły słowa. Jeśli obrazki pasują do tematu „*Na wsi*”, D klaszczą w dłonie D stojącego obok trzy razy i mówią „*tak, tak, tak*”. Jeśli obrazki nie pasują do tematu „*Na wsi*”, D klaszczą w swoje dłonie, mówiąc „*nie, nie, nie*”.

→ Obrazki do tematu „*na wsi*”: traktor, krowa, konik, kura

→ Obrazki do tematu „*w mieście*”: fabryka, autobus, tramwaj, szpital

Krok 4, 15-25 min

Zabawa do piosenki „*Jedzie autobus brum brum brum*” (Na wzór piosenki „*Koła autobusu kręcą się*” https://www.youtube.com/watch?v=nS7hp4_ytUg). N ustawia z krzesetek autobus (jedno krzesetko z przodu dla kierowcy, za nim po dwa krzesetka w rzędzie). Wybrane D jest kierowcą, dostaje kierownicę (kółko) i siada z przodu. Pozostałe D imitują ruchy opisane w piosence, naśladując N. Po każdej zwrotce N woła głośno STOP. D wstają i biegają po sali, podczas gdy N zabiera jedno krzesetko. Na hasło „*Uwaga! Autobus jedzie dalej*” D siadają na krzesetkach. D, które nie znalazło krzesetka odpada z gry. N śpiewa następną zwrotkę itd.

<i>Jedzie autobus brum brum brum, brum brum brum. 2x Jedzie autobus brum brum brum przez cały dzień.</i>	N udaje trzymanie koła kierownicy.
<i>Pan kierowca trąbi trututu trututu trututu, pan kierowca trąbi trututu przez cały dzień.</i>	N „naciska” prawą ręką na klakson.
<i>A benzyna chlupie chlup chlup chlup, chlup chlup chlup, 2x, a benzyna chlupie chlup chlup chlup przez cały dzień.</i>	N otwiera lewą ręką bak autobusu, a prawą wkłada pistolet do tankowania do baku.
<i>Wycieraczki robią szur szur szur, szur szur szur, wycieraczki robią szur szur szur przez cały dzień.</i>	N naśladuje obiema rękami ruchy wycieraczki.
<i>Drzwi autobusu otwierają się, zamykają się, otwierają się. Drzwi autobusu otwierają się przez cały dzień.</i>	N składa ręce na 90 stopni i porusza nimi do siebie i od siebie.
<i>A pieniądze dzwonią dzyń, dzyń, dzyń dzyń, dzyń, dzyń. 2x a pieniądze dzwonią dzyń, dzyń, dzyń przez cały dzień</i>	N trzyma „pieniądze” w obu dłoniach złożonych razem.
<i>Dzieci w autobusie śmieją się, śmieją się, śmieją się Dzieci w autobusie śmieją się przez cały dzień</i>	N porusza ustami udając dźwięk „ha ha ha”.
<i>Mamy uciszają cichosza, cichosza, cichosza mamy uciszają cichosza przez cały dzień Jedzie autobus...</i>	N przykłada palec wskazujący do nosa.

Krok 5, 25-40 min

Teatrzyk Kamishibai „*Gryfik i miasto*” (na podstawie wiersza „*Miasto*” Moniki Sylwii Ziemann: <http://wierszykidladzieci.pl/ziemann/miasto.php>). N prezentuje wierszyk na zasadzie teatrzyku Kamishibai. W kulminacyjnym momencie (przed ostatnią zwrotką) zawiesza prezentację wielkim znakiem zapytania umieszczonym na pustej kartce i pyta D: „*Jak myślicie, co będzie dalej? Co zrobi Gryfik? Czy zostanie w mieście i poszuka jakiegoś cichego miejsca, czy też opuści miasto, bo jest w nim dla niego za głośno?*”. Dzieli D na trzy grupy i zaprasza je do stolików, gdzie leżą przygotowane dla nich kartki z Gryfikiem (ostatni obrazek do historyjki „*Gryfik i miasto*”, ale widnieje na niej tylko Gryfik). Zadaniem D jest uzupełnić rysunek według własnego pomysłu. Po skończonym rysowaniu D prezentują swoje wersje historyjki, a Gryfik je komentuje, np.: „*Aha, świetny pomysł, że też sam na to nie wpadłem.*” Na sam koniec Gryfik podchodzi do teatrzyku i „*otwiera*” ostatnią stronę, a N czyta brakujące zakończenie. N pyta D: „*Która wersja podoba wam się najbardziej?*”.

Gryfik w mieście

*Stuka, puka, dudni, wali,
spychacz słychać gdzieś w oddali.*

*Autobusy i tramwaje,
na peronie pociąg staje.*

*Hałasują radiowozy,
na ulicach samochody.
Rury, asfalt i walec drogowy
tętni życiem plac budowy.*

*Owo miasto to Warszawa,
a w nim hałas, pisk i wrzawa.
Szpital, poczta i fabryka,
to za dużo dla Gryfika.*

Więc czym prędzej w TIR-a wsiada

Jedna, druga autostrada

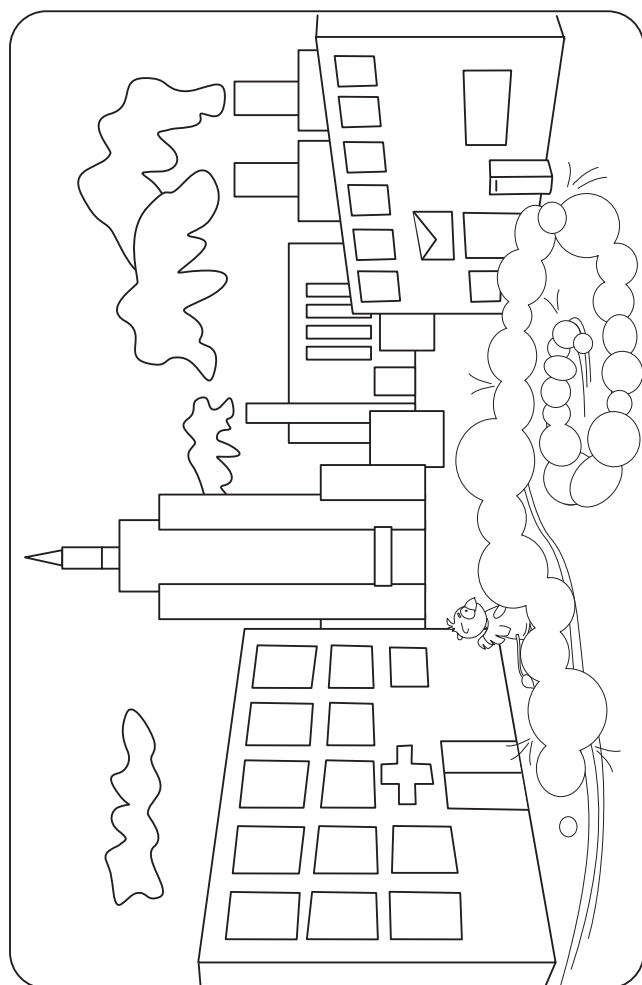
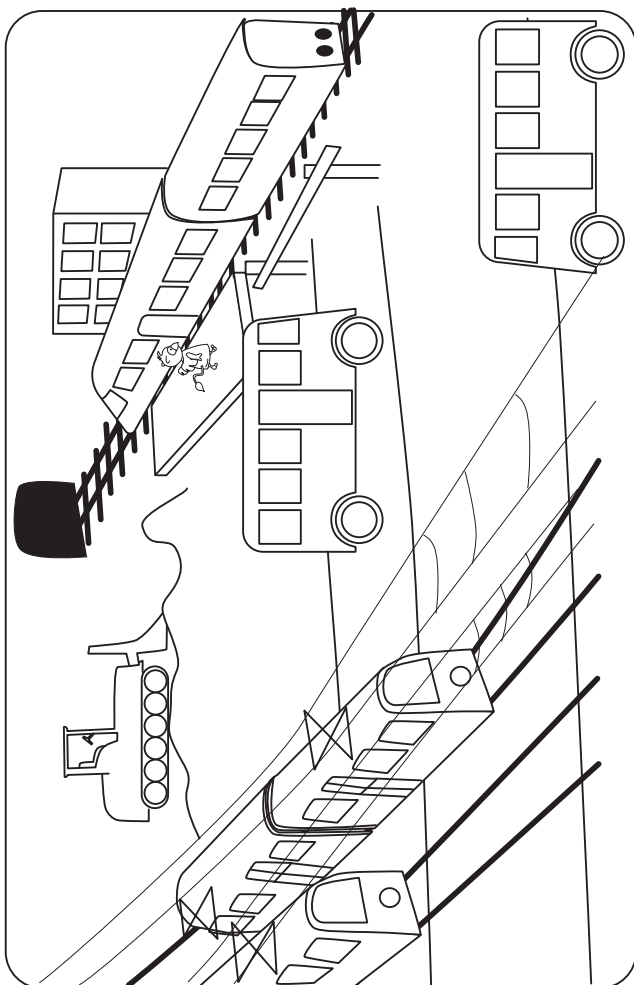
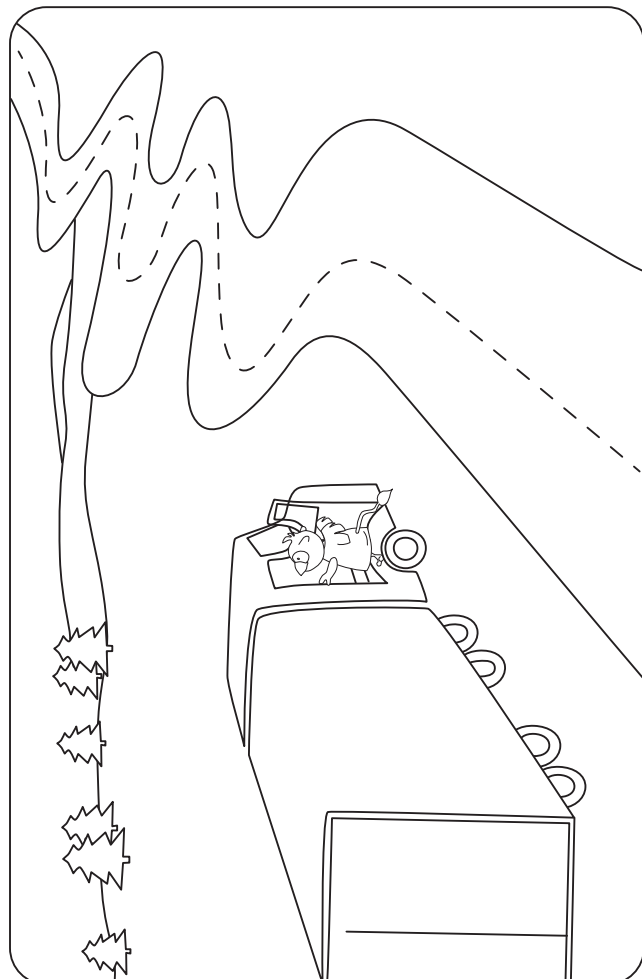
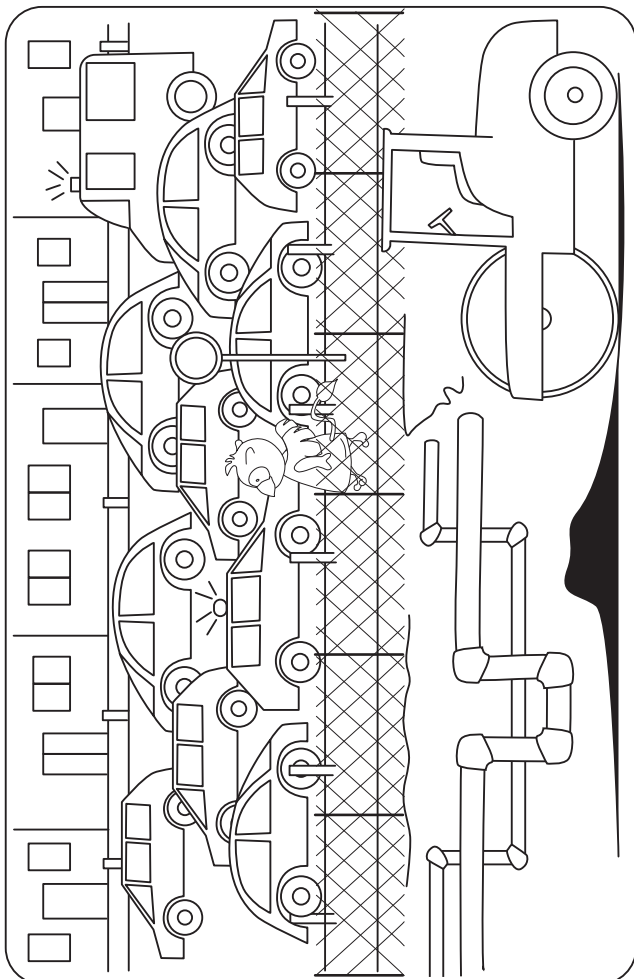
Miasto za nim, spokój, cisza

Taka bajka mu najmiłsza!

Krok 6, 40-45 min

D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Następnie siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z autobusem, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z autobusem*”. G odpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

30 Gryfik w zoo

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → próbuje wykonywać polecenia nauczyciela/nauczycielki → słucha uważnie i ogląda teatrzyk → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → wykonuje pracę plastyczną według instrukcji nauczyciela/nauczycielki
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo związane z zoo → utrwała liczby w zakresie do 10 → utrwała polecenia/pytania: „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>”, „<i>Tak czy nie, zdecyduj się</i>” → poznaje nowe polecenia: „<i>Patrzcie uważnie na obrazki!</i>”, „<i>Liczenie po cichu!</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	do/w zoo, jaki/jakie/jaka, papuga (kolorowa), żyrafa, stoń, foka/foki, zebra, tygrys, żółw, wielbłąd, krowa, konik, kura, kaczka, gąska, koza, świnka, kot, pies, królik, myszka
Gramatyka	→ czas przeszły czasownika „<i>pójść</i>” w trzeciej osobie liczby pojedynczej rodzaju męskiego, np. „<i>poszedł</i>” → przyimek „w” + miejscownik, np. „w zoo” → zaimek pytajny „<i>Jaki/Jakie/Jaka?</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje polski wierszyk „<i>Gryfik w zoo</i>” → poznaje teatrzyk Kamishibai z Japonii
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynki Gryfik i papuga (2) czarodziejski worek (3) obrazki: papuga, żyrafa, stoń, foka/foki, zebra, tygrys, żółw, wielbłąd, krowa, konik, kura, kaczka, gąska, koza, świnka, kot, pies, królik, myszka (4) teatrzyk Kamishibai (szablon https://www.tibum.pl/shop/kamishibai-do-pobrania lub tutorial https://www.youtube.com/watch?v=iGPApYNABtc) (5) karty z treścią obrazkową do teatrzyku (na końcu tego scenariusza, przy kserowaniu należy powiększyć na 200%) (6) komplet kart z treścią obrazkową do teatrzyku (x ilość grup) (7) karty z papugą (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole: N prezentuje D rymowaną na powitanie z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Chodźcie wszyscy tu, do kota.</i>	N pokazuje ręką gest „chodź”.
<i>Zabawimy się wesóło.</i>	N rozkłada szeroko ręce zapraszając wszystkich do kótecčka.
<i>Witam wszystkich was.</i>	N macha ręką na powitanie.
<i>Na zabawę nadszedł czas.</i>	N pokazuje literkę T.
<i>Prawa ręka, lewa ręka.</i>	N wysuwa prawą rękę do przodu, potem lewą.
<i>Prawa noga, lewa noga.</i>	N wysuwa prawą nogę do przodu, potem lewą.
<i>Cały tułów oraz głowa.</i>	N dotyka rękoma głowę.
<i>Witam was.</i>	N macha ręką na powitanie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... [imię D]*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-15 min

Zabawa dydaktyczna „*Tak czy nie, zdecyduj się*”. D stoją parami w rozsypance. N wymawia głośno i wyraźnie rzeczownik po rzeczowniku, z odstępem ok. 5 sekund. Po każdym rzeczowniku pokazuje pasujący do niego obrazek i prosi D, aby powtórzyły słowa. Jeśli obrazki pasują do tematu „W zoo”, D klaszczą w dłonie partnera trzy razy i mówią „*tak, tak, tak*”. Jeśli obrazki nie pasują do tematu „W zoo”, D klaszczą w swoje dłonie, mówiąc „*nie, nie, nie*”.

→ Obrazki do tematu „W zoo”: papuga, żyrafa, stoń, foki, zebra, tygrys, żółw, wielbłąd

→ Obrazki do tematu „Na wsi”: krowa, konik, kura, kaczka, gąska, koza, świnka, kot, pies, królik, myszka

Krok 4, 15-25 min

Zabawa do piosenki „*Papuga kolorowa*” (Jendryka, Anna et al. 2012). N śpiewa piosenkę. Pacynka papuga animuje D do powtarzania nowych dźwięków piosenki, np. „*tak, tak, tak, tak, tak, tak, tak, tak*”.

<i>Papuga kolorowa wymyśla nowe słowa Wymyśla nowe dźwięki piosenki Tak, tak, tak, tak, tak, tak, tak, tak (8 razy) Papuga kolorowa wymyśla nowe słowa Wymyśla nowe dźwięki piosenki Nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie, nie (8 razy) Papuga kolorowa wymyśla nowe słowa Wymyśla nowe dźwięki piosenki Zoo, zoo, zoo, zoo, zoo, zoo, zoo, zoo (8 razy) ltd. (Możliwe dźwięki do wykorzystania w zabawie) Hej, hej, hej, hej, hej, hej, hej, hej Pa, pa, pa, pa, pa, pa, pa, pa Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha Hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi Bam, bam, bam, bam, bam, bam, bam, bam Puk, puk, puk, puk, puk, puk, puk, puk Tup, tup, tup, tup, tup, tup, tup, tup Kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap Hop, hop, hop, hop, hop, hop, hop, hop</i>	N macha rękami jak skrzydłami. N udaje gadającą papugę, używając do tego dłoni. N wysuwa raz jedną raz drugą nogę do przodu, machając przy tym rytmicznie rękami.
--	---

Krok 5, 25-30 min

Teatrzyk Kamishibai „*Gryfik w zoo*” (na podstawie wiersza „*Zoo*” Jana Brzechwy). Przed prezentacją N tłumaczy D, aby uważnie patrzyły na obrazki i po cichu liczyły papugi na każdym obrazku (D mogą też przy każdym obrazku utworzyć kolejkę i zatrzymać się po kolei bezpośrednio przed obrazkiem na pięć sekund). Wygrywa D, które na końcu teatrzyka podało poprawną ilość papug.

Gryfik w zoo <i>Gryfik poszedł kiedyś do zoo I wołał co chwila: „O-o-oooo!” „Jaka brzydka papuga!” „Jaka żyrafa! Szyja za długa!” „Jaki ten stoń strasznie wysoki!” „Jakie to grube zwierzęta! To foki?” „Jakie ta zebra ma farbowane zebra!” „A jaki duży ten tygrys! Chyba chętnie by mnie stąd wygryzł!” „A jaki dziwny ten daszek! A co to? Żółw czy ptaszek?” Wreszcie zbliża się do wielbłąda, Uważnie mu się przygląda I mówi wskazując na niego przez kraty: „Owszem, niezły. Niczego! Szkoda tylko, że garbaty!”</i>
--

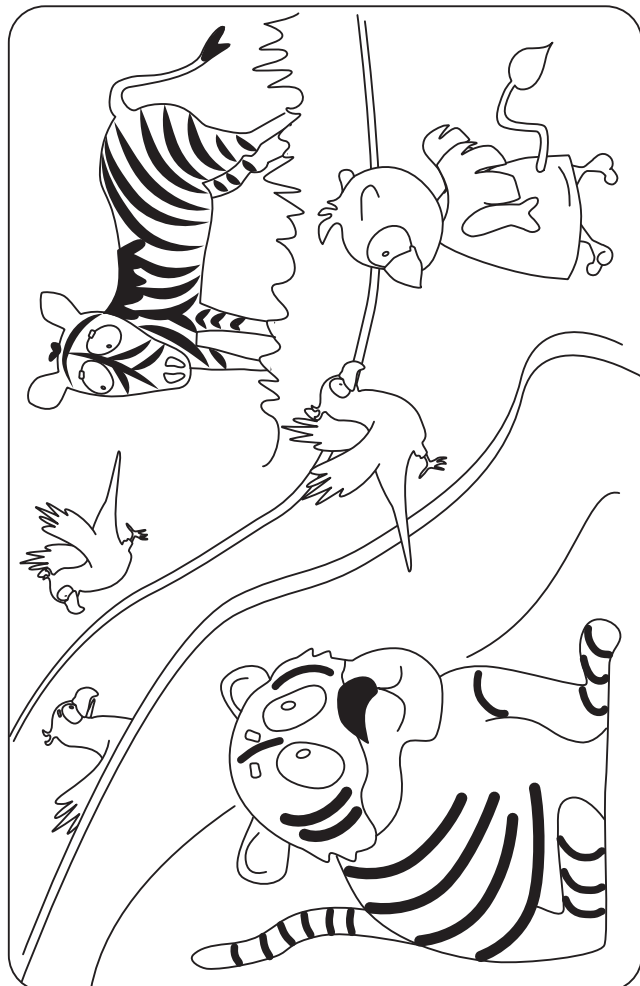
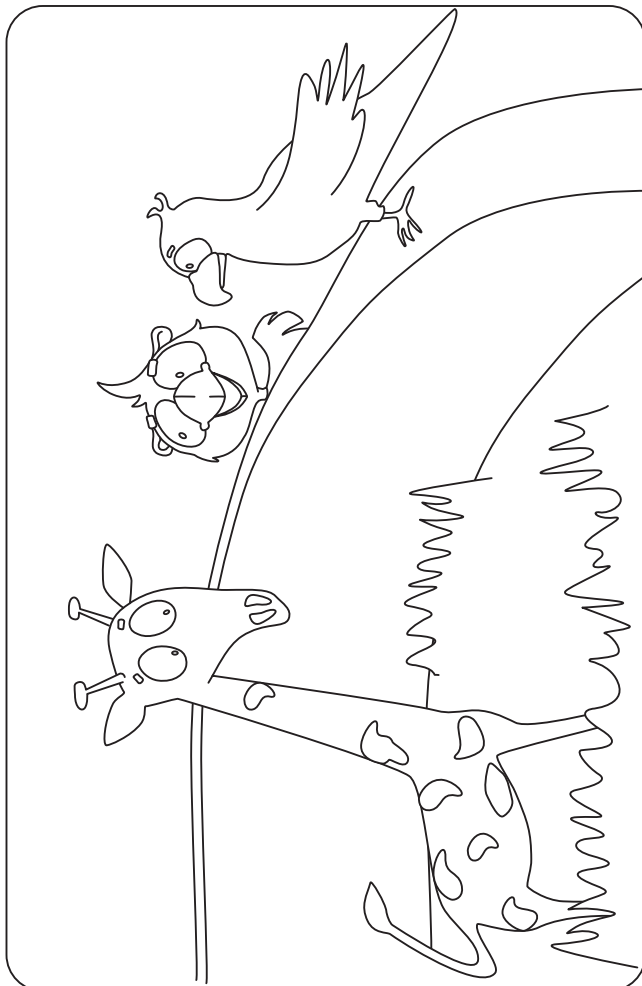
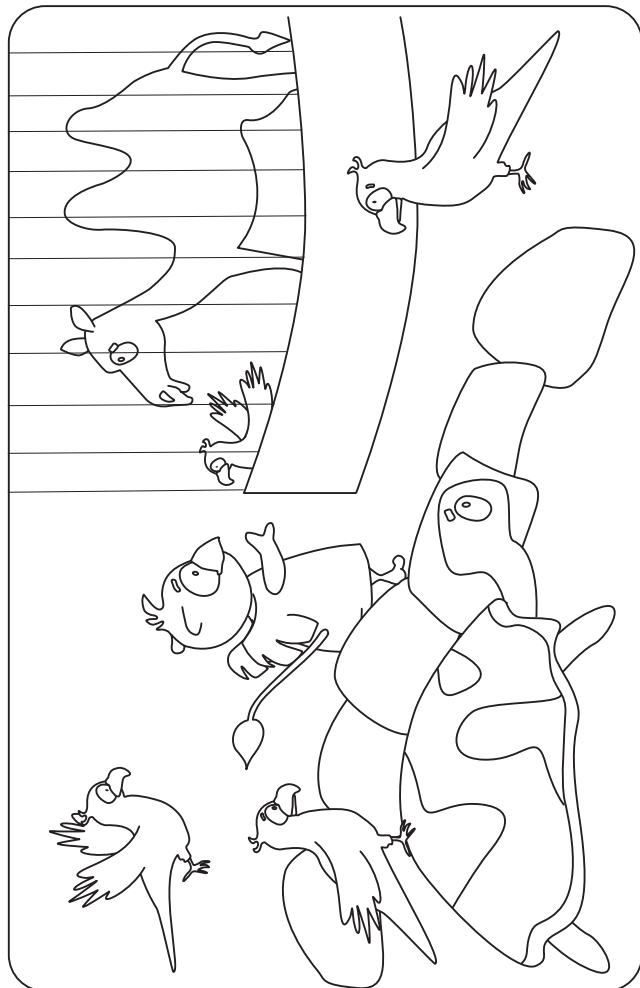
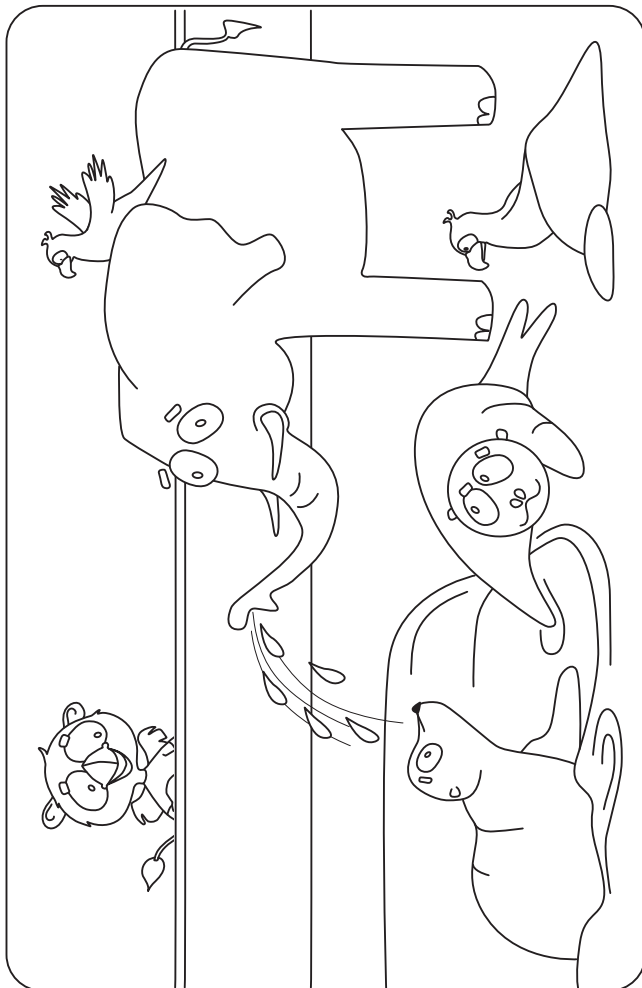
Krok 6, 30-40 min

Zajęcia plastyczne „*Gryfik w zoo*”. D otrzymują obrazki do teatrzyku. Ich zadaniem jest ułożenie ich w prawidłowej kolejności oraz pokolorowanie wszystkich papug. N liczy wraz z D, ile papug jest na pierwszym (1), drugim (2), trzecim (3) i czwartym obrazku (4), oraz ile jest ich razem (10).

Krok 7, 40-45 min

D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z papugą, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z papugą*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z latem → utrwała nazwy owoców → utrwała polecenia po polsku np. „ <i>Siadamy w kótecčku</i> ”, „ <i>A teraz przywitamy się rymowanek na dzień dobry</i> ” → poznaje nowe polecenie: „ <i>Odkryj proszę dwa obrazki!</i> ” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „ <i>Cześć/Dzień dobry</i> ”, „ <i>Do widzenia</i> ”, „ <i>Proszę</i> ”, „ <i>Dziękuję</i> ”
Leksyka	cztery pory roku, wiosna, lato, jesień, zima, słońce, praży, spędzamy dzień, na plaży, pyszne, lody, do wody
Gramatyka	→ liczba mnoga rzeczowników (końcówki -e, -i, -y) → przyimek „ <i>na</i> ” + miejscownik, np. „ <i>na plaży</i> ” → przyimek „ <i>do</i> ” + biernik, np. „ <i>do wody</i> ” → przymiotniki odrzeczownikowe, np. „ <i>ananasowy/-e/-a</i> ”
Zagadnienia realizowane międzykulturowe	Dziecko → poznaje polską piosenkę „ <i>Cztery pory roku</i> ”
Pomoce dydaktyczne	[1] pacynka Gryfik [2] czarodziejski worek [3] obrazki do piosenki „ <i>Cztery pory roku</i> ” [4] cztery opaski na głowę z paskami z bibuty, jedna z zielonymi paskami, druga z żółtymi, trzecia z białymi, czwarta z brązowymi [5] płyta CD „ <i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i> ” [6] 36 kartoników do gry typu memory „ <i>Lody</i> ”, na jednym kartoniku z pary powinien widnieć obrazek rzeczownika, a na drugim lody z miniaturką rzeczownika, np. http://blog.mimowa.pl/index.php/2013/08/logopedyczne-lody/ [7] trzy ręczniki/maty plażowe oraz trzy koła hula-hoop/szarfy [8] koperty z pociętymi na fragmenty obrazkiem lata (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) [9] karty z latem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ**Krok 1, 0-1 min**

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N tłumaczy D, że ma dla nich dzisiaj nową rymowaną (Stadtmüller, b.r.: 8) na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłonią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>
--

Krok 3, 5-10 min

Zabawa dydaktyczna „*Cztery pory roku – co pasuje do lata?*”. D tworzą kótecčko i siadają na podłodze/dywanie. N zakłada sobie opaskę z żółtymi paskami bibuty na głowę, w rękę trzyma czarodziejski worek z obrazkami przedstawiającymi:

- wiosnę (wiosna, słońce, dzieci na spacerze, baze, bratki, tulipany, bociany)
- lato (prażące słońce, plaża, lody, plusk do wody)
- jesień (deszczyk leje, tęcza, chmurka, wiatr wieje, liście, las)
- zimę (prószący śnieg, szczypiący w nosy mróz, lepienie bałwanów, dzieci na sankach)

N zwraca się do D: „Dzisiaj w czarodziejskim worku mam dla was obrazki na temat lata. Popatrzcie, tu są plaża, morze, oo oo i lody! A tutaj są sanki, liście i bociany. Czy wszystkie obrazki pasują do lata?”. N wraz z D układa wokół siebie obrazki pasujące do lata. Pokazuje kolejno wszystkie i nazywa je. Mówi do D: „Zobaczcie, to jest lato. Powtórzmy wszyscy razem – lato”. N w taki sam sposób pokazuje D pozostałe obrazki. Następnie zakłada trójce D opaski: z białymi paskami (zima), z zielonymi paskami (wiosna) oraz z brązowymi paskami (jesień). Nakładając opaski, mówi: „To jest lato. To jest wiosna. A to jest jesień. Które obrazki pasują do której pory roku? Ułóżcie tak jak tutaj (pokazuje na obrazki wokół siebie/lata)”.

Krok 4, 10-20 min

Zabawa do piosenki „Cztery pory roku”. Przed wykonaniem/odtworzeniem piosenki N zakłada czworgu wybranym D opaski na głowę. Każde z D będzie inną porą roku: pierwsze latem, drugie jesienią, trzecie zimą, czwarte wiosną. Pozostałe D otrzymują prezentowane wcześniej obrazki i trzymają je w ręce albo zawieszają sobie na szyję. W trakcie pierwszej zwrotki D „wiosna” idzie przez salę, a D z pasującymi obrazkami tworzą za nim węża. Schemat powtarzany jest z każdą porą roku, w każdej kolejnej zwrotce. Zabawę można powtarzać, zamieniając role D tak, aby każde z nich miało szansę być nie tylko „obrazkiem”, ale także jedną z pór roku.

Idzie wiosna, słońce świeci,
na spacer idą dzieci.
Bazie, bratki, tulipany,
widać nawet dziś bociany.

Idzie lato, słońce praży,
dziś spędzamy dzień na plaży.
A na plaży pyszne lody,
i po lodach plusk do wody.

Idzie jesień, deszczyk leje,
tęcza się do chmurki śmieje.
A wiatr psotnik w polu wieje,
w liście dmucha, las się chwieje.

Idzie zima, śnieżek prósz,
mróz nas szczypie w nosy, w uszy.
Ulepimy dziś bałwanki,
aby później iść na sanki.

Krok 5, 20-30 min

Gra językowa typu memory, rozwijająca spostrzegawczość i koncentrację „Lody”. N dzieli D na dwie grupy i rozkłada na podłodze 36 kartoników z obrazkami, kładąc je obrazkami do dołu. Pokazuje dwie karty, tłumacząc D, że to para, np.: „cytryna – lody cytrynowe”. Dwie grupy na przemian odkrywają obrazki, starając się zapamiętać, gdzie leży dany kartonik i próbując zebrać jak najwięcej pasujących par. Podczas gry N komentuje obrazki, zachęcając D do powtarzania słów. Wygrywa grupa, która zebrała największą ilość par:

ananas – lody ananasowe	malina – lody malinowe
arbuz – lody arbuzowe	orzech – orzechowe
banan – lody bananowe	pomarańcza – lody pomarańczowe
brzoskwinia – lody brzoskwiniowe	poziomka – lody poziomkowe
ciasteczko – ciasteczkowe	smerf – lody smerfowe
cytryna – lody cytrynowe	śliwka – lody śliwkowe
czekolada – lody czekoladowe	truskawka – lody truskawkowe
jagoda – jagodowe	wanilia – lody waniliowe
jogurt – lody jogurtowe	wiśnia – lody wiśniowe

Krok 6, 30-35 min

Zabawa ruchowa „Dzieci na plaży – dzieci do wody”. N kładzie na podłodze trzy ręczniki/maty plażowe oraz koła/szarfy. Na hasło „Dzieci na plaży!” D kładą się na ręcznik lub koc. Na hasło „Dzieci do wody!” uczestnicy zabawy wchodzą szybko do koła, udając pływanie. Zabawę można poprowadzić też w inny sposób, zabierając kolejno runda po rundzie jeden ręcznik/jedną matę lub/ oraz jedno kółko. D, które nie znalazło ręcznika/matę/koła, odchodzi z zabawy.

Krok 7, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Lato”. D układają obrazek pocięty na części (na końcu tego scenariusza), przyklejają kolejne części na kartce i kolorują. Propozycja alternatywna:

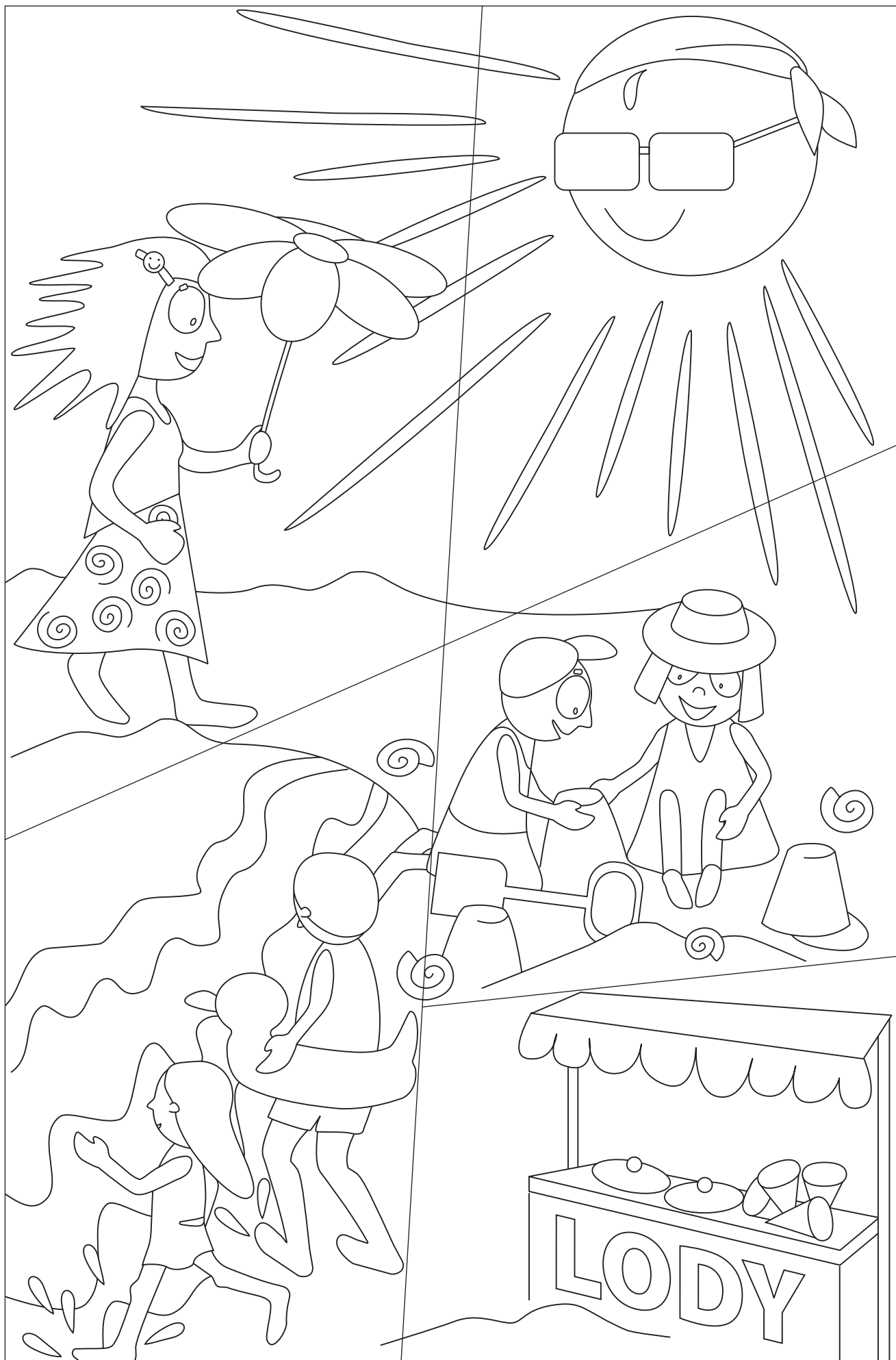
→ lody z płatków kosmetycznych: <https://dzieciakiwdomu.pl/2015/07/lody-praca-plastyczna-na-upalne-dni.html>

→ lody na patyku z kartonu i plasteliny: <http://www.naszebabelkowo.pl/2018/07/kreatywne-wakacje-z-dzieckiem-11.html>

Krok 8, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z latem, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z latem”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha do D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

32 Żółte słońce

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z pogodą → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanek na dzień dobry</i>” → poznaje nowe pytania/polecenia: „<i>Który obrazek pasuje?</i>”, „<i>Kto pierwszy odgadnie?</i>”, „<i>Podnosimy ręczki w górę!</i>”, „<i>Pokazujemy paluszkami na...</i>” „<i>Skaczemy!</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	Jaka jest pogoda?, (świeci) słońce, deszcz, chmura, tęcza, wiatr, burza, Co jest żółte?
Gramatyka	→ deklinacja przymiotników: rodzaj męski, nijaki i żeński w mianowniku liczby pojedynczej, np. „ <i>żółty</i> ” (banan), „ <i>żółte</i> ” (słońce), „ <i>żółta</i> ” (cytryna)
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje polską piosenkę „<i>Słońce</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) obrazki przedstawiające słońce, deszcz, chmurę, tęczę, wiatr oraz burzę (4) trzy koła hula-hoop/szarfy w kolorach niebieskim, białym i różowym (5) obrazki do zabawy „ <i>Żółty, żółte czy żółta – co słyszycie?</i> ”: żółty motyl/ser/ słońce, żółte auto/masło/światło, żółta gruszka/kaczuska/pszczołka (6) 10 punktów/ słońce (7) karta pracy „ <i>Co jest żółte?</i> ” (na końcu tego scenariusza) (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (8) karty ze słońcem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N ponownie prezentuje D nową rymowaną (Stadtmüller, b.r.: 8) na powitanie. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłonią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N odpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 5-10 min

Zagadka „*Jaka jest pogoda?*”. D tworzą kółeczko i siadają na podłodze/dywanie. N rozkłada na podłodze/dywanie sześć obrazków przedstawiających (1) słońce (2) deszcz (3) chmurę (4) tęczę (5) wiatr oraz (6) burzę. Zwraca się do D, mówiąc: „*Jaka jest pogoda? Który obrazek pasuje do tego, co pokazuję? Kto pierwszy odgadnie?*”

→ Słońce (1): N podnosi ręce w górę, mówi i jednocześnie pokazuje D gest „*świeci słońce*”.

→ Deszcz (2): N stuka palcami o podłogę/dywan, mówiąc „*pada deszcz*”.

- Chmura (3): N zatacza rękoma owal/koło, mówiąc „*nadchodzi chmura i zastania słońce*”.
- Tęcza (4): N Podnosi ręce w górę i zatacza półokrąg w dół, mówiąc do D: „*Jaka piękna tęcza. Ile ma kolorów? Chyba sześć. Niebieski, zielony, fioletowy, czerwony, pomarańczowy i żółty*”.
- Wiatr (5): N podnosi ręce w górę i kotysze nimi nad głowę w prawo i lewo. Naśladuje również szum wiatru „*szy, szy*”.
- Burza (6): N klaszcze w dłonie (1x) i tupie nogą o podłogę (1x). Mówi: „*Ojej, nadchodzi burza, robi się ciemno, grzmi i błyska się! Uciekam do domu!*”.

Następnie D „przedstawiają” pogodę za pomocą gestów, a N, G i pozostałe D odgadują.

Krok 4, 10-15 min

Zabawa ruchowa „*Słońce*” wg. M. Tomaszewskiej. D tworzą koło i siadają po turecku. N wybiera jedno D, którego zadaniem jest budowanie słońeczka. D (za pierwszym razem wraz z N) porusza się na zewnątrz koła i na słowa „*Słońce świeci!*” dotyka głowy jednego D siedzącego w kole. Dotknięte D delikatnie kładzie się na plecy i podnosi ręce do góry, tworząc jeden z promieni słońca. Zabawa kończy się, gdy wszystkie promyczki się „*rozwiną*”. Zabawę można kontynuować zwijając słońeczko. Wtedy wybrane D wchodzi do środka rozłożonego słońca i dotyka tym razem nóg leżących D. Dotknięte D podnosi się z leżenia na plecach do siadu skrzyżnego.

Krok 5, 15-25 min

Zabawa językowa oraz rytmiczna do piosenki „*Słońce*”. N dzieli D na dwie grupy i tłumaczy im przebieg zabawy. Gdy podczas czytania tekstu piosenki D rozpozna znane mu słowo, klaszcze w dłonie. D, które pierwsze zaklasknęło i powiedziało, co dane słowo znaczy po niemiecku, otrzymuje od N punkt/słońeczko. Wygrywa grupa, która zebrała najwięcej punktów/słońeczek.

„Słońce” (muz. i sł. M. Tomaszewska) <i>Gdy słońce świeci, cieszą się dzieci. Ha, ha, ha, ha, ha, ha, cieszą się dzieci. Skaczą do wody, zjadają lody. Mniam, mniam, mniam, mniam, mniam, mniam, zjadają lody.</i>

Po zabawie językowej N zaprasza D do zabawy rytmicznej i prosi je, aby ustawiły się w kole. D chodzą w rytmie sylab. Na słowo „*świeci*” podnoszą ręce w górę - N mówi do D: „*Podnosimy rączki w górę*”. Na słowo „*dzieci*” pokazują na D („*Pokazujemy paluszkami na dzieci*”). Na „*ha, ha, ha...*” klaszczą („*Klaszczemy*”). Na słowa „*do wody*” D udają skok do wody („*Skaczemy do wody*”). Na słowo „*lody*” D udają lizanie lodów („*Lizemy lody*”). Na „*mniam, mniam, mniam...*” D klaszczą. Zabawę rytmiczną można powtórzyć trzy razy, przy trzeciej powtórcie instrukcje można podawać z opóźnieniem, tak aby D próbowali wykonywać ruchy z pamięci.

Krok 6, 25-35 min

Zabawa rozwijająca uwagę słuchową dziecka „*Żółty, żółte czy żółta – co słyszycie?*”. N kładzie na podłogę trzy koła hula-hoop/szarfy w kolorach niebieskim, białym i różowym. Następnie dzieli D na dwie grupy i tłumaczy im przebieg zabawy. W tym celu pokazuje D pierwszy obrazek, mówiąc głośno „*żółty banan*” i powtarzając końcówkę przymiotnika „*-y*”. Pierwszy obrazek wkłada do niebieskiego koła. Następnie pokazuje D drugi obrazek, mówiąc głośno „*żółte słońce*” i powtarzając końcówkę przymiotnika „*-e*”. Drugi obrazek wkłada do białego koła. Następnie pokazuje D trzeci obrazek, mówiąc głośno „*żółta cytryna*” i powtarzając końcówkę przymiotnika „*-a*”. Trzeci obrazek wkłada do różowego koła. Następnie N pokazuje D dziewięć obrazków (żółty motyl/ser/słońeczko, żółte auto/masto/światło, żółta gruszka/kaczuszka/pszczołka), mówiąc: „*A teraz wy. Słuchajcie uważnie. Co słyszycie? Żółty, żółte czy żółta? Kto pierwszy klaśnie, ten wkłada obrazek do koła. Jeśli obrazek faktycznie pasuje do koła, otrzymujecie jeden punkt słońeczko*”. Wygrywa grupa, która zebrała najwięcej punktów/słońeczek.

Krok 7, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „*Co jest żółte?*”. Zadaniem D jest pokolorować te elementy na obrazku, które są żółte. N nazywa głośno wszystkie żółte elementy (np. „*żółty dziób Gryfika*”), zachęcając D do powtarzania słów i pytając je, jaką końcówkę słyszą.

Krok 8, 40-45 min

Po skończonym kolorowaniu D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Następnie siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą ze słońcem, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta ze słońcem*”. G odpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

33 Deszcz i parasol

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z pogodą → utrwała liczebniki porządkowe do sześciu → utrwała nazwy kolorów → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kóteczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowaną na dzień dobry</i>” → poznaje nowe polecenia/pytania: „<i>Kotyszemy się na boki!</i>”, „<i>Splatamy ręce i wyciągamy je do góry!</i>”, „<i>Obracamy się wokół siebie!</i>”, „<i>Rozkładamy ręce na boki!</i>”, „<i>Kłaniamy się!</i>”, „<i>Kto pierwszy?</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	deszcz, pada deszcz, parasol, w esy-floresy/kółka/kropki/kwiatki/ciapki/kratkę, kropla
Gramatyka	→ liczebniki porządkowe w mianowniku liczby pojedynczej (rodzaj męski oraz żeński) → zaimek pytajny „<i>Czyj/Czyje/Czyja?</i>” + imiona w dopełniaczu
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje polski wiersz „<i>Sześć parasoli</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) obrazki przedstawiające słońce, deszcz, chmurę, tęczę, wiatr oraz burzę (4) talerzyki papierowe (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (5) parasol oraz płyta CD z dowolną raczej wolną melodią (6) sylwety parasoli do wiersza „<i>Sześć parasoli</i>” http://knp-ogrodek.pl/files/510/kolorowe-parasole-zabawa-matematyczna-wyd-nowa-era.jpg (7) przedszkolne znaczki dzieci (8) dwie kartki z obrazkiem parasola oraz wycięte z papieru kropki deszczu w różnych kolorach (x ilość dzieci) (9) karta pracy „<i>Parasole</i>” (na końcu tego scenariusza) (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (10) karty z parasolem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N wita D nową rymowaną (Stadtmüller, b.r.: 8) na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowaną powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłonią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

Zabawa ruchowa „Pogoda”. N tłumaczy przebieg zabawy. Na hasło „Idziemy na spacer” D spacerują, rozglądają się, machają do napotkanych osób lub podają im rękę i witają się z nimi. Na hasło „świeci słońce” zadaniem D jest zatrzymać się, naśladując gest „świeci słońce” (podnosząc ręce w górę).

→ Słońce: D podnoszą ręce w górę.

→ Deszcz: D stukają palcami o podłogę/dywan.

→ Chmura: D zataczają rękoma owal/koło.

→ Tęcza: D podnoszą ręce w górę i zataczają półokrąg w dół.

→ Wiatr: D podnoszą ręce w górę i kołyszą nimi nad głową w prawo i lewo, naśladując szum wiatru.

→ Burza: D klaszczą w dłonie (1x) i tupią nogami o podłogę (1x).

Krok 4, 5-10 min

Zabawa ruchowa „Słońce i deszcz”. D reagują na szybkie zmiany hasła. Na hasło N „Słońce świeci!” D maszerują po sali i niosą przed sobą papierowe talerzyki. Na hasło „Pada deszcz!” idą z talerzykiem uniesionym nad głową. Na hasło „Uwaga, kałuże!” kładą talerzyki na podłodze i przeskakują przez nie.

Krok 5, 10-15 min

Zabawa muzyczno-ruchowa „Taniec z parasolem” (<http://knp-ogrodek.pl/sroda-kolorowe-parasole,510,pl>). N stoi przed D z parasolem i mówi do D: „Czary-mary, jesteście parasolami i tańczycie jak mój parasol”. Następnie przy muzyce i z wykorzystaniem parasola pokazuje ruchy, jakie mają wykonywać D oraz mówi D, co mają robić. Jeżeli D nie potrafią odgadnąć prawidłowego ruchu, N pomaga im, prezentując go.

N kołysze zamkniętym parasolem na boki.	N mówi do D „Kołyszymy się na boki, spleatamy ręce i wyciągamy je do góry”.
N obraca złożonym parasolem dookoła.	N mówi do D „Obracamy się wokół siebie, ręce są nadal wyciągnięte do góry”.
N podrzuca parasol rytmicznie w górę.	N mówi do D: „Skaczemy”.
N otwiera parasol.	N mówi do D: „Rozkładamy ręce na boki”.
N obraca rozłożony parasol.	N mówi do D: „Obracamy się wokół siebie, ręce nadal są rozłożone”.
N zamyka parasol i stawia go na podłodze. Parasol „kłania się” D.	N mówi do D: „Opuszczamy ręce wzdłuż ciała. Stajemy w miejscu i kłaniamy się. Dziękuję wam za wspólny taniec!”.

Krok 6, 15-20 min

Zagadka z masażem do wiersza A. Łady-Grodzickiej „Sześć parasoli”. N przykleja do ściany sylwetki sześciu parasoli ze wzorami pasującymi do treści wiersza. Uwaga: kolejność parasoli musi być inna niż w tekście wiersza. Następnie N recytuje wierszyk, wykonując czynności opisane poniżej.

„Sześć parasoli” A. Łada-Grodzicka	
<i>Kiedy deszcz na dworze pada,</i>	N stuka palcami o podłogę/dywan.
<i>to w szatni stoi kolorowych parasoli gromada.</i>	N wskazuje na sylwetki parasoli na ścianie.
<i>Ten pierwszy w esy-floresy – to parasol Teresy.</i>	N podchodzi do pierwszego D i kreśli wzór pierwszego parasola na jego plecach. Zadaje D pytanie: „Popatrz na parasole. Który to parasol?”. Ponownie kreśli wzór parasola na plecach D.
<i>Drugi – czerwony w kółka – to parasol Jurka.</i>	N podchodzi do drugiego D...
<i>Trzeci – beżowy w kropki – to parasol Dorotki.</i>	N podchodzi do trzeciego D...
<i>Czwarty – żółty w kwiatki – to parasol Beatki.</i>	N podchodzi do czwartego D...
<i>Piąty – zielony w ciapki – to parasol Ilony.</i>	N podchodzi do piątego D...
<i>Szósty – niebieski w kratkę – wybrał sobie Małgorzatkę.</i>	N podchodzi do szóstego D...
<i>Z Małgorzatką chodzi wszędzie i czeka, aż deszcz będzie.</i>	N zakłada ramiona na piersi i podnosi wzrok do góry.

Krok 7, 20-25 min

Zabawa dydaktyczna „Czyj to znaczek?”. Po prezentacji wierszyka N przykleja sylwety dzieci nad sylwetki parasoli, mówiąc: „*To jest Teresa, a to jest parasol Teresy. To jest Jurek, a to jest parasol Jurka. itd.*”. Następnie kładzie znaczki D na podłogę, pokazuje jeden ze znaczków i pyta: „Czyj to znaczek?”. Czekając, aż zgłosi się D, do którego należy znaczek i mówi: „*To jest (imię D), a to jest znaczek (imię D w dopełniaczu)*”.

Krok 8, 25-30 min

Ćwiczenie oddechowe z elementem ruchu „*Kto pierwszy?*”. N dzieli D na dwie grupy i ustawia je w dwóch rzędach. Każde D otrzymuje słomkę. Naprzeciwko rzędów N ustawia dwa stoliki. Na każdym stoliku przygotowany jest komplet do ćwiczenia, składający się z kartki z obrazkiem parasola oraz wyciętych z papieru kropli deszczu (x ilość dzieci w grupie). Zadaniem D jest jak najszybciej dobiec do stolika i przenieść jedną kroplę deszczu na obrazek za pomocą słomki. Wygrywa grupa, której udało się jako pierwszej przenieść wszystkie krople na obrazek z parasolem. Na zakończenie zabawy N pokazuje D krople, pytając: „*Jaki kolor ma pierwsza kropla deszczu? Jaki kolor ma druga kropla deszczu?*” itd.

Krok 9, 30-35 min

Masaż relaksacyjny (wg. M. Bogdanowicz) „*Pada deszcz*”. D dobierają się w pary. Jedno D z pary siedzi po turecku i naśladuje ruchy N na plecach drugiego D, leżącego obok na brzuchu. Potem następuje zmiana.

<i>Idzie pani: tup, tup, tup.</i>	Na przemian uderzamy w plecy opuszkami palców wskazujących.
<i>Dziadek z laską: stuk, stuk, stuk.</i>	Uderzamy jednym palcem.
<i>Skacze dziecko: hop, hop, hop.</i>	Naśladujemy skoki, opierając dłoń na przegubie i przenosząc punkt oparcia na palce.
<i>Żaba robi długi skok.</i>	Uderzamy opuszkami palców w dwie odległe części ciała.
<i>Wieje wietrzyk: szy, szy, szy.</i>	Dmuchamy delikatnie w jedno i drugie ucho dziecka.
<i>Kropi deszcz: kap, kap, kap.</i>	Delikatnie stukamy wszystkimi palcami.
<i>Pada deszcz: chlup, chlup, chlup.</i>	Uderzamy dłońmi zwinionymi w miseczki.
<i>Uderza o szyby: tup, tup, tup.</i>	Uderzamy lekko pięściami w podłogę.
<i>Świeci słońce.</i>	Okrężnym ruchem gładzimy plecy dłonią.
<i>Wieje wietrzyk.</i>	Dmuchamy we włosy.
<i>Pada deszcz.</i>	Stukamy palcami.
<i>Czujesz dreszcz?</i>	Leciutko szczypiemy w kark.

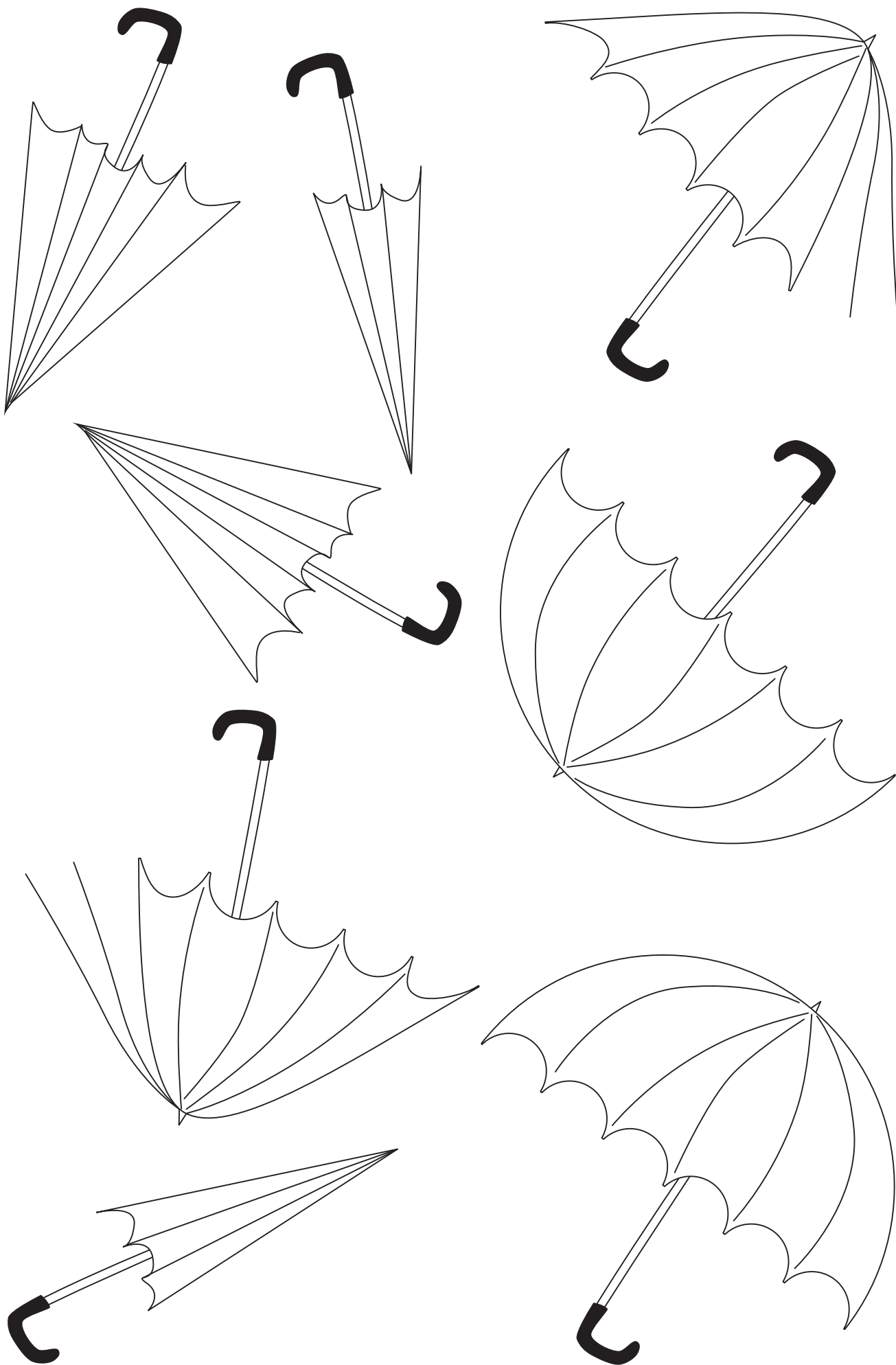
Krok 10, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „*Parasole do pary*”. Zadaniem D jest potączyć parasole w pary i przyozdobić je w esy-floresy, kółka, kropki, kwiatki, ciapki lub w kratkę.

Krok 11, 40-45 min

Po skończonych zajęciach plastycznych D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z parasolem, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z parasolem*”. G podpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

34 Kolorowa tęcza

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → naśladuje gesty wykonywane przy piosence
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z pogodą → utrwała nazwy kolorów → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe polecenie/pytanie: „<i>Chwytny rękami głowę i ruszamy nią w lewo i w prawo!</i>”, „<i>Czy znasz...?</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	tęcza, cza-cza, taniec, tańczę, tańczysz, Ile kolorów ma tęcza?, Czy znasz magiczną liczbę siedem?, To jest jeden/dwa/trzy/cztery/pięć/sześć/siedem., Jaki to jest kolor?, czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski, granatowy i fioletowy, Jaki/Jakie/jaka jest...?
Gramatyka	→ czasownik „znać” w drugiej osobie liczby pojedynczej → czasownik „tańczyć” w pierwszej i w drugiej osobie liczby pojedynczej → zaimek pytajny „Jaki/Jakie/Jaka?”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje fragment piosenki „<i>Tęcza</i>” → poznaje latynoamerykański taniec wywodzący się z Kuby „<i>Cha-cha</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) CD z nagraniem do tańca cza-cza w wersji instrumentalnej (4) paski bibuły w kolorach czerwonym, pomarańczowym, żółtym, zielonym, niebieskim, granatowym i fioletowym (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (5) zdjęcie pary tańczącej cha-chę (6) pokolorowane karty ze scenariuszy 1-33 w kolorach czerwonym, pomarańczowym, żółtym, zielonym, niebieskim i fioletowym (7) trzy koła hula-hoop/szarfy w kolorach niebieskim, białym i różowym (8) 10 punktów/słoneczek (9) karta pracy „ <i>Tęcza</i> ” (na końcu tego scenariusza) (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (10) karty z tęczą (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N wita D rymowanką (Stadtmüller, b.r.: 8) na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy: i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłońią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

Zabawa dydaktyczna „Tęcza”. N uktada na podłodze kolorowe paski bibuły w kolorach tęczy (czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski, granatowy i fioletowy). Zwraca się do D, mówiąc: „Wiecie, co to jest? Ile kolorów ma tęcza? Policzymy razem? Jakie to kolory?”.

Krok 4, 5-10 min

Zabawa rozwijająca motorykę dużą „Czy znasz magiczną liczbę 7?”. N zaprasza D do koła, mówiąc do D: „Czas na zabawę! Łapiemy się za rączki! Próbuje mówić i robić to co ja!”. Wszyscy chodzą w kręgu, powtarzając rytmicznie słowa i wykonując ruchy pokazywane przez N.

„Czy znasz magiczną liczbę 7?” st. U. Bissinger-Ćwiercz	
<i>Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7?</i>	N powtarza wers dwa razy.
<i>To jest 1.</i>	N mówi do D: „Zatrzymujemy się i tupiemy prawą nogą!”
<i>Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7?</i>	N powtarza wers dwa razy.
<i>To jest 1.</i>	N mówi do D: „Zatrzymujemy się i tupiemy prawą nogą!”
<i>To jest 2.</i>	N mówi do D: „Tupiemy lewą nogą!”
<i>Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7?</i>	N powtarza wers dwa razy.
<i>To jest 1.</i>	N mówi do D: „Zatrzymujemy się i tupiemy prawą nogą!”
<i>To jest 2.</i>	N mówi do D: „Tupiemy lewą nogą!”
<i>To jest 3.</i>	N mówi do D: „Wykonujemy podskok w górę!”
<i>Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7?</i>	N powtarza wers dwa razy.
<i>To jest 1.</i>	N mówi do D: „Zatrzymujemy się i tupiemy prawą nogą!”
<i>To jest 2.</i>	N mówi do D: „Tupiemy lewą nogą!”
<i>To jest 3.</i>	N mówi do D: „Wykonujemy podskok w górę!”
<i>To jest 4.</i>	N mówi do D: „Klaszczemy w ręce!”
<i>Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7?</i>	N powtarza wers dwa razy.
<i>To jest 1.</i>	N mówi do D: „Zatrzymujemy się i tupiemy prawą nogą!”
<i>To jest 2.</i>	N mówi do D: „Tupiemy lewą nogą!”
<i>To jest 3.</i>	N mówi do D: „Wykonujemy podskok w górę!”
<i>To jest 4.</i>	N mówi do D: „Klaszczemy w ręce!”
<i>To jest 5.</i>	N mówi do D: „Krzyżujemy ręce na piersi!”
<i>Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7?</i>	N powtarza wers dwa razy.
<i>To jest 1.</i>	N mówi do D: „Zatrzymujemy się i tupiemy prawą nogą!”
<i>To jest 2.</i>	N mówi do D: „Tupiemy lewą nogą!”
<i>To jest 3.</i>	N mówi do D: „Wykonujemy podskok w górę!”
<i>To jest 4.</i>	N mówi do D: „Klaszczemy w ręce!”
<i>To jest 5.</i>	N mówi do D: „Krzyżujemy ręce na piersi!”
<i>To jest 6.</i>	N mówi do D: „Pokazujemy na nos!”

<i>Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7?</i>	N powtarza wers dwa razy.
<i>To jest 1.</i>	N mówi do D: „ <i>Zatrzymujemy się i tupiemy prawą nogą!</i> ”
<i>To jest 2.</i>	N mówi do D: „ <i>Tupujemy lewą nogą!</i> ”
<i>To jest 3.</i>	N mówi do D: „ <i>Wykonujemy podskok w górę!</i> ”
<i>To jest 4.</i>	N mówi do D: „ <i>Klaszczemy w ręce!</i> ”
<i>To jest 5.</i>	N mówi do D: „ <i>Krzyżujemy ręce na piersi!</i> ”
<i>To jest 6.</i>	N mówi do D: „ <i>Pokazujemy na nos!</i> ”
<i>To jest 7.</i>	N mówi do D: „ <i>Chwytny rękami głowę i ruszamy nią w lewo i w prawo!</i> ”

Krok 5, 10-15 min

Zabawa muzyczno-ruchowa „*Kolory tęczy*”. Każde D otrzymuje pasek bibuły w innym kolorze (czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski i fioletowy). Podczas gdy N śpiewa refren piosenki „*Tęcza*”, D wykonują improwizacje ruchowe z użyciem wstążek. Następnie D tworzą koła według podawanych przez N kolorów.

<i>Tęcza, tęcza, cza, cza, cza.</i> <i>Tańczysz ty i tańczę ja.</i> <i>Chodźmy szybko, kto zdoła.</i> <i>[N mówi do D] Kolor czerwony/pomarańczowy/żółty/zielony/niebieski/fioletowy</i> <i>do kóteczoneka, do koła!</i>

Zabawę kontynuujemy w rytm tańca „*Cha-cha*” w wersji instrumentalnej. Podczas przerwy w muzyce N podaje kolory, a D tworzą koła pasujące do poleceń. N pyta D, czy wiedzą, co to znaczy „*Cha-cha*” i tłumaczy im za pomocą obrazków, że „*Cha-cha to taniec latynoamerykański, który pochodzi z Kuby*”.

Krok 6, 15-20 min

Zabawa językowa z elementem ruchu „*Tęczowe rodzinke*” (wg. Klanzy). N dzieli D na czteroosobowe zespoły, które tworzą koła. Każda osoba w kole dostaje inny kolor szarfki, który określa jej rolę w rodzinie, np. D z czerwonymi szarfami to mamy, z niebieskimi – tatusiowie, z zielonymi – synowie, a z żółtymi – córki. Podczas muzyki poszczególne koła obracają się – „*rodzinki*” są na spacerze. Podczas każdej przerwy w muzyce dzieci postępują zgodnie z poleceniem nauczyciela, np.: „*Synowie idą w odwiedziny do innych rodzin*” (dzieci z żółtymi szarfami zmieniają koła), „*Mamy wykonują ukłon dla swoich rodzin*”, „*Córki wchodzą do środka koła i klaszczą w ręce*”, „*Tatusiowie wykonują podskok w górę*”. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie i wykorzystujemy jak najwięcej znanych już D poleceń.

Krok 7, 20-25 min

Zabawa językowa utrwalająca słownictwo. N rozkłada na podłodze pokolorowane karty ze scenariuszy 1-33 i prosi dowolne D, aby zebrało wszystkie czerwone/pomarańczowe/żółte/zielone/niebieskie/fioletowe karty. Następnie pyta D: „*Czy pamiętacie, co to jest?*”.

Krok 8, 25-35 min

Zabawa rozwijająca uwagę słuchową dziecka „*Jaki, jakie, jaka – co słyszycie?*”. N kładzie na podłodze trzy koła hula-hoop/ szarfki w kolorach niebieskim, białym i różowym. Następnie dzieli D na dwie grupy i tłumaczy im przebieg zabawy. W tym celu pokazuje D pierwszą kartę, mówiąc głośno „*Jaki jest banan? Żółty.*” i powtarzając zaimek pytajny „*Jaki?*”. Pierwszą kartę wkłada do niebieskiego koła. Następnie pokazuje D drugą kartę, mówiąc głośno „*Jakie jest słońce? Żółte.*” i zaimek pytajny „*Jakie?*”. Drugą kartę wkłada do białego koła. Następnie pokazuje D trzecią kartę, mówiąc głośno „*Jaka jest cytryna? Żółta.*” i powtarzając zaimek pytajny „*Jaka?*”. Trzecią kartę wkłada do różowego koła. W ten sposób N pokazuje D pozostałe karty, mówiąc: „*A teraz wy. Słuchajcie uważnie. Co słyszycie? Jakie, jakie czy jaka? Kto pierwszy klaśnie, ten wkłada obrazek do koła. Jeśli obrazek faktycznie pasuje do koła, otrzymujecie jeden punkt słońeczko*”. Wygrywa grupa, która zebrała najwięcej punktów/słoneczek.

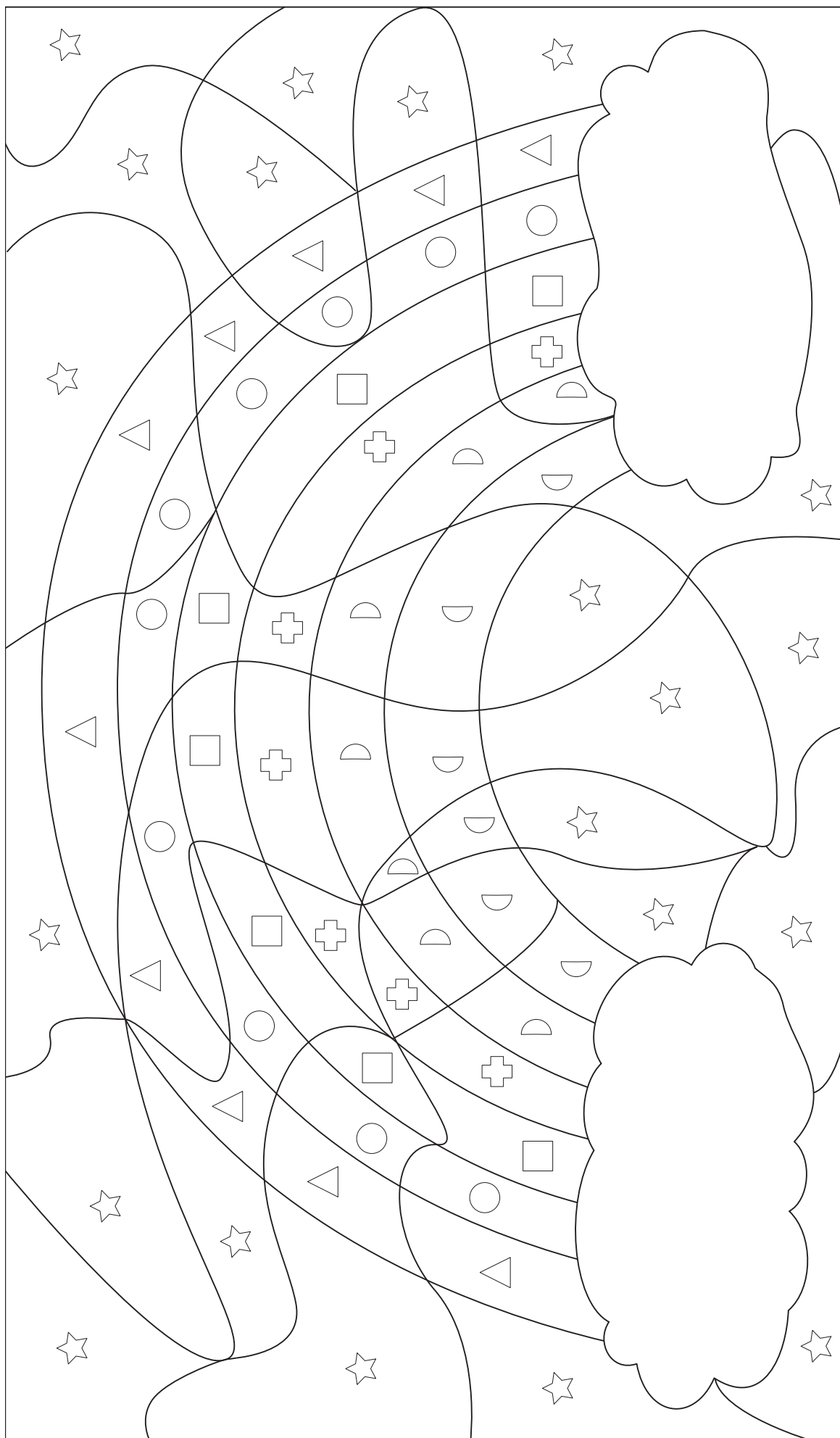
Krok 9, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „*Kolory tęczy*”. Zadaniem D jest pokolorowanie tęczy według podanych kolorów i kształtów, np. pola z trójkątami = kolor niebieski.

Krok 10, 40-45 min

Po skończonych zajęciach plastycznych D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z tęczą, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z tęczą*”. G odpowiada D „*dziękuję*”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

- △ niebieski
- czerwony
- żółty
- + zielony
- D fioletowy
- ∪ pomarańczowy
- ☆ granatowy

35 Chmurki figurki

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach → zapoznaje się ze znakami drogowymi, rozróżnia ich kolory oraz kształty
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z pogodą → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kóteczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe polecenia: „<i>Dmuchamy!</i>”, „<i>X zamieniają się miejscami z x!</i>”, „<i>Stop!</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	chmurka, chmura, figura, Jaka to figura?, koło, kwadrat, prostokąt, trójkąt, znaki drogowe, Nie wolno!, stop
Gramatyka	→ konstrukcja „ <i>Nie wolno...!</i> ”
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje wiersz „<i>Chmurki-figurki</i>” → poznaje polskie znaki drogowe
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) ilustracje z chmurkami do wiersza „ <i>Chmurki-figurki</i> ” (4) papierowe chmurki-figurki (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (5) emblematy figur geometrycznych w różnych kolorach (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (6) koło hula-hoop/szarfa (7) sześć znaków drogowych do zabawy „ <i>Zakodowane znaki</i> ” oraz „ <i>Znaki drogowe</i> ” (8) karta pracy „ <i>Chmurki-figurki</i> ” (na końcu tego scenariusza) (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (9) karty z chmurką (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N wita D rymowanką (Stadtmüller, b.r.: 8) na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy: (Stadtmüller, b.r.: 8) na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłońią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

Prezentacja wierszyka „*Chmurki*”. N czyta wierszyk, wykorzystując do prezentacji Gryfika oraz ilustracje (chmurki, chmurka-kwadrat, wiatr, chmurki-trójkąty, chmurka-prostokąt, chmurka-koło).

„Chmurki-figurki”

U. Kowalska

Po niebie płyną chmurki,
a wiatr je rozdmuchuje,
bawią się z nim w figurki,
Gryfik je obserwuje.

To chyba będzie kwadrat.
Równe boki i kąty.

Nagle wiatr go potargał,
powstały dwa trójkąty!

Każdy trójkąt stworzony
mknie, jak żagiel napięty,
aż je wiatr rozpędzony,
nie rozwieje na strzępy!

Sunie, nie wiedząc dokąd,
szklaneczka pełna mleka.

To był chyba prostokąt?
Lecz rozlał się jak rzeka!

I nagle z chmurki piłka,
wturlała się w obłoki!
A to dopiero zmyłka!
Gdzie kąty ma i boki?

Krok 4, 5-10 min

Zabawa ćwicząca oddech „Chmura”. D otrzymują papierowe chmurki-figurki. N mówi do D: „*To jest twoja chmurka. Jaka to figura? Kwadrat* (pokazuje na kwadratową chmurkę), *prostokąt* (pokazuje na prostokątną chmurkę), *trójkąt* (pokazuje na trójkątną chmurkę), *czy koło* (pokazuje na okrągłą chmurkę)?” itd. Następnie D kładą chmurki na podłodze i dmuchają w nie tak („*A teraz dmuchamy w chmurki na środek sali*”), aby wszystkie znalazły się na środku sali, tworząc jedną wielką chmurę. N wraz z D opisuje chmurę: „*Popatrzcie na naszą dużą chmurę. Co to za figura? Czy to jest...? A może to jest...?*”

Krok 5, 10-15 min

Zagadka sensoryczna „*Jaka to figura?*”. D dobierają się w pary. Jedno D z pary siedzi po turecku, a drugie leży obok niego na brzuchu. N pokazuje D emblemat figury geometrycznej i następnie kreśli pokazaną figurę na plecach jednego D. D siedzące po turecku kreślą tę samą figurę na plecach D leżącego na brzuchu. Po pięciu figurach następuje zmiana.

Krok 6, 15-20 min

Zabawa ruchowa „*Zmień miejsce*”. D tworzą koło i siadają na krzesetkach. Każde D otrzymuje emblemat figury geometrycznej w jednym kolorze. Zadaniem D jest prawidłowe wykonanie poleceń N, np. „*Wszystkie kwadraty zamieniają się miejscami*”. Zabawę można zmodyfikować lub utrudnić, prosząc D z różnymi kolorami lub/oraz figurami o zmianę miejsc, np. „*Czerwone figury zamieniają się miejscami z zielonymi figurami*”, „*Czerwone trójkąty zamieniają się miejscami z czerwonymi kwadratami*”.

Krok 7, 20-30 min

Zabawa dydaktyczna „*Znaki drogowe*”. N kładzie na podłodze chmurki-figurki w jednym rzędzie, pod nimi kładzie emblematy figur geometrycznych, a do koła hula-hoop/szarfy wkłada po kolei cztery znaki drogowe, czytając/recytując jednocześnie wiersz S. Kustosza.

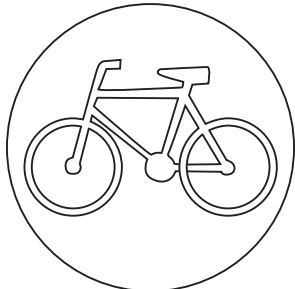
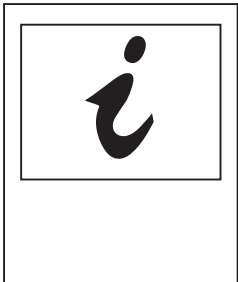
„Znaki drogowe”

S. Kustosz

Witam Państwa, przedstawię się,
ZNAK OSTRZEGAWCZY nazywają mnie.
Mym trójkątnym kształtem z obwodem czerwonym
Mówię wszystkim, że muszę być zauważonym.
Mówię : UWAGA, OSTRZEGAM przed różnymi rzeczami,
Np. przed wąską jezdnią, lub drogowymi robotami.
Teraz kolej na mnie, zwą mnie ZNAK NAKAZU,
Kto tylko mnie zobaczy, ten wie to od razu.
Mam okrągłą buzię w niebieskim kolorze,
Bym z daleka był widoczny, gdy stoję na dworze.
Moje ulubione słowa, to PROSZĘ, NAKAZUJĘ,
Że np. ruch prosto, lub tylko w lewo obowiązuje.
Od moich prośb nie ma odwrotu.
Niech mnie słucha każdy, kto nie chce kłopotu.

ZNAK ZAKAZU – tak na mnie wołają.
 Gdy tylko coś powiem, wszyscy mnie słuchają.
 Bo ze mnie inny niż ty jest znak drogowy,
 Ja na wiele rzeczy nie pozwalam, bo jestem surowy.
 Mam okrągłą buzię, czerwoną dookoła,
 Kto tylko mnie zobaczy, ten wie, że zaraz wołam :
 UWAGA, NIE POZWALAM, ZAKAZUJĘ, ZABRANIAM
 Np. zbyt szybkiego po jezdni jechania.
 Ograniczam prędkość, wprowadzam zasady,
 Trzeba się mnie słuchać, nie ma na to rady.
 Ja mam na imię ZNAK INFORMACYJNY,
 Myślę, że jestem bardzo atrakcyjny.
 Mam prostokątną buzię, niebieskie policzki,
 Ozdabiam jezdnie i różne uliczki.
 Mam za zadanie udzielać informacji
 O miejscu parkingu lub restauracji,
 Jestem bardzo grzeczny i lubiany, bowiem
 Ja nigdy nie kłamię, zawsze prawdę powiem.

Po wystłuchaniu wiersza N zaprasza D do zabawy „Zakodowane znaki”. Przed rozpoczęciem zabawy N pokazuje D szablony czterech znaków drogowych oraz pasujące do nich kody i ruchy jak w tabelce poniżej. Zabawa polega na tym, że N pokazuje szablon, a D wymawiają zapamiętany kod i wykonują pasujący ruch.

N pokazuje znak ostrzegawczy. Mówi „Uwaga!” i podnosi palec wskazujący do góry.		N pokazuje znak zakazu. Mówi „Nie wolno!” i porusza palcem w odpowiedni sposób.	
N pokazuje znak nakazu. Mówi „Proszę!” i wskazuje palcem na niewidzialną drogę przed sobą.		N pokazuje znak informacyjny. Mówi „Dziękuję!” i pokazuje podniesiony kciuk.	

Krok 8, 30-35 min

Zabawa orientacyjno-porządkowa „Znaki drogowe”. N trzyma w dłoni obrazki przedstawiające dwa znaki drogowe – stopu oraz przejścia dla pieszych. Gdy N trzyma w górze znak przejścia dla pieszych, D poruszają się po sali. Gdy podnosi znak STOP – D zatrzymują się.

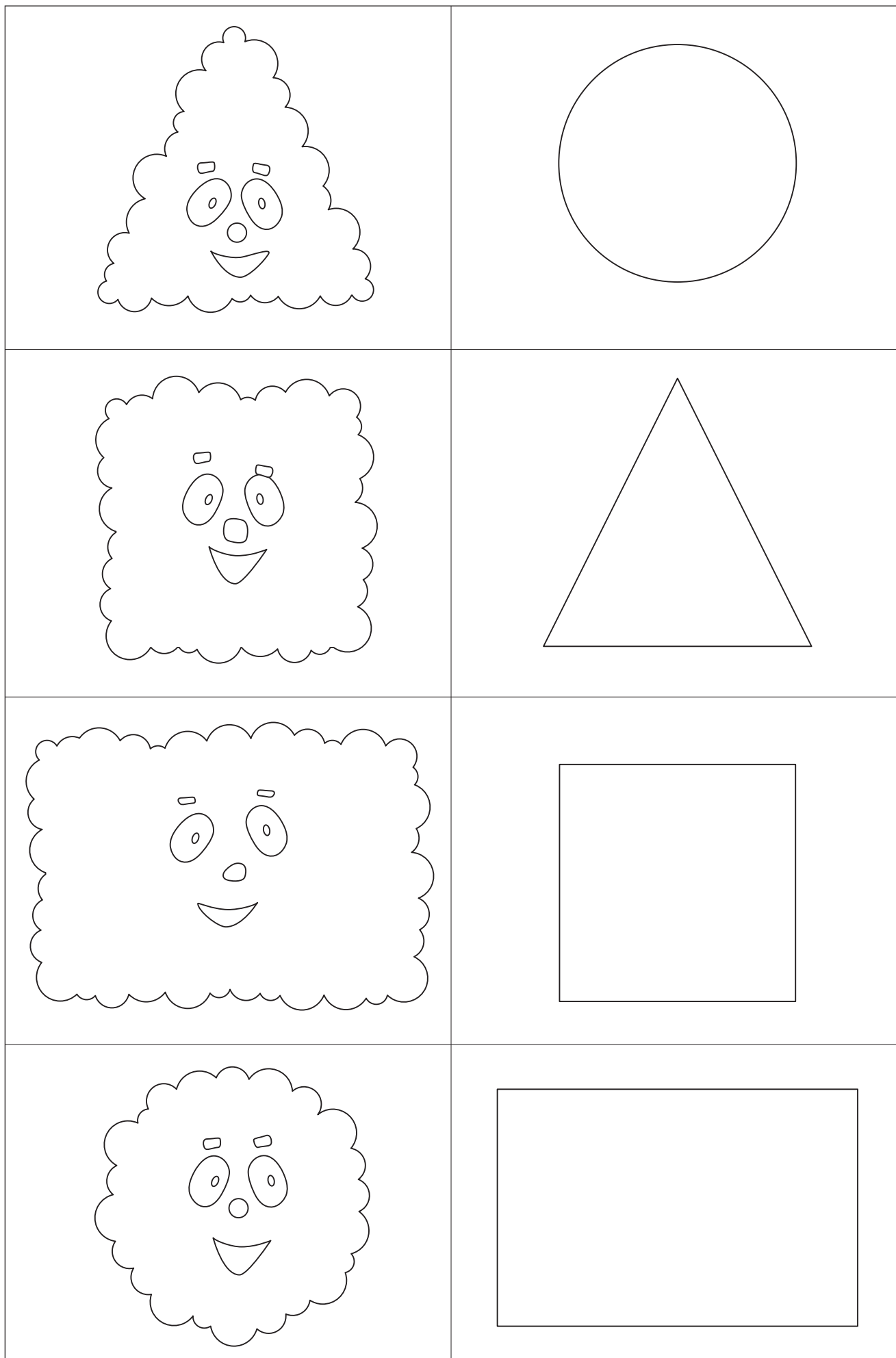
Krok 9, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Chmurki-figurki”. Zadaniem D jest połączenie chmurek-figurek w pary z figurami geometrycznymi oraz ich pokolorowanie.

Krok 10, 40-45 min

Po skończonych zajęciach plastycznych D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z chmurką, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z chmurką”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

36 Gryfik nie boi się burzy

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z pogodą → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe polecenia/pytanie: „<i>Chodźmy na paluszkach!</i>”, „<i>Zatrzymujemy się!</i>”, „<i>Wyliczamy!</i>”, „<i>Który obrazek pasuje do którego fragmentu?</i>”. → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	burza, Idzie burza!, błyska, błyskawica, grzmi, boi się, boimy się, boję się, potwór, stary niedźwiedź, śpi, chrapie, śapie
Gramatyka	→ czasownik „ <i>bać się</i> ” w pierwszej osobie liczby pojedynczej i mnogiej oraz w trzeciej osobie liczby pojedynczej
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje polską zabawę tradycyjną „<i>Stary niedźwiedź</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) ilustracje do opowiadania „<i>Gryfik i burza</i>” (na końcu tego scenariusza) (4) gazety do zabawy ruchowej „<i>Idzie burza</i>” (5) komplet kart z potworami (do pobrania w Internecie, np. https://dabblesandbabbles.com/wp-content/uploads/2013/10/Monsters.pdf) oraz obrazki przedstawiające zabawki i zwierzęta z poprzednich scenariuszy (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (6) puste kartki do rysowania potwora według wzoru https://kiddoland.pl/nauka-rysowania/jak-narysowac-potwora (7) karty z burzą (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N wita D rymowanką [Stadtmüller, b.r.: 8] na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłonią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

Zabawa językowa do opowiadania „*Gryfik i burza*” [na podstawie opowiadania „*Zajaczek i burza*” <http://www.edukacja.edux.pl/p-22650-zajaczek-i-burza-scenariusz-zajec.php>]. N wyjmuje z czarodziejskiego worka obrazki ilustrujące treść opowiadania i rozkłada je na podłodze, nie komentując ich. Mówi do D: „*Posłuchacie teraz opowiadania o Gryfiku. Który obrazek pasuje do którego fragmentu?*”.

„Gryfik i burza”

S. Kustosz

Pewnego dnia Gryfikowi bardzo się nudziło w domu, więc postanowił pójść do lasu. [GRYFIK IDĄCY DO LASU]

Tego dnia las był jakiś dziwny. Niebo było ciemne, a w lesie nie było ani jednego zwierzątka. [LAS]

Nagle obok Gryfika przebiegł zajączek. – Cześć zajączku! – krzyknął Gryfik. – Dokąd tak biegniesz? – Uciekam przed burzą. Boję się burzy, i to bardzo! – Burza? Jaka burza? – zdziwił się Gryfik. Ale zajączek już go nie słyszał, bo pobiegł schować się do lasu. [ZAJĄCZEK]

Chwilę później Gryfik zobaczył przebiegających żabę i niedźwiadka. – Dokąd tak uciekacie? – Chowamy się przed burzą. Biegnij szybko za nami. – Powiedzcie mi tylko, co to jest burza i jak wygląda? – wołał zmartwiony Gryfik, ale żaby i niedźwiadka już nie było widać. [ŻABA I NIEDŹWIADEK]

Zaraz potem Gryfika minęły lecące bociany. – Hej, bociany! – zawołał Gryfik – nikt nie chce mi powiedzieć, co to jest... Ale nie zdążył nawet dokończyć pytania, bo bociany krzyknęły: – Nie możemy teraz z tobą rozmawiać Gryfiku, uciekamy, bo idzie burza. – Jaka burza i dokąd idzie? – zdziwił się Gryfik – i czy ja znam tę burzę? Ale znowu nikt nie odpowiedział, bo bociany już dawno zniknęły za lasem. [BOCIANY]

Biedny Gryfik nie wiedział, co robić. Nie wiedział nawet, czy ma uciekać, czy nie. Wszyscy gdzieś się chowali i mówili, że idzie burza. A tymczasem nikt nie nadchodził. Gryfik postanowił więc zostać i spotkać się z burzą. Rozglądał się dookoła, ale nikogo nie było widać. Tylko na niebie pojawiły się chmury, zrobiło się ciemno i zaczęła padać deszcz. – No nie, i w dodatku jeszcze deszcz. [CHMURY I DESZCZ]

Tego już nie zniosę – powiedział Gryfik i zasmucony schował się pod drzewkiem. Nagle na niebie pojawiły się błyskawice i zaczęło głośno grzmieć. [CHMURY, BŁYSKAWICE I GRZMOTY]

Gryfik trochę przestraszył się, ale siedział pod drzewem, zły, że musi moknąć i nie może doczekać się burzy. – Kiedy ona wreszcie przyjdzie? – mruczał do siebie. – Bardzo chciałbym ją zobaczyć. Kiedy Gryfik był już całkiem mokry od deszczu chmury ustąpiły, a na niebie pojawiło się słońce. [SŁOŃCE]

Zaraz potem pojawiła się zielona żaba. Gdy zobaczyła smutnego zajączka spytała: – Hej, zajączku, co się stało? Dlaczego jesteś taki smutny? – Bo nikt mi nie chce powiedzieć, co to jest burza. Powinna niedługo przyjść, tymczasem ja siedzę, czekam, nawet zmokłem, ale nikogo oprócz ciebie nie widziałem. A może ty spotkałaś burzę? Nie wiesz, gdzie ona jest? – spytał zajączek. – Jak to gdzie jest? Przecież właśnie przeszła. – Przeszła? Nie widziałem. Dokąd poszła? Może ją jeszcze dogonię? – Ach ty głuptasio – zaśmiała się żabka – Już po burzy. Popatrz zresztą. Tęcza!!! [TĘCZA]

Po przeczytaniu opowiadania N tłumaczy D, że Gryfik myślał, że burza to jakieś zwierzątko i pyta D, jak wygląda burza, np. „Czy burza ma głowę? Czy burza ma ręce?”. Następnie pyta D: „A co robi burza?”. Wskazując na obrazki, mówi: „Burza błyska, grzmi, wieje i straszy” i pyta: „Czy Gryfik boi się burzy?” (pokazuje strach za pomocą mimiki).

Krok 4, 10-15 min

Zabawa ruchowa „Idzie burza!”. Dzieci otrzymują stronę z gazety i kładą ją na podłodze. W trakcie muzyki poruszają się na swojej gazecie. Zatrzymanie muzyki oznacza, że trzeba uważnie słuchać polecenia. Na hasło „Pada deszcz” D naśladują deszcz, uderzając paluszkami w kartki. Na hasło „Błyskawica!” D szybko – jak błyskawica – wyrzucają ręce do góry. Na hasło „Idzie burza!” D złączają nogi i kucają na gazecie.

Krok 5, 15-25 min

Zabawa do piosenki „Stary niedźwiedź”. N zaprasza D, które chce być niedźwiedziem do środka koła i prosi je, aby kucnęło na gazecie. Pozostałe D stoją w kole i trzymają się za ręce. N wraz z D śpiewa cicho piosenkę, chodząc na palcach/paluszkach wokół „śpiącego” w środku D-niedźwiedzia. Następnie wszyscy zatrzymują się i wyliczają kolejne godziny. Na hasło „niedźwiedź śpi!” D-niedźwiedź budzi się i tapie jedno z D. Złapanie D zostaje kolejnym „niedźwiedziem”.

„Stary niedźwiedź”

Stary niedźwiedź mocno śpi. (x2)

My się go boimy, na palcach chodzimy.

Jak się zbudzi, to nas zje! (x2)

Pierwsza godzina – niedźwiedź śpi,

druga godzina – niedźwiedź chrapie,

trzecia godzina – niedźwiedź tapie!

Krok 6, 25-35 min

Zabawa językowa „Czego boi się... potwór?”. N dzieli D na dwie grupy. Następnie kładzie na podłodze obrazki przedstawiające zabawki oraz zwierzęta. W ręku trzyma komplet kart z potworami i mówi do D: „Mam tutaj potwory, które strasznie boją się zabawek albo zwierząt”. Pokazując pierwszą kartę z potworem, mówi np.: „Boję się żab” i tłumaczy D, na czym polega zabawa: D, które zrozumiało, czego boi się potwór, klaszcze w ręce i wskazuje na pasujący obrazek. Wygrywa drużyna, która zdobyła większą ilość punktów. Po zakończonej zabawie N rozdaje D karty z potworami i zadaje D pytania: „Jaki jest twój potwór? Ile ma rąk? Czy ma włosy?” itd.

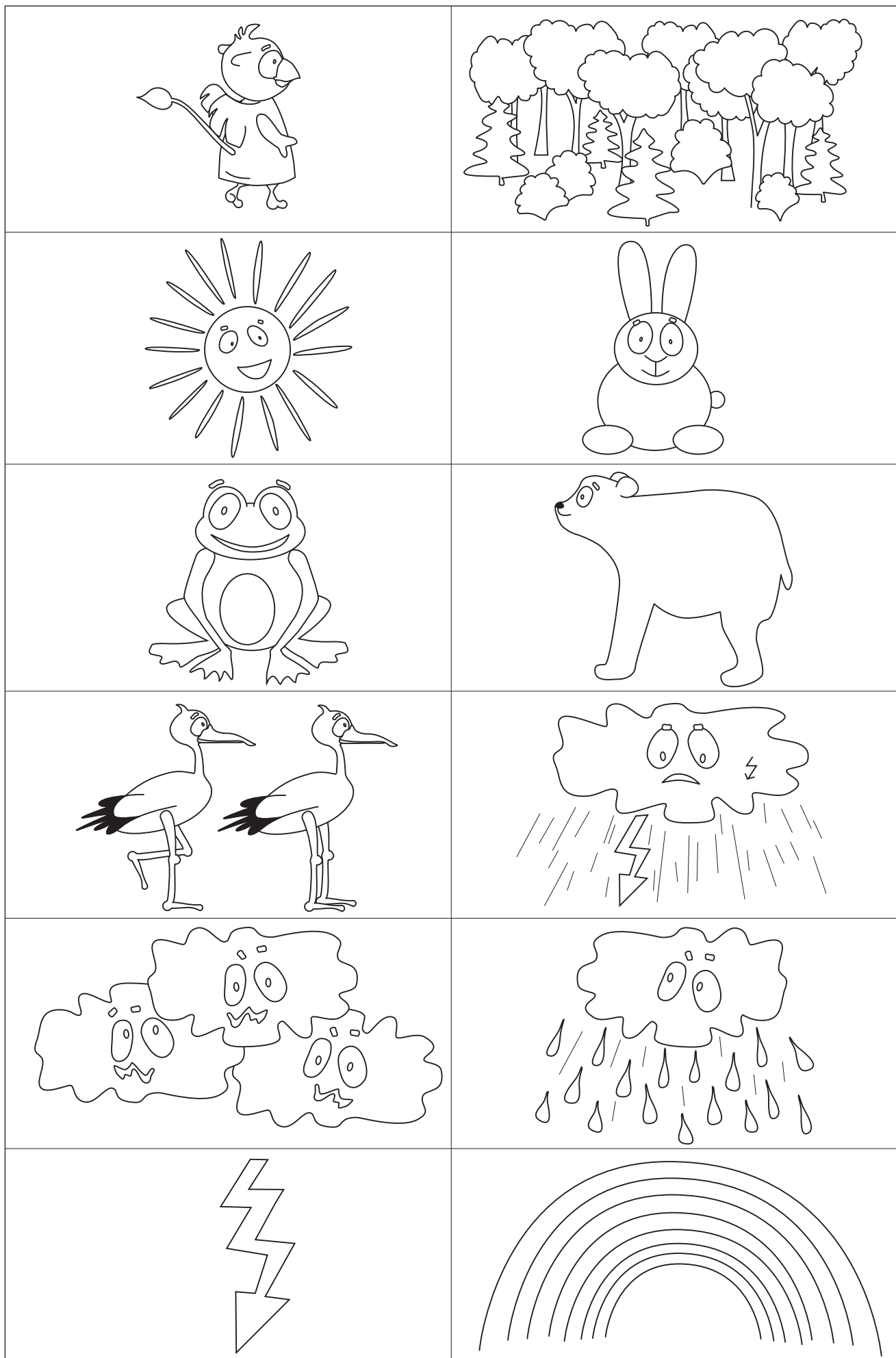
Krok 7, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Potwory”. Zadaniem D jest narysować potwora według wzoru i pokolorować go według własnych upodobań. <https://kiddoland.pl/nauka-rysowania/jak-narysowac-potwora>

Krok 8, 40-45 min

Po skończonych zajęciach plastycznych D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z burzą, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z burzą”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha do D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

37 Wiatr łobuziak

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z pogodą → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe polecenia/pytanie: „<i>Trzymamy się za...!</i>”, „<i>Chowamy się przed...!</i>”, „<i>Dmuchamy...!</i>”, „<i>Kołyszemy...!</i>”, „<i>Zatrzymujemy się</i>”, „<i>Czy ktoś ma parę?</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	wiatr, wietrzyk, wieje, latawiec, łobuziak, czapka, para, karty, wiatrak, getry
Gramatyka	→ liczba mnoga rzeczowników w mianowniku (końcówki -i, -y)
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje polską nazwę gry w karty „<i>Czarny Piotruś</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) rekwizyty do zabawy „<i>Maszyna wiatrowa</i>”: dwie skakanki lub dwa sznurki, 10 mini-latawców z bibuły, dwa obrazki z ustami, dwie słomki, dwa baloniki, dwa wachlarze i dwa małe ręczniczki (4) karteczki samoprzylepne oraz ilustracja do opowiadania „<i>O wietrze łobuziaku</i>” https://mamotoja.pl/bajka-dla-dzieci-o-wietrze-lobuziaku,twoje-dziecko-archiwum-artykuł,5427,r1p1.html (5) obrazki do wytłumaczenia cech wiatru: wiatraki, żaglówek, nasiona roznoszone przez wiatr, wyrwane drzewa, zerwany dach (6) czapki z papieru (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego) (7) 31 kart do gry „<i>Czarny Piotruś</i>” (opis kart w scenariuszu) (8) karty pracy z latawcami (na końcu tego scenariusza) (9) karty z wiatrem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N wita D rymowanką [Stadtmüller, b.r.: 8] na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłonią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

Zabawa dydaktyczna „*Co to jest?*”. N prosi D, aby zamknęły oczy. Następnie napetnia balonik powietrzem, wypuszcza z niego powietrze na rączki D i pyta je, co czuły na swoich dłoniach. Pomaga im w odpowiedzi („*Powietrze, wiatr*”) i pokazuje obrazek ilustrujący wiatr.

Krok 4, 5-10 min

Zabawa ruchowa „Maszyna wiatrowa”. N dzieli D na dwie grupy i ustawia D w szeregu wzdłuż wyznaczonej linii (np. rozłożona skakanka, sznurek). Wyznacza drugą linię naprzeciwko i przed każdą grupą rozkłada na podłodze po pięć mini-latawców z bibuły. Obok latawców kładzie po dwie „maszyny wiatrowe”: obrazek z ustami, słomki, baloniki, wachlarze i małe ręczniczki. Zadaniem D jest jak najszybsze doprowadzenie latawców do mety za pomocą różnych „maszyn wiatrowych”: za pierwszym razem D dmuchają na latawce ustami, za drugim razem dmuchają na latawce przez słomki, za trzecim razem nadmuchują balon i uzyskują podmuch wypuszczając powietrze na latawce, za czwartym razem wachlują wachlarzem na latawce, a za piątym uzyskują podmuch za pomocą ręczniczka. Wygrywa drużyna, która jako pierwsza doprowadziła wszystkie latawce do mety.

Krok 5, 10-15 min

Zadanie językowe do opowiadania „O wietrze łobuziaku” A. Galickiej. N wiesza na ścianie zakrytą karteczkami samoprzylepnymi ilustrację do opowiadania (<https://mamotoja.pl/bajka-dla-dzieci-o-wietrze-lobuziaku,twoje-dziecko-archiwum-artykul,5427,r1p1.html>) i wyjmuje z czarodziejskiego worka rulonik. Następnie mówi do D: „Gryfik dał mi dzisiaj w prezencie opowiadanie dla was. Patrzcie i słuchajcie!”. Podczas czytania opowiadania N odkleja karteczki, odstawiając ilustrację i krótko komentując jej fragmenty, np. „Tu są wróbelki, popatrzcie”.

„O wietrze łobuziaku”

A. Galicka

– Ówir, ówir, ówir – ćwierkały wróbelki i niechcący obudziły śpiący w gałęziach drzewa wiatr. – Uuaaach – ziewnął wiatr i przeciągnął się tak, że wszystkie liście zadrżały i zaszumiły. – Obudził się! – ćwierkały wróbelki. – I pewnie zaraz zacznie psocić. Wiatr wyrzał spomiędzy liści i zobaczył ciemne chmury, które płynęły po niebie. – Zrobię im figla – gwizdnął. – Dmchnę tak mocno, że zaraz je wszystkie przegonię. I po chwili wiatr gwizdał, świstał i dmuchał, a chmury uciekały jedna za drugą, aż w końcu zaświeciło słońce. Wróbelki wygrzewały się w słońcu, a wiatr kręcił się koło nich i pytał: – Chmury przegonione. I co teraz? Nudzi mi się. – Leć nad górkę – ćwierkały wróbelki. – Tam jest dla ciebie zabawka. Wiatr zakręcił się, zagwizdał i pofrunął nad górkę, na której stał wielki wiatrak. – Hej, czemu się nie kręcisz? – zawołał. – Nikt już dziś nie używa mnie do mielenia mąki – zaskrzypiał wiatrak. – Teraz są młyny elektryczne. Nikomu nie jestem potrzebny. – Ale można pokręcić się dla zabawy – zaśmiał się wiatr i wkręcił się w skrzydła wiatraka.

Trochę się przy tym zasapał i zadyszał, ale wreszcie stary wiatrak ruszył, obracając skrzypiącymi ramionami.

– To była zabawa! – gwizdał wiatr, kręcąc się między drzewami. – Uważaj! – ćwierkały wróbelki. – Potamiesz gałęzie! Ale wiatr ich nie słuchał, bo już wymyślał nowe figle. Zobaczył, że drogą idzie na spacer Agatka ze swoim tatą. Wiatr zerwał tacie z głowy kapelusz i turlał nim po drodze. – To dopiero zabawa! – chichotał. Agatka z tatą biegli coraz szybciej, aż wreszcie dogonili kapelusz. – To moja zabawka! Oddajcie mi – świstał wiatr, ale tata mocno trzymał teraz kapelusz. Wiatr, niewiele myśląc, wyrwał Agatce z ręki kolorowy latawiec.

Zabrał go ze sobą na drzewo i tam zmęczony zasnął. Wróbelki siedziały cicho, by nie obudzić łobuziaka. A wiatr spał tak mocno, że nawet nie zauważył, kiedy tata ściągnął latawiec z drzewa i oddał go Agatce.

Po przeczytaniu opowiadania N zadaje D pytanie: „Wiatr to łobuziak, psotnik albo urwis. Czy to znaczy, że wiatr jest dobry czy niedobry?” Następnie pokazuje D obrazki, mówiąc: „Czasem wiatr jest dobry, porusza wiatraki, unosi latawce, porusza żaglówki i rozsiewa nasiona. Ale czasem wiatr potrafi też być niedobry, zły, bo wyrwa drzewa, zrywa dachy i porywa nam czapki”.

Krok 6, 15-20 min

Zabawa ruchowa „Wiatr łobuziak”. N zakłada D czapki z papieru na głowę. N trzyma za rękę jedno D, które jest wiatrem łobuziakiem. Następnie mówi do D: „Jesteśmy na spacerku. Jest przyjemnie, wieje lekki wietrzyk [dmuchamy lekko przez usta] i patrzymy, jak poruszają się nasze wiatraki [stajemy w rozkroku, rozkładamy szeroko ramiona, obracamy nimi w jedną, potem w drugą stronę i składamy je]. Nagle wiatr wieje coraz mocniej [mówimy szyyyyy szyyyyy], trzymamy się za czapki, bo wiatr łobuziak nam je zaraz porwie! Chowamy się przed wiatrem!” (N puszcza dziecko wiatr, którego zadaniem jest dotknięcie uciekających D. D, które zostało dotknięte przez wiatr, oddaje czapkę). „Wiatr przestał wiać. Zatrzymujemy się”. N wybiera następne D, które staje się wiatrem łobuziakiem i zabawa zaczyna się od nowa.

Krok 7, 20-30 min

Gra karciana „Czarny Piotruś” ćwicząca wymowę głosek TR w nagłosie, śródgłosie i wygłosie.

→ D siedzą w kole. N tasuje karty i rozdaje każdemu z graczy dostosowaną do liczby graczy liczbę kart (po trzy, maksymalnie po pięć kart). Następnie prosi D, aby ułożyły karty w wachlarz.

→ Gracze sprawdzają, czy mają karty stanowiące pary. N pyta „Czy ktoś ma pary?” i pokazuje D przykładową parę = dwie identyczne karty. Następnie pyta: „Rozumiecie, co to jest para?”. D, które mają pary, zgłaszają się i kładą pary na podłogę do środka koła. N wymawia słowo przedstawione na karcie, zwracając uwagę na poprawną wymowę głosek TR, i prosi D o powtórzenie słowa.

→ Przed rozpoczęciem gry N pyta D, które z nich jest najwyższe. Najwyższe D rozpoczyna grę, wyciągając kartę z wachlarza D siedzącego po prawej stronie.

→ Kolejni gracze kontynuują grę, wyciągając karty od kolejnych D.

→ Wygrywa D, które jako pierwsze wyłożyło wszystkie karty.

→ D, które na koniec trzyma kartę z „Czarnym Piotrusiem” powtarza wszystkie słowa z głoskami TR (otrzymując brawa od pozostałych D).

TR w nagłosie	TR w śródgłosie	TR w wygłosie
karty 1,2 = traktor karty 3,4 = traktory karty 5,6 = truskawka karty 7,8 = truskawki karty 9,10 = trójkąt karty 11,12 = trójkąty	karta 13 = Piotruś karty 14,15 = cytryna karty 16,17 = cytryny karty 18,19 = wiatrak karty 20,21 = wiatraki karty 22,23 = getry	karty 24,25 = wiatr karty 26,27 = teatr karty 28,29 = termometr karty 30,31 = metr (drewniany)

Krok 8, 30-35 min

Masaż relaksacyjny „Wiatr”. D dobierają się w pary. Jedno D z pary siedzi po turecku i naśladuje ruchy N na plecach drugiego D leżącego obok na brzuchu. Potem następuje zmiana.

<i>Jest pochmurny dzień. Wieje wiatr, początkowo łagodny, delikatnie owiewa Twoje ręce, plecy i nogi.</i>	Dmuchamy delikatnie na ręce, plecy i nogi D.
<i>Potem wzmaga się, kotysze Twoim ciałem na boki, do przodu i do tyłu.</i>	Kotyszemy ciałem D na boki.
<i>Wiatr przygonił chmurkę, z której pierwsze krople deszczu spadają na Twoją głowę.</i>	Uderzamy opuszkami palców w głowę D.
<i>Deszcz szybko się wzmaga i strugi wody spływają Ci po plecach, ramionach i nogach.</i>	Uderzamy lekko dłońmi w plecy D, następnie gładzimy nimi plecy, ramiona i nogi.
<i>Wiatr, który przechyla Twoje ciało na boki, w przód i w tył, przegania deszczową chmurkę, zza której pokazuje się słońce. Jego promienie delikatnie muskają Twoją twarz.</i>	Ruchem okrężnym gładzimy plecy dłonią.
<i>I znowu wieje przyjemny wietrzyk.</i>	Dmuchamy we włosy.
<i>A ty? Czujesz dreszczek?</i>	Leciutko szczypiemy w kark.

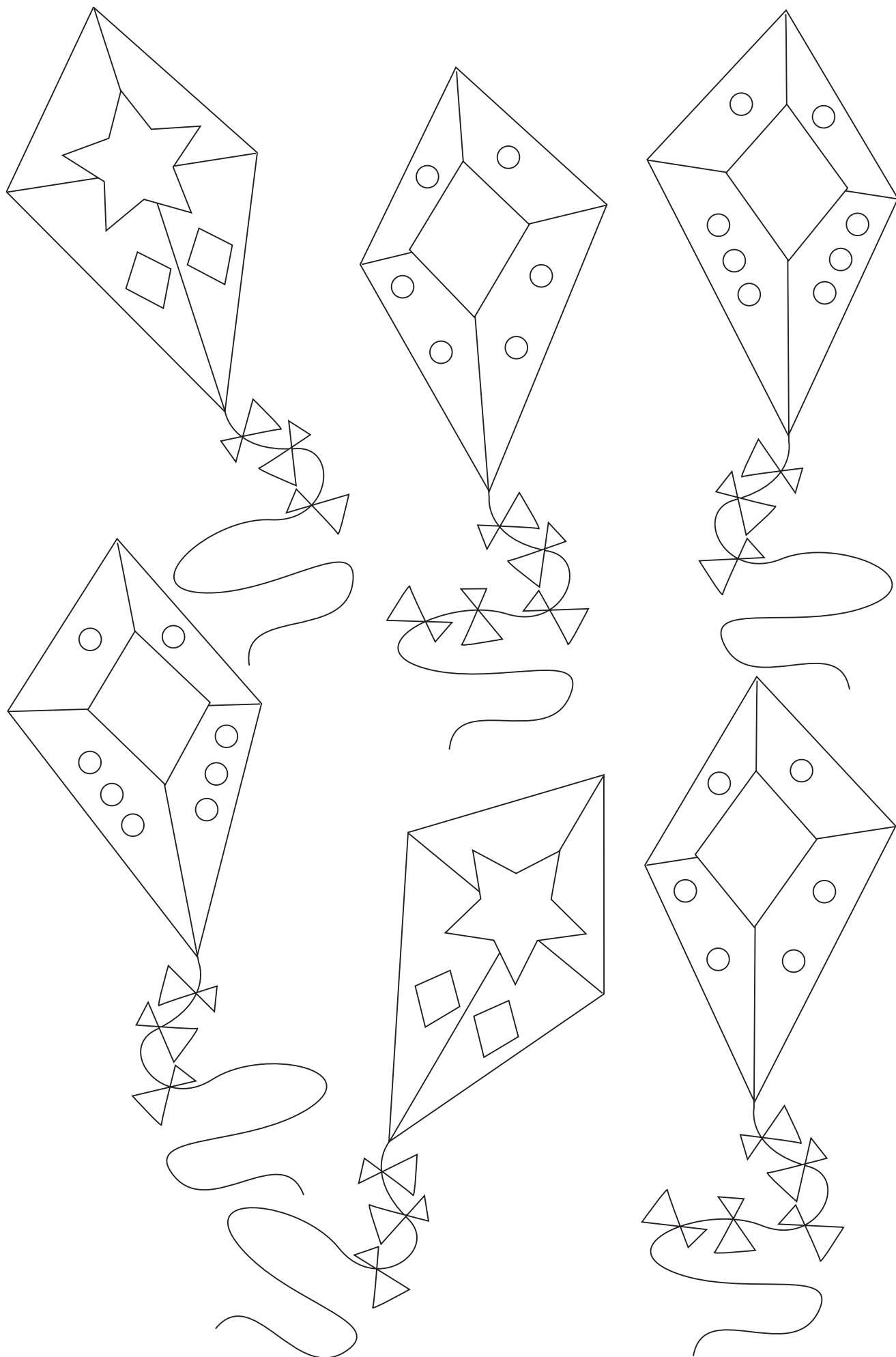
Krok 7, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Latawce”. Zadaniem D jest połączenie latawców w pary i pokolorowanie latawca, który podoba im się najbardziej.

Krok 8, 40-45 min

Po skończonych zajęciach plastycznych D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z wiatrem, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z wiatrem łobuziakiem”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

38 Kto ma dzisiaj urodziny?

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z pogodą → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kółeczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe polecenia/pytania: „<i>Powtórzcie głośno/cicho!</i>”, „<i>Posegregujcie obrazki!</i>”, „<i>Rozumiecie, co to znaczy...?</i>”, „<i>Czy to jest mało czy dużo?</i>”, „<i>Kto ma najwięcej/najmniej...?</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	urodziny, korona, tort (urodzinowy), prezenty, tron, goście, kwiaty, posegregować, Sto lat!, super, mało, dużo, najmniej, najwięcej, Który prezent jest super?, klocki, lalka, pluszak, samochód, gra planszowa, karty, puzzle, pisaki, kredki, kolorowanka, farbki, piłka, rower, rolki, zabawka do pływania, książka, płyta DVD jest/są super
Gramatyka	→ przysłówki „<i>mało</i>” i „<i>dużo</i>” → stopień najwyższy przysłówków „<i>mało</i>” i „<i>dużo</i>” → zaimek pytajny „<i>Który?</i>” → konstrukcja „<i>X jest/są super</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje polskie zwyczaje urodzinowe → poznaje polską piosenkę urodzinową „<i>Sto lat!</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) cztery kota hola-hoop/szarfy (4) obrazki do zabawy „<i>Co pasuje?</i>”: korona, tort, prezenty, tron, goście, kwiaty, Mikołaj, choinka z prezentami, bombki, szopka, koszyczek wielkanocny, zajączek, baranek, pisanki (5) płyta CD „<i>Śpiewaj po polsku z Gryfikiem</i>” (6) tron (krzesetko) i korona z papieru do piosenki „<i>Urodziny</i>” (7) opaska do przewiązania oczu (8) obrazki (lub rekwizyty) do rozmowy nt. „<i>Prezenty</i>”: klocki, lalka, pluszak, samochód, gra planszowa, karty, puzzle, pisaki, kredki, kolorowanka, farbki, piłka, rower, rolki, zabawka do pływania, książka i płyta DVD (9) obrazek typu puzzle nt. „<i>Urodziny</i>” (na końcu tego scenariusza) (10) karty z tortem urodzinowym (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N wita D rymowanką (Stadtmüller, b.r.: 8) na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłońią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... [imię D]*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

Zabawa dydaktyczna „Co pasuje do...?”. N kładzie na podłódze trzy koła hula-hoop/szarfy. Pomiędzy nimi kładzie obrazki: korona, tort, prezenty, tron, goście, kwiaty, Mikołaj, choinka, bombki, szopka, koszyczek wielkanocny, zajączek, baranek, pisanki. Następnie prosi D o posegregowanie obrazków. Pyta D, czy rozumieją, co to znaczy „posegregować” i zastanawia się wspólnie z D, jak wykonać zadanie.

→ urodziny: korona, tort, prezenty, tron, goście, kwiaty

→ święta Bożego Narodzenia: Mikołaj, choinka z prezentami, bombki, szopka

→ Święta Wielkanocne: koszyczek wielkanocny, zajączek, baranek, pisanki

Krok 4, 5-15 min

Zabawa do piosenki „Urodziny”. Najpierw N śpiewa piosenkę (lub odtwarza ją z płyty CD), tłumacząc jej słowa za pomocą obrazków. Rozpoczynając trzecią zwrotkę, zaprasza D wybrane do roli solenizanta/solenizantki na tron. Pozostałe D prosi, aby klaskały w dłonie, a w tym czasie zakłada solenizantowi/solenizantce koronę na głowę.

Rozwinięcie zabawy: Kiedy D już dobrze znają tekst piosenki, można ją śpiewać z podziałem na role, np. w drugiej zwrotce jedna grupa D zadaje pytania, a druga na nie odpowiada. Z kolei w czwartej zwrotce jedna grupa D składa życzenia, a druga wykrzykuje w odpowiedzi „TAK!”.

„Urodziny” słowa: A. Putzier, muzyka: M. Konarski

*Korona i tort,
życzenia i prezenty -
urodziny dziś
świętuje ktoś z was!
Czy to Gryfik? NIE!
Czy to ... [imię dziecka]? NIE!
Czy to ... [imię dziecka]? TAK!
Usiądź na tronie,
a my klaszczemy w dłonie.
Załóż koronę,
a my życzymy Tobie
Dużo szczęścia! TAK!
Gości miłych! TAK!
Kosza kwiatów! TAK!*

Krok 5, 15-20 min

Rozmowa na temat „Prezenty” z elementami matematyki. N prosi D, aby wyjmowały z czarodziejskiego worka obrazki o wielkości kart do gry przedstawiające prezenty i pyta je: „Czy wiesz, co to jest?”. Następnie rozkłada obrazki na podłódze. D odpowiadają na pytanie: „Który prezent jest super?” i starają się używać całych zdań, np. „Lalka jest super!”. Następnie N kładzie na podłódze trzy koła hula-hoop/szarfy i prosi D o posegregowanie prezentów. N zastanawia się wspólnie z D, jak wykonać zadanie.

→ zabawki i gry: klocki, lalka, pluszak, samochód, gra planszowa, karty, puzzle

→ artykuły papiernicze: pisaki, kredki, kolorowanka, farbki

→ sport: piłka, rower, rolki, zabawka do pływania

→ media: książka, płyta DVD

Po ułożeniu obrazków w kołach/szarfach N liczy razem z D prezenty i wprowadza słowa „mało” oraz „dużo”. Pokazując na koła hula-hoop, N liczy razem z D i zadaje pytania, np.: „Tu są cztery prezenty. Czy to jest mało czy dużo?”. Następnie zbiera obrazki i daje je trojgu D z grupy, uprzednio dzieląc je tak, aby jedno D dostało ich najmniej, drugie więcej, a trzecie najwięcej. Po rozdaniu obrazków pyta D: „Kto ma teraz najwięcej prezentów? A kto najmniej? Liczymy”. Zabawę powtarzamy, za każdym razem zbierając obrazki i dzieląc je przypadkowo na trzy grupy.

Krok 6, 20-25 min

Zabawa ćwicząca wymowę „Echo”. D powtarzają tekst piosenki urodzinowej „Sto lat” ze zmienną dynamiką, dokładnie wymawiając wyrazy:

→ „Sto lat, sto lat” → wszystkie słowa głośno

→ „Niech żyje, żyje nam” → wszystkie słowa szeptem (z palcem na nosie)

→ „Sto lat, sto lat” → wszystkie słowa głośno

→ „Niech żyje, żyje nam” → wszystkie słowa szeptem (z palcem na nosie)

→ „Jeszcze raz, jeszcze raz” → pierwsze i drugie słowo głośno, trzecie i czwarte szeptem

→ „Niech żyje, żyje nam” → wszystkie słowa szeptem (z palcem na nosie)

→ „Niech żyje nam!” → wszystkie słowa głośno

Krok 7, 25-30 min

Zabawa ćwicząca słuch „Kto to?”. N wybiera jedno D, które zaprasza na tron (krzesetko z koroną) do środka koła. D-solenizant(ka) ma zastonięte oczy i słucha, które z siedzących w kole D mówi „Sto lat!”. Próbuje odgadnąć imię D.

Krok 8, 30-35 min

Masaż relaksacyjny „Urodziny Misia Zbysia” (Bogdanowicz 2002). D dobierają się w pary. Jedno D z pary siedzi po turecku i naśladuje ruchy N na plecach drugiego D leżącego obok na brzuchu. Potem następuje zmiana.

<i>Na urodziny Misia Zbysia, wszystkie zabawki biegną dzisiaj.</i>	Szybko przebieramy palcami po plecach.
<i>Sunie w podskokach kot pluszowy</i>	Naśladujemy podskoki, opierając dłoń na nadgarstku i na czubkach palców.
<i>i kroczy ciężko smok trójgłowy.</i>	Stukamy otwartą dłoń.
<i>Bum, bum, bum – na bębnach grają, wszyscy misiowi prezenty dają.</i>	Trzykrotnie stukamy pięścią.
<i>Tra, ra, ra trąbka wtóruje, misio się kłania, pięknie dziękuje.</i>	Trzykrotnie pukamy końcami palców.
<i>Lalka Rozalka na paluszkach</i>	Delikatnie kroczy palcami.
<i>wiruje wkoło niczym muszka.</i>	Krążymy palcami po okręgu.
<i>Konik Pomponik człapie powoli,</i>	Stukamy otwartą dłoń.
<i>bo go dziś trochę nóżka boli.</i>	Głaszczemy dziecko po nodze.
<i>Bum, bum, bum – na bębnach grają, wszyscy misiowi prezenty dają.</i>	Trzykrotnie stukamy pięścią.
<i>Tra, ra, ra trąbka wtóruje, misio się kłania, pięknie dziękuje.</i>	Trzykrotnie pukamy opuszkami palców.
<i>Pajacyk Ignacy bryka i bryka,</i>	Uderzamy końcami palców w różnych miejscach.
<i>Koziołek Fikotek koziołki fika</i>	Stukamy na przemian zaokrąglonymi dłońmi.
<i>różowe myszki przybiegają</i>	Lekko i szybko przebieramy palcami.
<i>„Sto lat!” misiowi zaśpiewają.</i>	Piszemy liczbę 100.
<i>Bum, bum, bum – na bębnach grają, wszyscy misiowi prezenty dają.</i>	Trzykrotnie stukamy pięścią.
<i>Tra, ra, ra trąbka wtóruje, misio się kłania, pięknie dziękuje.</i>	Trzykrotnie pukamy opuszkami palców.

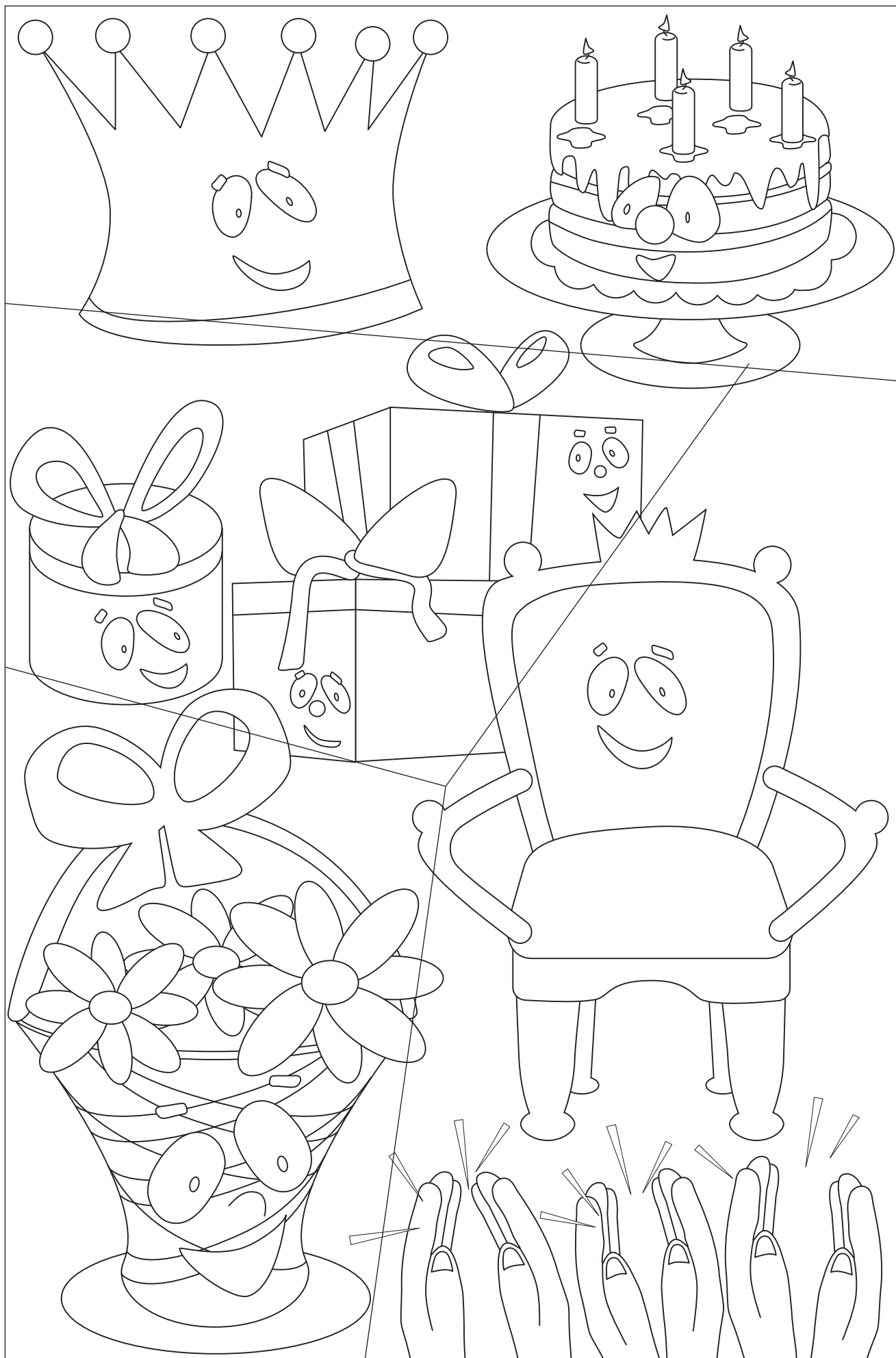
Krok 9, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Urodziny”. Zadaniem D jest ułożenie fragmentów obrazka przedstawiającego treść piosenki w całość i pokolorowanie go.

Krok 10, 40-45 min

Po skończonych zajęciach plastycznych D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Następnie siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z tortem urodzinowym, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z tortem urodzinowym”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę” oraz macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

Kto ma dzisiaj urodziny?

39 Na placu zabaw

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiedni obrazek → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z pogodą → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kóteczku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe pytanie: „<i>Kto chce...?</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	plac zabaw, piaskownica, karuzela, huśtawka, wolno, wolniej, najwolniej, szybko, szybciej, najszybciej
Gramatyka	→ przysłówki „<i>powoli</i>”, „<i>wolno</i>” i „<i>szybko</i>” → stopień wyższy i najwyższy przysłówków „<i>wolno</i>” i „<i>szybko</i>” → pytanie „<i>Czy tutaj jest...?</i>” oraz odpowiedź „<i>Jest/Nie ma</i>” → konstrukcja „<i>Kto lubi...?</i>”
Zagadnienia realioznawczo-międzykulturowe	Dziecko → poznaje wierszyk „<i>Plac zabaw</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) cztery koła hula-hoop/szarfy oraz cztery obrazki („<i>W sklepie</i>”, „<i>W zoo</i>”, „<i>Na łące</i>”, „<i>Na placu zabaw</i>”) do zabawy „<i>Gdzie jestem?</i>” (4) 14 obrazków do zabawy „<i>Pokaż co widzisz</i>”: bujanie się na huśtawce, zjeżdżanie na zjeżdżalni, lepienie babek z piasku, kręcenie się na karuzeli, jeżdżenie na sprężynowym koniku, siedzenie na ławeczce, przechodzenie przez tunel, granie w piłkę, granie w paletki, jeżdżenie na rolkach, jeżdżenie na rowerku, jeżdżenie na hulajnodze, jedzenie lodów, picie lemoniady (5) 10 słoneczek/punktów (6) prostokątny pojemnik z piaskiem (kinetycznym) oraz drewniane wykałaczki (7) szablon do zabawy „<i>Huśtawki</i>” https://www.logopediapraktyczna.pl/hustawka-cwiczenie-oddechowe/ (8) karta pracy „<i>Na placu zabaw</i>” (na końcu tego scenariusza) (9) karty z huśtawką (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N wita D rymowanką [Stadtmüller, b.r.: 8] na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłonią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N odpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-5 min

Zabawa dydaktyczna „*Gdzie jestem?*”. N kładzie na podłodze cztery koła hula-hoop/szarfy, a między nimi kładzie obrazki („*W sklepie*”, „*W zoo*”, „*Na łące*” oraz „*Na placu zabaw*”). Następnie wskazuje do pierwszego koła/pierwszej szarfy

i pokazuje ruchem, gestem oraz/lub mimiką czynności wykonywane w danym miejscu. Zanim przeskoczy do następnego koła/następnej szarfy pyta D: „*Gdzie jestem?*” Zadaniem D jest odgadnąć, gdzie jest N (wskazać na pasujący obrazek i włożyć do koła/szarfy). Następnie N nazywa po kolei urządzenia na placu zabaw i pyta D: „*Czy tutaj w przedszkolu jest plac zabaw?*”, „*Czy jest huśtawka?*”, „*Czy jest zjeżdżalnia?*”, „*Czy jest piaskownica?*” itd.

Krok 4, 5-10 min

Zabawa w teatr „*Pokaż, co widzisz*”. N dzieli D na dwie grupy. D losują obrazki, na których przedstawione są różne czynności: (1) bujanie się na huśtawce (2) zjeżdżanie na zjeżdżalni (3) lepienie babek z piasku (4) kręcenie się na karuzeli (5) jeżdżenie na sprężynowym koniku (6) siedzenie na ławeczce (7) przechodzenie przez tunel (8) granie w piłkę (9) granie w paletki (10) jeżdżenie na rolkach (11) jeżdżenie na rowerku (12) jeżdżenie na hulajnodze (13) jedzenie lodów (14) picie lemoniady. Zadaniem D jest pokazać ruchem, gestem oraz/lub mimiką czynność przedstawioną na obrazku. N rozkłada obrazki do pary na podłodze i pokazuje, co widzi na pierwszym obrazku. Następnie zaprasza pierwsze D do przedstawienia czynności widniejącej na drugim obrazku. Zadaniem przeciwnej grupy jest wskazanie obrazka z przedstawioną czynnością. Wygrywa grupa, której udało się odgadnąć więcej czynności. N pyta za każdym razem D: „*Kto lubi... (np. bujać się na huśtawce)?*”

Krok 5, 10-15 min

Zabawa językowa do wierszyka „*Plac zabaw*” (<http://wierszyknazyczenie.blogspot.com/search/label/O%20mnie#>). N ponownie rozkłada obrazki na podłodze i czyta wierszyk. Gdy D rozpozna dane słowo, klaszcze w ręce. Jeśli wskazało na obrazek pasujący do słów wierszyka, otrzymuje od N stoneczko.

„Plac zabaw” JZ <i>Ach! Plac zabaw, fajna sprawa! Tam dopiero jest zabawa! Na huśtawce się bujamy, na zjeżdżalni też zjeżdżamy. Babki z piasku ulepimy, z masą dzieci się bawimy! Na karuzeli się kręcimy, na sprężynowym koniku jeździmy. Na ławeczce czasami siedzimy, machamy nogami i się lenimy. Przeszkody, tunele - wszędzie wchodzimy, i bawiąc się głośno, wesóło krzyczymy! Równie wesóło po piachu gonimy i zawsze szkoda gdy wracać musimy.</i>
--

Po przeczytaniu wierszyka N tłumaczy D, że dzisiaj w ich sali znajduje się plac zabaw składający się z piaskownicy, huśtawek i karuzeli i zaprasza D do piaskownicy.

Krok 6, 15-20 min

Zabawa językowa z elementem motoryki małej „*Co to jest?*”. N kładzie na stoliku prostokątny pojemnik z piaskiem (kinetycznym), mówiąc: „*To jest nasza piaskownica. Będziemy teraz rysować na piasku*”. Następnie bierze do ręki drewnianą wykałaczkę i rysuje dowolną figurkę, np. kotka, i pyta D: „*Co narysowałam? Co to jest?*”. Jeśli D nie potrafią powiedzieć po polsku „*(To jest) kotek*”, N zadaje im pytania, np.: „*Czy to jest Gryfik?*”, „*Czy to jest świnka?*”, „*Czy to jest kotek?*”. Po odgadnięciu pierwszego rysunku, N rozwałkowie kuchennym wałkiem piasek i pyta: „*Kto chce coś narysować?*”. Zabawę kontynuujemy tak długo, jak D chętnie zgłaszają się do rysowania na piasku.

Krok 7, 20-25 min

Zabawa ćwicząca oddech „*Huśtawka*” (<https://www.logopediapraktyczna.pl/hustawka-cwiczenie-oddechowe/>). Zadaniem D jest takie kierowanie powietrza, aby papierowe figurki bujały się jak podczas prawdziwego huśtania.

Krok 8, 25-30 min

Zabawa ruchowa „*Karuzela*”. N i D stoją w kole, trzymają się za ręce i kręcą się w kole w zmiennym tempie, powtarzając (wytłuszczone poniżej) przysłówki.

<i>Karuzela kręci się powoli, powoli i szybciej, coraz szybciej. Szybko, szybko, jeszcze szybciej Kręci się najszybciej jak potrafi. A teraz wolniej, coraz wolniej. Wolno, wolno, jeszcze wolniej. Najwolniej jak potrafi, aż staje, stop.</i>

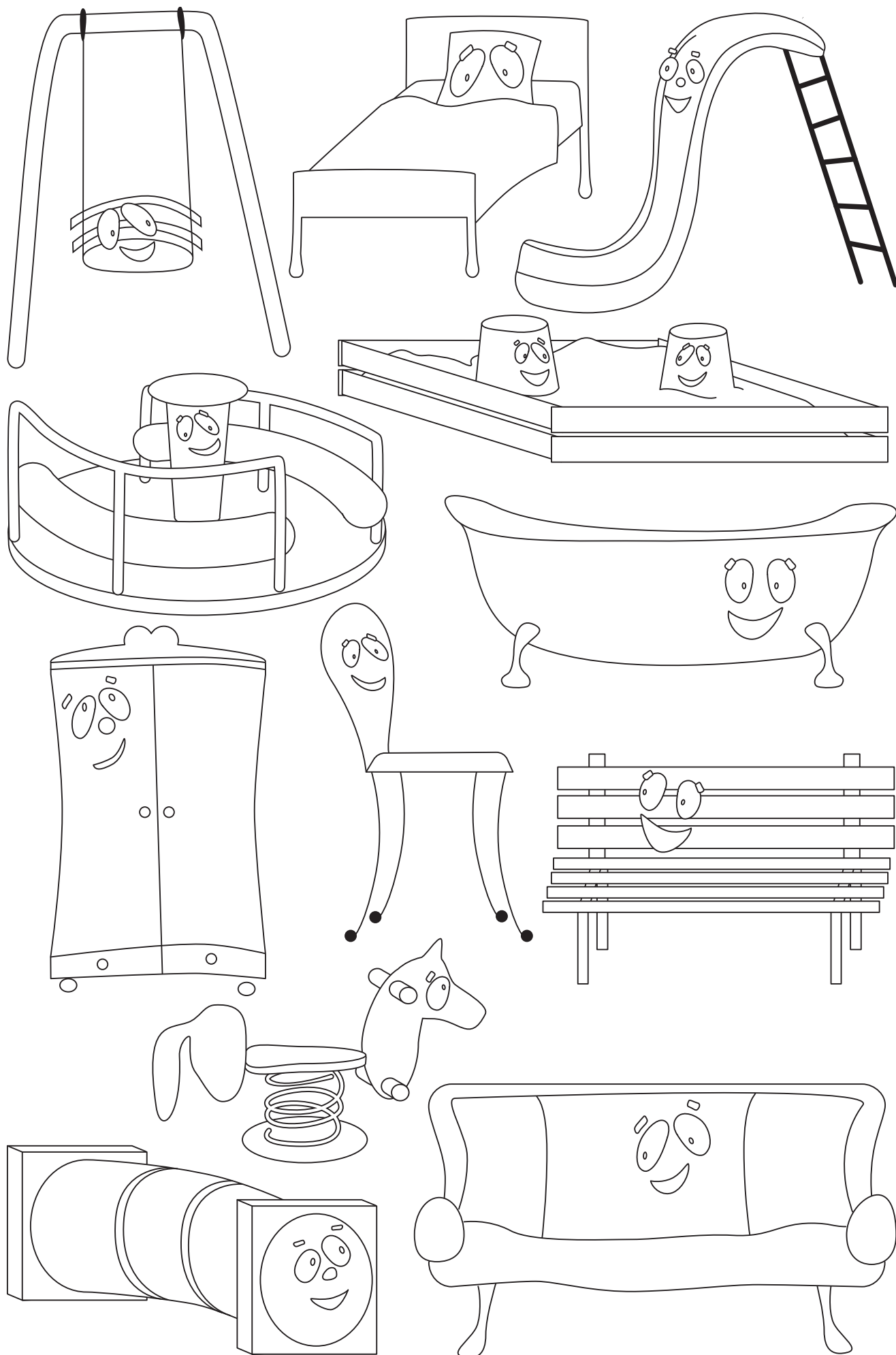
Krok 9, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „Na placu zabaw”. Zadaniem D jest zakreślenie przedmiotów, które znajdują się na placu zabaw i pokolorowanie ich. W trakcie kolorowania N podchodzi do D i zadaje im pytania, np.: „Co to jest?”, „Czy to jest huśtawka?”, „Czy lubisz się bujać na huśtawce?” itd.

Krok 10, 40-45 min

Po skończonych zajęciach plastycznych D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z huśtawką, mówiąc do każdego D: „Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z huśtawką”. G podpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „Dziękuję wam za wspólną zabawę”, macha D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

40 Wakacje

Cele ogólne	Dziecko → próbuje powtarzać nowe słowa → próbuje wskazać i nazwać odpowiednie obrazy → koncentruje się na wykonywanych zadaniach → aktywnie uczestniczy w zabawach
Cele i sytuacje komunikacyjne	Dziecko → poznaje słownictwo w języku polskim związane z wakacjami → utrwała polecenia po polsku np. „<i>Siadamy w kótecčku</i>”, „<i>A teraz przywitamy się rymowanką na dzień dobry</i>” → poznaje nowe polecenia: „<i>Wstajemy!</i>”, „<i>Naśladujemy...!</i>”, „<i>Powtarzamy głośno/cicho!</i>” → utrwała zwroty stosowane przy powitaniu, pożegnaniu oraz dziękowaniu: „<i>Cześć/Dzień dobry</i>”, „<i>Do widzenia</i>”, „<i>Proszę</i>”, „<i>Dziękuję</i>”
Leksyka	morze/nad morze/nad morzem, góry/w góry/w górach, jezioro, las, wakacje, plecak, kredki, książka, szczoteczka do zębów, grzebień (do włosów), okulary (przeciwstoneczne), czapka z daszkiem, klapki, ręcznik (plażowy), przytulanka/pluszak, latarka, lupa, (jedzie) pociąg (z daleka), echo
Gramatyka	→ przysłówki „<i>cicho</i>”, „<i>głośno</i>”, „<i>ciepło</i>”, „<i>gorąco</i>”, „<i>zimno</i>” i „<i>lodowato</i>” → konstrukcja „<i>Zabieram ze sobą...</i>” → przyimki „<i>nad</i>” oraz „<i>w</i>” + miejscownik lub biernik
Zagadnienia realizowane międzykulturowo	Dziecko → poznaje wierszyk „<i>Na wakacje ruszać czas</i>”
Pomoce dydaktyczne	(1) pacynka Gryfik (2) czarodziejski worek (3) cztery koła hula-hoop/szarfy oraz obrazki (nad morzem, w górach, w lesie, nad jeziorem, opalanie się na plaży, budowanie zamków z piasku, zbieranie grzybów, łowienie ryb, pływanie kajakiem, pływanie rowerem wodnym, pływanie, wspinanie się, jazda na nartach, jazda na sankach do zabawy „<i>Co pasuje?</i>” (4) 10 stoneczek/punktów (5) rekwizyty do zabawy „<i>Pakuje plecak</i>”: rekwizyty: plecak, piłka plażowa dmuchana, kredki, książka, szczoteczka do zębów, grzebień do włosów, okulary przeciwstoneczne, czapka z daszkiem, klapki, ręcznik (plażowy), przytulanka/pluszak, latarka, lupa (6) karta pracy „<i>Nad morzem czy w górach?</i>” (na końcu tego scenariusza) (7) karty z plecakiem (x ilość dzieci biorących udział w zajęciach języka polskiego)

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Krok 1, 0-1 min

D wraz z N i Gryfikiem siedzą w kole. N wita D rymowanką [Stadtmüller, b.r.: 8] na powitanie i prezentuje ją z inscenizacją. Rymowankę powtarza trzy razy:

<i>Jesteśmy w komplecie. 2x</i>	Wszyscy stoją w kole, trzymają się za ręce i delikatnie nimi wymachują.
<i>Ja to wiem.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na samych siebie.
<i>I wy to wiecie.</i>	Wszyscy wskazują dłońmi na kolegów i koleżanki.
<i>Skłonić się wypada. 2x</i>	Wszyscy wykonują dwukrotnie ukłon.
<i>I pomachać do sąsiada.</i>	Wszyscy machają dłońią do sąsiada po prawej i po lewej stronie.

Krok 2, 1-3 min

G, animowany przez N, śpiewa piosenkę przed dowolnym D, siadając mu na kolanach. Gdy G skończy śpiewać piosenkę, N podpowiada D, co ma zrobić: odpowiedzieć G „*Jestem... (imię D)*” oraz podać mu rękę na powitanie.

<i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak się masz?</i> <i>Cześć, jestem Gryfik.</i> <i>Jak na imię masz?</i>

Krok 3, 3-10 min

Zabawa dydaktyczna z elementem ruchu „*Co pasuje?*”. N kładzie na podłodze cztery koła hula-hoop/szarfy, a do nich kładzie obrazki („*Nad morzem*”, „*W górach*”, „*W lesie*” oraz „*Nad jeziorem*”). Na ścianie wiesza obrazki przedstawiające różne czynności: (1) opalanie się na plaży (2) budowanie zamków z piasku (3) zbieranie grzybów (4) łowienie ryb (5)

ptywanie kajakiem (6) ptywanie rowerem wodnym (7) ptywanie (8) wspinanie się (9) jazda na nartach (10) jazda na sankach. Nauczycielka komentuje każdy obrazek, przyklejając go do ściany, i następnie prosi D, aby ustawiły się jedno za drugim, tworząc „pociąg”. Wraz z N śpiewają fragment piosenki „*Jedzie pociąg z daleka*” oraz wędrują dokota dywanu. Przy każdym powtórzeniu dziecko prowadzące idzie na koniec pociągu i prowadzi kolejne. N zwraca uwagę, by „pociąg” nie rozerwał się. Na hasło „*Stop, dojechaliśmy*”, pociąg zatrzymuje się przed jednym z czterech kót – N mówi: „*Jesteśmy nad morzem. Opalamy się, budujemy zamki z piasku i pływamy. Popatrzcie na nasze obrazki na ścianie. Które z nich pasują do kota „nad morzem”?*”. Po włożeniu prawidłowych obrazków do kota, N pyta D: „*Kto lubi się opalać? Kto lubi budować zamki z piasku? Kto lubi pływać?*”. Następnie kontynuuje zabawę z dziećmi

<i>Jedzie pociąg z daleka, ani chwili nie czeka, ani chwili nie czeka i nad morze ucieka.</i>
<i>...w góry z nami ucieka.</i>
<i>...nad jezioro ucieka.</i>
<i>...i do lasu ucieka.</i>

Krok 4, 10-15 min

Zabawa językowa do wierszyka „*Na wakacje ruszać czas*” (https://czasdzieci.pl/czytanka/id,769e00-na_wakacje_ruszac.html). N czyta wierszyk. Gdy D rozpozna dane słowo, klaszcze w ręce. Jeśli wskazało na obrazek pasujący do słów wierszyka, otrzymuje od N stoneczko.

„Na wakacje ruszać czas” B. Szelągowska <i>Za dni kilka – o tej porze będę witać polskie morze. Bo najbardziej mi się marzy żeby bawić się na plaży.</i> <i>A ja chciałbym dotknąć chmury i dlatego jadę w góry. Razem z mamą, razem z tatą w górach lubię spędzać lato.</i> <i>Ja na morze nie mam czasu. Wolę jechać het – do lasu. I tam z dziadkiem zbierać grzyby albo w rzece łowić ryby.</i> <i>Dla mnie to najlepsza pora żeby wskoczyć do jeziora. Nie chcę w upał chodzić w góry. Wolę jechać na Mazury.</i> <i>Morze, góry, las i rzeka; Wszystko to już na nas czeka. Bo zaczęło się już lato Jedźmy mam, jedźmy tato.</i>

Krok 5, 15-25 min

Zabawa językowa z elementem pantomimy „*Pakuje plecak na wakacje*”. N kładzie na podłodze plecak oraz rekwizyty: (1) piłkę (plażową dmuchaną) (2) kredki (3) książkę (4) szczoteczkę do zębów (5) grzebień (do włosów) (6) okulary (przeciwśtoneczne) (7) czapkę z daszkiem (8) klapki (9) ręcznik (plażowy) (10) przytulankę/pluszaka (11) latarkę (12) lupę. Każde D wybiera jeden rekwizyt („*Wybierz proszę jedną rzecz!*”). N zaczyna zabawę, wkładając pierwszy rekwizyt do plecaka i mówiąc „*Wyjeżdżam na wakacje i zabieram ze sobą... [nazwa rekwizytu]*”, oraz pokazując rekwizyt za pomocą gestów i/lub mimiki. Następnie N prosi pierwsze D o pokazanie rekwizytu grupie, mówiąc „*To jest... [np. piłka]*” oraz pokazując go za pomocą gestów i/lub mimiki. Powtarza zdanie „*Wyjeżdżam na wakacje i zabieram ze sobą...*”, uzupełniając je dwoma włożonymi do plecaka rekwizytami itd. Nazywając przedmiot, N patrzy na D i czeka, czy któreś z nich pamięta, co pokazywała za pomocą gestów i/lub mimiki. Następnie poprawia lub pomaga D pokazać rekwizyty w prawidłowej kolejności.

Krok 6, 25-30 min

Zabawa w „*Ciepło – zimno*”. N demonstruje D zasady gry - Gryfik opuszcza salę, a N chowa plecak. Gdy plecak jest już dobrze ukryty, N zaprasza Gryfika do sali. Gryfik szuka plecaka, a N podpowiada Gryfikowi, mówiąc „*Ciepło*”, jeśli zbliża się do szukanego plecaka, lub woła „*Zimno*”, gdy się od niego oddala. Jeśli Gryfik jest bardzo blisko szukanego plecaka, N krzyczy „*Gorąco*”, a gdy za bardzo się oddalił, krzyczy „*Brrr... lodowato*”. Gdy plecak zostanie znaleziony, N prosi kolejne D o wyjście z sali i zabawa zaczyna się od początku.

Krok 7, 30-35 min

Zabawa ortofoniczna z elementem ruchu „*Na wakacjach*”. Dzieci siadają na podłodze/dywanie. Twarze mają skierowane do N. N mówi do D: „*Są wakacje. Jesteśmy nad morzem. Szumią morskie fale. Naśladujemy głos fal - szuuuuuu, szuuuuuu...., równocześnie wstajemy i podnosimy ręce, pierwsze dziecko, drugie dziecko, trzecie dziecko...* [N podchodzi do D i pomaga w poprawnym wykonaniu ruchów]. *A teraz wszyscy wstajemy. Kąpiemy się w morzu, skaczemy przez fale. Uwaga! Mała fala, wykonujemy mały wyskok w górę. Uwaga! Teraz zbliża się duża fala. Wykonujemy wysoki podskok w górę. A teraz pływamy, kładziemy się na brzuskach na podłodze/dywanie i naśladujemy pływanie żabką. Teraz przenosimy się w góry. Wstajemy i wchodzimy na górę, bo chcemy zdobyć szczyt góry – droga jest długa i stroma, oddychamy miarowo, wykonujemy ciężkie kroki. A co to takiego? Echo!*” N powtarza jak echo słowo „rzeka” najpierw głośno, potem cicho i prosi D o powtórzenie. Następnie dzieli je na dwie grupy i prosi pierwszą grupę, aby powtarzała słowa (w tabelce poniżej) głośno. Drugą grupę prosi, aby ta powtarzała słowa cicho. Po powtórzeniu pięciu słów grupy zamieniają się. Ta grupa, która powtarzała słowa głośno, powtarza teraz słowa cicho i odwrotnie.

(1) morze (2) plaża (3) lato (4) ryby (5) grzyby (6) góry (7) fale (8) piłka (9) echo (10) plecak

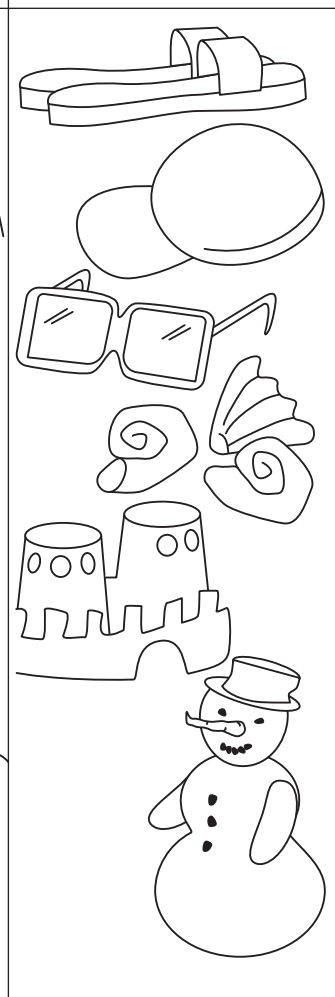
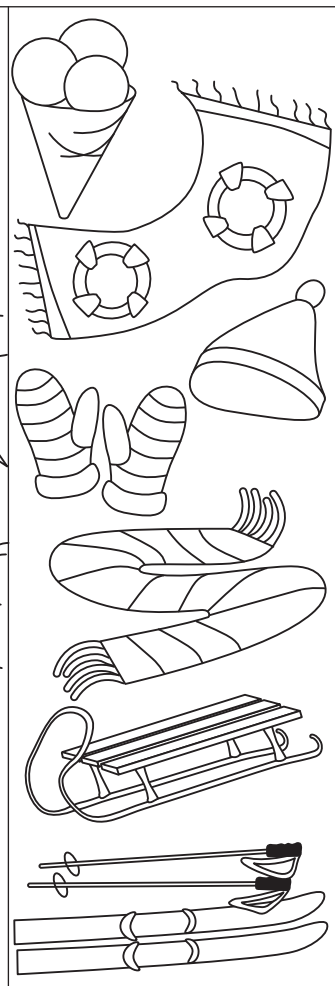
Krok 8, 35-40 min

Zajęcia plastyczne „*Nad morzem czy w górach?*”. Zadaniem D jest połączenie przedmiotów, które pasują albo do tematu „*Nad morzem*”, albo do tematu „*W górach*”, i pokolorowanie ich. W trakcie kolorowania N podchodzi do D i zadaje im pytania, np.: „*Co to jest?*”, „*Czy to jest ręcznik?*” itd.

Krok 9, 40-45 min

Po skończonych zajęciach plastycznych D tworzą galerię, rozwieszając swoje prace na tablicy lub miejscu do wystawiania prac w przedszkolu. Siadają w kółeczku. N dziękuje D za wspólną zabawę i nagradza je kartą z plecakiem, mówiąc do każdego D: „*Proszę to jest prezent dla Ciebie za piękną zabawę – karta z plecakiem na wakacje*”. G odpowiada D „dziękuję”. N zwraca się do D, mówiąc: „*Dziękuję wam za wspólną zabawę*” oraz macha do D ręką na pożegnanie, mówiąc:

<i>Pa, pa, pa, pa, pa, pa.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.
<i>Machasz ty i macham ja.</i>	Wskazują dłońmi na innych, a następnie na samych siebie.
<i>Do widzenia, do widzenia,</i>	Wykonują ukłon.
<i>Do miłego zobaczenia.</i>	D machają rękami, zwracając się do siebie twarzą, najpierw w prawą, potem w lewą stronę.

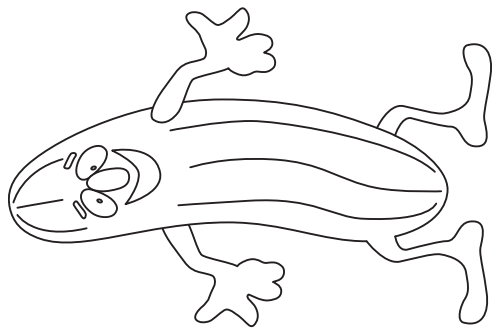

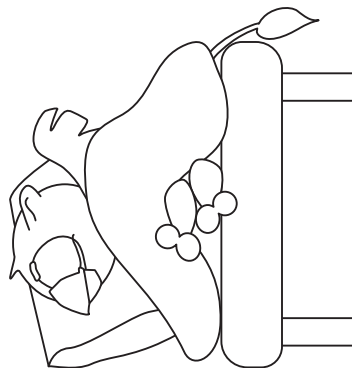
pomidor

jesień

ogórek

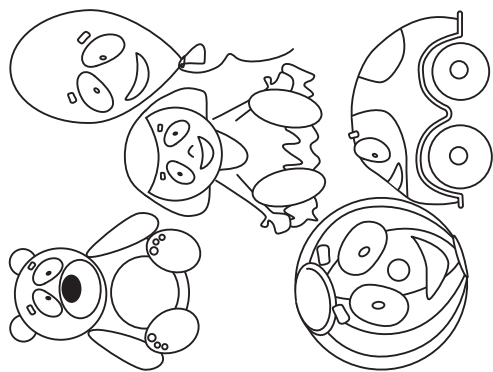
noc

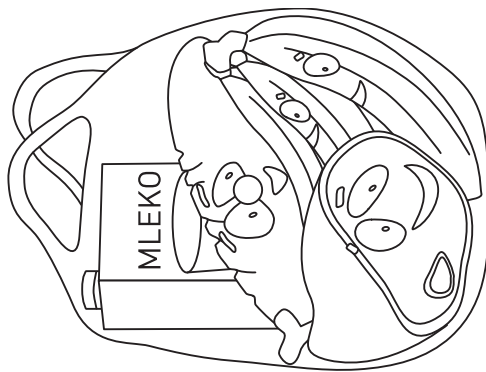
owoce

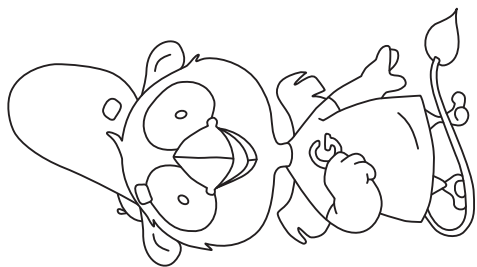
rodzina

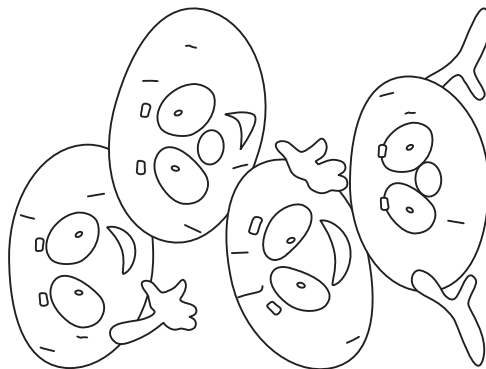
zabawki

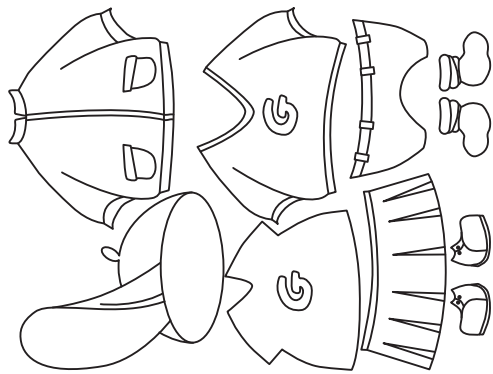
zakupy

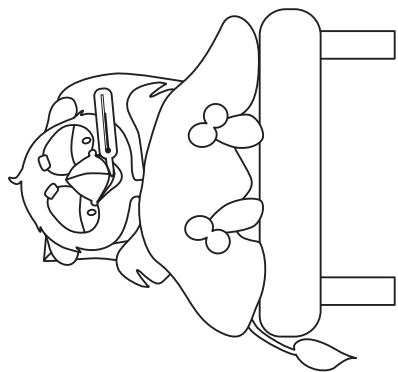
Gryfik

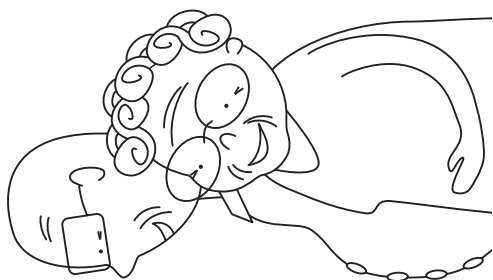
ziemniaki

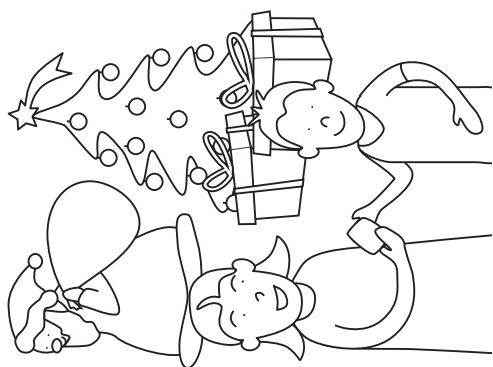
ubrania

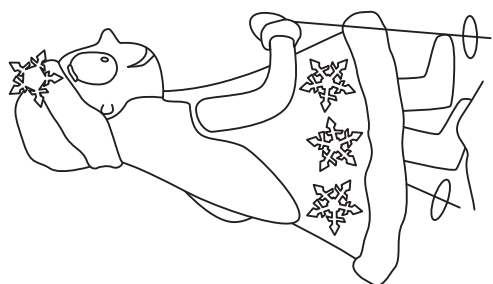
chory Gryfik

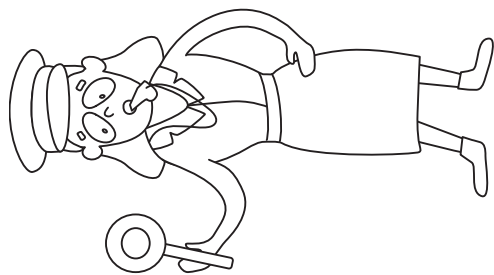
babcia i dziadek

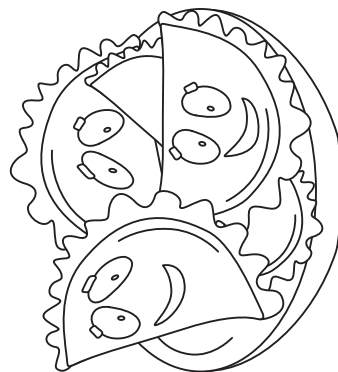
święta Bożego Narodzenia

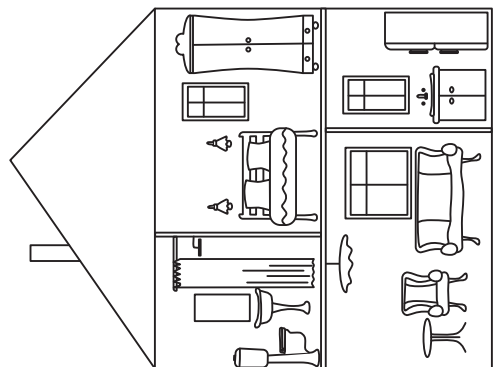
zima

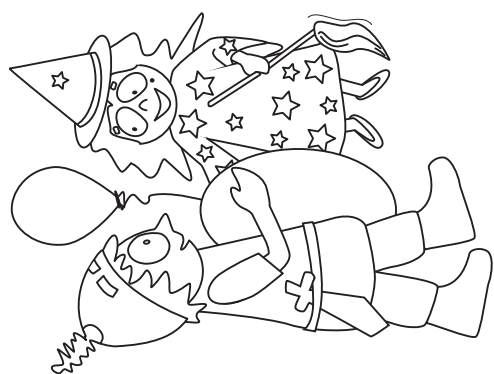
policjantka

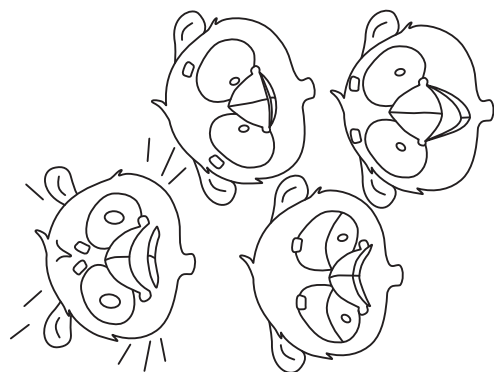
obiad

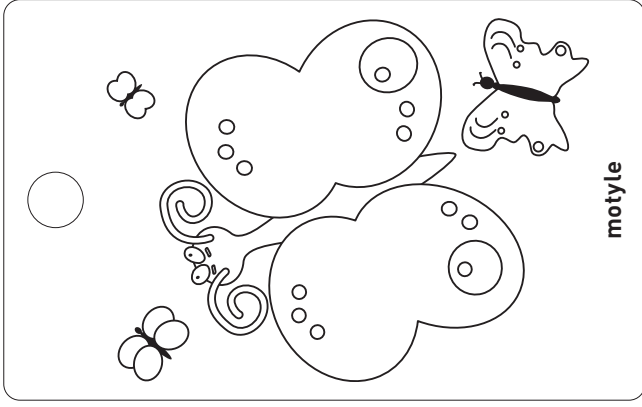
dom

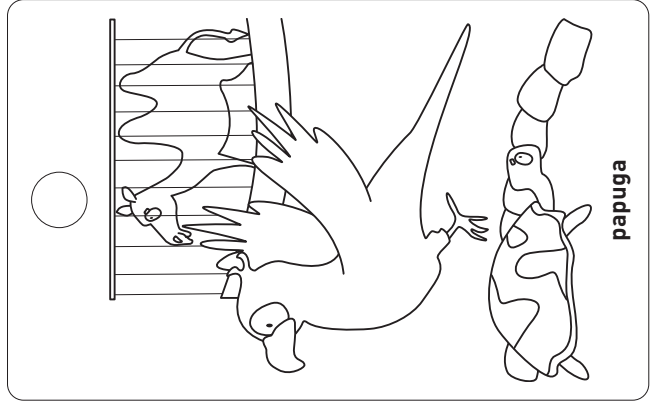
bal karnawutowy

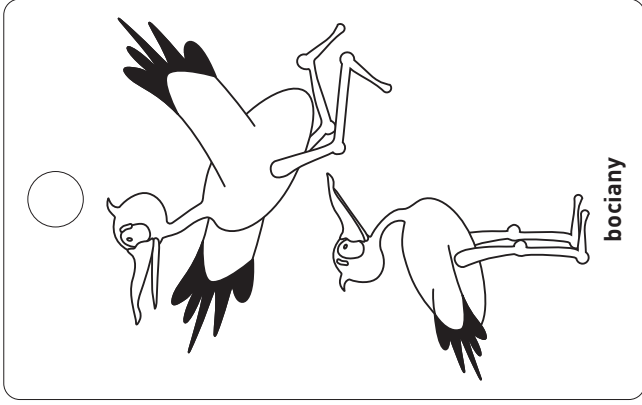
emocje

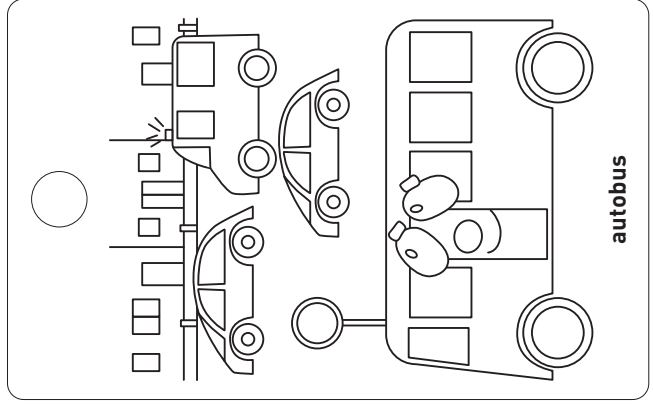
motyle

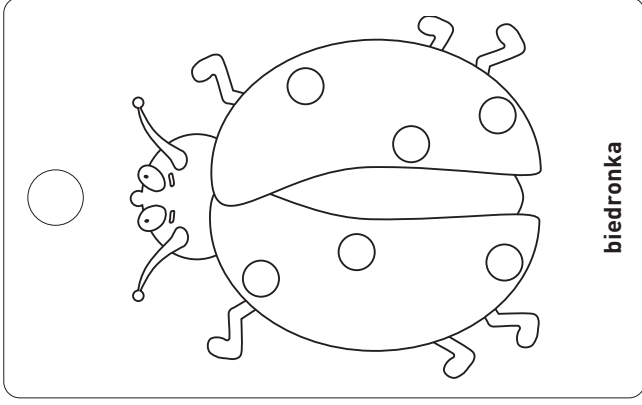
papuga

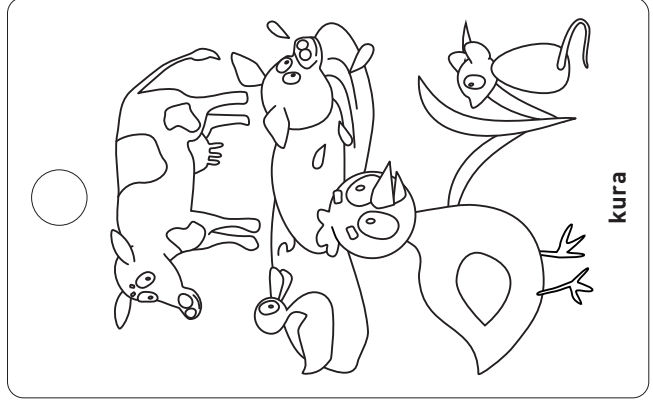
bociany

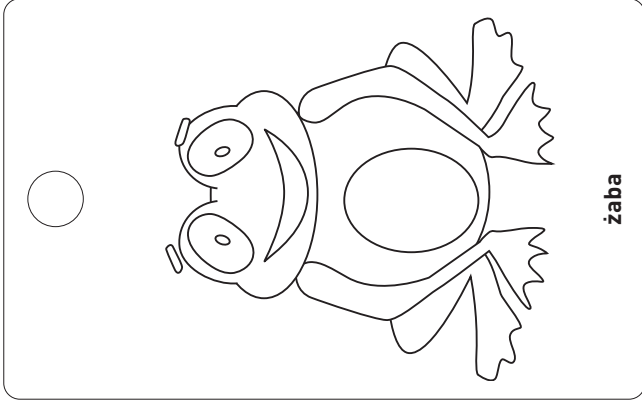
autobus

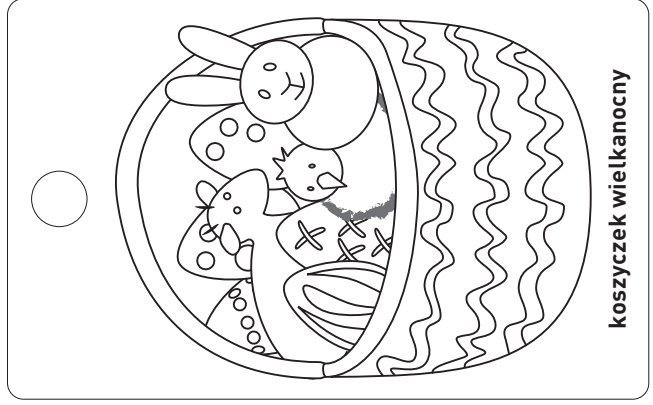
biedronka

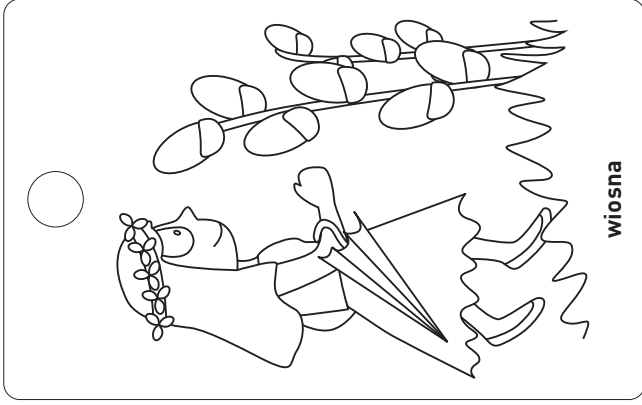
kura

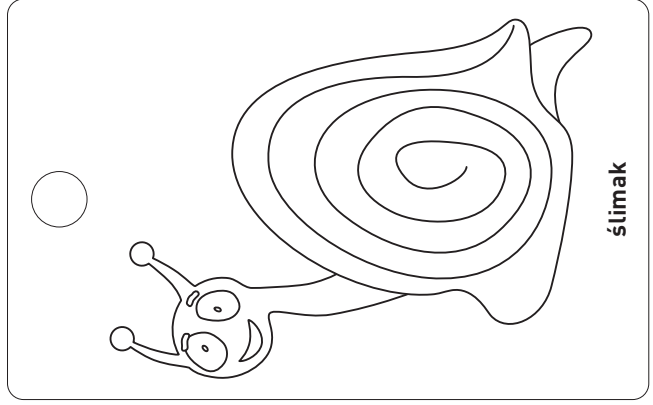
żaba

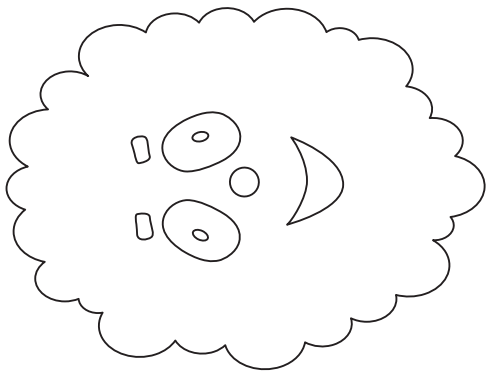
koszyczek wielkanocny

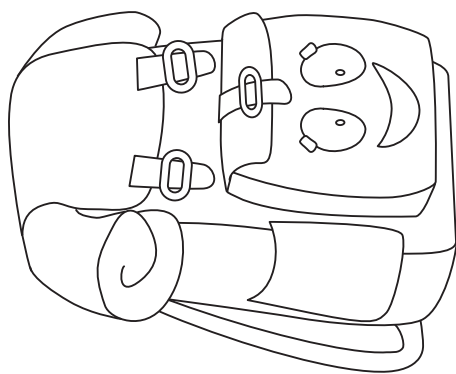
wiosna

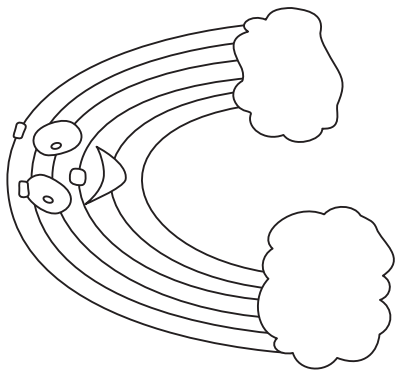
ślimak

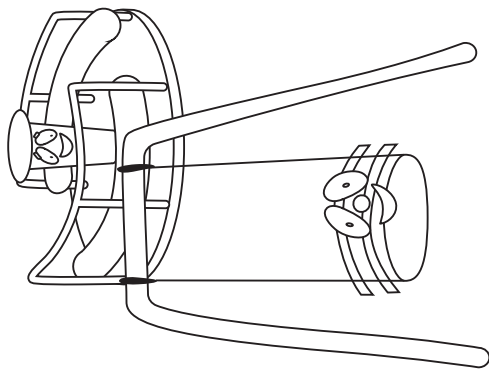
chmurka

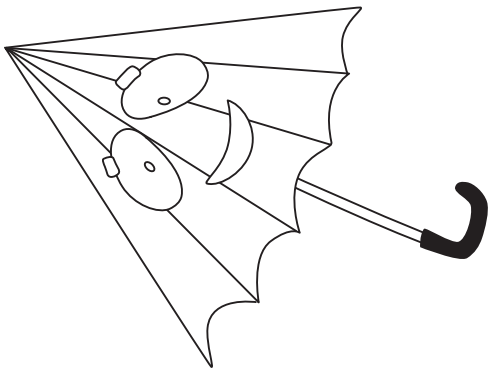
plecak

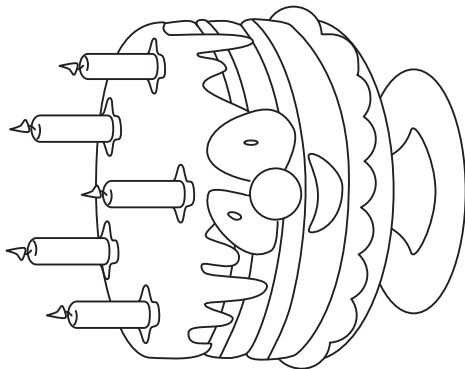
tęcza

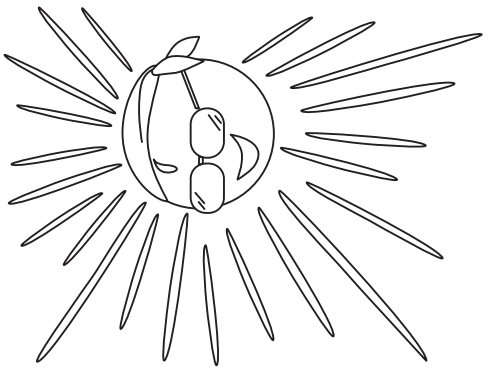
huśtawka

parasol

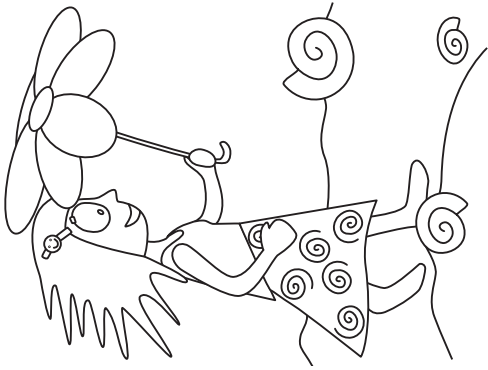
urodziny

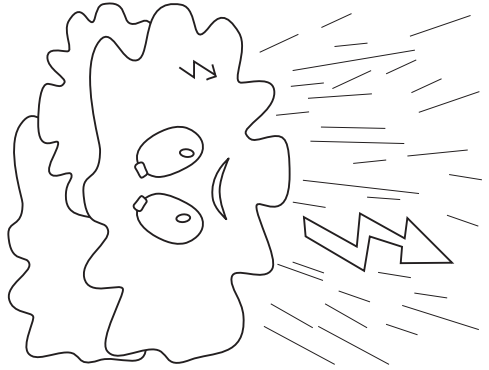
słońce

wiatr

lato

burza

Autorin: Agnieszka Putzier

Beratung: Katarzyna Penke

Redaktion: Justyna Hryniewicz-Piechowska, Justyna Zwierzyńska

Lektorat: Agnieszka Grzesiak

Layout & Illustrationen: Ilustradorka Dorota Domagała

Bild des kleinen Greifen auf dem Buchcover: Agnieszka Łodzińska

Greifswald 2020

ISBN 978-3-9822528-8-9

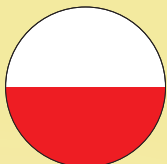
Kolleg für polnische
Sprache und Kultur

Herausgeber: Kolleg für polnische Sprache und Kultur
Charlottenstr. 31
14467 Potsdam
Tel.: +49 (0) 1739118575 www.kolleg.eu

Pozycja rekomendowana przez Federalny Związek Nauczycieli Języka Polskiego
Publikation empfohlen von der Bundesvereinigung der Polnischlehrkräfte

Ucz się polskiego z Gryfkiem!

Niniejszy zbiór materiałów dydaktycznych to część serii „Polski z Gryfkiem”, która powstała przy finansowym wsparciu Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej w ramach projektu Interreg V A „Nauczanie języka sąsiada od przedszkola do zakończenia edukacji – kluczem do komunikacji w Euroregionie Pomerania”. Jest on przeznaczony dla niemieckich przedszkoli i szkół podstawowych, w których dzieci zaczynają swoją przygodę z językiem polskim jako językiem obcym. Dzięki innowacyjnemu podejściu poznają one język i kulturę sąsiada nie w formie klasycznych lekcji języka polskiego, ale w działaniu i przez zabawę, co jest jednym z głównych założeń immersji – zanurzenia w języku obcym.

Lerne Polnisch mit dem kleinen Greif!

Die vorliegende Materialsammlung ist Teil der Reihe „Polnisch mit dem kleinen Greif“. Sie wurde von der Stiftung für deutsch-polnische Zusammenarbeit gefördert und ist im Rahmen des Interreg V A-Projektes „Nachbarspracherwerb von der Kita bis zum Schulabschluss – Schlüssel für die Kommunikation in der Euroregion Pomerania“ entstanden. Sie richtet sich an deutsche Kitas und Grundschulen, in denen Kinder ihr erstes Abenteuer mit Polnisch als Fremdsprache erleben wollen. Dank des innovativen Ansatzes abseits der klassischen Unterrichtsform können die Sprache und die Kultur des Nachbarn durch Handeln und Spielen erlebt und kennengelernt werden, was zu den Grundsätzen der Immersion – des Eintauchens in eine Fremdsprache – gehört.

Publikation empfohlen von der Bundesvereinigung der Polnischlehrkräfte

Pozycja rekomendowana przez Federalny Związek Nauczycieli Języka Polskiego

FUNDACJA WSPÓŁPRACY
POLSKO-NIEMIECKIEJ
STIFTUNG
FÜR DEUTSCH-POLNISCHE
ZUSAMMENARBEIT

Interreg

Mecklenburg-Vorpommern/Brandenburg/Polska

EUROPEAN UNION

Das Projekt wird durch die Europäische Union aus Mitteln
des Fonds für Regionale Entwicklung (EFRE) konfinanziert.

UNIVERSITÄT GREIFSWALD
Wissen lockt. Seit 1456

Kolleg für polnische
Sprache und Kultur

Polnisch
liegt nahe

Zwei Sprachen, eine Region